

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XV

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ

Εκδόσεις Βιβλίου

ΕΚΔΟΣΙΣ Β

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΙΤΕΧΝΕΙΟΥ

1929

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΙ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΑ

Εἶτε θεοὶ Ἄντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοισι,
εἶτε καὶ Ἥλεκτραν· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον
(Ἐπίγραμμα Διοσκορίδου).

ΕΚΔΟΣΙΣ Β΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 12

1928

Α'. Γένεσις τῆς τραγωδίας καὶ διδασκαλία.

Πῶς διετέθη ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος πρὸς τὰ φυσικὰ φαινόμενα; Ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος βλέπων μετὰ θαυμασμοῦ καὶ καταπλήξεως τὴν μεγαλοπρεπῆ τοῦ ἡλίου ἀνατολήν, τὴν δύσιν αὐτοῦ καὶ τὸν σκοτισμὸν τῆς γῆς, τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπειροπληθῶν ἀστέρων ἐν τῷ οὐρανῷ, τὸν αἰφνίδιον αὐτῶν ἀφανισμόν, τὴν βλάβστησιν καὶ τὸν μαρασμὸν τῆς φύσεως καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἄλλων φυσικῶν φαινομένων, ἐπροσωποποίησε καὶ ἐθεοποίησεν αὐτά, τὰς δ' ἐναλλαγὰς τοῦ αὐτοῦ φυσικοῦ φαινομένου ἐξέλαβεν ὡς περιπετείας καὶ πάθη τοῦ θεοῦ, π. χ. τὸν μὲν μαρασμὸν τῆς φύσεως ὡς θάνατον τοῦ θεοῦ, τὴν δὲ βλάβστησιν ὡς γέννησιν ἢ ἀνάστασιν αὐτοῦ.—Πρὸς τὴν φύσιν ἐπὶ ταῖς περιπετείας αὐτῆς ἠσθάνθη ὁ ἄνθρωπος ἰσχυρὰν συμπάθειαν καὶ μάλιστα πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς γῆς βλάβστησιν (Διόνυσον), διότι ἐν μέσῳ αὐτῆς διαρκῶς ἔζη· ἔβλεπε τὴν γῆν ἀπαύστως ἀναφύουσαν ἐκ τοῦ μητρικοῦ αὐτῆς κόλπου ἀπειρίαν βλαστήσεως καὶ καρπῶν καὶ δὴ τὴν γλυκυτάτην σταφυλὴν (τὸν θεὸν (ἀνα)γεννώμενον), καὶ αἴφνης τὸ θέρος ἢ φθινόπωρον ἔβλεπε τὰ ἄνθη κλίνοντα τὴν ὠχρὰν αὐτῶν κεφαλὴν καὶ ἀποθνήσκοντα, τὰ δένδρα φυλλορροοῦντα, τὰ πάντα μαραινόμενα καὶ ἐκτάδην ἐξαπλούμενα εἰς τὸν παγερὸν τῆς μητρὸς κόλπον, ὃν περιέβαλλε μετ' ὀλίγον τὸ λευκὸν τῆς χιόνος καὶ τῶν πάγων σάβανον (τὸν θεὸν σπαρασσόμενον ὑπὸ τῶν πολεμίων).

Πῶς ἐξεδήλωσεν οἱ Ἕλληνες τὴν πρὸς τὸν Διόνυσον συμπάθειαν; Τὴν πρὸς τὸν Διόνυσον συμπάθειαν οἱ κῆρτοικοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ οἱ ἀμπελοουργοὶ θὰ ἐξεδήλωσαν κατ' ἀρχὰς διὰ ζωνῶν ἀρρυθμῶν κραυγῶν, ἅς θὰ συνάδευον καὶ δι' ἀναλόγων κινήσεων, σὺν τῷ χρόνῳ δ' ἐδημιούργησαν ἕσματα λυρικά παραφόρου ἐνθουσιασμοῦ (διότι θὰ ἦδον μεθύοντες), ἄδόμενα πρὸς

αὐλὸν καὶ συνοδευόμενα διὰ ζωηρῶν μιμικῶν κινήσεων, τὰ ὁποῖα ἐκίλευσαν *διθυράμβους*. Ὑστερον τὰ ἄρρυθμα ταῦτα ἕσματα ἔλαβον τεχνικὴν μορφήν, ἀντικατασταθέντων τῶν ἄρρυθμῶς ἄδόντων διὰ κυκλίου χοροῦ ἐκ 50 ἀνδρῶν, ἄδόντων καὶ ὀρχουμένων ἐν ῥυθμῷ, καὶ μετηνέχθησαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πεισιστράτου, ὅστις ἰδρῦσας τὰ μεγάλα Διονύσια εἰσήγαγε τὸν διθύραμβον εἰς τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἐορτὰς τῆς πόλεως. Ἐκτοτε οἱ πλούσιοι Ἀθηναῖοι ἡμιλλῶντο τίς νὰ παρασκευάσῃ διὰ τὰς ἐορτὰς τὸν κάλλιστον χορὸν, ἵνα ὀρχούμενος καὶ ἄδων ἐν ὀρχήστρᾳ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διονύσου ἐκτελέσῃ διθύραμβον, ὃν διακεκριμένος ποιητῆς ἐποίει ἀντὶ ἀδράς ἀμοιβῆς. Οἱ χορευταὶ συγκινούμενοι, ὅτε ἔψαλλον τὰς περιπετειάς τοῦ θεοῦ, καὶ ὑπὸ μανίας καταλαμβανόμενοι ἐζήτησαν νὰ συμπάσχωσι μετὰ τοῦ θεοῦ γινόμενοι ἀκόλουθοι αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου μετημφιέννυντο εἰς Σατύρους, περιβαλλόμενοι δέρματα τράγων μετὰ κεράτων, ὀξέων ὠτων, βραχειῶν οὐρῶν, χηλῶν, *τράγοι* διὰ τοῦτο καλούμενοι, φέροντες προσέτι στέφανον κισσοῦ (ιεροῦ τοῦ Διονύσου) καὶ καλύπτοντες τὸ πρόσωπον (διὰ φύλλων κλπ.) χάριν παραισθήσεως.

Ἐκ τοῦ διθυράμβου τὸ δράμα. Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ παραίσθησις τοῦ χοροῦ θὰ ἀπέβαιναν ἰσχυροτάτη, ἐὰν ἔβλεπον αὐτὸν τὸν θεὸν πάσχοντα ἢ διηγούμενον τὰ πάθη αὐτοῦ. Ὅντως ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ, μετημφιεσμένος εἰς Διόνυσον, ἀποσπώμενος τῶν λοιπῶν χορευτῶν καὶ ἀναβαίνων εἰς τὴν παρὰ τὸν βωμὸν τράπεζαν διελέγετο πρὸς τὸν χορὸν περὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ. Αἴφνης ὁμοῦ ὁ ἐξ Ἰκαρίας τῆς Ἀττικῆς Θέσπις, ὅστις εἰσήγαγε καὶ τὰ ἐξ ὀθόνης προσωπεῖα, ἀντὶ τοῦ κορυφαίου τοῦ χοροῦ εἰσήγαγεν ἴδιον πρόσωπον ὡς τὸν θεόν, ἀνεξάρτητον τοῦ χοροῦ, τὸν *ὑποκριτὴν* (ὑποκρίνεσθαι - ἀποκρίνεσθαι), ὅστις θάπεκρίνετο εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ χοροῦ καὶ θὰ ἀφηγεῖτο τὰ παθήματά του. Μεθ' ὃ ὁ χορὸς ὠρχεῖτο ἐκδηλῶν ἐν ἕσματι τὰ κατέχοντ' αὐτὸν συναισθήματα. Οὕτως ἔχομεν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸν διάλογον ἱστοροῦντα τὰ πάθη τοῦ θεοῦ, στοιχεῖον ἐπικόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἕσμα τοῦ χοροῦ, τὸ ἐκδηλοῦν τὰ συναισθήματ' αὐτοῦ, στοιχεῖον λυρικόν, διὰ τοῦ συνδυασμοῦ δὲ τῶν δύο τούτων στοιχείων παρήχθη ἐκ τοῦ διθυράμβου νέον εἶδος ποιήσεως, τὸ *δράμα* (διὰ τὰ ἐν αὐτῷ δρώμενα, πρβλ. καὶ *τελετή, ὄργια*, τὸ πάλαι ὠνομάζετο καὶ *τραγωδία* ὡς τράγων φῶδι ἢ φῶδι πρὸς τὸν τράγον, τὸν Διόνυσον), τὸ ὁποῖον ὡς τέκνον τοῦ διθυράμβου ἐκληρονόμησε παρὰ τοῦ πατρὸς: 1) τὸν χορὸν ἐκ 50 ἀνδρῶν μετημφιε-

σμένων καὶ φερόντων στέφανον κισσοῦ, 2) παρίστατο ἐν ὀρχήστρῳ, 3) ἐθεωρεῖτο ἱερὸν τοῦ Διονύσου ἀποτελοῦν μέρος τῆς λατρείας αὐτοῦ, 4) ἐδιδάσκετο ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὰ Διονύσια καὶ 5) ὠρίζοντο ὑπὸ τῆς πολιτείας τρεῖς πλούσιοι πολῖται, *οἱ χορηγοί*, ἀναλαμβάνοντες τὰς δαπάνας τῆς διδασκαλίας τῶν δραμάτων τριῶν ποιητῶν, ἀμιλλωμένων πρὸς ἀλλήλους ἐν ἀγῶνι περὶ τῆς νίκης, ἐκάστου διὰ μιᾶς *τετραλογίας* ἤτοι τεσσάρων δραμάτων.

Διλήψεις τοῦ δράματος. ἐξέλιξις τῆς τραγωδίας.

Ἐπειδὴ οἱ μῦθοι τοῦ Διονύσου ἠδύνατο νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο θεμελιώδεις κατηγορίας, α') εἰς τοὺς φαιδρούς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τοὺς θριάμβους τοῦ θεοῦ, καὶ β') εἰς τοὺς θλιβερούς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰ πάθη αὐτοῦ, διὰ τοῦτο καὶ τὸ δράμα διεσπάσθη α') εἰς τὴν *κωμωδίαν*, ἔχουσαν φαιδρὰν καὶ ἰλαρὰν τὴν ὑπόθεσιν, καὶ β') εἰς τὴν *τραγωδίαν*, ἔχουσαν τὴν ὑπόθεσιν σοβαρὰν καὶ θλιβεράν. Χάριν ποικιλίας αἱ ὑποθέσεις τῶν δραμάτων ἐλαμβάνοντο καὶ ἐξ ἄλλων κύκλων μύθων, ἐκ τῶν μύθων ἡρώων ἐπίσης πολυπαθῶν, ὅτε κατ' ἀνάγκην συμμετεβάλλετο καὶ ὁ χορός, ἀποτελούμενος ἐκ προσώπων ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὸν ἥρωα, μετ' ἀναλόγου περιβολῆς, διότι ἄλλως τὰ πάθη τοῦ ἥρωος οὐδὲν διαφέρουν καὶ οὐδεμίαν συμπάθειαν θὰ προεκάλουν παρὰ τῷ χορῷ. Ἄλλ' ἐν ᾧ οἱ Σάτυροι ἐξετοπίζοντο βαθμηδὸν ἐκ τοῦ δράματος, ὅμως διετηρήθησαν ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν παράδοσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ εἶδει δράματος ἰλαροῦ, ἐν τῷ *σατυρικῷ* δράματι, τοῦ ὁποίου ὁ χορὸς ἀποτελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἐκ Σατύρων. Σατυρικὸν δράμα ἦτο ἀναγκαίως τὸ τέταρτον δράμα πάσης τετραλογίας παντὸς τραγικοῦ ποιητοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ εἰς ὑποκριτῆς ἦτο ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ὑποδυθῇ πολλὰ πρόσωπα, ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος προσέθηκε καὶ δευτέρον ὑποκριτὴν, καὶ ὁ μὲν ὑποδύμενος τὸν ἥρωα ἐκαλεῖτο *πρωταγωνιστής*, ὁ δὲ *δευτεραγωνιστής*. Ἐπειδὴ δὲ οἱ μῦθοι περιεῖχον καὶ γυναικεῖα πρόσωπα, προσετέθησαν καὶ τοιαῦτα, τὰ ὅποια ὅμως ὑπεδύοντο ἄνδρες.

Θέατρον. Οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ δράματα ἐδιδάσκοντο κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Διονύσου, τὰ Διονύσια, ἐντὸς τεμένους τοῦ θεοῦ ἐν ὀρχήστρῳ, ἣτις εἶχεν ἐν τῷ μέσῳ καὶ βωμὸν (θυμέλην) τοῦ θεοῦ, περὶ ὃν ἐγίνετο ὁ χορὸς, πανταχόθεν δὲ ἐπλήμμυρον κύκλῳ τὴν ὀρχήστραν πλήθη θεατῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς πρώτας θέσεις κατεῖχον οἱ ἐπίσημοι. Ἐπειδὴ ὅμως ὑφίστατο ἀνάγκη ἰδίου οἰκῆματος, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ ὑποκριταὶ νὰ ἀμφιεννύωνται καὶ νὰ μεταμφιεννύων-

ται κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δράματος, πρὸς τοῦτο δὲ κατεσκευάσθη πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ὀρχήστρας καλύβη τις, ἢ *σκηνή*, ἔκτοτε οἱ θεαταὶ ἐθεῶντο ἀπὸ τῶν τριῶν ἄλλων πλευρῶν τῆς ὀρχήστρας.

Ἴνα ὅμως οἱ θεαταὶ ἀπόνως θεῶνται καὶ ἀκούωσι τὴν διδασκαλίαν τῶν δραμάτων, ἐξέλεξαν ἐν Ἀθήναις χάριν αὐτῶν θέσιν ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους κοίλην καὶ ἐπικλινῆ, ἐπὶ τῶν νοτίων κλιτύων τῆς ἀκροπόλεως ἐντὸς τεμένους ἀρχαίου ἱεροῦ τοῦ Διονύσου, καὶ ἐκεῖ ἔκτισαν τὸ πρῶτον λίθινον θέατρον, ὅπερ ἀπετελέσθη α') ἐκ τῆς *ὀρχήστρας*, χάριν τοῦ χοροῦ καὶ τῶν ὑποκριτῶν, β') τῆς *σκηνῆς* καὶ γ') ἐκ τοῦ *κοίλου* ἢ κυρίως *θεάτρου* χάριν τῶν θεατῶν, θέσεως κοίλης καὶ ἐπικλινούσ, ἐνθα ἐλάξευσαν ἐδώλια ἐπὶ τῶν βράχων, ἐν δὲ τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἔθηκαν θρόνους χάριν τῶν ἐπισήμων.

Ἴνα καλυφθῇ ἡ ἀσχημία τῆς ξυλίνης σκηνῆς, ἐτέθη πρὸ αὐτῆς μέγα ξυλινὸν διάφραγμα, τὸ *προσκήνιον*, ἀφῆνον μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τῶν δύο πτερυγῶν τοῦ κοίλου τὰς δύο *παρόδους*. Τοῦτο ζυγροφούμενον (σκηνογραφία) παρίστα ἀνάκτορον ἢ ἄλλο τι κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δράματος, ἔφερε θύραν, δι' ἧς παρήρχετο ἢ εἰσήρχετο ὁ ἦρωσ, ἐν ᾧ ὁ χορὸς παρήρχετο ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν καὶ ἐξήρχετο ἐκεῖθεν διὰ τῶν παρόδων. Ὁ δεύτερος ὑποκριτής, ἐὰν δὲν ἦτο οἰκεῖος τοῦ πρωταγωνιστοῦ, παρήρχετο ἢ διὰ τῆς δεξιᾶς (ὡς πρὸς τὸν θεατὴν) παρόδου, ὅτε ἐπιστεύετο ὅτι ἦρχετο ἐκ τῆς πόλεως ἢ ἐκ τῶν λιμένων, ἢ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐὰν ἦρχετο ἐκ τῶν ἀγρῶν ἢ ἐκ τῆς ξένης. Ὑστερον διὰ λόγους αἰσθητικῶς καὶ στερεότητος σκηνὴ καὶ προσκήνιον κατεσκευάσθησαν λίθινα. Πίν. Β'.

Σκευὴ ὑποκριτῶν καὶ χοροῦ. Ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν εἰς ὑποκριτής, ἵνα εἶναι περίοπτος, ἀνέβαινεν ἐπὶ τὴν παρὰ τὸν βωμὸν τράπεζαν ἢ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ βωμοῦ ἄλλ' ἀφ' οὔτου προσετέθη καὶ δεύτερος ὑποκριτής, δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον νάναβαίνωσιν ἀμφοτέροι ἐπὶ τὴν αὐτὴν θέσιν. Ὅθεν κατήλθον εἰς τὸ δάπεδον τῆς ὀρχήστρας, ἀλλ' ἵνα διακρίνωσιν ἐναργῶς τῶν χορευτῶν καὶ εἶναι περίοπτοι, ἐφρόντιζον νὰ παρίστανται μεγαλοσωμότεροι, ὡς ἦσαν οἱ ἦρωες, καὶ διότι τοῦτο ἀπῆται τὸ μέγεθος τοῦ θεάτρου καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν θεατῶν. Καὶ τὸ μὲν ὕψος τοῦ σώματος ἠῤῥξαν α') διὰ τῶν *κοθόρων*, ὑποδημάτων φερόντων πολὺ ὑψηλὰ καττύματα, β') διὰ τοῦ *προσωπείου*, φέροντος τὸν λεγόμενον *ὄγκον*, ἔξαγμα τοῦ μετώπου ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ὡς περιθეთον φενάκην (τὰ προσωπεῖα μετεχειρίζοντο ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν παραδοσιν καὶ ἵν' ἀποκρύπτωσιν τὸ γνωστὸν τοῖς θεαταῖς πρόσωπον τοῦ ὑποκριτοῦ, ἔφερον δὲ ταῦτα

ἔντονα χαρακτηριστικά τοῦ φύλου, τῆς ἡλικίας, τῆς διαθέσεως κλπ), καὶ γ') διὰ χιτῶνων ἐχόντων ἐγχερούς κατακορύφους ῥαβδώσεις (ὀπτική ἀπάτη). Τὸ δὲ πάχος ἤϋξανον διὰ τῶν *σωματίων* (παραγεμισμάτων), *προστερνιδίων*, *προγαστριδίων*, καὶ διὰ τῶν *χειρῖδων*, *ἀναξυριδίων* κλπ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος ἦσαν ἡρωικά, ἡγεμόνες, ἐπιφανεῖς ἄνδρες κλπ., αἱ δὲ διδασκαλῖαι ἐγίνοντο ἐν ἡμέραις μεγαλοπρεπῶν πομπῶν, διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν ὑποκριτῶν ἦσαν συνήθως φανταστικά, πομπώδη καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ἐφόρου χιτῶνας ποδήρεις, ἔχοντας ἄνθη ἐνυφασμένα, ἱμάτια δὲ ἢ γλαμύδας πορφυρᾶς καὶ χρυσοπλάστους. Οἱ χορευταὶ ἔφερον καὶ χρυσοῦς στεφάνους κισσοῦ. Περὶ πάντων τούτων ἰδ. Πίν. Γ'—Δ'

Β'. Βιογραφία Σοφοκλέους.

Γέννησις. Ὁ Σοφοκλῆς ἐγεννήθη τῷ 496 π. Χ. ἐν Ἀθήναις καὶ δὴ ἐν τῷ Ἰππίῳ Κολωνῷ, ὅστις ἐθαυμάζετο διὰ τὰς φυσικὰς αὐτοῦ καλλονάς, ἐκ πατρὸς Σοφίλλου, εὐπόρου Ἀθηναίου, ἔχοντος ἐργοστάσιον μαχαιροποιῶν.

Φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἐν ᾧ ἠϋξήθη ὁ Σ. Ὁ Σ. ὡς παῖς ἐνετρέφθη ἀπὸ τῶν ἐρασιμῶν τοπειῶν τοῦ Κολωνοῦ εἰς τὴν θαυμαστὴν γύρω φύσιν καὶ ἠϋτύχησε νὰ ἴδῃ τὰς νικηφόρους φάλαγγας καὶ τοὺς Περσοφάγους στόλους τῶν Ἀθ. ἐπανερχομένους ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν πατριὸν γῆν, εἶδε τὴν πόλιν ἐκ τῶν ἐρειπίων ἀναγεννωμένην ὡς τὸν φοῖνικα καὶ διὰ τῆς φιλοπατρίας τῶν πολιτῶν λαμβάνουσαν τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος ἀνδρωθεὶς ἠϋτύχησε νὰ ἴδῃ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας προαχθείσας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του εἰς τὴν ὑπάτην τελειότητα.

Παιδείσις. Ὁ φιλόστοργος πατὴρ οὐδενὸς ἐφείσθη μέσου, ἵνα δώσῃ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀρτίαν μόρφωσιν. Ὁ Σ. ἐδιδάχθη ἐπιμελῶς γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν καὶ διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπίδοσιν πολλάκις ἐστεφανώθη εἰς ἀγῶνας τῶν δύο τεχνῶν. Ὅθεν ὅτε οἱ Ἀθ. μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐώρταζον τὰ ἐπινίκια, ὁ Σ. ἐκλεχθεὶς ἐκ χιλιάδων ἄλλων παίδων Ἀθ. ἐχόρευσεν ὡς κορυφαῖος χοροῦ παίδων περὶ τὸ τρώπαιον γυμνός, φέρων λύραν. Ἐμελέτα τοὺς πρὸ αὐτοῦ ποιητὰς πάντας καὶ μάλιστα τὸν Ὅμηρον, παρακολουθηθῶν δὲ μετὰ ζήλου τὴν διδασκαλίαν τῶν τραγωδιῶν ἐθαύμαζε μάλιστα τὸν Μαραθωνομάχον Αἰσχύλον καὶ ζηλώσας τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ποιητὴς τραγωδιῶν.

Ὁ Σ. ὡς τραγικός. Αἴφνης τῷ 468 π. Χ. ἀντιμετρεῖται

ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν κρατερῷ ἀγῶνι πρὸς τὸν παλαίμαχον Αἰσχύλον καὶ μετὰ σφοδρὰν πάλην, καθ' ἣν τὸ θέατρον εἶχε διχασθῆ, ὁ Κίμων μετὰ τῶν συστρατῆγων ὡς κριτῆς ἔδωκε τὸν στέφανον τῆς νίκης εἰς τὸ νέον ἐπιτέλλον ἄστρον τῆς σκηνῆς. Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην διδασκαλίαν οἱ Ἀθ. ἠγάπησαν τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς πόλεως ἀφωσιώθη ὀλοψύχως εἰς τὸ ἔργον, ἐν διαστήματι δὲ 60 περιόπου ἐτῶν ἐποίησεν 123 δράματα ποικιλωτάτων ὑποθέσεων, δι' ὧν ἔτερε τοὺς πολίτας καὶ ἐμεγάλυνε τὴν πόλιν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν πολυαριθμῶν ξένων, οἵτινες πανταχόθεν τῆς γῆς συνέρρεον εἰς τὸ θέατρον. Ἐν ᾧ δὲ πολυτάκτως ἔλαβε προσκλήσεις παρὰ τυράννων καὶ ἡγεμόνων νὰ παραστήσῃ τὰ ἔργα του καὶ παρ' αὐτοῖς, οὐδέποτε ἀπεδήμησε πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, λέγων μάλιστα ὅτι ὁ πορευόμενος πρὸς τύραννον γίνεται δοῦλος αὐτοῦ. Ὅθεν ἡ πόλις τιμῶσα τὰ αἰσθήματα τοῦ Σ. ἐπεδαπίλευεν εἰς αὐτὸν τιμὰς καὶ ἀξιώματα καὶ δὴ εὐδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς *Ἀντιγόνης* τῷ 441 (ἢ 442) ἐξέλεξε τῷ 440 στρατηγόν.

Ὁ Σ. ὡς ἄνθρωπος. Ὁ ποιητὴς ἠῤῥήθη ἐν μέσῳ τῶν Περσικῶν πολέμων, ὅτε οἱ Ἀθ. σωθέντες ἐκ μεγίστων κινδύνων ἦσαν εὐσεβέστατοι περὶ τοὺς θεοὺς. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ Κολωνοῦ ὑπῆρχεν ἱερὸν τῶν φρικτῶν Εὐμενίδων, ὧν τοὺς μύθους θὰ διηγούντο εἰς αὐτὸν παῖδα ὁ πατήρ καὶ οἱ δημόται, ἐνωρὶς ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπληρώθη θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν συναισθημάτων. Ὅθεν ἀνδρωθεὶς ἐγένετο ἱερεὺς τοῦ Ἀμύνου (ἢ Ἀλκωνος), θεραπευτικῶν θεοῦ, ἐπειδὴ δ' ἐποίησεν ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐπλάσθη ἢ παράδοσις ὅτι ἐξένισε κατ' οἶκον τὸν θεόν. Διηγούντο ἔτι ὅτι κλαπέντος ποτὲ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως χρυσοῦ στεφάνου οἱ Ἀθ. ὤρισαν τάλαντον ἄμοιβὴν διὰ τὸν μηνύσοντα ποῦ ἦτο ὁ στέφανος. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπιφανεὶς καθ' ὕπνον εἰς τὸν Σ. ἔδειξε τὸν τόπον, ὅπου ἐκρύπτετο ὁ στέφανος, καὶ ὁ Σ. λαβὼν τὸ τάλαντον ἴδρυσεν διὰ τοῦτον ἱερὸν Μηνυτοῦ Ἡρακλέους.

Πρὸς τοῦτοις ὁ Σ. εἶχεν ἀντικάλους ἐν τῇ σκηνῇ πρὸ πάντων τὸν Αἰσχύλον καὶ τὸν Εὐριπίδην. Ἀλλὰ πρὸς μὲν τὸν Αἰσχύλον συνέδετο διὰ φιλίας, μαθὼν δὲ τὸν θάνατον τοῦ Εὐριπίδου αὐτὸς μὲν προσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον κατὰ τὸν προάγωνα περιβεβλημένος πένθιμον ἱμάτιον, τοὺς δὲ χορευτὰς εἰσήγαγεν ἀστεφανώτους. Συνεδέτο διὰ φιλίας θερμῆς πρὸς τὸν Ἡρόδοτον, ἦτο τῶν οἰκειοτάτων τοῦ Περικλέους καὶ ἀνεστρέφετο μετ' ἐπιφανῶν καὶ σπουδαίων ἀν-

δρῶν, ἔχων συνήθως φαιδρὰν καὶ ἱλαρὰν τὴν ψυχὴν. Κατὰ δὲ τὸ 440 π. Χ. ὁ Περικλῆς συστράτηγῶν μετὰ τοῦ Σ. δὲν μετεχειρίσθη αὐτὸν εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' ἀπέστειλε πρεσβευτὴν εἰς Χίον καὶ Λέσβον, διότι πρὸς τοῦτο μᾶλλον ἐνόμιζεν αὐτὸν καταλλήλοτερον.

Θάνατος τοῦ Σ. Τοιοῦτος τὴν ψυχὴν περὶ τε θεοῦς καὶ ἀνθρώπους διήλθε βίον σχεδὸν ἀνέφελον. Ἡ τραγικὴ καταστροφὴ τῆς Σικελίας ἐνεπότισε μὲν πικρίας τὴν φαιδρὰν καὶ ἱλαρὰν αὐτοῦ ψυχὴν, ἀλλ' ἡ Μοῦσα αὐτοῦ καὶ αἱ πολλαὶ νίκαι, ὡς ἔδρεπε κατὰ τοὺς τραγικοὺς ἀγῶνας, πάντοτε ἀξιούμενος πρωτείων ἢ δευτερείων, οὐδέποτε δὲ τριτείων, παρεῖχεν εἰς αὐτὸν ἀνεξάντλητον δρόσον ζωῆς καὶ διὰ τοῦ ποιητικοῦ αὐτοῦ ταλάντου ἀνέψυχε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν πόλιν. Ἀπαξ ἔτι ἐνενηκοντούτης ἠτύχησε νὰ ἐπίδη τὴν ὑατάτην νίκην τῆς πατρίδος παρὰ τὰς Ἀργινούσας, ἀλλ' ἡ Μοῖρα ἢ πάντοτε εὐμενὴς ἔκλεισέ διὰ παντὸς πλεόν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὴν σκληρὰν τοῦ Λυσάνδρου χεῖρα κατεδαφίζουσαν τὰ τείχη τῆς ὑπερηφάνου πόλεως. Ἀπέθανε τῷ 406, ἄγνωστον πῶς, ποιῶν μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν τραγωδίας.

Ἐπίδρασις τοῦ Σ. μέχρι σήμερον. Τοιαύτη ποιητικὴ φύσις ἦτο ἀδύνατον νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ κόσμου χωρὶς νὰ καταλίπῃ βαθεὰ τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεως αὐτῆς. Εἰς τῶν υἱῶν καὶ εἰς τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ ἐγένοντο καὶ αὐτοὶ τραγικοὶ ποιηταί, αἱ τραγωδίαὶ αὐτοῦ ἀναπαρίσταντο ἐν τοῖς θεάτροις τῶν Ἑλληνίδων πόλεων καὶ πολλαχοῦ ἐστήθησαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἀνδριάντες, εἰκόνες καὶ προτομαί, ὧν τινες ἐσώθησαν καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἐν Ἀθήναις ὁ ῥήτωρ Λυκοῦργος ἔστησεν ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνδριάντας τῶν τριῶν τραγικῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, καὶ ἐξέδωκεν ἐπισήμως τὰς τραγωδίας αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερον αἱ περισωθεῖσαι ἐπτὰ μόνον τραγωδίαὶ ἐκ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ἀναγινώσκονται καὶ μελετῶνται ἀπλήστως ὑπὸ τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος. Ἐὰν δικαίως ἢ ἀδικῶς, θὰ κρίνωμεν καὶ ἐκ μόνης τῆς ἐρμηνεΐας τῆς Ἡλέκτρας.

Χαρακτηρισμός. *Εἰκὼν* ἐκ τοῦ μαρμαρίνου ἀνδριάντος τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀποκειμένου, ὅστις ἐγένετο κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τοῦ Λυκούργου ἰδρυθέντος, Πίν. Α'.

Γ'. Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως τῆς τραγωδίας.

Εἰς τῶν βαρυδαιμόνων οἴκων, ὅστις διὰ τῶν φρικαλέων κακουργημάτων του ἔδωκεν ἄφθονον ὕλην εἰς τὴν Ἑλλην. τραγωδίαν, εἶναι ὁ τῶν Πελοπιδῶν.

α'. **Τάνταλος**, ὁ βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, φίλος τῶν θεῶν, παρακαθήμενος καὶ εἰς τὴν τραπέζαν αὐτῶν, ἔσφαξεν ἡμέραν τινὰ τὸν μόνον υἱὸν Πέλοπα καὶ μαγειρεύσας αὐτὸν παρέθηκεν ἐν τῇ τραπέζῃ, περὶ ἣν ἐξένιζε τοὺς θεοὺς. Μόνη ἡ Δημήτηρ, περίλυπος ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς Κόρης, ἔφαγε τεμάχιον τῆς ὠμοπλάτης, ἀλλ' οἱ λοιποὶ θεοὶ ἀντιληφθέντες εὐθὺς τὸ μυσαρὸν ἐγκλημα ἐφροκίασαν, ὁ Ἐρμῆς κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς συγκολλήσας τὰ τεμάχια τῶν σαρκῶν ἀποδίδει καὶ πάλιν τὴν ζωὴν εἰς τὸν Πέλοπα, ἀναπληρώσας τὸ ἐλλείπον τῆς ὠμοπλάτης δι' ἑλεφαντίνου ὀστοῦ, ὁ δὲ ἀπαίσιος παιδοκτόνος κρημνίζεται εἰς τὸν Τάρταρον, ὅπου ὑφίσταται δεινὴν ποινήν.

β'. Ὁ υἱὸς **Πέλοψ** ἐκ Φρυγίας ἔρχεται εἰς Πίσαν τῆς Ἥλιδος πρὸς τὸν βασιλέα Οἰνόμαον, ὅστις φοβούμενος κατὰ χρησμόν μὴ φονευθῆ ὑπὸ τοῦ μέλλοντος συζύγου τῆς ἀγάμου θυγατρὸς Ἴπποδαμείας ἐκάλει πάντα μνηστῆρα εἰς ἀρματοδρομίαν καὶ πάντα ἡττώμενον ἐφόνευεν, ἐν ᾧ ὁ νικήσας αὐτὸν θά ἐγένετο γαμβρὸς του. Εἶχον φονευθῆ ἤδη 13 μνηστῆρες, ὅτε ὁ Πέλοψ ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς Ἴπποδαμείας. Πρὸ τοῦ κρίσιμου ἀγῶνος λαμβάνει παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος χρυσοῦν ἄρμα μετὰ πτερωτῶν ἵππων, διὰ μεγάλων δ' ὑποσχέσεων πείθει τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον εἰς ἀπιστίαν κατὰ τοῦ κυρίου. Εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἀγῶνος τὸ ἄρμα τοῦ βασιλέως ἐκτροχιάζεται καὶ ὁ Οἰν. ἀνατραπείς ἐφονεύθη, διότι ὁ ἀπιστος ἡνίοχος εἶχεν ἀφαιρέσει ἀπὸ τῶν ἀξόνων τοὺς ἦλους τοὺς συνέχοντας ἐπ' αὐτῶν τοὺς τροχοὺς. Ὁ Πέλοψ λαμβάνει τὴν Ἴπποδαμείαν καὶ τὴν βασιλείαν. Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὸν Μυρτίλον ὑποχρεώσεις, κατακρημνίζει αὐτὸν κατὰ τὴν οἶκαδε ἐπάνοδον ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ ἄρματος εἰς τὴν πρὸς Ν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Εὐβοίας Γεραιστοῦ θάλασσαν, κληθεῖσαν ἐκ τούτου Μυρτῶνον πέλαγος. Ὁ Μ. ἀποθνήσκων καταρᾶται τὸν Πέλοπα καὶ ἡ κατάρα αὕτη γίνεται πρόξενος νέων συμφορῶν εἰς τὸν οἶκον.

γ'. Ἐκ τοῦ Π. καὶ τῆς Ἴπποδαμείας ἐγεννήθησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ **Ἄγρεὺς** καὶ ὁ **Θυέστης**. Ἀμφότεροι φονεύσαντες ἐκ ζηλοτυπίας τὸν ἀδελφὸν Χρῦσιππον, ὡς μᾶλλον ἀγαπώμενον ὑπὸ τοῦ πατρὸς,

φεύγουσιν ἐκ τῶν ἀρῶν αὐτοῦ εἰς Μυκήνας, ὃ Ἄτρεὺς νυμφεύεται τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Εὐρυσθέως καὶ μετὰ τὸν φόνον τοῦ πενθεροῦ ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν λαμβάνει καὶ τὴν βασιλείαν. Ἄλλ' ὁ Θ. ζήλοτυπῶν διὰ ταῦτα ἀτιμάζει τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ, ἐξορισθεὶς δὲ ἀρπάζει τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ Ἄτρεως Πλεισθένην, ὃν ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον υἱὸν καὶ κατόπιν ἀλέστειλεν εἰς Μυκήνας, ἵνα φονεύσῃ τὸν βασιλέα. Ἐκεῖ ὅμως συλληφθεὶς φονεύεται φρικωδῶς ὑπὸ τοῦ πατρός, ὅστις κατόπιν μαθὼν ὅτι ὁ φονευθεὶς ἦτο υἱὸς του ὤμοσε τρομερὰν ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Προσποιηθεὶς ὅτι διηλλάγη πρὸς αὐτὸν ἀνακαλεῖ ἐκ τῆς ἐξορίας καὶ καλέσας εἰς δεῖπνον παραθέτει τὰς σάρκας δύο υἱῶν ἐκείνου, οὓς εἶχε σφάζει καὶ ἀκρωτηριάζει (Θυέστειον δεῖπνον).

δ'. Τὸν Ἄτρεά διεδέχθη ὁ υἱὸς **Ἀγαμέμνων**, ὅστις ἐκ τῆς Κλυταιμῆστρας ἔσχε ὃ τέκνα, τὴν Ἰφιγένειαν, Ἡλέκτραν, Χρυσόθεμιν, Ἰφιάνασσαν καὶ Ὁρέστην, καὶ ἐβασίλευεν εὐτυχῆς ἐν ταῖς πολυχρῆστοις Μυκήναις. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν αὐτοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Θυέστου Αἴγισθος περιέπλεξε τὴν Κλ. εἰς τὰ δίκτυα ἀνόμου ἔρωτος καί, ὅτε ὁ κραταῖος βασιλεὺς ἐπανάκαμψεν ἐκ Τροίας δαφνοστεφής, ἐφονεύθη διὰ δόλου καὶ ἐπιβουλῆς ἐν δείπνῳ διὰ πέλκεως ὑπὸ τῆς Κλ. συμπράττοντος καὶ τοῦ μοιχοῦ. Τὴν αὐτὴν τύχην θὰ ὑφίστατο καὶ ὁ δωδεκαετῆς περίπου τότε Ὁρέστης, ὃν τὸ μαρὸν ζεῦγος τῶν φονέων ἐφοβεῖτο ὡς τὸν μέλλοντα τιμωρόν, ἀλλ' ἡ Ἡλ. μετ' ἀποφασιστικότητος ὑπεξήγαγεν αὐτὸν διὰ τοῦ παιδαγωγοῦ του, τοῦ μόνου ἀπομείναντος πιστοῦ θεράποντος, εἰς Κρῖσαν τῆς Φωκίδος πρὸς τὸν βασιλέα Στρόφιον, συγγενῆ τοῦ Ἀγ., ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ὁποίου ἔζησεν 7 ἔτη ὁ Ὁρ. ἀναστρεφόμενος μετὰ τοῦ ἀμῆλικος βασιλόπαιδος Πυλάδου. Ἡ Ἡλ., ἥτις παραμείνασα ἐν τῷ πατρῷῳ οἴκῳ ὑφίσταται ὕβρεις καὶ αἰκισμοὺς παρὰ τῶν φονέων τοῦ πατρός, ἐπικοινωνεῖ διαρκῶς πρὸς τὸν ἀδελφὸν δι' ἀγγέλων, ἐκτρέφει τὸ μῖσος αὐτοῦ κατὰ τῶν κακούργων καὶ ποθεῖ διαρκῶς τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ, ὠρίμου πλέον νεανίου, πρὸς πληρώσιν τῆς ἐκδικήσεως. Τέλος κατὰ τὸ ὄγδοον ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς ὁ Ὁρ. ἐλθὼν εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν ἐντολὴν τῆς ἐκδικήσεως καὶ ἅμα μυεῖται τὸν τρόπον τῆς πληρώσεως αὐτῆς. Παραλαβὼν λοιπὸν τότε τὸν Πυλάδην καὶ τὸν Παιδαγωγὸν ἐπανάρχεται εἰς τὰς Μυκήνας.

Τίς κατὰ τὴν ἀφίξιν εἰς τὴν πάτριον πόλιν θὰ ἐχρησίμευσεν ὡς ὁδηγός; Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀρχεται ἡ τραγωδία.

A'. Πρόδρομος. (ἢ A'. ἡρεΐζει κινεῖται ἐξοστ.)

Υ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ὁ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ

Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι

παρόντι ^{ἄρσιν} λεύσσειν, ὃν πρόθυμος ἦσθ' αἰεὶ. |

πρόθυμῃ ἢ ἰτινῃ - ἰγί' ἐμὰ τιστῃ -

τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, οὐπόθεις, τόδε,

ἰσρός γῆρῃ

τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·

5

αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ

ἀγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε

ἦρας ὁ κλεινὸς νᾶός, οἷ δ' ἰκάνομεν,

ἰκάνομεν ἢ ἰκάνομεν ἢ ἰκάνομεν

ἄπορ = ὄρσι - ἰδού
ἰγί' ἐμὰ τιστῃ

φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρῆσους ὄραν

πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,

10

ὅθεν σε πατὴρ ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε

πρὸς σῆς ὀμαίμον καὶ κασιγνήτης λαβὼν

ἤνεγκα κᾶξέσωσα κᾶξεθροεψάμην

τοσόνδ' ἐς ἤβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου. |

νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ οὐ φίλτατε ξένων

15

Πυλάδῃ, τί χρεὶ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·

ὥς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἠλίου σέλας

καὶ ἄλλῃ τὰ σέλας
ἠῶν κινεῖ φθέρματ' ὀρνίθων σαφῆ

ἠῶν κινεῖ φθέρματ' ὀρνίθων σαφῆ

μέλαινά τ' ἄστρον ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.

πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης

20

ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,

ξυνάπτετον (ἄντ) - ἰγί' ἐμὰ τιστῃ

ἰν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή. |

καὶ τὴν ἰστροπλήγην ἰστροπλήγην

ΟΡΕΣΤΗΣ

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς!

ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενῆς, κἂν ἦ γέρων,

25

κἂν ἔλπει, γῆρᾳ ἐν τοῖσιν δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν, γῆρᾳ οὐκ

ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴσθησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ

ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὶ τὸς ἐν πρώτοις ἔπη. |

τοιγάρ τὰ μὲν δόξαντ' ἀδηλώσω, σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοήν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.

ἐγὼ γάρ ἤνιχ' ἐκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτω τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φρονευσάντων πάρα,

χοῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύση τάχα· 35
 ἀσκενον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.

ὅτ' οὖν τοιοῦδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εισάγη,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.

σὺ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακροῦ
 γνῶσ' οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιαῦθ', ὅτι ξένος μὲν εἶ

Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φάνοτέως ἦκων· ὁ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελλε δ', ὄρκῳ προστιθείς, ὀδούνεκα
 τέτθηκ' Ὀρέστῆς ἐξ ἀναγκαίας τύχης,

ἄλλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθεῖς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω· 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,

λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
 στέφαντες εἶτ' ἄφορρον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρσμένοι χερσῖν,

ὁ καὶ σὺ θάμνοισι οἰσθὰ μοι κεκρουμένον,
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδεῖαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦ μὲν ὡς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.

τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θάνων
 ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος ; 60
 δοκῶ μὲν, οὐδὲν δῆμα σὺν κέρδει κακόν.

ἀπ' ἀπορροῦν
 αἰτ.

35
 ἐν εἰς ἐμῶν
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν

37
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν

45
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν
 τὸς χηφάτος

50
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν
 ὀδούνεκα
 ἰκίτης

55
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν

60
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν
 ἐπιτολῶν ἀπορροῦν

επιθυμῶ

ἔχω αὐτὸν ὅτι μὴ
ἔχω αὐτὸν ὅτι μὴ
ποτὶ δ' αὖτις

ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφούς
λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
ἐλθῶσιν αὐδῆς, ἐκτετίμηνται πλέον· ἔπειτα

65

ὡς καὶ ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἀπο
δεδοροκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμπειν ἔτι.

ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ θεοί τ' ἐγγώριοι,
δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
σύ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι

δικαίᾳ, ὡς ἴππῳ
τοῦ τῆς θεῶν
ἀποκαθάρσει

δίκη καθαροῦ πρὸς θεῶν ὠρμημένος·
καὶ μὴ μ' αἰτιμον τῆσδ' ἀποστείλιτε γῆς,
ἀλλ' ἀρχέπλοτον καὶ καταστάτην δόμων.

70

εἶρηκα μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος.
νῦν δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

75

θεῶν ἰσχυρῶν καὶ
ἀντιπάλῳ

ΗΛΕΚΤΡΑ

ἰὼ μοί μοι, δύστηνος!

ΠΑΙ.

καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινός
ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.

ΟΡ.

ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλεκτρα; θέλεις
μείνωμεν αὐτοῦ κάπακούσωμεν γόων;

80

ΠΑΙ.

ἤκιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
πειρώμεθ' ἔρδειν ἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
πατρὸς χέοντες λουτροῦ· ταῦτα γὰρ φέρει
νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.

85

ΗΛ. Σὺστ. α' ὦ φάος ἄγνων

ἔχω ἴσως ἄρα

καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὡς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ὠδὰς, θρηνεῖν ἄεθλο-
πολλὰς δ' ἀντήρεις ἡσθου

καθηγορῆσαι

στέρονων πλήγὰς αἵμασσομένων,
ὅπῃ τανυδροφερὰ νῦξ ὑπολειφθῆ!

90

τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ

^{μητρὸς}
 ξυγίνας' εὐναί μογερῶν οἴκων, ^{περιβάσσειν ἵππων}
 ἐπὶ ἄσσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηγῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χῶ κοινολεχίης
 Αἴγισθος, ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι,
 σχίζουσι κάρη φονίῳ πελέκει. |
 κούδεις τούτων οἴκτος ἀπ' ἄλλης ^{δωμάτων} 100
 ἢ μού φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως ^{εἰς χερσίν}
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος. |

Σύμφ. β'

ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρηγῶν στυγερῶν τε γόων, ^{παῖδων}
 ἔστ' ἄν παμφεγγεῖς ἄστρων
 ῥιπῆς, λεύσσω δέ τ' ἡμᾶρ, ^{καὶ ἡμεῖς δὲ τὸν ἄστρον}
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὡς τις ἀηδῶν ^{ἐκ τῶν θρηγῶν τῶν δὲ}
 ἐπὶ κωκυτῶ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἠχῶ πᾶσι προφῶναι· ^{ἀνθ' ἡμῶν ἡμεῖς ἴσμεν ἰσχυρῶν}
 ὦ δῶμ' Ἄιδου καὶ Περσεφόνης, ^{τὴν ἔχουσαν τὸν} 110
 ὦ χθόν' Ἐρμῆ καὶ πότνι' Ἄρα
 σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
 αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὀραῖθ',
 αἱ τοὺς εὐνάς ὑποκλεπτομένους, ^{δ' ἄμαρ δὲ τὸν κούδεις}
 ἔλδεται, ἀρήξατε, τείσασθε πατρός ^{τίτληται} 115
 φόνον ἡμετέρου,
 καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
 λύπης ἀντίροσπον ἄχθος. ^{ἐκ τῶν θρηγῶν}

Παροδοί

ΧΟΡΟΣ

Στρ. α'

ὦ παῖ, παῖ, δυσταγοτάτας ^{ἐν ἡλικίᾳ σου - ἡλικίᾳ}
 Ἡλέκτρα ματρός, τίν' ἀεὶ ^{τίσασ (ποιόν) θρηγῶν τῶν οὐκ ἀπορῆς}
 τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγῶν.
 τὸν πάλαι ἐκ δολερῶς ἀθεώτατα ^{δοκίματα}
^{τῆς οὐκ ἀπορῆς οἰμωγῶν ἐθρηγῶν γὰρ δόματα}

παρισυνδύατα δὲ ὅπα λαγυγὴ κλητρον.

πρὸς ἄλλοις παρὰ αὐτὸ
θέρει

ματρός ἄλλοντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
κακῶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορῶν
ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν. |

HA
ἢ γ' ἐνὶ στήθεσσι τείχεα

ᾧ γενέθλα γενναίων πατέρων, 130
ἤκειτ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνήμι τᾶδ', οὐ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐδέλω προλιπεῖν τόδε,

τὴν μάχην ἐσθ
δὴ θέρει

μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον. 135
ἀλλ' ᾧ παντοίας φιλοότητος ἀμειβόμενα χάριν
εἶατέ μ' ᾧδ' ἄλλειν,
, αἰᾶ, ἱκνοῦμαι. |

ἀπομακρυνόμεν ἴτη τοῦ
σφραδισμοῦ

XO. Αντ. α

ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀίδα 140
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις. 145
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος αἰεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,

ἀπομακρυνόμεν ἴτη τοῦ
σφραδισμοῦ

δὲ πρὸς ἄλλοις

ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστίν οὐδεμία κακῶν. 145
τί μοι τῶν δυσφύρων ἐφίη; | τῶν ἀφ' ἑρπεσῶν ἀμήχανον

HA

νήπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς... 150
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἄστονόεσσ' ἄραρον φρένας,

ἢ χαρὶ βίῃ

τὸ πρὸς ἄλλοις
(ἢ ἀπὸ αὐτῶν)

ἄ Ἴτην, αἰὲν Ἴτην ὀλοφύρεται, 155
δουρὶς ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
ἄτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ,
αἰᾶ, δακρύεις. ✓

XO. Στρ. β

πικρία

οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον, 160
ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισά,
οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξυναιμος,
οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφίανασσα
κρῶντᾶ τ' ἀχέων ἐν ἦβα
ἄλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ

ἐν ἀχέων
σφραδισμοῦ
εἰς τὸν σφραδισμὸν γέγραφο

ἰσχυρῶς
πρὸς ἄλλοις
πρὸς ἄλλοις

γὰρ ποτε Μυκηναίων
δέξεται εὐπατορίδαν, Διὸς εὐφροσι
βήματι μολόντα τάνδε γὰρ Ὀρέσταν. |

ΗΛ.

ὄν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχθῶ,
δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήγγυτον
οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι. |

ΧΟ. Ἄντ. β'

θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
ἔτι μέγας οὐρανῶ
Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει·

ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.
οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κροῖσαν
βόνομον ἔχων ἀκτὰν

ΗΛ.

παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. |
ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίωτος ἀνέλπιτος, οὔθ' ἔτ' ἀρκῶν
αἶτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν
ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.

ΧΟ. Στρ. γ'

οἰκτροὰ μὲν νόστοις αὐδᾷ,
οἰκτροὰ δ' ἐν κοίταις πατρώαις,
ὅτοτοῖ, παγχάλκων ἀνταῖα

Δ. Ν. Γουδῆ

γενῶν ὠρμάθη πλαγά.
Σοφοκλέους Ἡλέκτρα, Ἔκδοσις Β'
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ὡπαιγοῦν ὡς αἰτὸ
ἐχθρὸν καὶ γόστον
τὸ φριμαῖον θάλα

δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
δεινὰν δεινῶς προφουτεύσαντες - ἀγούχου κτείναντες
μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
ἦν ὁ ταῦτα πρᾶσσων. |

200

ΗΛ.

ὦ πασῶν κείνα πλέον ἡμέρα κτήν ἐπονέδον
ἐλθοῦσ' ἐχθιστά δή μοι·
ὦ νύξ, ὦ δειπνων ἀρορήτων ἀκατωταγέων.
ἔκπαυλ' ἄχθη. *ἄχθη (ἀκτείναν) - φοβιστοί*
τοῦς ἐμὸς ἴδε πατήρ (*ἄ - κατὰ Γεῖτον*) - *ἄχθη*
θανάτους αἰκεῖς διδύμην χειροῦν, *ἄχθη*
αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον
πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·
οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
ποιῖμα πάδεα παιδεῖν πόροι, *τιμωρὰ, ἰδὲ κτείναντες*
μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀποναιάτο *ἀπονίγαναι ἐξ ἐμοῦ γὰρ*
τοιὰδ' ἀνύσαντες ἔργα. *ἀπαραλῆ*

205

ΧΘ. Ἄντ. γ' φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν. *ναὶ γὰρ ἔπειτα κτείναντες - ἀπαραλῆ*

οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἷων *δὲ τί ποτε - ἐπιπλάττει τὴν ἀγορ-*
τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας *γὰρ (τὰ τὸς παρούσους ἄτας)*
ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς ; *ἐπὶ τὸ παρόντι.*

215

Δια'

πολὺ γὰρ τι κακῶν ὑπερεκθήσω, *μὴ μὲν ἴσως ἐπιπλάττει*
σὴ δυσθυμῶ τίκτοσ' αἰεὶ
ψυχᾶ πολέμους· τῇ δὲ τοῖς δυνατοῖς *εὐχόμενος*
δύκ ἐριστὰ πλάθειν. | *μικροῦ αἰεὶ ἀπ' αἰετοῦ*
δεινοῖς ἠναγκάσθη, δεινοῖς· *(οἱ πόροι) αἰετὸν = 220*
ἔξιοδ' οὐ λάθει μ' ὄργα. *οὐκ οὐκ οἷσσι τὴν ἐρήθει*
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σήησω *(εἰ) - (ὡς) ἰσχυρὸν δὲ*
ταύτας ἄτας, *ὡς εἰ νὰ καὶ σὴν ἐπιπλάττει*
ὄφρα με βίος ἔχη. *ἀναχαιτίσας τὴν ἐπιπλάττει*

225

ΗΛ.

4 πῶς εἶπε.

τινὶ γὰρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία γενεῆθλα, ἴσαι κταί·
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος,
τινὶ φρονοῦντι καίρια ;
ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι· καὶ· *ἢ ἀφ' ἡγοροῖ - ἀγῆ-*
ἄνετε - πάλσατε παράγοροῦσιν.

τάδε γὰρ ἅλντα κεκλήσεται, αἰνυτοροί 230

οὐδέ ποτ' ἐκ καμιάτων ἀποπαύσομαι

ἀνάριθμος ὡδε θρήνων. *ἀπὸ δυνάμεως ἡ ἀντιθέτης ἀπὸ ἀντιθέτου*

ΧΟ. Ἐποφ.

ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ, *εὐνοία ἢ εὐνοία*

μάτηρ ὡσεὶ τις πιστά,

μὴ τίπτειν σ' ἄταν ἄταις. | 235

ΗΛ.

καὶ τί μείτρον κακότατος ἔφου; φέρε, *καὶ τίς ἐστὶν ἡ ἔκτα ἢ ἐκτασία*

πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;

ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων; *ἔξμενός τοι αὐτὸν ἔδρα*

μητ' εἴην ἔντιμος τούτοις - οὐ μαρόν ἢ ἀμείων.

μητ', εἴ τω πρόσκειμαι χρησιῶ, *ἀπὸ δυνάμεως ἡ ἀντιθέτης ἀπὸ ἀντιθέτου* 240

ξυμμαίοιμ' εὐχρηλος, γονέων *μηδὲ γὰρ γάμου καὶ τῆς - ἢ ὡς ἔστιν*

ἐκτίμως ἴσχωσα πτέρουγας *εὐνοία ἢ εὐνοία, ἰσχυρόν ἢ ἰσχυρόν*

ὄξυτόνων γούων.

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανῶν γὰ τε καὶ οὐδὲν ὦν

κεῖσεται τάλας, 245

οἱ δὲ μὴ πάλιν

δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,

ἔρορι τ' ἂν αἰδῶς

ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. | 250

ΧΟ.

ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα

καὶ τοῦμὸν αὐτῆς ἤλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς

λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐφόμεσθ' ἅμα. |

ΗΛ.

αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γοναῖκες, εἰ δοκῶ

πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν· 255

ἀλλ' ἢ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν, *ἢ ἀναγκάζει*

σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γονή,

πατρῶ' ὀρωσα πήματ', οὐ δρώη τάδ' ἂν;

ἀγὼ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ

θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ. | 260

ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρος, ἢ μ' ἐγείνατο, *ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρος, ἢ μ' ἐγείνατο*

ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν *ἔχθιστα συμβέβηκεν*

ἐν τοῖς ἐμαντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρός

- ἐνέ τίμω ἀναγ- λαβείν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. | 265
 λυαύω -
 τινὲν γὰρ - εὐρέου.
 θάνατος - δῶκεν
 (ἔργον - ἐπέθη)
 ἠγορᾶν οὐκ οἶμαι - φοροῦντ' ἐκείνω ταῦτα καὶ παρεστίους
 χυρολίαν - σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκείνον ὄλεσεν, | 270
 ἰδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὸν τῇ ταλαίνῃ μητροί, μητέρο' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσανδᾶν τῶδε συγκοιμωμένην; |
 ἦ δ' ὦδε τλήμων, ὥστε τῶ μιάστορι | 275
 ξύνεστ', ἐριρὸν οὔτιν' ἐκφοβουμένη,
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε
 πατέρα τὸν ἄμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ | 280
 φησὶ μάλιστα - θεοῖσιν ἔμμηγ' ἱερά τοῖς σωτηριοῖς.
 ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κάπικωκῶ πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 Τριτάτου ἀδελφῶν - αὐτῆ πρὸς αὐτὴν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα | 285
 τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἠδονὴν φέρει. |
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγοισι γέννηαῖα γυνὴ ἄρ-
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ ἄρ-
 , ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; | 290
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί. |
 τὰδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηρικαῦτα δ' ἐμμανῆς
 βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σὺ μοι τῶνδ' αἰτία; | 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τούργον, ἦτις ἐκ χερῶν

κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέειπον ; ^{ἡ σαγηνεύουσα ἡ γὰρ ἐστὶν ἡ}
 ἀλλ' ἴσθι τοι τείσουσά γ' ἀξίαν δίκην. | ^{ἡ γὰρ ἐστὶν ἡ}

τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ἢ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών, 300

ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη, ^{ὁ πᾶς ὡς ἐλάσει - χροῖα -}
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. |

ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰεὶ
 πανοσῆρ' ἐφήξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.

μέλλων γὰρ αἰεὶ δοῦναι τὰς οὖσας τέ μου ^{ἀναλκίαν} 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορον. | ^{+ δὲ αὐτῶν ἡ δὲ ἐξέλιπον -}
^{π' αὐτῶν -}

ἐν οὖν τοιοῦτοις οὔτε σωφρογεῖν, φίλαι, ^{ἡ ποιοῦσα ἐν δὲ τῶν}
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάροισιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς ^{ἡ τοῖς θεοῖς}
 πολλή' ὅτ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά. ~~XXXX~~ ^{ἡ κατὰ τὴν}

ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
 λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων ;

ΗΛ. ἢ κάριτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἶπερ ἦν πέλας,
 θυραῖον οἰχρεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἦ δ' ἄν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους ^{τοῖς θεοῖς ἢ ἐξ ἑαυτοῦ ἡ φησὶν ἐν}
 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἶπερ ὦλε ταῦτ' ἔχει. 315

ΗΛ. ὧς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ ^{ἡ γὰρ} τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
 ἤξοντος ἢ μέλλοντος ; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποεῖ.

ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὄκνεῖν προῶγμ' ἀνῆρ πρᾶσων μέγα. 320 ^{ἐν δὲ τῶν}

ΗΛ. καὶ μὴν ἐγὼ γ' ἔσφωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνω.

ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μαζοῖν ἔζων ἐγώ. | ^{τοῖς θεοῖς + ἐπί μ' ἀρκεῖν ἡ γὰρ}

ΧΟ. μὴ νῦν ^{ἡ γὰρ} ἐτ' εἵπησ μηδέν· ὧς δόμων ὄρω
 τὴν σὴν ὀμαιμον, ἐκ πατρὸς ταυτοῦ φύσιν, 325

Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χεροῖν ^{προσφορὰν αὐτῶν ἡ γὰρ}
 φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται. | ^{ἡ γὰρ ἡ γὰρ}

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ

τίν' αὐτὸν σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις

τόγια (ἐν δὲ ἀρχῇ αἰετῶν) ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν, 330

θυμῷ ματῶν μὴ χαρίζεσθαι κενά; | καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντήν ὅτι

ἀλγῶ πῖ τοῖς παροῦσιν ὥστ' ἂν, εἰ σθένος λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.

ῥῶν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαιοῖν δὲ μὴ.

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἦ γ' ὧ λέγω,

ἀλλ' ἦ σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. | 340

δεινόν γέ σ' οἶσαν πατρός, οὐδ' οὐ παῖς ἔφυς, κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν ἅπαντα γάρ σοι τὰ μὰ ρουθετήματα

κείνης διδακτά, κούδεν ἐκ σαυτῆς λέγεις. *
ἐπειδ' ἔλου γέ πατέρ', ἢ φρονεῖν κακῶς, 345

ἢ τῶν φίλων φρονούσα μὴ μνήμην ἔχειν· ἦτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς, εἰ λάβοις σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδειξείας ἂν,

ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρομένης οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 350

οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; | ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μὰ δ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.

οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκοῦντως δ' ἐμοί, λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις. 355

οὐδ' ἡμῖν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔργῳ δὲ τοῖς φωνεῖσι τοῦ πατρός ξύνει. |

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σά ^{ἔσοις} εὐφραίνονται
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς, 360

τούτοις ὑπεικάνδοιμι· σοὶ δὲ πλουσία ^{ἴσχυς}
τράπεζα κείσθω καὶ περιδρῶρεῖται βίος.

ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν, ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ}
οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὔσα. | νῦν δ' ἔξδον πατρός ^{ἴσχυς} 365
πάντων ἀρίστον παῖδα κεκλήσθαι, καλοῦ

τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανῆ πλείστοις κακῆ,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σούς. *

ΧΟ. ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ} μῆδεν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτῆ πάλιν. |

ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ, ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ}
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν ^{τῶν} ^{ἰσχυρῶν} ^{ἀπογορεῖ}
ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. | 375

ΗΛ. φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδὲ μοι
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἔξερω σοὶ πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μὴ ποδ' ἠλίου 380

φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ}
στέγη χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.

πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποδ' ὕστερον ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ}
παθοῦσα μέμψη· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν. ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ}

ΗΛ. ἢ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385

ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγισθοσ μόλη.

ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὐνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον; ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ}

ἔλθειν ἐκεῖνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡ. ὅπως πάθης τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν; 390

ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω. | ^{ἴσχυς} ^{ἀπογορεῖ}

Σοφοκλέους

χορηγεύμεν

ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνησίαν ^{χορηγεύμεν} ἔχεις ;
 ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θαυμάσαι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
 ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκναιεῖν.
 ΗΛ. σὺ ταῦτα θάπην· οὐκ ἐμὸν τρόπον λέγεις.
 ΧΡ. καλὸν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν ^{καταμαρτυρεῖν}.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ' , εἰ χροῖ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τάπη ^{πίστιν} πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πίστη καὶ συναιρέσεις ἐμοί ;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μὴ πω νοῦ τοσονδ' εἶην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαι τὰρ οἴπερ ἐστάλην ὁδοῦ. |
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύη ; τῷ φέρεται τὰδ' ἔμπυρα ; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χροῖ.
 ΗΛ. πῶς εἶπας ; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν ;
 ΧΡ. ὄν ἔκταν' αὐτῆ· τοῦτο γὰρ λέξει θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πείσθεισα ; τῷ τούτ' ἤρεσεν ; +
 ΧΡ. ἐκ δειμάτων του νυκτέρον, δοκεῖν ἐμοί. | 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, ^{συγγενεσθὲ} γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι ;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴποιμ' ἄν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι ^{πολλοὶ λόγοι}.
 ΧΡ. ἐσφήλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. |
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρός
 τοῦ σοῦ τε κάμοῦ δευτέραν ὀμιλίαν ^{ἐπιπέσει}
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφῆστιον ^{ἐπιπέσει}
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, τὰ νῦν δ' Αἴγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρούοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα·
 τοιαῦτά του παρόντος, ἠνίχ' ἠλίω

ναὶ ἐν τῷ 409

+ τὴν ἐπιπέσει τὸ κατὰ τὴν ἐπιπέσει

^{ἀγχαρῶν}
δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγούμενου. |

πλειώ δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν. |

πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλία πεσεῖν·
εἰ γάρ μ' ἀπόση, σὺν κακῷ ^{ἔτι} μέτει ^{ἔτι} πάλιν. |

ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμεις.

οὐδ' ὅσιον ἐχθρῶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·

ἀλλ' ἢ προαΐσιν ἢ βαθύσκαφεϊ κόνει ^{ἔτι} κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνήν πατρὸς

τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω. |

ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χάος·

οὐκ ἂν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε. |

+ σκέψαι γὰρ εἶ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέχης,

ὕφ' ἧς θανῶν ἀτιμοῖς ὥστε δυσμενεῖς
ἐμασχαλίσθη, καπὶ λουτροῖσιν κᾶρα

κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;

οὐκ ἔστιν. | ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέδες· σὺ δὲ
τεμοῦσα κρατὸς βοστρούχων ἄκρας φόβας·

κάμου ταλαίνης, σμίχρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τοίχῃ

καὶ ζῶμα τοῦμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον,
αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ

ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς,

ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφρευωτέρας

χεροῖν στέφωμεν ἢ τὰ νῦν δωρούμεθα. |

οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκεινῳ μέλον
πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπι' ὄνειράτα. 460

ὅμως δ', ἀδελφή, σοὶ θ' ὑποβρῆσον τάδε
ἔμοι τ' ἀρωγὰ τῶ τε φιλιάτῳ βροτιῶν
πάντων, ἐν Αἰδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ. |

ΧΟ.

πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,

εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465

ΧΡ.

δράσω τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον

δουῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.

πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἔμοι

σιγὴ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·

ὡς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470

δοκῶ με πείραν τήνδε, τολμήσειν ἔτι.

εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφην καὶ γνώμας

λειπομένα σοφᾶς,

εἷσιν ἂ πρόμαντις 475

Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·

μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.

ὑπεστί μοι θάρσος,

ἀδυννόων κλύουσαν 480

ἀρτίως ὄνειράτων.

οὐ γάρ ποτ' ἀμναστῆ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἀναξ,

οὐδ' ἂ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,

ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. | 486

ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἂ δεινοῖς 488

κρηπτομένα λόχοις 490

χαλκόπους Ἐρινός.

ἄλεκτρο' ἀνομφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων

γάμων ἀμυλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.

πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἴσχει 495

μήποτε μήποθ' ἤμιν

ἀνεγὲς πελᾶ τέρας

τοῖς δρωσι καὶ συνδρωσιν. ἢ τοι μαντεῖαι βροτῶν
οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνειροῖς οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει. |

Ἐμφθ. ὦ Πέλοπος ἄ πρόσθεν

504

πολύπονος ἵππεΐα,

505

ὡς ἔμολες αἰανῆς

τᾶδε γὰρ !

εἴτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς

Μυρτίλος ἐκοιμάθη,

παγχρύσων δίφρων

510

δυστάνοις αἰκίαις

πρόροϊζος ἐκριφθεῖς,

οὐ τί πω

ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου

πολύπονος αἰκία. |

515

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ἀνεμμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὐ στροφέη ^{πυρήνιστοι} ἀποκρυφίη ^{ἀ Γέλοπος}

οὐ γὰρ πάρεσσι Αἰγισθοσ, ὅς σ' ἐπεῖχ' αἰεὶ ^{οἰκίου}

μή τοι ἄνυραία γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους ^{τοῦτο καὶ ἔστιν}

νῦν δ' ὡς ἄπεσσι ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντροπέη ^{ἰσοκρίτοι - γρηγορή}

ἔμοῦ γε καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ ^{πρὸς 520}

ἔξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ^{μὲ ἀγαθῶν καὶ ἠδ' ὀφειλῶν}

ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σέ καὶ τὰ σά. |

ἐγὼ δ' ὄβριον μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.

πατήρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ ^{ἡ γὰρ ἐστὶν ἡ ἀρετὴ}

525

ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. | ἐξ ἐμοῦ καλῶς

ἔξοιδα τῶνδ' ἄρησις οὐκ ἔνεστί μοι

ἢ γὰρ Δίκη νῦν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη, ^{πρὸς τὴν Δίκην ἡ ἀρετὴ}

ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες. |

ἐπεὶ πατήρ σός οὗτος, ὃν θρηγεῖς αἰεὶ,

τήν σὴν δμαιομον μούνος Ἑλλήνων ἔτλη
θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσα ἐγώ. |

σοφ. δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
ἔδυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 535

ἐν τῇ ἐπιπέδῳ ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν. |

*τὸ β. β. ἔστι τὸν ἐπὶ τῷ
ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς*
ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
τάμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δώσειν δίκην;
πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, οὐ
οὐς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν πατρὸς 540
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν;

ἢ τῶν ἐμῶν Ἀιδης τιν' ἴμερον τέκνων
ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον; Σοφ. ἡ γὰρ
ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνήν; | 545

οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς;
δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω διαγνώσκων
φραίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι. |

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550

ἐπιπέδου
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοῦς πέλας ψέγε. |

ἐπιπέδου
ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὥς, ἄροξμά τι
λυπηρὸν ἔειπα σοῦ τὰδ' ἐξήκουσ' ὑποπέλον λέγειν ἄροξμα

ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπὲρ

λέξαι μ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. | 555

καὶ μὴν ἐφίη μ'· εἰ δέ μ' ὄδ' αἰεὶ λόγους
ἐξῆραχες, οὐκ ἂν ἦσαν λυπηρὰ κλύειν.

καὶ δὴ λέγω σοὶ πατέρα φῆς κτεῖναι· τίς ἂν
τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως ἴεῖτε μὴ; | λέξω δέ σοι

ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τὰ νῦν ξύνει. |

ἔροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἀρτεμιν, τίνος ἔστιν ἡ
ἔστιν ἡ

ἡ ἀπὸ τῶν
πρῶτων
ἐπιπέσει

ποινας τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι.

ἢ γὰρ φράσω κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. | 565

πατὴρ ποδ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν

στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς

ἐκκδομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν. | 570

κακὰ τοῦδε μηνίσασα Δητώα κόρη

κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον

τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.

ᾧδ' ἦν τὰ κείνης θυμάτ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις

ἄλλη στρατῶ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.

ἀνθ' ὧν, βιάσθεις πολλὰ κἀντιβάς, μόλις

ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν. |

εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλω

ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν

χορῆν αὐτὸν οὐνεκ' ἐκ σέθεν; ποίω νόμῳ;

ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς

μὴ πῆμα σαντῆ καὶ μετάγνοιαν τίθης.

εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλον, σὺ τοι

πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.

ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθης.

εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τὰ νῦν

αἰσχιστὰ πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,

ἧτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ

πατέρα τὸν ἄμὸν πρόσθεν ἐξαιώλεσας,

καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς

κᾶξ εὐσεβῶν βλαστοντάς ἐκβαλοῦσ' ἔχεις.

πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; | ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς

ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;

αἰσχωρῶς δ', εἴαν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν

ἐχθροῖς γαμῆσθαι τῆς θυγατρὸς οὐνεκα. |

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε,

ἢ πᾶσαν ἕως γλώσσαν ὡς τὴν μητέρα

ἐπιπέσει

τὴν ἑρῶ

ἐπιπέσει

ἐπιπέσει

ἐπιπέσει

ἐπιπέσει

ἐπιπέσει

ἐπιπέσει

570

575

580

585

590

595

κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου. 600
 ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγῶν,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον.
 ὦν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μάλιστα

παρ' ἰσοχθου.

ὡπ. εὐ

ἐπητιάσω καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθθενον.
 ἔδρων ἄν, εὐ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδε γ' οὐνεκα 605
 κήρυσσε μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χροῖ κακὴν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.

μπαρ' ἰσοχθου

εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδοις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ κατασχόνω φύσιν.
 ὄρω μένος πρέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.

ΧΟ.

+

ΚΑ.

ποίας δ' ἔμοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἣτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισην,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρα σοὶ δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχρόνῃς ἄτερο; 615

ΗΛ.

ἀναίμακα

εὐ νῦν ἐπίστω τῶνδ' ἔμ' αἰσχρόνῃν ἔχειν,
 κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀδοῦνεκα
 ἔξωρα πράσσω κοῦκ ἔμοι προσεικότα.

ΚΑ.

ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σά
 ἔργ' ἔξαναγκάζει με ταῦτα δοῦν βίᾳ· 620
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῖ πράγματ' ἐκδιδάσκειται.
 ὦ θρόεμ' ἀναιδές, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη
 καὶ τᾶργα τᾶμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.

ἀναίμακα

ΗΛ.

σύ τοι λέγεις νῦν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρισκείται. 625

ἀναίμακα

ΚΑ.

ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
 τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Αἴγισθος μόλη.

ΗΛ.

ὄργᾳ; πρὸς ὄργῃν ἐκφέρῃ, μεθεῖσά μοι
 λέγειν ἢ χροῖζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

- ΚΑ. οὐκ οὐκ ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς ^{ἐν ἴσῳ} 630
 θῦσαι μ'; ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
 ΗΛ. ἔω, κελεύω, θῦε' μηδ' ἐπαιτιῶ ^{προβόλῳ}.
 τοῦμόν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
 ΚΑ. ἔπαιρε δὴ σὺ ^{πρὸς γὰρ} ἤ παροῦσά μοι ^{ἡ γὰρ ἐστὶν ἡ ἐν ἑσθλῷ}
 πάγκαρπ', ἀνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίους ^{ἐν νοί τοῖς παρὲν τῶν ἀνακτι-} 635
 εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
 κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
 κεκρομμένην μου βάζειν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις (βάζω· κρίνω)· εὐχίς
 ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρόπει ^{ἀπὸ τοῦ ἔργου}
 πρὸς φῶς παρουσίας τῆσδε πλησίας ἐμοί, 640
 μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσω βοῇ
 σπειρη ματαίαν βάζειν εἰς πᾶσαν πόλιν. |
 ἀλλ' ὧδ' ἄκουε' τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω. ^{κρυπτοῦ}
 ἂ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
 δισσῶν ὄνειρων, ταῦτά μοι, Δίκει' ἀναξ, ^{διότι μέμνηται ἀφ' ἐμοῦ} 645
 εἰ μὲν πέφηγεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα, ^{ἡ δὲ ἐστὶν ἡ ἐσθλὴ}
 εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέδες. | ^{ἀλλ' ἐστὶν ἡ ἐχθρὰ}
 καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τις
 δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
 ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ ^{ἡ γὰρ ἐστὶν ἡ ἐσθλὴ} 650
 δόμοις Ἄτρειδῶν οὐκ ἠπιόρα τ' ἀμφέπειν τάδε, ^{ἀλλ' ἐστὶν ἡ ἐσθλὴ}
 φίλοισί τε ξυνῶσαν οἷς ξύνειμι νῦν
 εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοί
 δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά. | ^{ἡ γὰρ ἐστὶν ἡ ἐσθλὴ}
 ταῦτ', ὧ Δίκει' Ἄπολλον, ἴλεως κλύων 655
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναί.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὄραν. |
 ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
 ΧΘ. τὰδ' ἐστίν, ὧ ξέν'· αὐτὸς ἤκαστος καλῶς.

καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ' ὅταν δέ τις θεῶν

ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις

βλάβη, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν. | *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἰπικῶν

ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύνους ἀγών,

εἰσήλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μετὰ

700

εἰς ἦν Ἀχαιῶς, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο

Αἰβυες ζυγοτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται. *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

κικεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ἵππους, ὁ πέμπτος ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας

Ξυνθαῖσι πῶλοις ἑβδομος Μάγνης ἀνὴρ. *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος

ἐνατος Ἀθηναίων τῶν θεοδμήτων ἀπο

Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον. *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

στάτες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς

κλήροις ἐτήλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

χαλκῆς ὑπὸ σάλπιγγος ἤξαν. οἱ δ' ἅμα *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠρίας χερσὶν — *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ἔσεισαν ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶν δρόμος *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων κόνις δ' ἄνω *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

φορεῖθ' ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμειγμένοι 715

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

χρῶς τις αὐτῶν καὶ φρονίμαθ' ἰπικὰ καὶ *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ἠφροῖζον, εἰσεβαλλὼν ἰπικὰ πνοαί. | *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν εὐχατὴρ στήλην ἔχων *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ἔχοιμιτ' αἰεὶ συριγγα, δεξιὸν τ' ἀνεῖς *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

ἔπειτα δ' Αἰνιῶνος ἀνδρὸς ἄστομοι *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

πῶλοι βία φέρονσιν ἐκ δ' ὑποστροφῆς *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

τελοῦντες ἔκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

μέτωπα συμπαῖουσι Βαρκαίοις ὄχοις *ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις*

κάντευθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ

ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις

ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις

ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις

ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις

ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις

ἴσως ἔστιν ἡ ἀποκρίσις

ἔθρανε ^{ἐθρυν-} κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἵππικῶν πέδον. | 730
 γρούς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκώχενυι παρείς ^{ἐπ' αὐτῶν} αἰγύου καὶ οὐραγύ.
 κλύδων' ἔφικπον ἐν μέσῳ κυκώμενον. ^{κενὶ γούρῳ}
 ἦλαννε δ' ἔσχατος μὲν, ὕστερας ἔχων

2. διαλύει κενὴν καὶ
 αὐτὴν κενὴν ὅταν
 εἰσέλθῃ

πώλους Ὀρέστης τῶ τέλει πίστιν φέρων; 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἔλλελειμμένον, ^{Ἰσχυρὰ ἀέτω}
 ὄξυν δι' ὧτων κέλαδον ἐνσεισας θοαῖς ^{καὶ πύλῳ}
 πώλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ δόρ. τοῦ ἄρ.

τοῦ τοῦ ἄρ.

ἦλαννέτην, τὸτ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κᾶρα προβάλλων ἵππικῶν ὄχημάτων. | 740

ταῖς αἰγύου καὶ
 οὐραγύων

καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων
 ἔπειτα λῶν ἠγίαν ἀριστερὰν

κάμπτοντος ἵππου λαγνθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθρανε δ' ἄξονος μέσας χροάς 745

7. ἡ κἀρα οὐκ ἔστι
 εἰς τὴν ἰσχυρὰν
 ἰσχυρὰν ἰσχυρὰν
 τὴν ἰσχυρὰν ἰσχυρὰν
 τὴν ἰσχυρὰν ἰσχυρὰν
 τὴν ἰσχυρὰν ἰσχυρὰν

κᾶξ ἀντόγων ὄλισθεν' ἐν δ' ἐλίσσειται
 τμήτοισ' ἰμασί· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.

στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, ^{ἀνοχὸν οὐδ' ἄρ.} 750

ἐπὶ τῶν οὐδ' ἄρ.

οἱ ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,
 φοβούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῶ

ἔσθ' ἰσχυρὰν οὐδ' ἄρ.

σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφροηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα 755

γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας. |
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ

ἰσχυρὰν οὐδ' ἄρ.

χαλκῶ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ·
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρῴας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός. | 760

τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
 ἰσχυρὰν οὐδ' ἄρ.

ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἴπερ εἶδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟ.

φεῦ φεῦ τὸ πᾶν δὴ δεσπότησαι τοῖς πάλαι ^{πρὶν τ. δ. αὐτὸ ἀργεῖον}
πρόρροζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. | 765

ΚΛ.

ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, ^(ἐπι) πότερον εὐτυχῆ λέγω ^{τινὸς χάρακα ἠγέσθω}
ἢ δεινά μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει, ^{ἔτσι}

ΠΑΙ.

εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σὺζω κακοῖς. | ^{δὲν πού θανάτου καὶ πένθους}
τί δ' ὦδ' ἀδυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ; ^{ἰδοῦσιν}

ΚΛ.

δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς ^{ἔχει γὰρ ἡ γῆ}
πάσχοντ' μῖσος ὧν τέκη προσίγνεται. | ^{παρὰ τὴν ἡλικίαν - οἶνον τῆς τ'}

ΠΑΙ.

μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν. | ^{ὁ δ' αὖτ' ἀκούει καὶ τὸ πρῶτον}

ΚΛ.

οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγαις,
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια

προσηλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς, ^{ἡλικίαν - ἡλικίαν}
μασῶν ἀπροστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς

ἀπεξενούτο καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξηλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι ^{δὲν πού εἶδεν}

φόνους πατρῶους δεῖν' ἐπηπείλει τελεῖν; ^{ἔτσι}
ὥστ' οὔτε ^(ὡς) γυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας ^{ἐξ ἀρχῆς 780 - καὶ ὅπως τῆς}

ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν ^{ἡλικίαν}
χρόνος διηγᾷ μ' αἰὲν ὡς ^{ἡλικίαν} θανουμένην. | ^{ἡλικίαν}

νῦν δ'—ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπήλλαγμαί φόβου
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἦδε γὰρ μείζων βλάβη

ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκπίνοσ' αἶ ^{ἡλικίαν}
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δ' ἐκῆλά ^{ἡλικίαν} που

ΗΔ.

τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεῦσομεν. ^{ἡλικίαν}

οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα, ^{ἡλικίαν}
Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὦδ' ἔχων

πρὸς τῆσδ' ὑβρίζῃ μητρὸς. ἄρ' ἔχει ^{ἡλικίαν} καλῶς ^{ἡλικίαν} ἔχει. | ^{ἡλικίαν}

ΚΛ.

ἀκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΗΔ.

ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς. ^{ἡλικίαν}

ΚΛ.

ὑβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.

ΗΔ.

τὴν δὲ φωνὴν ἀκούσας ἡλέκτρα

παι ἀνελχάσθου

ΚΑ. οὐκὸν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795

ΗΛ. ^{ἔγωγε} ἔπεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ' ὅπως σὲ παύσομεν.

ΚΑ. ^{εἰς} πολλῶν ἄν' ἡκίς, ὦ ξέν', ἄξιός φιλῆν,

ΠΑΙ. ^{ἴσως} εἰ τήνδ' ἔπανσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς. |

ΚΑ. οὐκὸν ἀπροστείχοιμ' ἄν, εἰ τὰδ' εὖ κυρεῖ. 800

ΚΑ. ἡκίστ' ἐπέειπερ οὐτ' ἐμοῦ κατάξι' ἄν

πράξιαις οὔτε τοῦ ποθέουσantos ξένου.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν

ἔα τὰ θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά. ^Α

ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη 805

δεινῶς δακρῦσαι κλίπικωκῦσαι δοκεῖ

τὸν νῖδον ἢ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα;

ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος, ὦ τάλαιν' ἐγώ! |

Ὀρέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανῶν! 810

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχη φρενὸς

αἷ μοι μόλαι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι,

σὲ πατρός ἤξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε

κάμου ταλαίνης. | νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν;

μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη 815

καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν

ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ

φρονεῦσι πατρός· ἄρά μοι καλῶς ἔχει;

ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου 820

ξύνοικος ἔσομ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλην

παρεῖσο' ἐμαυτὴν ἀφίλος ἀνάνω βίον ^{κατακίεσον}

πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται* 825

τῶν ἔνδον ὄντων ὡς χλοῖς μὲν, ἦν κτάνη,

λόπη δ', ἐὰν ζῶ τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος. |

ΧΟ. Στρ. α'. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,

εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825

κρούπτουσιν ἔκηλοι; ^{ἔγωγε} εἰσπάσαν - δεινὸν γὰρ οὐδ' ἐγὼ - αἰχμήντων

ΗΛ. ἔξ, αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρῦεις;

+ πρ. γ. ἔγωγε αὐτῆς ὡς

αἰετοὶ αἰετοὶ σὺν τῶν
καύνοντων κίεον

+ εἰς τὸν ἄλυστον ἀποβύθιον ἡ δὲ τῶν κελύων ἐπιβὰς κρητὸν ἀναβύθιον
παύει...

ΗΛ. φεῦ!

ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. ^{αὐτὴ = γενεή} 830

ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς; ^{ἀνίμ.}

ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων εἰς Αἴδαν ἐλπίδ' ὑποί- ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΧΟ. Ἀντ. α. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου} οἶδα γὰρ ἀνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρχεσθαι ⁸³⁵

καὶ νῦν ὑπὸ γαίας ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΗΛ. ἔἴ, ἰώ. 840

ΧΟ. πάμπυρχος ἀνάσσει. ^{διακίχων ὄχι καὶ γυμνῶν}

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. φεῦ δῆτ' ὄλοα γὰρ ναί. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναί. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου} 845

ΗΛ. οἶδ' οἶδ' ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ἔμοι δ' ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

οὔτις ἔτ' ἔσθ' ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπα- ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

σθεῖς. |

ΧΟ. Στρ. β'. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, ⁸⁵⁰

πανσύρτω παμμήνη πολλῶν ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

δεινῶν στυγνῶν τ' αἰῶνι. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΧΟ. εἶδομεν ἂ θόοεις. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΗΛ. μὴ μένον μηκέτι ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

παραγάγης, ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου} ἴν' οὐ ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΧΟ. τί φῆς; ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΗΛ. πάροις ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

εὐπατριδῶν τ' ἀρωγαί. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΧΟ. Ἀντ. β'. πᾶσιν θνατοῖς ἔφην μόρος. ⁸⁵⁵

ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

οὕτως, ὡς κείνω δυστάνω,

τιμητοῖς ὄλοκοῖς ἐγκύρσαι; ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῶβα. ^{ἡ πόσις ἀπὸ τῆς ἐπιβύθου ἐπιπέδου}

ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος 865

ἄτερ ἐμᾶν χερῶν

ΧΟ.

παπαῖ.

ΗΛ.

κεκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας ^{μελέμ.}

870

ΧΡ.

οὔτε γόων παρ' ἡμῶν.

ὄφ' ἠδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι ^{ἴσθ' οἱ - εὐκρίδω.}

τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·

φέρω γὰρ ἠδονάς τε κἀνάπαντα ^{ἡσασ} ὧν

παροῖθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν. |

ΗΛ.

πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων ⁸⁷⁵

ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν ;

ΧΡ.

πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ

κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ. |

ΗΛ.

ἀλλ' ἢ μέμνησας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς

σαντιῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς ; ⁸⁸⁰

ΧΡ.

μὰ τὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει ^{ἴσθ' οἱ - εὐκρίδω.}

λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶν. |

ΗΛ.

οἴμοι τάλαινα ! καὶ τίνος βροτῶν λόγον ^{λόγον - εὐκρίδω.}

τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν ; ^{725 - 805}

ΧΡ.

ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλης, σαφῆ ⁸⁸⁵

σημεῖ' ἰδοῦσα, τῷδε πιστεύω λόγῳ.

ΗΛ.

τίν', ὦ τάλαινα, ἰδοῦσα πίστιν ; ἐς τί μοι

βλέψασα θάλαπῃ τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρὶ ; ⁸⁹⁰

ΧΡ.

πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου ⁸⁹⁵

τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγης·

ΗΛ.

σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἠδονή· |

ΧΡ.

καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμεν.

πρὸς αὐτὸν οἴω γενεῖν αὐτὸν εἰς τὴν χερσὶν αὐτοῦ - 675

ἐπεὶ γὰρ ἤλθοι πατρός ἀρχαῖον τάφον,

ὄρω κολῶνης ἐξ ἄκρας νεορρότους ⁸⁹⁵

πήγας γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλω

πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θῆκην πατρός. |

ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ

μὴ πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγγχοίμπει βροτῶν.

ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδερχόμενην τόπον,

+ Τὸν ἀπὸ γάλακτος πυρὶ τῶν ἀγροστέων, καὶ μὴν τὴν
Ψηφισμοὶ ἀρτήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τύμβον προσεῖρον ἄσπον· ἐσχάτης δ' ὄρω ⁹⁰⁰ ἢ τὰ παλαιὰ
τῶν παλαιῶν θεῶν ἔχον
φακτῶν τῶν
 πυρᾶς νεώρη βρόστουχον τετμημένον, ^{τιανιῶν}
 κευθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπάιει τί μοι ἐπιπέλει ^{ἐν τῷ ποταμῷ}
 ψυχῇ σύνηδες ὄμμα, φιλιτάτου βροτῶν ^{ἐν τῷ ποταμῷ}
 πάντων Ὁρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμήριον· ^{καὶ τῷ ποταμῷ}
 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσσημῶ μὲν οὐ, ⁹⁰⁵
 χαρᾶ δὲ πίμπλημι' εὐθὺς ὄμμα δακρῶων.
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξέπισταμαι ^{ἐφ' αἰὲν ἐν σπουδαίῳ}
 μὴ του τόδ' ἀγλάισμα πλήν κείνου ^{μολεῖν}. <sup>ὅτι δὲν χρονοῦσιν
+ χρονοῦσιν - προσγοροῦσιν</sup>
 τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τότε;
 κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδοσσα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, ⁹¹⁰
 οὐδ' αὖ σὺ πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ^{εἰ δ' ἔρχεται ἐν τῷ ποταμῷ}
 ἔξεστ' ἀκλαύτω τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης. ^{ἀλλ' ἄρα}
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ <sup>καὶ αὐτὴν ἀπὸ τῶν
ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν θεῶν</sup>
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρωσ' ἐλάνθανεν;
 ἀλλ' ἔστ' Ὁρέστον ταῦτα τάπιτίμα. | ⁹¹⁵
 ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσιν τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ ^{ἐν τῷ ποταμῷ}. ^{ἀλλ' ἄρα}
 νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἢ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῆρος ἡμέρα καλῶν. | ^{ἀλλ' ἄρα}
 φεῦ, τῆς ἀνοίας ὧς σ' ἐποικτίρω πάλα! ⁹²⁰
 τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρῃ. <sup>οὐδ' ἄρα πρὸς τῶν
καὶ ἢ οὐ γὰρ τῶν παλαιῶν
καὶ ἢ οὐ γὰρ τῶν παλαιῶν</sup>
 πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς; <sup>οὐδ' ἄρα πρὸς τῶν
καὶ ἢ οὐ γὰρ τῶν παλαιῶν</sup>
 τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τάκείνου δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κῆτῶν γ' ὄρα. | ⁹²⁵
 οἶμοι τάλαινα! τοῦ τὰδ' ἦκουσας βροτῶν;
 τοῦ πλησίον παρόντος, ἠνίκ' ὄλλυτο.
 καὶ ποῦ ἔστιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέροχεται.
 κατ' οἶκον, ἠδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς. | ⁹³⁰
 οἶμοι τάλαινα! τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος

ΗΛ.
 ΧΡ.
 ΗΛ.
 ΧΡ.
 ΗΛ.
 ΧΡ.
 ΗΛ.
 ΧΡ.
 ΗΛ.
 ΧΡ.
 ΗΛ.

γυμνάσια - αθλητήριον
μνημεί' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.

ΧΡ.

ὦ δυστυχής! ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδούτ' ἄρα 935
ἴν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά. |

ΗΛ.

οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· εἰάν δ' ἐμοὶ πίδαη,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρους. *δραμα*

γυμνάσιον

ΧΡ. *αὐτὸ ὅφ.*

ἢ τὸς θαρόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940

ΗΛ.

οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφην.

ΧΡ.

τί γὰρ κελεύεις *γυμνάσιον* ἐγὼ φερέγγυος;

ΗΛ.

τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡ.

ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπόσομαι.

ΗΛ.

γυμνάσιον ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. *ἐκλήρωσεν* 945

ΧΡ.

ὄρῳ· ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἂν σθένω.

ΗΛ.

ἄκουε δὴ νῦν ἢ βεβούλευμαι ποεῖν. *πρ*

*ἐν ἄφρονι καὶ
πρῶτον*

παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σὺ πού φίλων
ὡς οὕτως ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἄιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμευθον. | 950

*ὅτι ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς
ἐφ' ἑαυτοῦ φέρονται*

ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἠνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σέ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρώου φόνου 955

ἐν πόσει

ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσης κτανεῖν
Αἴγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.

ποῖ γὰρ μενεῖς *ἀποκρίσις* δαίθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεσι μὲν στένειν *ἐστὶ γὰρ*
πλούτου πατρώου κτήσιν ἐστερημένη, 960

*ἡ γὰρ ἡλικία ἀποβλέπει
ἐν τῷ κτήρει*

πάρεσι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε. *ἡ γὰρ*

ὡς γὰρ ἡλικία

καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
τεύξῃ ποτ'· οὐ γὰρ ὧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνήρ
Αἴγισθος, ὥστε σὸν ποτ' ἢ κάμὸν γένος 965

βλαστεῖν ἔασαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ. | *
 ἀλλ' ἦν ἐπίσηπ τοῖς ἔμοις βουλευμασιν,
 πρωτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω ^{ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἴσῳ καὶ τῷ ἴσῳ}
 θανόντος οἷσσι τοῦ κασιγνήτου θ' ἄμα, ^{μακάριον ἐστὶ τὸ γνοσθῆναι}
 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα ^{καὶ τοῦ ἀπὸ τῆς αἰτίας ἐξέρ-}
 καλῆ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων ^{ἴσῳ καὶ τῷ ἴσῳ}
 τεύξει; φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ ^{τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ καλοῦ} χρηστά πᾶς ὄραν. |
 λόγων γε μὴν εὐκλείαν οὐχ ὄρας ὄσην ^{καὶ τοῦ καλοῦ}
 σαυτῆ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖσ' ἔμοι; ^{προσποιεῖς}
 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν 975
 τοιοῦδ' ἐπαίνοισ οὐχὶ δεξιῶσεται; ^{χαλεπὸν τὸ ἀχρεῖα ἀρετῆ}
 ἴδεσθε τῷδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσφάτην,
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὐ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσατε ^{ἴδου μὲν ἡρώδοτου ἰστορίαι} προστήτην φόνου. | 980
 τούτῳ φιλεῖν χοῖ, τῷδε χοῖ πάντας σέβειν,
 τῷδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδήμῳ ^{καὶ ἐν παντί} πόλει ^{καὶ ἐν παντί}
 τιμᾶν ἅπαντας οὐνεκ' ἀνδρείας ^{καὶ ἀνδρείας} χροῶν.
 τοιαυτὰ τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ ^{ἡμῶν} κλιπεῖν κλέος. | 985
 ἀλλ' ὦ φίλη, πείσθητι, συμπλόνει πατρὶ,
 σύγκαμν' ^{ἡμῶν} ἀδελφῶ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτήν, τούτο γινώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχροὺν αἰσχροῶς τοῖς καλῶς πεφροκόσιν. |
 ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐστὶν ἡ προμηθία. ^{ἡ προμηθία - οἱ ἄλλοι φησὶν ὅτι}
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος. |
 καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὐτῆ μὴ κακῶν, ἐσφίξει ^{καὶ ἐσφίξει} ἀνιγνῆται ^{καὶ ἐσφίξει}
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σφίζεται. | ^{προτ' ἄσιν - ἡ δὲ ἐστὶν ἐν τῷ}
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
 αὐτῆ θ' ὀπλίξει καὶ ὑψηροτεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾶς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνήρ ἔφυς, καὶ οἷα
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χεοί. | ^{καὶ ἐστὶν ἐν τῷ}

XO.

XP.

ἐν τῷ 8 σφόνδι

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπι μηδὲν ἔρχεται. |
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευὼν ἐλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται, ὅρα κακῶς
πράσσετε μὴ μείζω κακὰ κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.

1000

ἡδύνη. ἐπιφύλαξι.
νικητικῶν ἀπορρεῖ
δουλοῦσθαι, ἀπορρεῖ
πλοῦτος ἔσται / ὁδὸν
τοῦ γὰρ...

ὑποτίθει ὡς
δουλοῦσθαι
λαβόντες ὡς κηρὸν
αὐτοῦ γινώσκοντες.

λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ
βάξιν καλὴν λαβόντες δυσκλεῶς θανεῖν.
οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χοῖζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν. |
ἀλλ' ἀντίαζω, πρὶν ^{κακῶς} πᾶν ὀλέθρους τὸ πᾶν ^{κακῶς} κολοῦμαι
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι καῖ ξερομηῶσαι γένος,
κατάσχεσ ὀργήν, καὶ τὰ μὲν λελεγμένα

1005

ἀλλ' ἀντίαζω
πρὶν πᾶν ὀλέθρους
τὸ πᾶν κολοῦμαι

ἄροιστ' ἐγὼ σοι κάτελῃ φυλάξομαι,
αὐτῇ, δὲ νοῦν σῆς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν. |
πειθου' προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ
κέρδος λαβεῖν ἀμείνον οὐδὲ ρού σοφοῦ.

1010

δὲ θεὸς ἐπιφύλαξι.
καὶ εἰ γινώσκοντες
καὶ εἰ γινώσκοντες
τὸ πᾶν ὀλέθρους
τὸ πᾶν κολοῦμαι
τὸ πᾶν κολοῦμαι
τὸ πᾶν κολοῦμαι

ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
ἦδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρὶ μοι μόνη τε δραστήον
τοῦρογον τὸδ' οὐ γὰρ δὴ κενὸν γ' ἀφήσομεν.

1015

XP.

εἶθ' ὄφελος τοιαυτὴν τὴν γνώμην πατρὸς
θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατηγοράσω.

1020

ἡ πρὸς τὸν γο
ἀπὸ τῆς
ἡ πρὸς τὸν γο
ἀπὸ τῆς
ἡ πρὸς τὸν γο
ἀπὸ τῆς

ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἦσσαν τότε.
ἄσκει τοιαυτὴν νοῦν δι' αἰῶνος μένειν. |

1025

HA.

ὡς οὐχὶ συνδράσουσα ρουθετεῖς τάδε.

XP.

εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

HA.

ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

XP.

ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὐ λέγης.

HA.

ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τῶδε.

XP.

μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος |

1030

Ἐ ἐν ἀνέχομαι γὰρ κλύουσα εὐ λέγης

ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.
ΗΛ.
ΧΡ.

ἄπειθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι. ^{αὐτὸς δὲ}

ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα. ^{δὴ δὲ λέγει καὶ ἀπείθει}

ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ. ^{τοῦ ἐχθροῦ γὰρ}

οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ. |

ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. ^{1036 ἢ προῦν ἐπιπέσει}

ἀτιμίας μὲν οὖν, προμηθίας δὲ σοῦ. ^{ἀ' ἔτιμος (ἀφ' ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει)}

τῷ σῶ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; ^{γὰρ γὰρ ἂν ἄγεις - ἴσθι}

ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τότ' ἠγήσῃ σὺ νῶν. ^{τῆς ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

ἤδεινόν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν. ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

εἴρηκας ὀρθῶς ᾗ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. ^{1040 ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

τί δ'; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν; ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.

τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι. ^{τὸ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινεῖσιν ἐμέ. ^{1045 ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλευσῆ παλιν; ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἔχθριον κακῆς. |

φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω. ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

πάλα δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.

ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τὰμ' ἔπη ¹⁰⁵⁰

τολμῆς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους. ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

ἀλλ' εἴσιθ'· οὗ σοι μεθέψομαί ποτε,

οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσά τυγχάνης· ἐπεὶ ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

πολλῆς ἀνοίας· καὶ τὸ θηροῦσθαι κενά. ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι ^{1055 ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

ἦδη βεβήκης, τὰμ' ἐπαινεῖσεις ἔπη. |

ΧΟ. Στε. α'. τί, τοὺς ἄνωθεν φρονηματώτατους οἰωνοὺς ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

ἔσορῶμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάβη ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

στωσιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας ^{ἢ ἐπιπέσει καὶ ἐπιπέσει}

τελοῦμεν; ¹⁰⁶¹

ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστροπᾶν

καὶ τὰν οὐραγίαν Θέμιν,

δρακόντων - οδία.

δρακόν οὐκ ἀπόνητοι. ¹⁰⁶⁵

1065

τὰ κ' εἰς δόξα...
Ν. γ. κ. α. - ἡ γ. κ. α. ἡ γ. κ. α.
ἀποκρίσειν ἡ γ. κ. α. ἡ γ. κ. α.
ἀπέβη -

ὣ χθονία βροτοῖσι Φάμα, κατά μοι βόασον οἰκτροῖν
ὅσα τοῖς ἔνερθ' Ἀτροείδαις, ἀγόρευτα φέρουσ'
ὄνειδ' ἄλλ' ἔχ' -

Ἄντ. α'.

ὅτι σφιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ, ¹⁰⁷⁰

ὅσον δὲ...
τ. ἡμε...
+ εἰς...
+ εἰς...
+ εἰς...

τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισούται
φιλοτασίῳ διαίτῃ· πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἡλέκτρα, τὸν αἰεὶ πατρὸς δαί.

Ἄντ. β'.

δειλαία στενάχουσ' ὅπως

ὁ δὲ...
τὸν...
τὸν...
τὸν...

ἀ πάνδυρος ἀηδῶν,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν

Ἄντ. γ'.

διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὧδε ¹⁰⁸⁰

ἄλλ'...
τὸν...
τὸν...
τὸν...

βλάστοι ;
οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν ζῶν δὲ ἀίετος·
κακῶς εὐκλείαν αἰσχῦναι θέλει

Ἄντ. δ'.

ῥώνυμος, ὃ παῖ παῖ·

καὶ...
τὸν...
τὸν...
τὸν...

ὡς καὶ σὺ παγκλιαντὸν αἰῶνα κοινὸν εἶλον, ¹⁰⁸⁵
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ
λόγῳ,

Ἄντ. ε'.

ζῆσι μοι καθύπερθεν ὄτ' ἀνιστοῦμαι ¹⁰⁹⁰

3. τοῖς...
τὸν...
τὸν...
τὸν...

χερὶ πλοῦτῳ τε τῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις;
ἐπεὶ σ' ἐφηρῆκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῇ ³³
βεβῶσαν, ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε

OP.

ἀρ' ὧ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκουσήμεν

XO.

τί δ' ἐξερευνῆς καὶ τί βουληθεὶς πάρει ; ¹¹⁰⁰

OP.

Αἴγηστον ἐνθ' ὦκηκεν ἱστορῶ πάλλει.

XO.

ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις χῶ φράσας ἀζήμιος.

ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
 ἡμῶν ποθεινὴν κοινότητα παρουσίαν ;
 ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρυσσεῖν χροῶν. 1105 *ελεγκάσανος εγγ.*
 ΟΡ. ἴθ', ὦ γύναι, δήλωσον εἰσελθούσ' ὅτι
 Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγιόθον τινας. | *Ἰντου...*
 ΗΛ. οἴμοι τάλαιν' ! οὐδ' ἤ ποδ' ἦς ἠκούσαμεν *ταλίνων*
 φήμης φερόντες ἐμφανῆ τεκμήρια ;
 ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλά μοι γέρον (*κ' εἰς γ' ἴσθ' ἡμέτερον - Πηλοῦ*) 1110
 ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγχιῖλαι πέρι.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν' ; ὡς μ' ὑπέροχεται φόβος !
 ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
 τεύχει θανόντος, ὡς ὀραῖς, κομίζομεν. | *αἰγχιῶν - παρὰ π...*
 ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαινα ! τούτ' ἐκεῖν' ἦδη σαφές *1115 τὸν δόλον ἀπέ...*
 πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι !
 ΟΡ. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστέϊων κακῶν,
 τὸδ' ἄργος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
 ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
 κέκευθεν αὐτὸν τεύχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
 ὅπως ἐμαντήν καὶ γένος τὸ πᾶν ὀμοῦ
 ξὺν τῆδε κλαύσῳ ἀποδύρωμαι σποδῶ. |
 ΟΡ. δὸν' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς *πρὸς τοὺς θεοὺς.*
 ἐν δυσμενεῖα γ' οὖσ' ἐπαιτιῖται τόδε,
 ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν. * 1125
 ΗΛ. ὦ φιλιότατον μνημείον ἀνθρώπων ἐμοὶ *ἐχέφατα*
 ψυχῆς Ὀρέστον λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων *σὺ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀσπαστοῖς*
 οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην ! *δὲ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ δόλοισιν ἐξ...*
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντ' ἄ βασιτάζω χεροῖν,
 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. | 1130
 ὡς ὄφελον πάροιδεν ἐκλιπεῖν βίον,
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κάνασώσασθαι φόνου, *ἀπαρ' ἄλλω*
 ὅπως θανῶν ἔκτισο τῆ τὸδ' ἡμέρα, *δὲ σὺ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀσπαστοῖς*
 τύμβον πατρός σου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. | 1135

νῦν δ' ἐκτός οἴκων κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
κοῦτ' ἐν φίλαιοι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτον πυρὸς
ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρους,
ἀλλ' ἐν ξένοιαι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικροῦ κῦτει.

1140

οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον! οὔτε γάρ ποτε
μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμου φίλος,
οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σοὶ προσηυδώμην αἰεὶ. |
νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρα μᾶ

1145

θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναράσας
θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ
τέθνηκ' ἐγὼ σοὶ φροῦδος αὐτὸς εἰ θανόν
γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
φήμας λάθρα προύπεμπες ὡς φανούμενος

1150

τιμωρὸς αὐτός. | ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
δαίμων ὁ σὸς τε κάμους ἐξαφείλετο,
ὅς σ' ᾧδέ μοι προύπεμψεν ἀντὶ φιλάτης
μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ. |
οἴμοι μοι.

1155

ὦ δέμας οἰκτροόν, φεῦ φεῦ.
ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας!
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασιγνήτον κάρα. |
τοιγάρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τότε στέγος
τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδέν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
γαίω τὸ λοιπὸν καὶ γὰρ ἠνίκ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθᾶ

1160

1165

270 α α γ α λ ο υ ρ ο ι σ τ ο ι α
α ω σ γ ρ ι γ α (α ν α γ γ ε λ ο υ ρ ο ι
ν κ η ρ ω) -

π ρ ο σ η κ ο ι α ι σ τ α κ ε ς
+ δ α κ ῆ γ α μ ῖ π ρ ο σ η κ ο ι α σ ὀ γ κ η τ ῆ
γ α ρ (δ α κ ῆ ο ἰ κ ο ν ο ρ ο ι) α ἰ ν α τ ῆ ρ ο
γ η κ ῆ γ ο υ ρ ο ι α

α π ο ε ο υ

ο ἰ χ η - ἔ ρ ρ η γ
δ α κ ῆ λ ο α δ α ν ο (α ω α α α)

ε γ γ α κ η τ α δ ο η α π ῶ ἡ σ τ ῆ
ε γ γ η κ η α τ ω γ η κ η τ ῆ ρ α

τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.

τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὄρω λυπουμενούς. | 1170

ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἡλέκτρα, φρόνει,

θνητὸς δ' Ὀρέστης, ὥστε μὴ λίαν στένε.

πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν. | *Ἰδὲ νομίζονται γὰρ*

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἀπό ποῦ τὴν ἀποχέτω *ἀπὸ ποῦ τὴν ἀποχέτω*
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175

Ἡ. τί δ' ἔσχες ἄλλος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἡλέκτρας τόδε; γὰρ γὰρ

Ἡ. τὸδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον. *ἔχον*

ΟΡ. οἴμοι ταλαίηνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς!

Ἡ. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; 1180 *ἔνεμα ἔστ'*

ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀνδῆος ἐφθαρομένον! *οὐκ ἔστιν ἀτίμως - βαρυνόμενον*

Ἡ. οὐ τοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς, ξένε. *ἔχει κολαγῆς*

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς! *καὶ εἰς τὴν γῆν*

Ἡ. τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις; *τί σὺν ἀλλοτρίῳ*

ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν! *ἔργ. 1185*

Ἡ. ἐν τῷ διέγνων τούτο τῶν εἰρημένων; *ἐν τῷ διέγνων τούτο*

ΟΡ. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν | *δυσχερῆσιν*

Ἡ. καὶ μὴν ὄρας γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; *ἴδ' ἄρα*

Ἡ. ὀδούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος. 1190

ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; *οὐκ ἐστὶν ὀνείδιαι*

Ἡ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βία. | *ἔπειτα βίαι*

ΟΡ. τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν; *δουρῶν βία*

Ἡ. μήτηρ καλεῖται, μητροῖ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. *ἀφ' ὧν ὄρωσιν*

ΟΡ. τί δρωῖσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; *ἂν βίαι*

Ἡ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς. | *ἀνὰ βίαι*

ΟΡ. οὐδ' οὐλαρήξων οὐδ' ὁ καλύσων πάρα;

Ἡ. οὐ δῆθ' ὅς ἦν γὰρ μοι σὺ προύδηκας σποδόν. |

ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὄρων σ' ἐποικτίρω πάλα!

Ἡ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200

ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.

ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν ;
 ΟΡ. ^{αι διαδραματίζω} ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὐνοῦν πάρα. |
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὐνοῦν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέντε τὸδ' ἄγρος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης. | 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένη.
 ΟΡ. ^{ἴσοι} πείθου λέγοντι κοῦχ ἁμαρτήσῃ ποτέ. ^{ἡ δὲ τῶνδ' ἴσοι}
 ΗΛ. ^{ἴσοι} μὴ, πρὸς γενείου, μὴ ^{ἴσοι} ξέλλῃ τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. ^{ἴσοι} οὐ φημ' ^{ἴσοι} εἶσαι. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν, ^{ἴσοι}
 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. | 1210
 ΟΡ. ^{ἴσοι} εὐφημία ^{ἴσοι} φώνει ^{ἴσοι} πρὸς ^{ἴσοι} δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφίην οὐ δίκη στένω ;
 ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος ;
 ΟΡ. ^{ἴσοι} ἄτιμος οὐδενὸς σὺ τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. ^{ἴσοι}
 ΗΛ. εἶπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκήμενον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ τάλαιπύρου τάφος ;
 ΟΡ. οὐκ ἔστι τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ ; ΟΡ. ψεύδος οὐδὲν ὦν λέγω. 1220
 ΗΛ. ἦ ζῆ γὰρ ἀνήρ ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κτεῖνος ; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω. |
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου ; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη. 1225
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν ; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχεις ἀεὶ. |
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
 ὄρατ' Ὀρέστην τόνδε μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
 ὀρόωμεν, ὦ παῖ, καπὶ συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρονον ὀμμάτων ἄπο. |
 ΗΛ. Στρ. ἰὼ γοναί, ^{ἴσοι}
 γοναὶ σωμάτων εἰοὶ φίλτατων,
 ἐμόλετ' ἀρτίως, ^{ἴσοι}

αι διαδραματίζω
εἰ βλάει

εὐφωτίζω

ἴσοι ἄτιμος
ἴσοι ἄτιμος
ἴσοι ἄτιμος

ἴσοι ἄτιμος
ἴσοι ἄτιμος
ἴσοι ἄτιμος

ἐφηύρετ', ἦλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχορίζετε. | 1235

πάρεσμεν' ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.

τί δ' ἔστιν;

σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύη.

ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν τὰν αἰὲν ἀδμήτην, ^{ἀπαρτίτως} (ἄρτυρι-καρτίως).

τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι, 1240

119. ^{ἀχμῶν} πεθίσσον ἄχθος ἔνδορ

γυναικῶν ὄν αἰεί. |

ὄρα γε μὲν δὴ κἄν γυναιξίν ὡς Ἄρης ^{καχέον πονέειν}

ἔνεστιν' εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που. ^{καθόσον πειρατῶν}

ὄτοτοτοτοῖ τοτοῖ, ^{ἐπιγ. ε.χ. ἄχ α. γ. ο. ρ. α.} 1245

ἀνέφελον ἐπέβραλες οὐ ποτε καταλύσιμον, ^(γυνεῶν - ὀπίσθε)

οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον

οἶον ἔφην ^{κακόν}. | ^{τῶν εὐργαριῶν τῶν χαλφῶν κτλ.} 1250

ἔξοισθα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία ^{ταῖσι πρὸς ἐμὴν}

φράζῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεῶν. ^{κατὰ ἀποδοκίμην}

Ἄντ. ὁ πᾶς ἐμοί, ^{ἡ ὅλη ἕκαστα δὲ ἐπὶ ἐμῶν ἔργων}

ὁ πᾶς ἂν πρόποι παρῶν ἐννέπειν

τάδε δίκαια χρόνος· ^{πᾶσα ἀρχή, ἡ ἐν ἡμῶν ἐπιπέσει} 1255

μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα. |

ὄρυμφημι κἀγὼ· τοιγαροῦν σῶξον τόδε. ^{πρὸς ἐμὴν}

τί δρῶσα;

οὐ μὴ' σι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

τίς οὖν ἂν ἀξίαν γε σοῦ πεφηνότος ^{κατὰ τὴν ἀξίαν} 1260

μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγᾶν λόγων; - ^{μεταβολῆς καὶ ἐλευθέρου}

ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως ^{ἐλευθέρου καὶ ἐλευθέρου}

ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον. |

τότ' εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν.

<αὐτοὶ γεγῶτες τῆσδε τῆς ὁδοῦ βραβῆς>.

ἔφρασας ὑπερτέραν ^{κατὰ τὴν ἀξίαν} 1265

τᾶς πάρος ἐτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν ^{ἐπὶ τῶν ἔργων}

ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον

αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. |

1270

OP. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰρογαθεῖν, τὰ δὲ δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.

HA. Ἐπ. ἰὼ χρόνῳ μακροῦ φιλτάταν ὄδον ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φάνηται, μὴ τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδὼν

OP. τί μὴ ποιήσω; HA. μὴ μ' ἀποστερήσης τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεδέσθαι ἢ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοῖσιν ἰδὼν.

HA. ξυναινεῖς; OP. τί μὴν οὐ; HA. ὦ φίλοι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλιπ' αὐδάν, ἔσχον ὄργαν ἄναυδον

οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσι ἅ τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε. προυφάνης δὲ φιλτάταν ἔχων πρόσοφιν ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.

OP. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με μὴδ' ὡς πατρῶν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.

χρόνου γὰρ ἂν σοὶ καιρὸν ἐξείρογοι λόγος ἂ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκοιμημένοι γελῶντας ἔχθρὸς παύσομεν τῇ νῦν ὄδῳ.

οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ πῆγνώσεται φαιδρῶ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντοιν δόμους

ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτῇ τῇ μάτην λελεγμένη στέναξ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως.

HA. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον καὶ τοῦμὸν ἔσται τῆδ' ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην,

κοῦδ' ἂν σε λυτήσασα δεξαίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς

1305

διγ. νοση...
τα...
6...

δέναντα...
α...

ἡ...
...

HA.
...

ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.

εὐλυχεύων

ἀλλ' οἶσθα μὲν τάνθενδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων *ἀποκαταστάσει*
ὀδούνεκ' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέρας, *κατ' ἕξοσ*

μήτηρ δ' ἐν οἴκοις | ἦν σὸ μὴ δεισῆς ποθ' ὡς *καλοῦσθαι*

γέλῳσι τοῦμόν φαιδρὸν ὄφεται κῆρα *πρόσωπον* 1310

μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι, *ἔχει γὰρ σοὶ ψυχῆς ἀμείδιον*

κάπσι σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ *ἀπέχουσα* ; -

δακρυροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

ἣτις μᾶ σε τῆδ' ὀδῶ θανόντα τε *μὴ λὼν ἔνα ἔμνονος ἔρῳ*

καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἶρασαι δέ μ' ἄσκοπα *1315*

ὥστ' εἰ πατὴρ μοι ζῶν ἴκοιτο, μηκέτ' ἂν *ἀέου*

τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄρα *καὶ λὼν ἔνα ἔμνονος*

ὄτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεισ ὀδόν,

ἄρχ' αὐτὸς ὧς σοι θυμός· ὧς ἐγὼ μόνη *ἀέου ἔμνονος*

οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς *1320*

ἔσωσ' ἐμαυτὴν ἢ καλῶς ἀπωλόμην. | *ἐμαυτὴν*

σιγᾶν ἐπλήνσε· ὧς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω

τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. **ΗΛ.** εἴσιτ', ὦ ξένοι,

ἄλλως *τε* καὶ φέροντες *οἷ'* ἂν οὔτε τις *καὶ μὴ ἐλαφρὰ γέφυρε*

δόμων ἀπώσσαιτ' οὔτ' ἂν ἠσθεῖν λαβῶν. | 1325

ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητῶμενοι,

πότερα παρ' οὔδεν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι

ἢ νοῦς ἐνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,

ὄτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς

τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γιγνώσκετε; | 1330

ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ *ὡς ἔλεος ἔχεις ἑαυτῶν*

πάλαι φυλάσσων, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις *πρὸς γέφυρα*

τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα· *εὐχρὸν μὲν οὐκ ἐπὶ*

νῦν δ' ἐυλάβειαν τῶνδε *προνυθέμην* ἐγώ. | *ἔλεος ἔχεις ἑαυτῶν*

καὶ νῦν ἀπαλλαγθέντε τῶν μακρῶν λόγων *1335*

καὶ τῆς ἀπλήστον τῆσδε σὺν χαρᾶ βοῆς

εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὰ μέλλειν κακὸν *ἀνάγκη*

ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή· *ἀνάγκη*

ἀπαιτ. 614
1293

1315
ὄδῳ

OP.

ΠΑΙ.

ΟΡ.

πῶς οὖν ἔχει τάντευθεν εἰσιόντι μοι ;
καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γνῶναί τινα. 1340

ΠΑΙ.

ΟΡ.

ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.

ΠΑΙ.

ΟΡ.

εἰς τῶν ἐν Ἄιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὧν ἀνὴρ.

ΠΑΙ.

χαίρουσιν ἐν τούτοισιν ; ἢ τίνες λόγοι ;

ΗΛ.

τελογμένων εἵπομ' ἄν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. | 1345

ΟΡ.

τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ ; πρὸς θεῶν φράσον.

ΟΡ.

οὐχὶ ξυνίης ; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.

ΗΛ.

οὐκ οἶσθ' ὅτω μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ ;

ΗΛ.

ποίω ; τί φωνεῖς ; ΟΡ. οὐ τὸ Φωκῶων πέδον

ΟΡ.

ὑπεξεπέμφθην σῆ προμηθία χεροῖν. 1350

ΗΛ.

ἢ κείνος οὗτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ

μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρός φόνῳ ;

ὄδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγγε πλείοσιν λόγοις. |

ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων

Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες ; ἢ σὺ κείνος εἶ, 1355

ὃς τόνδε καμ' ἔσφοας ἐκ πολλῶν πόνων ;

ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων

ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλα

ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με

λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί ; 1360

χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·

χαῖρ', ἴσθι δ' ὡς μάλιστα σ' ἀνθρώπων ἐγὼ

ἤχθηρα κάφίλησ' ἐν ἡμέρα μιᾷ. |

ΠΑΙ.

ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους

πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἰσαί, 1365

αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἠλέκτρα, σαφῆ.

σαφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστώτων ὅτι

νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμῆστρα μόνη,

νῦν οὕτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξεται,

φροντίζειθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχοῦμενοι. | 1370

ἔχει τῶν
παιδῶν

ἴσαν τῶν
ἐν τῷ
ἐπιπέδῳ

ὄδ' ἔσθι
μή μ' ἔλεγγε
πλείοσιν
λόγοις

ἀρκεῖν
δοκεῖ μοι
τοὺς γὰρ
ἐν μέσῳ
λόγους

μαθεῖν
ἐν τῷ
ἐπιπέδῳ

ΟΡ.

οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἶη τοῦρογον, ἀλλ' ἄσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύνσανθ' ἔδῃ

ΗΛ.

ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε
ἔμοῦ τε πρὸς τοῦτοισιν, ἢ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χειρί.

ΧΟ.

Στ.ο. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἶμα φρυῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πάντορ γῆμάτων ἀφ' ἄλκτοι κύνες,
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τοῦμόν φρενῶν ὄρειρον αἰωροῦμερον.

Ἄντ.

παράγεται γὰρ ἐνέθων
δολιόπους ἀρωγὸς εἶσω στέγας,
ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια,
νεακότητον αἶμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς

ΗΛ.

ὦ φίλταται γυναικες, ἄνδρες αὐτίκα
τέλοῦσι τοῦρογον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.

ΧΟ.

πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἢ μὲν εἰς τάφον τί νεία
λέβητα κοσμεῖ, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας.

ΧΟ.

σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί; ΗΛ. φρονεήσουσ' ὅπως
Αἴγισθος <ἡμᾶς> μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΛ.

αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλόντων πλέαι!

ΗΛ.

βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

ἡ μορ' ἰαλῆ

ΧΟ.

ἦκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φροῖσαι.

ΚΑ.

οἴμοι τάλαιν' Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς ;

17. ὄψ' ἴσθ' ἠΑ.

ἰδοῦ μάλ' αὖθροεῖ τις. ΚΑ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410

οἴκιτε τὴν τεκοῦσαν. ΗΑ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν

ἔκτιρεθ' οὔτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟ.

ὦ πόλις, ὦ γενεά τάλαινα, νῦν σε

κατὰ τὰ κτήνη κηφύων μοῖρα καθ' αμερία φθίνει φθίνει. ἀπληγῶν 1415

ΚΑ.

ὦμοι πέπληγμα. ΗΑ. παῖσον, εἰ σθέγεις, διπλῆν. |

ΚΑ.

ὦμοι μάλ' αἰθις. ΗΑ. εἰ γὰρ Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ.

ΧΟ.

τελοῦσ' ἀραῖ· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαὶ κείμενοι.

εἰς τὸν πόντον

παλιρροῦτον γὰρ αἶμ' ὑπέξαιροῦσι τῶν 1420

κταρόντων οἱ πάλοι θανόντες. |

τὸ πρῶτον ποιοῦν τὸν

καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινῖα δὲ χεῖρ

τὸ ὄψ' ἴσθ' ἠΑ.

στάζει θυηλῆς Ἀρεως, οὐδ' ἔχω ψέγειν. |

τὸ ὄψ' ἴσθ' ἠΑ.

Ὀρέστα, πῶς κυρεῖτε ; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν

τὸ ὄψ' ἴσθ' ἠΑ.

καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425

ΗΑ.

τέθνηκεν ἡ τάλαινα ; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ

μητροῦν ὡς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.

ΗΑ.

— — — — —

ΟΡ.

παῦσασθε· λεύσσω γὰρ Αἰγισθον ἐκ προδήλου.

ΧΟ.

— — — — —

ΟΡ.

ὦ παῖδες, οὐκ ἄφορον ; ΟΡ. εἰσορᾶτέ που 1430

τὸ ὄψ' ἴσθ' ἠΑ.

τὸν ἄνδρ' ; ΗΑ. ἐφ' ἡμῖν οὔτος ἐκ προαστίου

χωρεῖ γεγηθῶς

τὸ ὄψ' ἴσθ' ἠΑ.

ΧΟ.

βᾶτε κατ' ἀντιθύρον ὅσον τάμιστα, 1435

νῦν, τὰ πῶν ἐν θέμενοι, τὰδ' ὡς πάλιν.

ΟΡ.

θάροσι· τελοῦμεν. ΗΑ. ἢ τοῖς ἐπειγέ νυν.

ΟΡ.

καὶ δὴ βέβηκα. ΗΑ. τὰνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.

ΧΟ.

δι' ὡτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐγγέπειν 1440

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς

δοῖσθαι πρὸς δίκας ἀγῶνα. |

Χ. εἰ μὲν δὲ Σοφοκλῆος ἐστὶν ἡ ἀποστολή, ὅτι ἐν τῇ ἀποστολῇ ἐστὶν ἡ ἀποστολή.

εἶ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμῆστρα, κάλει.

OP. αὐτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.

AI. οἴμοι, τί λεύσω; OP. τίνα φοβῆ; τίν' ἀγνοεῖς; 1475

AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀροκυστάτοις ^{ἀνδρῶν} Μελίππο
πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνη πάλαι ^{ἀνδρῶν}
~~ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδῆς ἴσα~~; ^{ἀνδρῶν}

^{οἴμοι} AI. οἴμοι, ξυνηκα τούπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ^{οἴμοι}
^{οὐδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.} 1480

OP. καὶ μάντις ὧν ἀριστος ἐσφάλλου πάλαι. |

AI. ὄλωλα δὴ δειλαιοσ, ἀλλά μοι πάρος
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν. HA. μὴ ^{πῆρα} πῆρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμειγμένων 1485

^{ἀνθρώπων} θνήσκειν ὁ μέλλον τοῦ χρόνου κέρδος φέρει;
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθεσ

^{ταφροῦσιν} ταφροῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκὸς ἐστὶ τυγχάνειν,
^{ἀποπτον} ἀποπτον ἡμῶν· ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. | 1490

OP. χωροῖς ἂν εἶσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.

AI. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου ^{δεῖ} δεῖ κοῦ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;

OP. μὴ τάσσε· χῶρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἀμόν, ὡς ἂν ἐν ταῦτῳ θάνης. |

AI. ἢ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;

OP. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοὶ μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος. ^{ἄκρος}

AI. ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέγην ἐκόμπασας. | 1500

OP. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἢ δ' ὁδὸς βραδύνεται.

^{ἀλλ' ἔοφ'} AI. ὕφηγοῦ. OP. σοὶ βαδιστέον πάρος·

^{ἢ μὴ φύγω σε} AI. ἢ μὴ φύγω σε; OP. τί μὲν οὖν κατ' ἠδονήν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρὸν.

χρὴν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505

νομένη ὑπὸ οἴστρου (οἴστροδίνητος...) ἐντεῦθεν ἢ πόλις, ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τοῦ Διός, καλεῖται ἄλλος *Ἰ. κόρης* 5.— Ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ἄργους Λίρισαν ἦτο ἡ Λύκειος ἀγορά, ἐπώνυμος τοῦ λυκείου ἢ λυκοκότου Ἀπόλλωνος, πολιούχου τῆς πόλεως, ἐπονομασθέντος οὕτω, διότι ἴσως τὸ πάλαι ἐλατρεύετο ὑπὸ μορφῆν λύκου (πρβλ. βοῶπις, γλανκῶπις, λατ. Lupercus), ὡς Νόμιος δὲ ἐφόνευε καὶ τοὺς ἐπιβούλους τῶν ποιμνίων λύκους· ὅθεν τὰ νομίσματα τῶν Ἀργείων φέρουσι λύκον ἢ κεφαλὴν λύκου, ὕστερον δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θεοῦ, ἴσως δὲ καὶ λύκοι ἐθύοντο τῷ θεῷ ἐν Ἄργει. Ἄλλαχού ὁ θεὸς καλεῖται Λύκειος ὡς λατρευόμενος ἐν Λυκίᾳ ἢ ὡς φωτογενὴς (λυκ-, lux).—Τὸ Ἄργος κεῖται δεξιὰ τῶν Μυκητῶν (ΝΔ), ἀπέχον αὐτῶν περὶ τὴν 2 ὥραν, ἀριστερὰ δὲ (ΝΑ), ἀπέχον αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, τὸ Ἡραῖον, ὁ ἀρχαιότατος ναὸς τῆς Ἡρας, ὅπου ὁ Ἀγαμέμνων ὥρκισε τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἕλληνας. Ἐμπροσθεὶς τῷ 423 π. Χ. ἀνφοδομήθη καὶ διεκοσμήθη διὰ τῆς χρυσελεφαντίνης Ἡρας τοῦ Πολυκλείτου, ἀνεσκάφη δὲ τῷ 1892 ὑπὸ τῆς Ἀμερικ. Ἀρχαιολ. Σχολῆς. Ἐὰν τὸ Ἡραῖον καὶ τὸ Ἄργος δὲν φαίνονται ἐκ Μυκητῶν, τοιαῦτα ἀνακρίβειαι συγχωροῦνται εἰς ποιητὰς (ποιητ. ἄδεια). 9 τὰς πολυχρύσους ἰδ. Εἰσαγ. εἰς τὴν Ἑρμηνείαν τοῦ Ὀμήρου Α σ. 5. πολύφθορον διὰ τί; 14 ισοόνδε ἐς ἤβης; τίνα ἡλικίαν ἔχει ὁ Ὀρ.; 20 ἀνδρῶν Αἰγ. καὶ τῶν θεραπόντων.—Τί παριστᾷ τὸ προσκήριον; διὰ τίνας Παρόδου παρέρχονται οἱ ὑποκριταί; διὰ τί ξεναγὸς ὁ Παιδ.; διὰ τί ἡ παρηγορ. προσφώνησις πρὸς τὸν Ὀρ. 1-2; πῶς θὰ δικαιολογήσωμεν ὅτι ἐν ἐπικινδύνῳ χώρῳ καὶ ὥρα καλεῖ ὁ Παιδ. πρὸς διάσκεψιν 16, ἐν ᾗ εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των ὄλον τὸν χρόνον τοῦ ταξειδίου; 23-8 πρόσπολος θεράπων, ὡς ἐπιφ., γεγῶς (γέγρα) γεγωνῶς, ἐσθλὸς πιστός, ἀπώλεσε γνων., θυμὸς θυμοειδές, μένος, δεινὰ κίνδυνοι, μάχη. 29-31 τοιγὰρ διὰ τοῦτο λοιπὸν (μετὰ 23-4), τὰ δόξαντα ἐμοί, ὄξεϊαν ἀκοὴν δ. ὄξεως ἀκούω, ἀντιλαμβάνομαι ἀμέσως, μεθαρμόττω τροποποιῶ, καιρὸς τὸ προσήκον, τὸ ὀρθόν, τυγχάνω κ. εὐρίσκω τὸ ὀρθόν ἢ σύνταξις ἔδει: ἐγὼ μὲν-σὺ δέ· ἀλλ' ὁ Σ. θέλει ἀντίθεσιν μᾶλλον τῆς πράξεως ἢ τῶν προσώπων. 32-7 γὰρ; ἀρνυμαι (ἀρρομαι) λαμβάνω, ἄ. δίκας δίκην λαμβάνω παρὰ τίνος, πατρὶ ἢ δοτ. κατὰ τὸ ὑμωρεῖν τι, χρεῶ (χρησμός, χρηστήριον) χρησιμοδοτῶ, τάχα ταχέως, εὐθύς, ἄσκευος ἄνευ παρασκευῆς (πολεμικῆς), ἀσπίδων κ. σ. ἐν διὰ δυεῖν: ἀσπιδοφόρον στρατοῦ παρὰ τραγ. ἐπίθ. σύνθ. μετὰ τοῦ στερ. ἄ., ἐξασθενούσης τῆς σημασίας τοῦ β'

συνθ., λαμβάνονται ἀπλῶς ὡς χωρισμοῦ καὶ δέχονται γεν. πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐννοίας: *ἀχαλκος ἀσπίδων*, *ἄλυπος ἄτης*, *ἀνήνεμος χειμώνων*, *ἄσκευος ἄ. κ. σ. ἄνευ...*, αὐτὸς μόνος, *κλέπτω* (clam) ἐπιτελῶ λάθρα, διὰ δολερᾶς ἀπάτης, *σφαγαὶ χειρὸς* ἰδιόχειρος φόνος, *ἐνδικος* δίκαιος. 38-43 ὅτε αἷτ., *βλώσκω* ἔμολον (μολῶν λαβέ, αὐτόμολος), ἔρχομαι: *μολῶν ἔσω δόμων τῶνδε*, καιρὸς κατάλληλος εὐκαιρία, *ἴσθι* φρόντιζε νὰ μάθης, διερεῦνα, περιεργάζου, *οὐ μὴ* + ὑπικτ. ἄορ. ἢ ὀριστ. μέλ. σημ. ἔντονον ἄρησιν: ἀσφαλῶς δὲν θά, *ἀνθίζω* στολίζω μὲ ἀνθη, ἢ μετ. αἰτιολ., *γῆρα-χρόνω* καὶ εἰς τὸ γνῶσι (αἷτ. συνεπεία τῆς μακρᾶς ἀπουσίας) καὶ εἰς τὸ ἠνθισμένον (ὄργ.) ὡς ἐστολισμένον μὲ τὰ λευκὰ ἀνθη τοῦ γῆρατος. 44-50 *ὁ γὰρ* οὗτος γάρ· παρὰ πεζοῖς τὸ ἄρθο. ἔχει σημ. δεικτ. ἄντων. συνήθως μετὰ τοῦ *μέν-δέ*, παρὰ τραγικοῖς καὶ μετὰ τοῦ γάρ· *μέγιστος* ὁ σπουδαιότατος, ὁ πρῶτος, *δορυξένος* (ὁ γενόμενος αἰχμάλωτός τινος καὶ ἐκ δοριαλώτου) φίλος σταθερὸς καὶ πιστός, *ἄγγελλε* δὲ ἀντι ξένος *μὲν εἰ* 44, *ἦκεις* δ' ἄγγέλλον, *ὄρκω* προσυιθίεις μεθ' ὄρκου προσθέτων εἰς τὰ περὶ τῆς προσελεύσεώς σου 44 5, ἐνόρκως ἐπιβεβαιῶν τὸ β'. μέρος τῆς ἀγγελίας, *δοθούνεκα* ὅτι (εἰδ.), *ἀναγκαία τύχη* (ἢ καταναγκάζουσα) ἀναπόφευκτος μοῖρα (καθ' ἧς δὲν δύναται τις νὰ γωνισθῆ): συνεπεία σκληρᾶς ἀναποτρέπτου μοίρας (βιαίου θανάτου), *ἄθλος* ἀγών, *ἴσταμαι* στηρίζομαι, *ὁ μῦθος* ἐ. ὧδε εἰς τοῦτο ἔδω τὸ πλάσμα ἄς ἔχη στηριχθῆ κατὰ ὄλη ἢ ἱστορία, τὴν ὁποίαν θὰ εἶπης. 51-8 *ἡμεῖς* δὲ ἀντίθ. εἰς 39, *ἐφίεμαι* παραγγέλλω, ὑποκ. Ἀπόλλων, *στέρω* θάινω γύρω, κοσμῶ, τιμῶ, *λοιβῆ* (λείβω σπένδω), *χλιδῆ* (τρυφή, πολυτέλεια, πολυτελὲς κόσμημα) πλουσία κόμη (ὡς στόλισμα τῆς κεφαλῆς), *καράτομος* ὁ ἀποκοπεῖς ἐκ τῆς κεφαλῆς, *ἀγορρον* (ἄψ ὄρω, πρβλ. *χειμάρροος-ρος*) πρὸς τὰ ὀπίσω, *αἴρομαι* παίρνω (εἰς τὰς χεῖρας), φέρω, *τύπωμα* ἀγγελῶν τετυπωμένον (τῶ τύπτειν, διὰ σφυρηλατήσεως, λαβὸν τύπον τινά), *χαλκόπλευρον* *ὑπόωμα* *χαλκῆ* (σφυρήλατος) κάλλη (ἢ περιέχουσα (διήθεν) τὴν τέφραν τοῦ Ὁρ.), *θάμνοις* τοπ., *ὅπως* φέρωμεν ἐκ τοῦ ἤξομεν 53, *φάτις* *ιν* θ. φήμη, εἶδησις, *κλέπτω* λόγῳ ἐξαλατῶ, Ὅμ. Α 132 *μὴ κλέπτει νόσ*, ὡς εἰδ.· πῶς κεῖται ἢ εἰδ. πρῶτ. ; *δέμας* οὐ. σῶμα, *ἔρρω* (παρ' ἄττ. ὡς τὸ *οἴχεσθαι*) ἔχω χαθῆ, ἀφανισθῆ, *φλογιστὸς* πυρίκαυστος. 59-61 *ἐργοῖσι* ἔργῳ, πράγματι, ἀντίθ. πρὸς *λόγῳ* μὲ λόγια, *ἐκφέρομαι* ἀποκομίζω, κερδίζω, *δοκῶ*(ἐμαυτῶ) νομίζω, *μὲν* 61, ἄνευ *δέ*, τοῦλάχιστον, ἢ φράσις παρενθ., *ῥῆμα* ῥῆσις, λόγος, *κακὸν* (ἐστί) βλάπτει, φέρει καὶ ζημίαν, *σὺν κέρδει* κερδαλέον ὄν, ἐὰν φέρῃ

ὠφέλειαν. 62-6 *μάτην* (θνήσκοντας) ψευδῶς, *λόγῳ* 59, *ἐκτιμῶ* μεγάλως τιμῶ, *πλέον* ἢ πρότερον· μετὰ τὸ εἶδον τί ἀνεμένομεν ἀντί τῆς ὀρισι. *ἐκτείμηνται*; ὡς (ἀναφ.) ὅπως, *ἐπανυχῶ* καυχῶμαι, ἔχω τὴν ὑπερήφανον πεποίθησιν, *ἔτι* ἄλλην μίαν φορὰν, *λάμψειν* ἔτι καὶ πάλιν θὰ ἐπιφανῶ ἐν ὅλῃ τῇ λαμπρότητι, *ἄστρον* ὡς ἀναστρ., *ἐχθροῖς* ἦθ., *δέδορκα* Ὅμ. Α 88 ζῶ, *τῆς φήμης ἀπο* συνεπεία τῆς. 67-72 *ἐγχώριοι* οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τιμώμενοι, *εὐτυχοῦντα* προλ., *ὁδοῖς* τοπ. ἐν τῷ δρόμῳ, τὸν ὁποῖον σχεδιάζω, : στρώνοντες μὲ τὰ ῥόδα τῆς εὐτυχίας τὸν δρόμον μου αὐτὸν ἐδῶ, *ὠρμημένος* πρὸς θ. θεόπεμπτος, *δικῆ* δικαίως, ὡς ὄργανον τῆς θείας δικαιοσύνης, *καθαρτῆς σου* πρὸς ἀπολύτρωσιν σου, *ἀποστέλλω* ἀποθῶ μακρὰν, *ἄτιμον* ἀνευ τιμῆς (ἀμοιβῆς) τῆς εὐχῆς μου, χωρὶς ἢ εὐχῆ μου νὰ τύχῃ ἀκροάσεως, ἀπρακτον, *ἀλλὰ* (δέξασθε, κατὰ ζεῦγμα), *ἀρχέπλουτος* ὁ πρῶτος ἰδρυτῆς καὶ ὁ κύριος τοῦ πλοῦτου, *καταστάτης* ἐπανορθωτῆς : ἐπαναφέρατέ με εἰς τὸν πατρικὸν πλοῦτον καὶ βοηθήσατέ με εἰς τὴν ἀναστύλωσιν τοῦ οἴκου μου. 73-6 *νὺ(ν)* οὖν, *μελέσθω* μελέτω, *φρουρῶ* χρεός ἀγρύπνως ἐκτελῶ τὸ καθήκον (30-40), *νὼ* ἐγὼ καὶ ὁ Πυλ., *ἔξιμεν* 51... ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ οἴκου εἰς τοὺς ἀγρούς, ὅπου ὁ τάφος, *καιρὸς* (ἔστι) *ἐπιστάτης*, ὡς παρ' ἡμῖν ἐν δημοσ ἔργοις, ἐπόπτης, ὁδηγός : σπουδαιότατος παρὰ τῆς ἐπιτυχίας παντὸς ἔργου. 77-85 *καὶ μὴν* ἀνακοινοῖ συχνάκις παρερχόμενα πρόσωπα : ἰδού, ἀλήθεια ἄκουε ἐκεῖ, *ὑποστένω* ἐκβάλλω βαθὺν στεναγμόν, : *ἔδοξα αἰσθῆσθαι* τινὸς τῶν προσώπων (23) *ὑποσπινούσης* ἔνδον (ἔνδοθεν) θυρῶν (ἀνακτόρων), *ἐπακούω* ἀκούω προσεκτικὰ, *γός* ἀ. θρηῆνος, *ἦμιστα* μετὰ μῶς, *πειρῶμεθα* ὑπῆκτ., *ἔρδω* πράττω, *Δοξίας* ὁ Ἀπόλλων διὰ τοὺς λοξοὺς, δισήμους χρησμούς, : *πειρῶμεθα* μηδὲν ἔρδειν πρόσθεν ἢ τὰ Α., *χέοντες* ἐπεξ. τοῦ τῶνδε, *λουτρά* λουβὰς 52, *πατρὸς* προσηκούσας εἰς τὸν πατέρα, ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ π., *ταῦτα* τὰ λ., *κράτος* ἐπικράτησις, *τὰ δρώμενα* ἢ ἐπιχειρήσις ἡμῶν, τὰ σχέδια, ἢ γεν. ὑποκ., *ἐφ'* ἡμῖν προκειμένου περὶ ἡμῶν.

23-83. 23 *ὀρθὸν* οὕς ἴσῃσιν ἀκούων τὴν σάλπιγγα. 36-7 ὁ χρησμός συμπληροῦται 51-3. 42 *χρόνῳ μακρῷ* πόσα ἔτη εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς ἐκ Μυκηθῶν φυγῆς; 45 *Φανοτεὺς* Ὁ Φῶκος, ἐπώνυμος τῆς Φωκίδος, ἔσχε δύο υἱούς, τὸν Κρίσον, ἐπώνυμον τῆς Φωκ. πόλεως Κρίσης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἔκειντο οἱ Δελφοί, καὶ τὸν Φανοτέα, ἐπώνυμον τῆς ὁμωνύμου Φωκ. πόλεως. Ἐπειδὴ ὁ υἱὸς τοῦ Κρίσου Στρόφιος ὡς υἱὸς ἀδελφῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος συνεπάθει ὑπὲρ τοῦ Ὁρ., ὁ Φαν. ὡς διακείμενος ἐχθρικῶς πρὸς τὸν

Κρῖσον φυσικὸν ἦτο νὰ συμπαθῆ πρὸς τὸ ζεύγος τῶν φρονέων. Διὰ τί λοιπὸν ἡ ἀγγελία παρίσταται στελλομένη παρὰ τοῦ φίλου Φανότεως καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ Στροφίου; **49** ἄθλοισιν Πυθικοῖσιν κατὰ τὴν παράδοσιν τὰ Πύθια ἦσαν ἀρχαιότατα, κοσμούμενα τὸ πάλαι μόνον διὰ ποιητ. καὶ μουσ. ἀγώνων· οἱ ἱππικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἀγῶνες μόνις τῷ 586 π.Χ. εἰσῆχθησαν εἰς αὐτὰ (ἀναχρονισμός). **52** λοιβαῖσι περὶ σπονδῶν. Ὅμ κ 519. **55** ἐπειδὴ ὁ Ὅρ. δὲν ἠδύνατο νὰ περιφέρῃ αὐτὴν πανταχοῦ, ἔπρεπε νὰ κρύψῃ πον αὐτήν. **59** Ὁ Ὅρ. ὀμιλῶν περὶ ἑαυτοῦ ὡς νεκροῦ δημιουργεῖ κακὸν δι' ἑαυτὸν οἰωνόν, τοῦθ' ὅπερ πολὺ ἀπεφευγον οἱ ἀρχαῖοι. **62** τοὺς σοφοὺς ὁ Σ. πιθανῶς εἶχεν ὑπ' ὄψει τὸν Πυθαγόραν, ὅστις κατακλεισθεὶς ἐν ὑπογείῳ καὶ ἀφανισθεὶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων διέταξε τὴν μητέρα νὰ λογοποιῆ ὅτι τάχα εἶχεν ἀποθάνει. Μετὰ χρόνον ἐπιφανεὶς ὡς ἐξ Ἄιδου ἀναστάς ἑτεροτολῷγει περὶ παλιγγενεσίας καὶ Ἄιδου ἐν μέσῳ κεληνῶτων ἀκροατῶν. Πιθανότερον ὁ Σ. εἶχεν ὑπ' ὄψει ὅσα ὁ φίλος Ἡρόδοτος διηγεῖται περὶ τοῦ Ἀριστέου IV 14 καὶ περὶ Ζαμόλιξις IV 95. **70** πρὸς θεῶν διότι οἱ χρησμοὶ τοῦ Ἀπ. εἶναι ἅμα καὶ τῶν ἄλλων θεῶν βουλαί.— Πῶς ἠθρογραφεῖται ὁ Παιδ.; πῶς ὁ Ὅρ.; διὰ τί ὁ λόγος τοῦ Ὅρ. δὲν ἀποπνέει φαρμακερὸν μῖσος κατὰ τοῦ βασι. ζεύγους; διὰ τί νῦν τὸ πρῶτον ἀνακοινεῖ ὁ Ὅρ. τὸν χρησμὸν εἰς τὸν Παιδ.; διὰ τί ὁ θεὸς συνιστᾷ δόλον καὶ καλεῖ τὴν τιμωρίαν ἐνδίκον σφαγὴν; **47** ὄρκω προστιθεὶς καὶ **61** πῶς φαίνονται τὰ διδάγματα; τί μεταβάλλει τὴν ἐξ αὐτῶν ἐντύπωσιν; διὰ τί ὁ Σ. εἰσάγει τὴν Ἡλ. στενάζουσαν;

86-91 φάος τῆς ἡμέρας, ἀγνὸν ἱερὸν, ἰσόμοιρος ὁ ἔχων ἴσην μοῖραν (μερίδιον) πρὸς τινὰ ἄλλον· ἀῆρ καὶ φῶς εἶναι ἰσόμοιρα τῆς γῆς, διότι ἐξ ἴσου ἐν ἡμέρᾳ ἔχουσι περιχυθῆ περὶ αὐτήν· ὅπου ἀῆρ ἐκεῖ καὶ φῶς, καὶ τἀνάπαλιν· ἀδελφομοίρια ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἐπιφ., ἦσθου ὁ ἐν. διότι ἀέρα καὶ φῶς ὡς ἰσόμοιρα αἰσθάνεται ὡς ἐν, θρηνητῶν ὡδὰς θρηνητῶν ἕσματα, μοιρολόγια, πλαγὰς στένωνων στηθοκτυπήματα, κοπετούς, ἀντήρης (ἀντί, ἐκ τοῦ) ἀπέναντι· κτυπήματα κατὰ τοῦ στήθους, κατὰστηθα, πρβλ. vulnera adversa, αἱμασσομένων πρβλ. (τόσον ἰσχυρῶς καταφερόμενα) ὥστε νὰ αἱματώνουν τὰ στήθη, ὑπολείπομαι φθάνω εἰς τὸ τέλος μου, παρέροχομαι, ἐκλείπω (περὶ τῆς νυκτὸς μενούσης ὀπισθεν τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου)· τίς χρόνος δηλοῦται διὰ τῆς φράσεως; **92-9** στυγερός (στυγέω μισῶ) μισητός, μογερός (μογέω μοχθῶ) ὁ κοπιῶν, πολυβασανισμένος, βαρῦμοιρος, παννυχίς ἐορτὴ διαρκούσα ὅλην τὴν νύκτα.

τὰ π. τὰς παννυχίδας, εἰς τοῦτο τὸ ἤδη πλέον, διότι τὴν νύκτα δύναται μᾶλλον ἀδιατάρακτος νὰ παραδοθῇ εἰς τὸν πόνον τῆς, ὅσα ἐπιφ. ἐπέξ. τὰ παννυχίδων : *στυγεραὶ εὐναι μογερῶν οἴκων ξενίσασσι τὰ παννυχίδων ἤδη, ὅσα...*, *φοίνιος* (φόνιος) φονικός, αἰμοβαφής, *ἐξένισεν ξένια* τοῦ Ἄρ. εἶναι ὁ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἐν τῇ ξένῳ, φόνος, τραυματισμὸς κλπ., φιλοδομήματα τοῦ Ἄρ. πρὸς τοὺς ξενιζομένους του, Ὅμ. ι 370, Λυρ. Ἀνθ. ἰ 108, 4, *ἡμῆ ἢ ἐμῆ, κοινολεχῆς* (λέχος) σύννευος, μοιχός, *δν 95 κἀρα* ἐπιμερ. 100-2 οἴκτος πόνος, συμπάθειαι, *τούτων* οὐ. αἰτ. διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην, *φέρεται* προσφέρεται ὡς φόρος, ἀποτίνεται, *ἀπ' ἄλλης* ἀντὶ *ἀπ' ἄλλου*, διότι ἔχει ὑπ' ὄψει τὴν ἀδελφὴν, *θανόντος* τίς μιχ. ; *αἰκῶς ἀ(ε)ικῶς* (πρβλ. *αἰκία, αἰκίζω-μαι, αἰκισμός*) αἰσχροῦς, ὕβριστικῶς (διὰ τὸν πέλεκυν), *οἰκτρῶς* (διὰ τὴν ἐλιβουλίην παρὰ τῶν οἰκείων) : καὶ οὐδεὶς ἄλλος πλὴν ἐμοῦ αἰσθάνεται διὰ ταῦτα συμπάθειαν ὡς φόρον τιμῆς. 103-9 *μὲν δὴ μὴν δὴ*, ἰσχυροτάτη βεβαίωσις τοῦ οὐ *λήξω*, ἐντεῦθεν ἀντίθ. : ἀλλὰ (καὶ ἂν ἤθελον νὰ μ' ἐμποδίσουν) οὐδέποτε ὁμως ἐγὼ., *στυγερός* 92 φαρμακερός, κρευρός, *ἔστε* ἐφ' ὅσον, *ἔστ' ἂν* λεύσσω (ἀπὸ κοινοῦ), *ρίπη* (*ρίπτω*) ὄρμη, φορὰ, *ἔ. ἀστρων* ἀκτῖνες, μαρμαρυγαί, φεγγοβόλημα τῶν ἄ., *παμφεργγῆς* δλόφωτος, *προφωνῶ* φωνάζω ἐνώπιον ὄλων, δημοσίᾳ, δυνατά, *μὴ οὐ πρ.* διὰ τὸ οὐ *λήξω*, ἐπέξ. τοῦ *θρήνων-γῶων* ἀντὶ μιχ. κτηρ., *τεκνολέτειρα* ἢ ἀπολέσασα τοὺς νεοσσοὺς τῆς (ἀρπασθέντας), *πρὸ θυρῶν* ἔξω εἰς τὸν δρόμον πρὸ . . , *κωκυτὸς ἄ.* θρήνος, *ἐπὶ κ.* ἐπάνω εἰς τοὺς θρήνους μου, ἐν μέσῳ τῶν θρ., *ἡχῶ* παρὰθ. τῶν 110-120, τὰ ὁποῖα ἀντικρ. τοῦ *προφωνεῖν* : ὡς ἀντίλαλον : αἰπατρῶι θύραι, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ κλαίω, θάντηγοῦν καὶ θάντιλαλοῦν εἰς ὄλον τὸν κόσμον (*ἡχῶ πᾶσι*) τὴν κατάραν μου καὶ τὴν εὐχὴν μου—110-20 *δῶμα* ἀντὶ τῶν ἐνοίκων, *ὑποκλέπτομαι* (παθ.) *εὐνάς* ἀφαιροῦμαι (διὰ σκοτίου δόλου) τὴν οἰκογεν. τιμὴν : ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἢ συζυγικὴ κλίνη σκοτίως ἀτιμάζεται, *τίνομαι* ἐκδικοῦμαι, *σωκέω-ῶ* δύναμαι, *ἄγω* ζυγίζω (ἔχω βάρος), *ἄχθος* (βάρος) λύπης, *ἄγω ἄχθος* ἀντιστηκῶν τὸ βάρος, ἰσορροπῶ πρὸς αὐτό, *ἀνίσορροπος* ἰσόρροπος. ἢ μτφρ. ἐκ τοῦ ζυγοῦ, οὐ ἢ μὲν μία πλάστιγξ φέρει τὸ βάρος τοῦ πένθους τῆς Ἥλ., ἢ ἑτέρα τὸ βάρος (τὴν δύναμιν) τῆς ἀντοχῆς αὐτῆς· μόνη ἢ Ἥλ. δὲν ἔχει ἐπαρκῆ δύναμιν νὰ κρατῇ ἰσόρροπον (νᾶντιστηκῶν) τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς, τὸ ὁποῖον ὡς βαρύτερον πάντοτε καταρρέπει· διὰ τοῦτο ἔχει ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς καὶ ἄλλου (Ἄρ.).

86-120.92 πανυχίδες παννύχιοι τελεταὶ γυναικῶν καὶ παρθένων πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου καὶ ἄλλων θεῶν, παιδραὶ καὶ εὐθυμοί.— **107** τεκνολέτειρα ἔαν ἐρμηνευθῆῃ ἡ ἀπολέσασα τὸ τέκνον τῆς, ὑπόκειται ὁ γνωστὸς μῦθος 148. **111** χθόνι' Ἐρμῆ ἐπικαλεῖται τιμωροὺς πάσας τὰς χθονίους θεότητας· τὸν Ἐρμῆν, διότι ὡς ψυχοπομπὸς ἢ ψυχαγωγὸς εἶχεν ἀπαγάγει εἰς Ἄιδου τὴν ψυχὴν τοῦ πατρός. Αἱ Ἐρινύες, Τεισιφώνη, Μέγαιρα καὶ Ἀληκτώ, θυγατέρες τοῦ Σκότου καὶ τῆς γῆς ἢ Νυκτός, εἶναι ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῶν θεῶν, ἀκοίμητοι φύλακες τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως ἐν τῷ κόσμῳ Ὁμ. Γ 418. Ὄθεν τιμωροῦσι τὴν ἀσέβειαν τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς, νεωτέρων ἀδελφῶν πρὸς πρεσβυτέρους καὶ τὴν ἐπιτοκίαν πρὸς τοὺς θεοὺς· εἰς τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα δὲν περιλαμβάνεται μὲν ἡ μοιχεία, ἀλλ' ἐφ' ὅσον αὐτὴ ὑπῆρξε τὸ ἐλαττήριον τοῦ φόνου τοῦ Ἄγ., ἡ Ἡλ. καὶ ταύτης ἐπικαλεῖται τὴν τιμωρίαν. Ἐπειδὴ δ' ἐπικαλοῦνται δι' ἁρῶν ὑπὸ τῶν φονευομένων ἢ ἀδικουμένων (Ἀρὰ προσωποποιία τῶν κατῳρῶν καὶ τῆς οἰμωγῆς τοῦ φονευομένου, ὅστις ἐπικαλεῖται πρὸς ἑαυτὸν ἐκδικητήν), καλοῦνται καὶ Ἀραί, ὡς τοιαῦται δ' ἐλατρεύοντο καὶ ἐν Ἀθήναις (ἔξ ὧν καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος), κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ ὡς Σεμναί, Εὐμνίδες. -- **Διὰ τι ἡ Ἡλ. ἐξέρχεται εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ προσφωνεῖ τὸν ἀέρα καὶ τὸ φῶς; τίνα συναισθήματα τρέφει πρὸς τοὺς βασιλεῖς; εἰς τίνας λόγους ἀφείλεται τὸ πάθος αὐτῆς; ποῦ εἶναι τὸ κορυφῶμα τοῦ πάθους; ἐν τοῖς τελευταίοις στίχοις πῶς φαίνεται ἡ Ἡλ.; εἰς τί ἀφείλεται τοῦτο; πόσα πράγματα διαφέροντα διὰ τὴν τραγωδίαν μανθάνομεν ἐν 1-120; περὶ τίνα πράξιν πλέκεται ἡ τραγωδία; ποῖον τὸ ἐλαττήριον τῆς πρόξεως; τίνα τὰ κατέχοντα ἡμᾶς διὰ τοῦ τμήματος συναισθήματα; πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῆ τοῦτο ὡς τὸ α' μέρος τῆς τραγωδίας; πρὸς τί μέρος σημερ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; εἰς πόσας καὶ τίνας σκηνὰς διαιρεῖται; τίς ἡ γλῶσσα αὐτοῦ;**

121-8 ὦ παῖ κόρη ματρός, δύστανος ἐν ἡθ. σημ. ἔλεεινός, τρισάθλιος, ἐξόλης, τάκω τήκω, τίνα τάκεις οἰμωγᾶν-τί τήκη οἰμώζουσα (καρ. τήκεις οἰμωγῆν εἰς δάκρυα, οἰμώζουσα δακρύνεις), ἐντεῦθεν Ἀγαμέμνονα ἀντκμ., ἀλόνια ἀπάταις παγιδευθέντα δι' ἀπατηλῶν φιλοφρονήσεων, ἀθεώτατα ἀσεβέστατα, ἐκ ματρός ποιητ. αἰτ., πρόδοτος προδοθεῖς, προδοτικῶς παραδοθεῖς (ὑπὸ τῆς Κλ.), ἐκ τούτου χειρὶ ἀντκμ., κακὸς κακοῦργος (ἢ ἀνανδρος, ὡς ἐλέγετο ὁ Ἀἴγ.), ὡς ὄλοιτο κατάρα, ἔπορον (μόνον ὁ ἄορ. καὶ προκμ. πέπρωται) ἔδωκα, ὁ πορῶν τάδε ὁ δημιουργήσας..., θέμις (ἔστι) ἔξεστι. **129-36** γενέ-

θλα-η θ. τέκνα, *γενναῖος* εὐγενής, *παραμύθιον* παρηγορία, παρήγοροι, *κάματοι* βάσανα, *ξυνίημι* ἐννοῶ, *τάδε* τὴν καλὴν σὰς πρόθεσιν, *φυγγάνω* διαφεύγω, *λανθάνω*, *οὐδὲ ἀλλὰ δέν*, *προλείπω* (ἢ *προ-ῶ*, τι καὶ ἐν τῷ *προδίδωμι*) παραλείπω τὸ καθήκον, *μὴ οὐ στενάχειν* ἐπέξ., *ἄθλιος* δυστυχής, ἀξιολύπητος, *ἀλλὰ* τοῦναντίον, *ἀμείβομαι χάριν παντοίας φιλότιτος* ἀνταποδίδω εὐγνωμοσύνην (ἐπὶ ἀγάπῃ) συνισταμένην εἰς παντοίας ἐνδείξεις ἀγάπης, ἀνταγαπῶ κατὰ παντοίους τρόπους, *ἀλύω* εἶμαι ἔξω ἀπὸ τὰ λογικά μου (ἀπὸ τὴν μεγάλην λύπην), *ἰκνοῦμαι* (ἔξ οὐ *ἰκέτης*) ἰκετεύω. 137-44 *ἀνσιτάσεις* ἀναστήσεις, *ἀντη* ἰκεσία, δέησις, *λίμνα* ἢ Ἀχερουσία, *λ. Ἄ.* ὁ ἄιδης, *πάγκοινος* εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑπάγωμεν ὅλοι, κοσμοφάγος, *τὸν* ἔξ. βραχυλ. καὶ ἔλξ. πρὸς τὸ *ἀνσιτάσεις: τὸν ἐν λίμνα Ἄ.* (ὄντα) *πατέρα ἀνσιτάσεις* ἔξ αὐτῆς, *τὰμ ἔτρια* τὸ ὄρθον μέτρον, *ἀπὸ τῶν μ.* ἀπομακρυνομένη ἀπὸ τοῦ ὄρθου μέτρον, *ἀεὶ στενάχουσα*, *ἀμήχανος* ὁ καθ' οὐ οὐκ ἔστι μηχανή, ἀθεράπευτος, ἀμετρος, *διόλλυσαι ἐπ' βραχυλ.* ἀντὶ ἀπὸ *τῶν μετρίων φέρῃ ἐπ' ἄ.* ἄλγος καὶ (οὐτῶ) *διόλλυσαι*, *ἐν οἷς* ἀναφέρ. εἰς ὅλην τὴν ἔννοιαν ἀπὸ *τῶν μῆ...* *διόλλυσαι*, διὰ τῆς ὁποίας τακτικῆς σου, ἀναφ. αἰτιολ., *ἀνάλυσις* ἀπολύτρωσις, *ἐφίῃ* ἐφίεσαι, *δύσφορα* τὰ ἀφόρητα, τὸ ἀμήχανον ἄλγος, *μοὶ* ἠθ. 145-52 *νήπιος* ἠλιθίος, *οἴχομαι* εὐφημ. τέθνηκα, *αὐτύζομαι* τρομάζω, *ῥογῖς ἄ.* τὸ περιτρομον πτηνὸν (ἢ ἀηδῶν), *ἄραρε* ἄρο. τοῦ ἀραρίσκειν, γνωμ. εὐχαριστεῖ, εὐρίσκει θεοῖν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, *κελαδεῖ* ἀρμονικὰ μὲ τὸν πόνον τῆς καρδίας μου, *ἐμὲ φρένας* ἐπιμερ., *Ἴτυς* υἱὸς τῆς ἀηδόνας, *πανιλήμων* δυστυχέστατος, *νέμω* θεωρῶ, *θεδὸν* τρισευτυχή, *ἄ τε* κατὰ τὸ ὄμηρ. *ὅς τε*, αἰτιολ. 153-63 *ἄχος* πικρὰ μοῖρα, συμφορὰ, *ἐφάνη* ἐπρόβαλε, *μούνα* βροτῶν, *πρὸς ὅ, τι* ἀναφ. ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν, ἀπέναντι τῆς ὁποίας, *περισσὸς* περισσότερος, ὑπερβολικώτερος· ὅθεν ἢ γεν. συγκρ. *τῶν ἐνδον* (τοῦ οἴκου ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν Ὀρ. ἀποδημοῦντα) Χρυσοθέμιδος καὶ Ἰφιδανόσης, *δμόθεν* ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἐκ τούτου τὸ *οἷς*, *γονᾶ ξύναιμος* ἔχεις τὸ αὐτὸ αἷμα ἐκ γεννήσεως, *οἶα* κτηρ. ὅπως (δηλ. συμμετρῶς πενθοῦσα), ἐπέξ. τοῦ *τῶν ἐνδον* πρὸς τοῦτο συνδέεται τὸ *ὄλβιός τε* καὶ ὅπως ζῆ ὄλβιος, *ἦβα* ἢ ἐφηβ. ἡλικία, *κρυπτά ἀχέων* ἢ κερυμμένη ἀπὸ συμφορῶν, ἀθικτος ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀσφαλής, ἢ γεν. κατὰ τὸ *λάθρα*, *εὐπατριδης* εὐγενής, κτανόαιμος βλαστὸς ὡς υἱὸς βασιλέως, *γᾶν* αἰτ. τοῦ τέρατος, *βήματι Δ.* πομπῇ, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Δ., *εὐφρων* ὁ ἔχων καλὰς διαθέσεις, εὐμενής, *Ὀρέσταν* ἔλξ. ἀντὶ ὄλβιος ὁ Ὀρ., *ὄν...* 164-72 γὰρ ναί, μάλιστα, *ὄν* αὐτὸν ὅμως, *ἀκά-*

ματα ἀκουράστως, διαρκῶς, ἐγὼ τάλαινα, οἰχῶ (οἶγομαι) περιφε-
ρομαι, ἀτεκνος-ἀνύμφευτος κτηρ., μυδαλέος διάβροχος, οἶτος ἄ.
μοῖρα, οἶτος κακῶν ὁ κλῆρος τῆς δυστυχίας, ἀνήνυτος (ἀνύτω)
ἀκατόρθωτος, ἀτελείωτος : ὑποφέρουσα αὐτὰ τὰ ἀτελείωτα βάσανά
μου, ὁ δὲ ἐκεῖνος ὅμως, ὧν ἔπαθε τοῦ αἰσχούς καὶ τῶν συμφορῶν,
ὡς ἰδίους ὄμμασιν εἶδεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἐδάην ἐδιδάχθην, ἔμαθον,
ὧν τ' ἐδάη καὶ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας δι' ἀγγέλων παρ' ἐμοῦ
ἐλάμβανε, περὶ τῶν ἔκτοτε τελουμένων ἐν τῷ οἴκῳ, ὡς καὶ τοῦ κα-
θῆκοντος τῆς ἐκδικήσεως, ὅπερ ὑπενθύμιζον διαρκῶς, τί ἀγγελίας
τίς ἀγγελία, ἀπατῶ ἀγγελίαν κομίζω ἀπατηλὴν ἀγγελίαν, ἀγγελία
ἀπατωμένη ἀπατηλή, ποθεῖ ἐλθεῖν, φανῆναι (ὅπως τοῦλάχιστον
παραγγέλλει διὰ τῶν ἀγγέλων), ποθῶν ἐνδ., ἀξιοῖ κρίνει ἄξιον, κα-
λόν, ἀξιῶνεται. 173-83 ἔτι ἔστιν, οὐρανῶ τοπ., ὄμηρ. αἰθέρι ναίων,
κρατύνω κυβερνῶ, ᾧ τούτῳ οὖν, νέμω ἑναποθέτω, ἐπαφήνω, ὑπερ-
αλγῆς χόλος τὸ πάθος, τὸ ὁποῖον ὑπερβολικὰ σὲ λυπεῖ (διότι διαρ-
κῶς σὲ ποτίζει νέας πικρίας), τὸ ὑπερβολικὰ ὀδυνηρόν, ὑπεράχθο-
μαι τρέφω ὑπερβολικὸν πάθος, οἷς τούτοις οὖς, ἐχθαίρω μισῶ,
ἐπιλάθου ἐπιλήθου (αὐτῶν), εὐμαρῆς (μάρη χεῖρ) εὐχειρ, δεξιὸς
καὶ πολυμήχανος τεχνίτης (εἰς τὸ νὰ διορθῶνῃ τὰ κακῶς ἔχοντα),
πολὺ βολικός, ὁ ἔχων ὁ κατοικῶν, βούνομος ὁ ὑπὸ βοῶν βοσκό-
μενος, βουτροφός, ἀκτάν παράθ. εἰς τὸ Κρῖσαν, Ἀγαμεμνονίδας-
ειος, ἀπερίτροπος (πρβλ. μετατρέπομαι τινος μετατρέπω ἑμᾶντὸν
πρὸς τι καὶ προσέχω εἰς αὐτό, ἐντρέπομαι, περιτρέπομαι τρέπω ἑμᾶν-
τὸν κύκλῳ καὶ προσέχω εἰς τὰ περὶ ἐμὲ ἀδιάφορος, ἀμέριμνος, κτηρ.
184 - 92 ἐμὲ μὲν 61, ὁ πολὺς βίωτος τὸ πλεῖστον μέρος τῆς
ζωῆς μου (διότι τὸ ὑπόλοιπον θὰ εἶναι βραχύ, ἐφ' ὅσον ἀναμένει
πρόωρον θάνατον), ἀπολέλοιπε μὲ ἔχει ἀφήσει ὀπίσω, ἔχει περάσει,
ἀνέλπιστος χωρὶς νὰ πληρῶσῃ τὰς ἐλπίδας μου (ἦ : χωρὶς νὰ μοῦ
ἀφήσῃ ἐλπίδα), ἀρκῶ ἀντέχω, ἔχω δυνάμεις (νὰ ὑποφέρω), αἷτις
ἦτις, αἰτιολ., κατατάκομαι μαραίνομαι, οὔτις ἀνὴρ φίλος, ὑπερί-
σταμαι προστατεύω, ὑπερασπίζω, οἰκονομῶ (οἶκον νέμω) κατοικῶ,
ἀπερεῖ ὡσπερεῖ, ὡς, ἐποικος ξένη, οὐχὶ ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας,
δούλη, ἀναξία οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσα, ὧδε νά! κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον (καὶ δεικνύει), ἀεικῆς (ἔοικα, πρβλ. αἰκῆς 102) ἀπρεπῆς, πρόσ-
τυχος, ἀμφίσταμαι περιτριγυρίζω (χάριν ὀλίγων ψυχῶν), ἢ ἀντίθ.
ἀεικεῖ μὲν - ἀμφισταμένη δέ... 193 - 200 αὐδὰ πατρός σου (ἠκού-
σθη, ἐγένετο, κατὰ ζεῦγμα ἐκ τοῦ ὠρμάθη πλαγά), οἰκτρὰ σπαρα-
ξικάρδιος, (ἐν) νόστοις κατὰ τὸ ἐν κοίταις, ὠρμάθη κατηνέχθη μεθ'

ὀρμῆς, **πλαγὰ** τὸ κτύπημα, **γένυς** θ. genu, γνάθος θ.) ἢ σιαγῶν
 μετὰ τῶν ὀδόντων (χρησιμοποιοιούμενη ἴσως ἐν παναρχαίοις χρόνοις
 ὡς πέλεκυς), πέλεκυς, **ἀνιαῖος** κατάσθηθος, κατακέφαλος, κτηρ., πρβλ.
ἀντήρης 89, **κοῖται** αἱ κλῖναι (οὐχὶ τοῦ ὕπνου, ἀλλὰ) τῶν τραπεζῶν
 τοῦ συμποσίου, ἢ αἴθουσα τοῦ συμποσίου, **ὄτοιοι** ἐπιφ. σχετλ. ὡχ
 συμφορὰ!, **φράζω** ὑποδεικνύω, ὑπαγορεύω, καταστρώνω τὸ σχέδιον
 (τοῦ φόνου), **ἔρος** αἰολ. (τῆς Κλ. πρὸς τὸν Αἴγ.), **προφυτεύω** χαλ-
 κεύω καὶ φέρω εἰς φῶς, **δεινὰν μορφὰν** τὸ φορικτόν, τὸ ἀπαισίον
 θέαμα (τὸ πτώμα τοῦ Ἁγ. καθημαγμένον μετὰ τῶν χασκουσῶν
 πληγῶν), **βροτῶν** τις, **ὁ πράσων** πρτκ. 201-12 **κείνα ἀμέρα** ἢ τῆς
 ἐπανόδου τοῦ Ἁγ., **ἐχθίστα** μισητοράτη κτηρ., ἐπιτεινόμενον διὰ
 τοῦ **πλέον κ. δῆ**: ἦτις μοὶ ἀνέτειλεν ἡ πλέον μισητοτάτη, ἡ μισητο-
 τέρα ὄλων. **νύξ** ἐσπέρα (τοῦ φόνου), **ἄχθη** θλίψεις, φαρμάκια, τὰ
 ὁποῖα ἔχουν πλακώσει τὴν καρδίαν μου, **ἐκπαγλος** (ἐκπλήσσω) φο-
 βερός, φορικτός, **ἄρρητος** ἀκατονόμαστος, **τοὺς καθ'** ἔλειν πρὸς τὸ
 κτηρ. **θανάτους** ἀντὶ ἧ (δεῖπνα) : τὰ ὁποῖα αἴφνης προσέβαλον πρὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν του ὡς παγίδες θανάτου, **αἰκῆς** 102, 191, **διδύμαιν**
 ποιητ. δυοῖν, **Κλυταιμῆστρας** καὶ Αἰγίσθου, **εἶλον** ἠφάνισαν **πρό-**
δοτον κτηρ. προλ. προδοτικῶς ἠφάνισαν τὴν ζωὴν μου, τὴν παρε-
 πέταξαν εἰς τοὺς πέντε δρόμους, **οἷς** ἀλλὰ τούτοις, Κλ. κ. Αἴγ., κατὰ
 σύνεσιν, ἐν ᾧ προηγείται **διδύμαιν χερσῶν**, **πόροι** 126, **ποινίμος** τι-
 μωρός, ἐκδικητήριος: ὡς ἀντίποινα τῶν πράξεων των, **ἀπονίναμαι**
 ὠφελούμαι ἀπό, ἀπολαύω, **ἀγλαῖα** (λάμψις) ἀγαλλίασις, χαρὰ, **ἀνύτω**
 ἐπιτελῶ, διαπραττώ, πρβλ. **ἀνήντος** 166. 213-20 **φράζομαι** σκέ-
 πτομαι, προσέχω, φυλάττομαι, **πόρσω** πόρρω, περαιτέρω: πρόσεχε νὰ
 μὴ εἴπης περισσότερα, ἰσχυρότερον τοῦ **μὴ φῶναι**, **γνώμαν ἴσχω** γι-
 γνώσκω, ἐννοῶ, **ἔξ οἶων** συνεπεία τίνων ἀφορμῶν (ὅτι ἐκ τῶν πι-
 κρῶν σου λόγων), **τὰ παρόντα** ἐν τῷ παρόντι, ἤδη, **ἄτη** συμφορὰ,
οἰκεία αὐθόρμητος, **ἔξ οἰκείας** ἐνοχῆς καὶ εὐθύνης, οὐδενὸς ἄλλου
 πταίοντος, **ὑπερκτιῶμαι** ἀποκτιῶ ὑπὲρ τὸ δέον, ἄνευ ἀνάγκης, **πολύ**
τι κακῶν ἐξαιρετικῶς μέγαν ἀριθμὸν συμφορῶν (ἐπαραφορτώθης),
πολέμους λογομαχίας καὶ διαπληκτισμούς, **δύσθυμος** πικρός, πι-
 κρολόλος, ὄργ., **τὰ δὲ ἀλλὰ ταῦτα** γεν. ἀντί: ἀλλ' οὗτοι (οἱ πόλεμοι
 219) **οὐκ ἐριστὰ** (ἔστι) οὐχ οἷόν τ' ἐρίζειν (σε, τινά), τοιούτους πολέ-
 μους δὲν δύνασαι νὰ διεξάγῃς πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς κυριόχους,
πλάθω πελάζω, τὸ ἀπρμφ. ἀναφ. ὥστε νὰ πλησιάζῃς αὐτούς: ἀλλὰ
 μόνον μὲ τὸ καλὸν δύνασαι νὰ πλησιάζῃς τοὺς ἰσχυροὺς, μὲ δια-
 πληκτισμοὺς εἶναι ἀπροσπέλαστοι. 221 - 32 **ἠναγκάσθην** νὰ γίνω

πικρά, *δεινοῖς* τοπ. ἐν τῇ φοβερᾷ θέσει μου (ἢ αἴτ. ἔνεκα τραγικῶν πραγμάτων, ὑπὸ τὸ κράτος τρομερῶν συνθηκῶν διατελοῦσα), *ἔξοιδα* (ἦν ἔχω ὀργήν) τὸ γνωρίζω ὅτι εἶμαι πικρόχολος, ὀξύθυμος, *ὄργα* ἡ πικρά ἐμπάθειά μου, ἡ ὀξύθυμία μου (*δύσθυμος* ψυχή 218), *ἀλλὰ γὰρ ἄλλ' ἄνετε* 229) ἐν γὰρ *δεινοῖς* διότι ἐν μέσῳ τῆς τραγικῆς μου θέσεως (ἐφ' ὅσον ὁ βίος μου θὰ περιστοιχίζεται ὑπὸ δεινῶν) δὲν θάναχαιτίσω τὰς (ἐκρήξεις τῆς λύπης μου 218, αἰτινες φέρουσιν εἰς ἐμὲ τὰς) συμφορὰς ταύτας 215, *ὄφρα* (ἄν), *τίνοι* παρὰ τίνος, *γενέθλα* 129, *φιλία γ.* καλαί μου φίλοι, *πρόσφορος* (σύμφωνος πρὸς τὴν θέσιν μου καὶ τὴν διάθεσίν μου) ὠφέλιμος, ἀνακουφιστικός, *φρονῶν καί-ρια* ὁ σκεπτόμενος τὰ κατάλληλα διὰ πᾶσαν περίστασιν, γνωστικός, *ἄνετε* ἄφετε, *παράγοροι* παρήγοροι κτηρ. ὡς παρήγοροι, παύσατε παρηγοροῦσαι, ἀφήσατέ με με τὰς παρηγορίας σας, *τάδε* αἱ συμφοραί μου καὶ οἱ θρηνοί μου, *κεκλήσεται* ἔσται, *ἄλυτος* ἀδιάρρηκτος, ἀδιάκοπος, συνεχής, *κάματοι* 130, *ἀνάριθμος* ὁ μὴ δυνάμενος νὰ μετρηθῆ: κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅπως κάμνω τώρα, ἀμέτρως θρηνοῦσα, χωρὶς μετρημὸν καὶ τέλος. 233-5 *οὖν γε* γοῦν, τοῦλάχιστον, *αὐδῶ* συμβουλεύω, *εὐνοία* ἐξ εὐνοίας, *τίκτειν* 218, *ἄταις* ὄργ., ὅθεν ἡ φράσις σημ. *ἄταν ἐπ' ἄταις*. 236-50 *κακότης* δυστυχία: καὶ ποῖον μετρημὸν ἐγνωρίσεν ἡ δυστυχία μου (ὥστε καὶ οἱ θρηνοί μου νὰ ἔχουν μετρημὸν)(ἦ: *κακότης* κακία, κακοήθεια τῶν βασιλέων), *φέρε* (εἶπέ), *φθίμενοι* οἱ νεκροί, *ἐπὶ τοῖς φ.* προκειμένου περὶ τῶν νεκρῶν, *τοῦτο* τὸ ἀμελεῖν τῶν νεκρῶν, εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς *ἐβλαστην* ἐξεφύτρωσε τοιαύτη ἰδέα, *τούτοις* οἷς καλὸν τὸ ἀμελεῖν τῶν νεκρῶν: μήτε ὑπόληψιν θέλω ἀπὸ τούτους, *πρόσκειμαι* ἔχω προσκολληθῆ, συντροφεύσει, *χρηστὸν* καλὸν τι: εἰάν μοι ἔχει ἀπομείνει ἔστω καὶ κόκκος χρηστότητος, τὸν ὁποῖον δὲν ἀπέσπασαν ἀπ' ἐμοῦ, *μήτε ξυν-ναίτοιμι* μήτε θέλω νὰ συγκατοικῶ μετ' αὐτῶν (τῶν ἀσυνειδήτων), *εὐκηλος* ἔκηλος, ἡσυχος, με κλειστὸν τὸ στόμα, ἐπεξ. διὰ τοῦ ἔσχουσα... συμμαζεύουσα, μετριάζουσα, χαλαρώνουσα τροπ., *πτέρυ-γας* τὸ πτερύγισμα, τὴν ἔντασιν, τὸν τόνον, *ὀξύτονος* ὀξύφωνος, διαπεραστικός, *ἐκτιμος* ὁ μὴ τιμῶν, πρβλ. *ἐνδικος-ἔκδικος*, *ἐννομος-ἔκνομος...*; ἢ γεν. *γονέων* διὰ τὴν στερητ. σημ. τοῦ ἐπιθ., *ἐκτίμους* κτηρ. προλ. ὥστε μηκέτι τιμᾶν τοὺς γονεάς, *κίσεται* θὰ κοιμᾶται τὸν αἰώνιον, *γὰ* κτηρ. (πρβλ. τὸ τῆς Ἐκκλησίας *Γ' ἢ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει*), *οὐδὲν ὦν* ἔν τέλειον μηδενικὸν (ἐπομένως: οὐδεμιᾶς τιμῆς ἄξιος), *οἱ* δὲ οἱ φονεῖς δέ, *πάλιν δίδωμι* ἀντιδίδωμι, *ἀντίφο-νος* ὁ ἀντὶ φόνου διδόμενος: δὲν πληρώσωσι τὰ ἀντίποινα τοῦ

φόνου, αιδῶς ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τοῦτο ἢ γεν. θνατῶν: δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑφίσταται ἠθικὸν καὶ θρησκευτικὸν συναίσθημα, χαῖρε ἠθική, χαῖρε θρησκεία!

121-250. 121 Ὁ Χ. τῆς τραγωδίας μέχρι Σ. ἀπετελεῖτο ἐκ 12 προσώπων, κατανεμομένου τοῦ ὅλου ἐκ 50 ἀτόμων χοροῦ εἰς 4 τμήματα, ἕκαστον ἐκ 12, χάριν τῶν 4 δραμάτων τῆς τετραλογίας. Ἄλλ' ὁ Σ. ἠὔξησεν εἰς 15, καταστήσας οὕτως εὐκολωτέραν τὴν διάταξιν αὐτοῦ εἰς 2 ἡμιχόρια καὶ τὸν κορυφαῖον 7+1+7. Εἰς τούτους πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸν αὐλητήν, ῥυθμίζοντα τὸ βῆμα τοῦ Χ., παρερχομένου καὶ ἔξερχομένου, καὶ καθ' ὅλου τὴν μουσικὴν καὶ ὄρχηστικὴν ἐκτέλεσιν τῶν χορικῶν. Ἐν τῇ **Ἡλέκτρα** ὁ Χ. συνίσταται ἐκ 15 προσώπων. 148 Πανδίων ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀθηνῶν ἐνύμφευσεν μετὰ τοῦ Θρακῆος βασιλέως Τηρέως τὴν θυγατέρα Πρόκνην, ἣτις ἀπερχομένη ἐκ τῆς πατρίδος παρέλαβε μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν ἄγαμον ἀδελφὴν Φιλομήλαν. Εἶχεν ἤδη γεννηθῆ ἐκ τοῦ γάμου υἱὸς ὁ Ἴτυς, ὅτε ὁ Τηρεὺς ἀτιμάσας τὴν γυναικαδέλφην ἀποκόπτει τὴν γλῶσσαν αὐτῆς καὶ ἐγκλείει ἐν μονήρει εἰρικτῇ, ἵνα μὴ γνωσθῆ τὸ ἐγκλήμα. Ἄλλ' ἡ Πρόκνη μαθοῦσα ἐκ χειροτεχνήματος τῆς ἀδελφῆς, κρύφα σταλέντος, τὴν ἀτίμωσιν σφάζει ἐν τῇ ἀλλοφροσύνῃ τὸν ἴδιον υἱὸν Ἴτυν καὶ μαγειρεύσασα τὰς σάρκας αὐτοῦ παραθέτει ἐν τῇ τραπέζῃ πρὸς τὸν σύζυγον. Ὁ Τηρεὺς ἀντιληφθεὶς τὸ ἐγκλήμα ἀνασπᾷ τὸ ξίφος καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀδελφῶν, ἃς διώκει ἀπαύστως, ἀλλ' ὅτε ἔμελλε νὰ καταφθάσῃ, οἱ θεοὶ μετεμόρφωσαν τὴν Πρόκνην εἰς ἀηδόνα, τὴν Φιλομήλαν εἰς χελιδόνα καὶ τὸν Τηρέα εἰς ἔποπα, ὅστις καὶ σήμερον διώκει τὰ δύο πτηνά. Ἐκτοτε ἡ ἀηδὼν θρηνεῖ περιπαθῶς τὸν Ἴτυν. 149 **Διὸς ἄγγελος** ὡς κατ' ἐντολὴν τοῦ Διὸς, ῥυθμιστοῦ τοῦ χρόνου, ἀγγέλλουσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ ἔαρ. 150 **Νιόβη** θυγ. τοῦ Ταντάλου καὶ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίονος, μήτηρ 12 τέκνων, 6 υἱῶν καὶ 6 θυγατέρων, κατατοξευθέντων πάντων ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐκ ζηλοτυπίας τῆς Λητοῦς, πρὸς ἣν εἶχε κανχηθῆ ἐκείνη ἐπὶ πολυτεκνίᾳ. Περὶ τῆς Νιόβης κλαιούσης ἰδ. Ὅμ. Ω 615 ἡμετ. ἐκδ. Πετραῖος τάφος εἶναι τὸ λίθινον αὐτῆς ὁμοίωμα τὸ κρατοῦν αὐτὴν καθηλωμένην ἐπὶ τοῦ Σιτύλου. 157 Ὁ Ὅμ. γινώσκει μόνον 3 θυγατέρας τοῦ Ἄγ., τὴν Χρυσόθεμιν, Λαοδίκην καὶ Ἰφιάνασσαν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Σ. γινώσκει καὶ τὴν Ἰφιγένειαν [531], δέχεται 4 θυγατέρας τοῦ Ἄγ. 162 **εὐπατρίδαν** διογενῆ καὶ διοτρεφῆ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν ἄρπαγα καὶ σφετεριστὴν τῆς ἀρχῆς Αἴγιστον. 180 **Κρέσα** (σήμερον Χρισὸν)

πόλις ἐν Φωκίδι 1½ ὥραν ἀπέχουσα τοῦ Κρῆσαιίου κόλπου, ὅπου τὸ ἐπίγειον Κίρρα· ἡ πλουσία εἰς ἀγροὺς καὶ νομάς περιοχὴ αὐτῆς ἐβόσκατο ὑπὸ τῶν ἱερῶν ποιμνίων τοῦ Δελφ. θεοῦ καὶ ἀνῆκεν εἰς τὸν Στρόφιον, παρ' ᾧ ἐξενίζετο ὁ Ὁρ. 45. 184 ὁ παρὰ τὸν Ἀ. ἀνάσσων ὁ Πλούτων, ὅστις ὡς θεὸς τῶν νεκρῶν ἔχει καθήκον νὰ ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξαποστέλλων κατὰ τῶν μαιφόνων τὰς Ἐρινῦς. 187 ἄνευ τεκέων, 164... ἀτεκνος-ἀνύμφευτος. Ἡ Ἡλ. θρηνεῖ τὸ ἄγαμον, διότι κατὰ τοὺς ἀρχαίους προορισμὸς τῆς γυναικὸς ἦτο ὁ γάμος καὶ σκοπὸς τοῦ γάμου ἡ ἀπόκτησις γνησίων τέκνων· τὸ ἄγαμον λοιπὸν καὶ ἀτεκνον ἐθεωρεῖτο ὡς μεγίστη συμφορὰ. 190 Χάριν ὀλίγων ψυχίων ἄρτου ἔπρεπε νὰ τελεῖ ἔργα δούλης.—Τίνες ἀποτελοῦσι τὸν X., τίνος κοινῶν. τάξεις, περιβολῆς καὶ ἡλικίας εἶναι; τίς ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τὴν Ἡλ.; εἶναι ἔργαμοι ἢ ἄγαμοι; διὰ τίνος Παρόδου παρέρχονται; πρὸς τίνα σκοπὸν; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ X.; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν πρὸς τὴν Ἡλ.; τίνα τὰ τῆς Ἡλ.; τὸ χορικὸν εἶναι ἠγκιστρωμένον πρὸς τὴν πρᾶξιν; ὡς ἀδόκμον εὐθύς μετὰ τὴν πάροδον τοῦ X. ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν πῶς θὰ καλεῖται; τίς ἡ γλῶσσα καὶ διὰ τί ἡ διάλεκτος αὕτη;

251-3 σπεύδουσα τὸ σὸν ἐπιδιώκουσα τὸ ἰδικόν σου συμπίερον, σὺ νικά νικάτω ἢ σὴ γνώμη. 254-60 δοκῶ ὑμῖν, π. θρηνοῖσι ὄργ. με τοὺς πολλοὺς μου θρήνους, δυσφορεῖν ἄγαν ὅτι εἶμαι ὑπὲρ τὸ δέον ἐμπαθής, ἀπαρηγόρητος, ἀλλὰ σύγγνωτε 257, ἡ γὰρ βία (τῶν πραγμάτων, περιστάσεων) ... προβλ. 223, ἦτις (εἶη) ἀναφ. ὑποθ., εὐγενής τὸ γένος καὶ τὸ φρόνημα, πατρῶα πῆματα τὰς συμφορὰς, ὅσαι προέκυψαν ἐκ τοῦ φόνου τοῦ πατρός μου, τάδε τοὺς διαρκεῖς καὶ ἀπαρηγορήτους θρήνους, ἀ πῆματα, εὐφρόνη 19, θάλλοντα μεγαλώνοντα, πολλαπλασιαζόμενα, φθίνοντα μειούμενα. 261-5 ἢ ἐμοὶ γὰρ 187, τὰ μητρὸς ἢ συμπεριφορὰ καὶ αἱ σχέσεις τῆς μητρὸς πρὸς τὴν θυγατέρα, γείνομαι γεννῶμαι, ἐγεινάμην ἐγέννησα, ἢ μ' ἐγεινάτο τὴν φυσικὴν, συμβέβηκεν ἔχθ. ἔχουσι καταντήσει (διαμορφωθῆ) ἐχθρικώταται, πρῶτα μὲν-εἶτα-ἔπειτα-δὲ 275, ξύν-εμι συνοικῶ, εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ συζῶ, ἄρχομαι παθ. ἐξουσιάζομαι, διευθύνομαι, ἐκ τῶνδε ποιητ. αἰτ., πέλει ἐξαρτᾶται, λαβεῖν (με ὑποκ.), (τῶν ἀναγκαίων τι ἀντικμ.,) τητῶμαι στεροῦμαι, δὲν λαμβάνω, λαβεῖν κ. τητᾶσθαι πᾶσα δόσοληψία μου. 266-74 ἄγω ἡμέρας διέρχομαι ἢ, τὸν χρόνον τοῦ βίου, ἐνθακέω-ῶ (θάκος-θῶκος ἄ. ἔδρα, κάθισμα) κάθημαι ἐν, ἐσθθημα (ἐννυμι, ἐσθής) ἔνδυμα, ταῦτὰ ἐκείνω (τῷ πατρὶ, ὅπερ νοεῖται ἐκ τοῦ πατρῶοις) βραχυλ. ταῦτὰ τοῖς ἐκεί-

νου, *παρέστιος* ὁ παρὰ τὴν (οἰκογενειακὴν) ἐστίαν, *ἐνθα* ἐκεῖ ὅπου, παρὰ τὴν ὁποῖαν ἐστίαν, *τὴν τελευταίαν* τὴν χειρόστην, τὴν κορωνίδα, *τούτων* οὐ. τῶν ἀπαριθμηθέντων αἰσχυρῶν, *αὐτιόεντης κ. αὐθέντης* αὐτόχειρ, ὁ ἰδίᾳ χειρὶ πράττων τι (φονεύων), αὐτουργὸς τοῦ φόνου, *ἡμῖν* τίς δοτ.; *τάλας κ. τλήμων* 275 ἀναιδῆς, ἔλεεινὸς καὶ ἄθλιος, ἰδ. *δύστανος* 121. *275-81 ὧδε* (οὕτω) *τλήμων* (ἐστίν), *ὥστε, ξύνεσσι* συζῆ, *μιάστωρ*, *Ἐρινὸς* θεία δίκη, *ὥσπερ ἐγγελώσα* ἐμπαίζουσα τρόπον τινὰ τὰ θεῖα, *τοῖς ποιουμένοις* ὄργ. μὲ ὅσα κάμνει, μὲ τὰς κακουργίας ἀφ' ἐνός, μὲ τὰς προσευχὰς ἀφ' ἑτέρου, *εὐροῦσα* κατόπιν ὑπολογισμῶν, *ἀμὸς ἐμὸς* (ἀλλαχοῦ: ἡμέτερος, ὅτε γράφουσιν *ἀμὸς*), *μηλοσφαγῶ* σφάζω (θύω) μῆλα, αἰγοπρόβατα, *ἔμμηνα ἱερὰ* μνησιαίαν, κατὰ μῆνα ἐπαναλαμβανομένην θυσίαν, ἑορτὴν, *σωτήριοι* κ. *προστατήριοι*. *282-6* κλαίω *κατὰ στέγας* ἐντὸς τοῦ δωματίου μου, *ἐπικωκῶ* κυρ. κωκῶ ἐπὶ τινι, *δυστάλαινα δαῖς* τὸ τρισάθλιον συμπόσιον, *ἐπωνομασμένην πατρὸς* τὸ ὁποῖον ἔχει λάβει τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, *Ἀγομεμόνοιο* δαῖς, *αὐτὴ πρὸς αὐτὴν* (ἐμαυτὴν) κα ἄμονος, *πάρα* πάρεστιν, ἔξεστιν, *θυμὸς ἠδονὴν φέρει* ἢ διάθεσις μοὶ προκαλεῖ τὴν ὄρεξιν νὰ κλαύσω, ἢ καρδιά μου ποθεῖ. *287-92 ἡ λόγοισι γενναία* ἢ ἐκδηλοῦσα τὴν εὐγένειάν της εἰς λόγια (καὶ αὐτὰ ταπεινὰ καὶ χυδαῖα), εἰρων., *κακὰ ὕβρεις, μίσσημα* σιχαμένη, βδέλυγμα, τέρας (προβλ. παρ' ἡμῖν *κάθαρμα, περιτριμμα...*), *δύσθεος* θεομίσητος, θεοκατάρματος, *γόνων* συμφορῶν ὡς προκαλοῦσῶν τοὺς γόους. *293-302 ἡνικαῦτα* τότε, *παρασιᾶσα* (ἐμοὶ) ἐν ἐχθρ. στάσει, *τῶνδε* τῆς ψυχ. ἀγωνίας ἐκ τῆς περὶ ἀφίξεως τοῦ Ὁρ. φήμης, *ἦτις* 187, 261, *ὑπεκτίθεμαι* κρυφὰ μεταφέρω (τοποθετῶ) εἰς ἀσφάλὲς μέρος ἔξω, *τίνω δίκην ἀξίαν* πληρώνω ὅ,τι κάμνω τιμωρούμενος ἐπιζῆσις, λαμβάνω τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας μου, *γέ* ἐὰν τότε διέφυγες τὰ βλέμματά μου, τὴν τιμωρίαν, τοὐλάχιστον τῶρα δὲν θὰ διαφύγης, *ἐποτρύνει ταῦτα* ἐξερεθίζει (ἐξωθεῖ) εἰς ταύτας τὰς ὕβρεις, *σὺν* ἐπιρ. συγχρόνως, *πέλας παρὼν αὐτῇ, νυμφίος* ὁ κύρ σύμβιός της, *ἡ πᾶσα βλάβη* ἀντὶ ὁ πᾶς ὢν βλάβη, ὁ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν χολέρα, ἢ τελεία προσωποποιία τῆς λοιμικῆς πνοῆς, *τὰς μάχας τὰς μάχας* του τὰς γνωστὰς (πρὸς τὸν Ἀγ. καὶ τὴν Ἡλ.), *σὺν γυναιξί* ἐν συμμαχίᾳ μετὰ γυναικῶν! *303-6 πανσιτήρα τῶνδε* οὐ. ἵνα θέσῃ τέραμα..., *μέλλων* ἐπειδὴ ἀναβάλλει, ἐνδοιαῖζει, *τί ἀποφασιστικόν τι, ἐλπίδας* μου, *τὰς οὔσας καὶ ἀπούσας* ὄσας εἶχον καὶ δὲν εἶχον, *πάσας ἀνεξαίρετως*. *307-9 ἐν τοιοῦτοις* ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, *σωφρονῶ* τηρῶ μέτρον, *εὐσεβεῖν* πρὸς τοὺς θεοὺ

250, ἐν κακοῖς, οἷα τὰ ἰδικά μου, ἔγκειται ἡ κατανάγκη καὶ ὁ πά-
 σχων νὰ πράττη κακὰ ἀνταποδίδων κακὸν ἀντὶ κακοῦ. 310 ὁ ὄντος
 ἐν τῇ μτχ. ἢ κυρ. ἔννοια, βεβῶς βεβηκῶς, ἢ κάρτα (βεβῶτος ἐκ δό-
 μων Αἰγ. λέγω τάδε) βεβαιότατα, μὴ δόκει πρὸς τὴν κορυφαίαν τοῦ
 X., οἰχινῶ 166 πορεύομαι, ἔρχομαι, θυραῖος 3. 2 ὁ ἐρχόμενος εἰς
 τὴν θύραν, ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ἀγροῦσι τοπ., δᾶν δὴ ἄν, πρβλ.
 ἐπειδάν, ἢ δὴ τότε πλεόν ἀλήθεια (ἢ ἔννοια ἐπαναλαμβ. διὰ τοῦ
 εἶπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει), θαρσοῦσα μᾶλλον, ἰκοίμην ἄν ἐς λ. ἤθελον
 εἰσελθεῖ εἰς τὴν ὁμιλίαν σου, ἱστορῶ ἐρωτῶ, τί σοι φίλον ὅ,τι σοι
 φίλον, ὅ,τι σοι ἀρέσκει. 317-23 τοῦ κασιγνήτου ἀναφ. περὶ τοῦ
 κασιγν., ἤξοντος κτγρ. μτχ., μέλλοντος (ἤκειν) 30ῦ, φησὶν ὑπισχνεί-
 ται (ἤξειν), ποῶ ποιῶ, φιλῶ + ἀπορφ. συνηθίζω, δκινῶ μέλλω 318,
 πράσσω ἐὰν ἐπιχειρῶ, μέγα σοβαρόν, καὶ μὴν καὶ ὄμως, ἔσφσ'
 οὐκ δκινῶ οὐκ ὄκνησα σφῶσσσα, ἀρκῶ + δοτ. βοηθῶ, τᾶν τοῖ (βέ-
 βαια) ἄν, οὐκ ἄν ἔξων μακρὰν (ἐπὶ μακρὸν χρόνον), εἰ μὴ ἐπεποιθῆ
 (ἄλλως). 324-7 (οὐσαν) φύσιν ἀναφ. κατὰ τὸ γένος, πεφυκυῖαν ἐκ
 ταυτοῦ... καὶ τῆς αὐτῆς μ., φέρουσαν δόμων ἐκ δόμων, ἐντάφια
 (ἱερὰ) προσφοραὶ εἰς τοὺς νεκρούς, κτερίσματα, χοαί..., νομίζεται
 συνήθως προσφέρονται.

251-327. 269 ταῦτὰ ἐκείνῳ βασιλ. στολάς, ὕσας ὁ Ἄγ.
 δὲν εἶχε παραλάβει μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Τροίαν. 281 Οἱ ἀρχαῖοι ἐώρτα-
 ζον συνήθως τὰς ἐορτὰς κατ' ἔτος, ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ ἔμμηνα ἢ ἐπιμή-
 ρια ἱερὰ. Ἡ Κλ. κατόπιν ἐπιτόνων ἐρευνῶν κατώρθωσε νᾶνευρῆ
 τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου τοῦ Ἄγ., λησμονηθεῖσαν δι' ἔλλειψιν ἡμερο-
 λογίου, ἦτο δὲ αὕτη ἡ 13. Γαμηλιῶνος (τελευτῶντος Ἰανουαρίου),
 ἀποφρὰς ἐν Ἄργει, ὄπου καὶ ἐν τοῖς ἱστορ. χρόνοις ἠγετο ἐορτὴ
 ἀναμνηστικὴ τοῦ φόνου τοῦ Ἄγ. Τὴν ἐορτὴν ταύτην ἡ Κλ. ἀναιδῶς
 θὰ ἐκάλει καὶ Σωτήρια, ὡς εἰ ἡ πόλις εἶχε σωθῆ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου
 τῶν κινδύνων, ἀφ' οὗ ἔθνε θεοῖς τοῖς σωτηρίοις, οἷτινες μάλιστα
 ἦσαν Ζεὺς Σωτήρ, Ἀπόλλων Προστατήριος καὶ Ἄρτεμις Σώτειρα
 καὶ Προστατηρία. 284 πατὴρ δαῖς ἐπωνομασμένη Ἀγαμεμό-
 νειος δαῖς παροιμ. περὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ εὐφωχουμένων, πρβλ. καὶ τὰ
 Θυέστου δεῖπνα ἢ δαῖτα Εἰσαγ. σ. 11. Φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν ἐορτὴν
 ἐπανελαμβάνετο ἡ ἀποφρὰς δαῖς. Διὰ τί ἡ Ἡλ. ἐπαναλαμβάνει ἤδη
 ἐν λαμβ. τοιμέτροις τοὺς θρήνους; εἰς τίνα ἰδιότητ' αὐτῆς ὀφείλεται
 ἡ διέγερσις; διὰ πόσους λόγους δυσφορεῖ; διὰ τί ἐπαναλαμβάνει αὐ-
 τολεξεῖ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς; διὰ τί οἱ περὶ Ὁρ. θρῦλοι ἐμβάλ-
 λουσιν εἰς λύσσαν τὴν Κλ.; τίς ἀρετὴ διακρίνει τὴν ἔκθεσιν τῶν δει-

ῶν τῆς Ἥλ.; τί αισθανόμεθα πρὸς αὐτήν; διὰ τί ὁ Χ. ἐρωτᾷ περὶ τοῦ Αἰγ. ἐὰν εἶναι ἐντός; ἡ ἀπουσία αὐτοῦ εἶναι σπουδαία διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ δράματος;

328-31 φάτις 56 λόγια (ὅτι διάγει ἄθλιον βίον), αὖ πάλιν κατὰ τὴν συνήθειάν σου, **ἔξοδοι** **θυρῶνος** περιφρ. ἐξωθύρα, πρὸς θ. ἐ. ἐκ τοῦ φωνεῖς, ἐλθοῦσα εἰς αὐτάς, ἐν χρ. μακρῶ ἐπὶ τόσον καιρόν, τέλος πάντων, **χαρίζομαι** κενὰ κάμνω ἀνωφελῆ χάριν, **θυμὸς μ.** ὀργή (πάθος) ἀνίσχυρος (ἐκδηλουμένη μὲ λόγους, ἀνευ ἔργων): νὰ μὴ ὑποκύπτῃς (παραδίδεσαι) ἀνωφελῶς εἰς τὸ., νὰ μὴ συνδουλίζῃς, λατ. irae indulgere. **332-6** **κάμαυτήν** προλ. ὅτι καὶ ἐγὼ αὐτῇ, **ἂν** δῖς, **δοκεῖ μοι** ἔχω τὴν ἀπόφασιν νὰ πλέω καὶ νὰ μὴ νομίζω, **ὕφιεμαι** (τὰ ἰστία) ὑποστέλλομαι: μὲ συνεσταλμένα τὰ ἰστία, μὲ μαζευμένην τὴν οὐράν, τί σοβαρόν τι 305, **πημαίνω** (πῆμα) βλάπτω. **337-40** **ἄλλα** αὖ, ἀφ' ἑτέρου, ἢ ὅπως, **δεῖ με** ζῆν μέλλω ζῆν, **ἀκούω** τινὸς ὑποκύπτω τινί, **ἀκουστέα-ον**, εἰς τοῦτο τὸ πάντα. **341-4** γὰρ ναί, **οὔσαν** ἐνδ., **πατρὸς** κτηρ. κτητ., **λελησθαι** λήθωμαι, **μέλειν** (σοι), **τάμα** τὰ πρὸς ἐμὲ ἀπευθυνόμενα, **διδασκᾶ** σοι (ἔστιν) ἔχουσι διδασχῆ, **κείνης** παρ' ἐκείνης, κατὰ τὸ **μανθάνειν** τινός, **ἐκ** **σαντιῆς** ἐξ ἰδίας σου πρωτοβουλίας. **345-51** **ἔπειτα** συνεπῶς, λοιπόν, τότε, **φρονεῖν** **κακῶς** ὡς φρονοῦσα τὰ τῶν ἐχθρῶν, **φρονοῦσα** ἔχουσα σώας τὰς φρένας σου, **φίλων** Ἀγ., ἦτις 187, **λέγεις** ὡς προκμ., **ἐκδείκνυμι** ἐκδηλῶ ἐμπροκτάως, **μῖσος** **τούτων** ἀντικμ., **τιμωροῦμαι** πάντα μετέρχομαι τὰ πάντα, ἵνα ἐκδικήσω τὸν π., ἡ γεν. ἀπόλ. ἀντὶ δοτ. πρὸς τὸ **ξυνέρδεις** χάριν ἐμφ. καὶ ἀντιθ., **οὔτε** τὲ ὄχι μόνον δὲν-ἀλλὰ (μάλιστα) τοῦναντίον, **ἐκτρέπεις** τῆς ὁδοῦ τοῦ καθήκοντος, ὁ ἐνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον, **δειλία** ἀναξιοπρέπεια, ἀγένεια, **351** ταῦτα ὅλα ἐκτὸς τοῦ χαρακτῆρος τῆς κακίας (διότι τάσσεται μετὰ τῶν ἐχθρῶν) δὲν ἐνέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀναξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀγενείας; **352-8** (καὶ ἀδίκως φαντάζεσθαι ὅτι εἶσαι γνωστική,) **ἐπεὶ**, ἢ **μάθε** ἢ καλύτερα μάθε, ὁ ἢ ἐπανορθ., **ληξάσῃ** εἰ λήξαιμι, **κακῶς** κακὰ καὶ ψυχρά, **ἐπαρκοῦντως** εἰς τρόπον ἐπαρκῆ δι' ἐμέ, ὥστε νὰ μὴ ἀποθάνω, λυπῶ δὲ ἀλλὰ, **τούτους** Αἰγ. κ. Κλ., **τιμαὶ** ἱκανοποιήσεις, **ἐκεῖ** ἐν Ἄιδου: ἐὰν τις εἶναι δυνατὸν νὰ εὐχαριστῇ τοὺς ἐκεῖ κάτω (ὅπου ἡ χαρὰ εἶναι ἄγνωστον πρᾶγμα), **ἢ** **μισοῦσα** τὸ ἄρθρ. τὸ γνωστὸν μῖσος 334, 348 ἢ φάσκουσα μισεῖν, **ξύνειμι** εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινός, **ἡμῖν** ἡθ. εἰς ἀμφότ. τὰ ὁ. **359-65** **τὰ** **σὰ** **δῶρα** ἃ σοὶ δωροῦνται, ὥραϊα ἐνδύματα, κοσμήματα, εὐζῳίαν, **χλιδῶ** τρυφῶ, **καμαρώνω**, **τούτοις**

τοῖς φονεῦσι, *κείσθω* ὡς παρατίθεται, *περιρρέω* πλημμυρῶ (καὶ χύνομαι ὀλόγυρα), *βίος π.* ἡ ζωὴ σου ὡς ἔχη ἄφθονα τὰ πάντα, πρβλ. *circumfluere, abundare, redundare, τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ* (ἐμμαντὴν) νὰ μὴ δημιουργῶ εἰς τὸν ἑαυτὸν μου λύπας, τύψεις συνειδήσεως=ἡ γαλήνη τῆς συνειδήσεώς μου, ὑποκ., *βόσκημά* τροφή, παρηγορία, κτηρ., *οὐδ' ἂν σὺ* (ἦρας τυγχάνειν τῆς τιμῆς ταύτης), εἰ σώφρων γ' ἦσθα. 365-8 *καλοῦ* (παῖς) τῆς μητρὸς, *προδοῦσα* ἀπαρνηθεῖσα, ἐπεξεῖ τοῦ οὐῖω.

369-71 *μηδὲν* (εἶπης ἢ εἶπητον), *πρὸς ὄργην* (τεῖνον) ἐπιρ. ὄργιλως, ἐν ὄργῃ, ὡς διότι, *ἀμφοῖν* γεν. ἐκ τοῦ *λόγοις, σὺ Χρ., αὕτη* Ἡλ., *τοῖς* τῆσδε λόγοις. 372-5 *ἐγὼ μὲν* 61, *ἠθάς* + γεν. ἔμπειρος, συνηθισμένος, *πῶς* λιτ. ἀρκετά, *ἐμνήσθην* (τῶν τῆσδε μύθων, 371) ἠξίωσα σοβαρᾶς προσοχῆς, *σχῆσει* θὰ παύσῃ, θὰ φιμώσῃ τὸ στόμα τῆς, *μακροὶ* δυνατοί, διαπεραστικοί. 375-84 *τὸ δεινὸν* αὐτὸ τὸ φοβερὸν καὶ τρομερὸν, *τῶνδε* τῶν κακῶν, τὰ ὅποια πάσχω τώρα, *κατηρεφῆς* (ἐρέφω) ἐστεγασμένος, σκοτεινός, *κ. στέγη* ὑπόγειος σκοτεινὴ εἰρκτή, *ἐκτὸς* χθονός, *ὑμνήσεις* κακὰ θὰ ψάλλῃς τὴν κακὴν σου μοῖραν (ἦ: θὰ ψάλλῃς τοὺς ἐξαφάλμους σου, κακὰ ὕβρεις), *πρὸς ταῦτα* ἀπέναντι τούτων, *ὑστερον* πολὺ ἀργά, *παθοῦσα* ὅταν πάθῃς, *μέμψῃ* ὅτι οὐ σοὶ προεῖπον, *ἐν καλῶ* εὐκαιρὸν ἔστι. 385-91 *καὶ β.* ἀλήθεια, εἰς τὰ σωστά, *μάλιστα* βεβαιότατα, εἰς ὅλην τὴν ἐρώτ., *ὅταν περ* εἰς τὸ *ποιεῖν, τοῦδ' οὐνεκα* ὅσον διὰ τοῦτο, ἐὰν πρόκειται περὶ τούτου, *τίνα τόνδε* τίς ἐστὶν ὅδε ὁ λ., ὄν... *ἐπαρῶμαι* καταρῶμαι: τί κατάρω εἶναι αὐτή, τὴν ὁποῖαν ἐξεστόμισας; *ἐλθεῖν* (ἐπηρεασάμην), *τῶνδ' ἐγὼ* τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, *ὅπως* πάθῃς εἰς τὸ *ἐλθεῖν* ἐκεῖνον: ἀλλ' ἐσκέφθης τί θὰ πάθῃς τότε, τί θὰ γίνῃ τότε μὲ σέ; *ποῦ φρενῶν*... τοῦ τέλους πάντων πετοῦν τὰ μυαλά σου, 391 ἢ ἀπόκρ. εἰς τὴν α'. ἐρώτ., *προσώτατα* 213 πορρωτάτω. 392-404 *μνεῖαν ἔχεις* λογαριάζεις, *τοῦ παρόντος* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν ἐν 380., πολὺ χειρότερον, 393 (οὐ μνεῖαν ἔχω, ἢ εἰρων. ὦ! ναί!) *καλὸς γάρ, θαυμάζω* προσβλέπω τι μετὰ θαυμασμοῦ καὶ σεβασμοῦ, ἀποκαλύπτομαι πρὸ αὐτοῦ, ζηλεύω: ὁ βίος μου εἶναι ὠραῖος, θάυμασιος ὠραῖος, *ἦν ἂν (καλός), τοῖς φίλοις* Ἀγ. κ. Ὁρ., (διδάσκω) *εἰκαθεῖν, θωπεύω* κολακεύω, λέγω ψευδεῖς καὶ ἀπατηλοὺς λόγους: σὺ ζῆται νὰ συγκαλύπτῃς τὴν δειλίαν σου μὲ τὰς εὐσχήμους ταύτας φράσεις: ἀλλὰ διὰ τούτων δὲν διερμηνεύεις τὰς σκέψεις μου (χαρακτῆρα), *πεσεῖν* νὰ σκάψωμεν τὸν τάφον μας, *τιμωρούμενοι* τὸ ἄρσ. ἐπὶ γενικότητος, *τούτων* τῶν τρόπων μου, τῶν συμβουλῶν μου, τὸ ἐπαι-

νέσαι ταῦτα τὰ ἔπη ἐστί (πρὸς) κακῶν, ἴδιον κακῶν ἀνθρώπων, μόνον κακοὶ ἄνθρωποι δύνανται νά..., *μήπω μήπως*, κατ' οὐδένα τρόπον, *τᾶρ'* τοὶ ἄρα, (ἐὰν δὲν συναινεῖς) *χωρήσομαι* ἐκείσε ὁδοῦ, οἶ, εἰς τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁποῖον, *εστάλην* ὡς παρ' ἡμῖν.

405-10 *ἐμπορεύομαι* πορεύομαι, *τῷ* τίνι, *ἔμπυρα* ἐντάφια 326, κυρ. τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τοῦ βωμοῦ τιθέμενον θῦμα, οὗ τὸ αἶμα μετὰ τῶν χοῶν ἔρρεε διὰ τοῦ κοιλώματος τοῦ βωμοῦ εἰς τὴν γῆν, κατόπι: πᾶσα νεκρική προσφορά, *τυμβεύω* (θάπτω) *χοάς* προσφέρω ἐπιτυμβίους χοάς, *τῷ δυσμενεστάτῳ* (αὐτῇ), (τούτῳ) *ὄν*, *λέξαι* διὰ τῆς λ. *δυσμενεστάτῳ*, *πεισθεῖσα* παρακινήθεισα, *τῷ ἤρσεε* τίνος ἐκάπνισε νὰ κάμη αὐτό, *δεῖμα* τρομερὰ ὄπτασία, *δοκεῖν ἐμοὶ* ἀπολ. νομίζω, λιτ. 411-6 *πατρῶοι* οικογενειακοί, *συγγίγνομαι* συμπράττω, (εἰμὴ πρότερον) *ἀλλὰ νῦνγε*, *θάρσος* ἐλπίς, *τάρβος* *δεῖμα* 410: ἀντλεῖς ἐλπίδα τινὰ ἐκ τοῦ, *ὄψις* ὄπτασία, ὄνειρον, *ἐπὶ μικρὸν* εἰς μικρὰν ἔκτασιν, ὀλίγα, περιορισμένα, *φράσαι* ὥστε φράσαι, *ἀλλὰ τοῦτο* τοῦλάχιστον αὐτά, *τοὶ* ὡς γνωστόν, *σικροὶ λόγοι* ψυχία τινὰ λόγων, *πολλὰ ἤδη* πολλάκις μέχρι τοῦδε, *σφάλλω* ἀνατρέπω, *κατορθῶ* ἀνορθῶ. 417-25 *ὀμιλία* συμβίωσις: ὅτι συνέζη διὰ δευτέραν φοράν, *εἰς φῶς* ἐκ τοῦ ἄδου εἰς τὸν ἄνω κόσμον, εἰς τὴν ζωὴν, *εἶτα* τὸ β'. μέρος τοῦ ὄνειρου, τὸ κύριον, *οὐφόρει* ὃ ἐφόρει, *ἐφέστιον* πρὸς τὸ σκῆπτρον κυρ. ἐπὶ τῆς ἐστίας, *βρύω* ἀναπτύσσομαι πλουσίως, θάλλω, *βρύων* θαλερός, σφριγηλός, *πῆξαι-βλαστειν* οὐχὶ ἐκ τοῦ εἰσιδεῖν, ὅτε πῶς θὰ εἶχον; ἀλλ' ἐκ τοῦ λόγος *ἐστίν* 417 ὡς λεγόμενα ἐκ τοῦ διηγηθέντος, *γενέσθαι* ἐν τῷ πλαγ. λόγ. κατὰ τὸ *πῆξαι-βλαστειν* ἀντὶ *γένοιτο*, *ἐξηγοῦμαι* διηγοῦμαι, *παρόντος* ὃς παρῆν, *δείκνυσι* ἢ Κλ. ἀντὶ *ἐδείκνυ*, *ἔδειξεν* ἀπεκάλυπεν, ἐξεμυστηρεύθη. 426-7 *τοῦ φόβου* χ. πρὸς ἀποσόβησιν... 428-30 *ἐγγενεῖς* πατρῶοι, *πεσεῖν* ἀ. 398, *ἀπωθοῦμαι* ἀποσπρώχω, *σὺν κακῷ* (οὐσα) συνοῦσα κακῷ, παθοῦσα 379-82, *μέτει* θὰ τρέχης ἀπ' ὀπίσω μου (ζητοῦσα τὴν συνδρομὴν μου), *πάλιν* ἕστερον. 431-8 *προσάπιω* *τύμβῳ* καταθέτω ἐπὶ τοῦ τ., *μηδὲν* τούτων, *ἃ ἔχεις*, *θέμις* θεμιτόν, συγχωρημένον, *δοσιον* εὐσεβές, *ἴστημι* τοποθετῶ, *κιερίσματα* δῶρα κατατιθέμενα πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ, *λουτρά* χοαί, σπονδαὶ χυνόμεναι ἐπὶ τοῦ τάφου, *ἐχθρᾶς ἀπὸ γ.* ἐκ μέρους, κατ' ἐντολήν ε. γ., εἰς ἀμφοῖ. τὰ ἀπρμφ., *ἢ πνοαῖσι* (δός, δῦπον, κατὰ ζεῦγμα ἐκ τοῦ *κρύπον*) ἢ δός εἰς τοὺς ἀνέμους, *νῖν* αἰτ. τῆς γ' προσώπ. προσωπ. ἀντων. γεν. κ. ἀριθ. κοινοῦ: αὐτά, *κόνις* *βαθυσκαφῆς* ἔδαφος βαθέως ἐσκαμμένον, *ἐνθα* ἐνθεν, *μὴ πρόσσεισι* ἀναφ. τελ., *εὐνή*

ὁ τάφος: ἵνα μηδὲν ἀπ' ἐκεῖ διεισδύσῃ..., ἀλλὰ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὴ πρόσεισι, *σφζέσθω* ἄς φυλαχθοῦν, *ὅταν θάνῃ* διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου της. 439-41 *τλήμων* ἀναιδής, ἀθλία 121, 275, *ἐβλασσε* ἔφυ, *ἀρχὴν* ἐν ἀποφ. προτ. οὐδαμῶς, *ἐπιστέφω τινί τι* ἐπιστέφω τινά τινι, ῥαίνω τι ἐπὶ τοῦ τάφου τινὸς γύρω, ὁ πρτκ. τὸ ἐπιχειροῦμενον, *τῷδε* ὃν ἔκτεινε, γέ ἴσα ἴσα, ἐν τούτοις, *δυσμενεῖς* ὡς ἀπ' ἐχθρῶς προερχομένας. 442-8 (καὶ ἔχω δίκαιον) *σκέψαι γὰρ* εἰ ὁ νέκυς ὁ ἐν τάφοισι δοκεῖ σοι δέξασθαι τάδε γέρα προσφιλῶς (διατεθειμένος, με φιλόφρονα διάθεσιν) αὐτῇ (ἢ δοτ. αὐτῇ καὶ εἰς τὸ δέξασθαι παρ' αὐτῆς), *ὕφ' ἧς* ἀναφ. αἰτιολ., *ἄτιμος* ἀτίμως, ἐπονεϊδίστως, ὥστε ὡς, *δυσμενῆς* οὐσ. ἐχθρός, *μασχαλίζω* ἀκρωτηριάζω νεκρὸν (κυρ. ἀποκόπτω τὰς χεῖρας μέχρι τῆς μασχάλης, ἵνα καταστήσω ἀνίκανον τὸν νεκρὸν πρὸς ἀντεκδίκησιν, καὶ τὰ ἀποκοπτόμενα μέλη ὀρθομαθίζων κρεμῶ ἀπὸ τοῦ λαίμου ὑπὸ τὴν μασχάλην (ὡς τρόπαιον), ὑποκ. Ἀγ., *ἐκμάσσω* σπογγίζω, ὑποκ. Κλ., ἀντκ. χεῖρας, *κηλίδας* αἵματος τῶν χειρῶν, *κάρρα* τοπ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τῆς κόμης, *ἐπὶ λουτροῖσι* πρὸς πλύσιν, πρὸς καθαρισμόν αὐτῶν, *δοκεῖς νομίσεις, φέρειν* (σύ), *αὐτῇ χαρ.*, *ταῦτα* ὅσα ἡ Χρ. φέρει ἐν χερσίν, ἀντκ., *λυτήρια* ἐπίθ. λυτρωτικά, ἀπολυμαντικά τοῦ φόνου, *κτγρ.*, *οὐκ ἔστιν* ἀδύνατον. 448-58 *φόβη* θορίξ, *τεμοῦσα* κρατὸς (σοῦ), : τεμοῦσα κρατὸς (σοῦ) ἄκρας φόβος βοστρύχων δὸς (αὐτὰς) αὐτῷ καὶ τήνδε τρίχα ἐμοῦ ταλαίνης καὶ ζῶμα, *σμικρὰ* εὐτελεῖ, *ἄχω ἢ ἔχω, ἀλιπαρῆς* (λιπαρός, ἢ λ. ἐφθαραμένη) ἄνευ μύρων, ἀτημέλητος, *ζῶμα* ζώνη, *ἀσκῶ* τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, διακοσμῶ, *χλιδῆ* 52, *χλιδαί* στολίδια, *χλιδαῖς* πολυτελῶς, *προσπίτνω* προσπίπτω (τῷ τύμβῳ), μολεῖν *γῆθεν* ἐκ τοῦ ἕδου, *εἰς ἐχθροὺς* κατὰ τῶν ἐ., *ἐπεμβαίνω ἐχθροῖσι* ποδι πατῶ με τὸν πόδα μου ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν μου, *λακτίζω*, καθιστῶ αὐτοὺς ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου, *αὐτοῦ* Ἀγ., *ἐξ ὑπερτέρας χ.* με ὑπερτέραν δύναμιν, *ἀφνε(ι)δῆς* (op-es, in op-s, opulentus) πλούσιος, *στέφω* 53. 459-63 *οἶμαι* διαισθάνομαι, ἐντεῦθεν πρὸς κτγρ. *μτχ. μέλον-τι* ὅτι καὶ ἐκεῖνος (οὐ μόνον οἱ θεοὶ) εἶχεν ἐνδιαφέρον τι, *δυσπρόσοπτος* ἐκεῖνος, ὃν δυσκόλως δυνάμεθα νᾶντικρῶσωμεν χωρὶς φόβον, φρικτός, δυσοίωνος, ἐκ τούτου ἢ δοτ. *αὐτῇ, ὅμως* δὲ ἂν καὶ ὁ Ἀγ. ἐνεργῶς ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς τιμωρίας, *ὑπουργῶ* ὑπηρετῶ, *ἀρωγὰ* κτγρ., ἐκ τούτου αἰ. δοτ. *σοι* (σαντῇ), - *ἐμοί- τῷ φιλιτάφ.* 464-71 *πρὸς εὐσέβειαν* εὐσεβῶς, 369 *πρὸς ὀργήν, τὸ γὰρ δίκαιον...* διότι τὸ δίκαιον οὐδεμίαν πρόφασιν παρέχει εἰς δύο πρόσωπα (τὰ ὅποια ἀναγνωρίζουσιν αὐτὸ ὡς τοιοῦτον) νά

ἐρίζωσιν, ἀλλὰ παρέχει εὐλογον ἀφορμὴν πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς δράσεως (ἐὰν τὸ ἕτερον τῶν δύο προσώπων, τὸ ἐκπροσωποῦν τὴν ἑτέραν ἀποψιν, ἀναγνωρίζει ἤδη ὅτι ὁ ἀντίπαλος ἔχει δίκαιον, δὲν ὑφίσταται πλέον λόγος πρὸς ἕριν, ἀλλ' ἀμφοτέροι νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν ἐκείνου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρέθησαν σύμφωνοι)· οὕτω καὶ ἡ Χρ. ἀναγνωρίζουσα τέλος ὅτι ἡ ἀδελφὴ εὐρίσκειται ἐν τῷ δικαίῳ ὀφείλει νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναγνωρισθέντος ὡς δικαίου· *ἐμοὶ χαρ.*, *πειρωμένη* χρόν., *δοκῶ με* ἐπὶ ταυτοπροσωπ. 65, 298, *πικρὰν κτηρ.*, *ἔτι* τοῦ λοιποῦ: ὅτι ἡ τολμηρὰ αὕτη ἀπόπειρα θά μοι ἐπιφυλάξῃ πολλὰς πικρίας διὰ τὸ μέλλον.

328-471.360 τὰ σὰ δῶρα φαίνεται ὅτι ἡ Κλ. ἵνα μᾶλλον φαρμακῶνῃ τὴν ἀτίθασον Ἥλ., περιέβαλλε τὴν πειθαρχικὴν Χρ. καὶ δι' ὄφραϊας στολῆς καὶ ἐκαλλώπιζε διὰ πολυτίμων κοσμημάτων ἢ ἀντίθεσις αὕτη θὰ ἦτο κατάδηλος καὶ ἐν τῇ ὀσκευῇ τῶν ὑποκριτῶν. **366** *καλοῦ τῆς μητρὸς* ἐν Ἀθήναις μόνον τὰ νόθα τέκνα (ἐταιρῶν...) ἐκαλοῦντο μητρόθεν ὡς ἀγνωσμένου τοῦ πατρὸς. **381** *κατηρφεῖ στέγη*. Νοεῖται σκοτεινός τις ὑπόγειος θολωτός ἢ λαξευτός τύμβος, ὧν ἔγεμεν ἡ Μυκηναία γῆ· ἐὰν ὁ τύμβος οὗτος θὰ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως ἢ τῆς γῆς τῶν Μυκηναίων, ἴσως ἐν Φωκίδι παρὰ τῷ Φανοτεῖ, ὅπου οὐδεὶς πλέον θὰ εἶχε τὸ ἐνδιαφέρον νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτήν, τοῦτο μένει ἀκαθόριστον. **406** Ἡ Κλ. ἐλπίζει ὅτι διὰ τῶν χοῶν δύναται νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν διωγῶσαν ἐκδικήσεως ψυχὴν τοῦ Ἀγ. **41** *Πατρῶοι κ. ἐγγενεῖς* 428, εἰς οὓς οἱ διοτρεφεῖς βασιλεῖς ἀνῆγον τὸ γένος των· διὰ τοὺς Τανταλίδας ἦτο ὁ Ζεὺς, ὅστις εἶχε δώσει καὶ τὸ βασιλικὸν σκήπτρον εἰς τὴν δυναστείαν (Πέλοπα) 420, Ὁμ. Β 101... **422** Παραπλήσιον ἦτο τὸ ὄνειρον τοῦ βασιλέως τῶν Μήδων Ἀστυάγου, ἰδόντος ὅτι ἐκ τῆς θυγατρὸς Μανδάνης, συζύγου τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Καμβύσου, ἐφύτρωσεν ἄμπελος, καλύψασα πᾶσαν τὴν Ἀσίαν (καὶ ὄντως ὁ υἱὸς αὐτῆς Κῦρος κατέκτησε τὴν Ἀσίαν) Ἡροδ. Ι 108, καὶ τὸ τοῦ Ξέρξου ἰδόντος ὅτι εἶχε στεφανωθῆ διὰ θαλλοῦ ἐλαίας, ἧς οἱ κλάδοι ἐκάλυψαν ὅλην τὴν γῆν, αὐτόθι VII 19. **424** *παρόντος του* θεράποντος ἴσως. *Ἥλιῳ* οἱ βλέποντες κακὰ ἐνύπνια διηγοῦντο ταῦτα τῷ Ἥλιῳ, ἵνα οὗτος ὡς διαλύων τὴν νύκτα διαλύσῃ καὶ ἀποσοβῆσῃ καὶ τὰ κατὰ ταύτην γενόμενα. Καὶ σήμερον πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὁ βλέπων κακὸν ὄνειρον ἐπιφωνεῖ ἀτενίζων πρὸς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον: *ὅπως σκορπᾷ ὁ ἥλιος ἔτι νὰ σκορπίσῃ καὶ τὸ ὄνειρον*. **434** Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι τὰ ἀνθρώπινα πάθη ὑφίσταντο καὶ μετὰ θάνατον. **446** *ἐξέμαξεν*. Οἱ φονεύοντες ἀπέ-

μασσον τὸ φοινικὸν ὄπλον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ φονευθέντος, οἰνοὶ ἀποτροπιαζόμενοι ἀφ' ἑαυτῶν τὸ μίasma καὶ τρέποντες αὐτὸ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνου. 449 ἄκρας φόβας. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ οἰκείου καὶ συγγενοῦς ἦτο συνήθης ἢ ἐν χοῦ κουρὰ Ὀμ. Ψ 135-6, 141... , ἀλλ' ἐν τοῖς ἔπειτα ἐναγισμοῖς ἦρκει καὶ δέσμη τριχῶν. 452 ζῶμα ἀντί ταινίας, δι' ἧς συνήθως ἐστέφοντο αἱ ἐπιτύμβιοι στῆλαι, πρβλ. ΑΑΜΓ' Αἴθ. Ἀγγελίων. Προθ. 39-47. 456 ἐπεμβῆναι ποδὶ δειγματονίκης καὶ ὅτι οἱ πολέμιοι ἦσαν κτήματά του, κατ' ἀνατολ. συνήθειαν. — Ἐνδομῶχος πῶς ἴσταιται ἡ Χρ. πρὸς τὴν Ἥλ. ; διὰ τί δίσταται πρὸς αὐτὴν ἐν ταῖς σχέσεσι πρὸς τοὺς φονεῖς ; διὰ τίνας (ἄλλου) μέσον ἡ Κλ. εἶχε προσεταιρισθῆ αὐτήν ; πῶς ἡ Χρ. ἐγνωσὶ τὴν ἐλευθερίαν 339-40 ; καὶ ὅμως πῶς διατιθέμεθα πρὸς τὴν Χρ. ; τίνας ιδιότητες τῆς Ἥλ. ἀντιτάσσονται πρὸς τὰς τῆς Χρ. ; ἐὰν ἡ Ἥλ. ἔκαμνεν ὅ,τι ἡ Χρ., θὰ ἠδύνατο νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην τῆς ; διὰ τί δὲν κάμνει τοῦτο ; πῶς φέρεται πρὸς τὴν ἀδελφὴν 341 . . . ; τί σκοπεῖ νὰ δείξῃ ἡ ἀπειλουμένη ἐκ τοῦ Αἴγ. ἐγκάθειρξις ; διὰ τί ἡ πρὸς τὴν Χρ. μεταστροφή ἀπὸ 431 ; εἶναι ψυχολογικῶς ἠτιολογημένα αὕτη ; διὰ τί ἡ Ἥλ. ἐν τῷ ὄνειρῳ διαβλέπει αἴσιον οἰωνόν ; διὰ τί ἡ Κλ. δὲν ἀνεκοίνωσε τὸ ὄνειρον πρὸς τὴν Χρ. ; διὰ τί μετὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ὄνειρου 428 . . ἡ Χρ. ἐξορκίζει τὴν Ἥλ. εἰς περθαρίαν ; ἡ Ἥλ. προσέχει 431 . . εἰς τὴν παράκλησιν τῆς Χρ. ; διὰ τί ; διὰ τί ὁ Σ. ἐξαιρεῖ ἐκάστοτε τὴν θηριώδη ἀπανθρωπίαν τῆς Κλ. πρὸς τὸν Ἀγ. ; ἡ Χρ. δεχομένη νὰ δράσῃ 466 . . εἶναι ἀποφασιστικῆ ; πῶς λέγεται ὁ διάλογος προσώπων διαλεγομένων ἐκάστου δι' ἑνὸς σίχου ; πότε γίνεται τοῦτο ; διὰ τίνας Παρόδου ἀπέρχεται ἡ Χρ. ; πῶς ἠθρογραφεῖται ὁ Χ. ; ἐν διαλόγῳ διὰ τίνας προσώπων διαλέγεται ; διὰ τί 369 ὁμιλεῖ ὁ Χ., οὐχὶ ἡ Χρ. ; τὸ διαλογ. τμήμα 251-471 ὡς διαδραματιζόμενον ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ (παρόδῳ) τοῦ Χ. πῶς θὰ ὀνομασθῆ ; πῶς θὰ ἐκαλεῖτο κατὰ τὴν σειρὰν του ἐν σημερ. τραγωδίᾳ ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται ; τί πάσχει ἢ προῖξις ἐν αὐτῷ ; τίς ἡ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν ;

472-87 παράφρων ἠλιθία, ἀνόητος, **λειπομένα** ἐστερημένη, γνώμη νοῦς, **Δίκα** ἢ θεία δίκη, **πρόμαντις** ἢ πέμψασα τὸ προμήνυμα (ὄνειρον), προάγγελος τῶν Ἐρινύων, **εἶσιν** ἐνεστ., **δίκαια κράτη** δικαίαν νίκην, τὴν νίκην τοῦ δικαίου (ἢ τὸ σκῆπτρον τῆς δικαιοσύνης), **μέτεισι** (τοὺς φονεῆς) θὰ καταδιώξῃ κατὰ πόδα, **οὐ μ. χρ.** ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, **ὑπεστί μοι θάρσος** τρέφω τὴν βαθεῖαν πεποίθησιν, στεροδὸν θάρσος μὲ πληροῖ (ἰέναι καὶ μετιέναι τὰν Δ.).

κλύουσαν αἰτιολ. ἀνακόλ. μετὰ τὸ μοι ἀντί; διότι ὕπεσσι μοι θ. ὑπέρχεται με θάρσος, θαρσύνει με, *ἀδύπνους* ὁ ἀποπνέων γλυκύτητα, τὴν γλυκεῖαν τῆς ἐλπίδος πνοὴν (ἄρωμα), *ἀμναστῶ* ἀμνημονῶ, λησιμονῶ, *ὁ φύσας* (σε) ὁ πατήρ, *γένυς* 196, *ἀμφάκης* ἀμφήκης (*ἀκ-ίς*, ac-er) ἀμφίστομος, *χαλκόπλακτος* σφυρήλατος (ἦ: χαλκοῦς πέλεκυς, δι' οὗ ἐπληξαν αὐτόν), *νίν*; *αἰκία* (αἰκῆς) κακὴ μεταχειρίσις, *κάκωσις*, ἐν *αἰκίαις* τροπ. 488-503 ὁ ἄ. καὶ εἰς τὸ Ἐρινύς: πρὸς τῇ Δίκη, *λόχος* ἐνέδρα, τοπ., *πολύπους* - *πολύχειρ* κτηρ., *ἀμίλλημα* ἀγών, σφοδρὸς πόθος, ἄ. *γάμων* ἀμοιβαῖον ἔρωτ. πάθος, ἀμοιβαία ἔρωτ. μέθη πρὸς γάμον, ὑποκ. τοῦ *ἐπέβα*, *ἄλεκτρος* (ἄνευ (νομίμου) κλίνης) παράνομος διὰ τὴν μοιχείαν, *ἀνυμφος* ἄνευ γαμβροῦ καὶ νύμφης εὐλογουμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἐπίθ. πρὸς τὸ *ἀμιλλήματα* ἀντὶ πρὸς τὸ *γάμων*, *μιαίφονος* μianθεις ἐκ φόνου, *μιαρός*, *ἐπέβα* τούτοις (-ους), οἷσιν οὐ θ.,: ἔβαλε πόδα (κατέλαβε) εἰς τούτους (Αἴγ.κ. Κλ.), εἰς οὓς δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον, *ἴσχει με* (γνώμη, θάρσος, ἐλπίς) κατὰ τὰ *παρίσταται μοί τι*, *ἐπέρχεται μοι ἢ εἰσέρχεται μέ τι* με ἔχει κυριεύσει ἢ σκέψις, *μή ποτε* μήπως ἴσως, *μήπως* τέλος πάντων, *τέρας* τὸ σημεῖον, ἢ ὄπτασία (ὄνειρον) αὕτη, *πρὸ τῶνδε* τῶν μαροτήτων, πρὸς ἀντεκδίκησιν αὐτῶν, *τοὶ* ἀληθῶς, *πελᾶ* πλησιάζει, μέλλει νὰ ἐκπληρωθῇ, *ἀπεργῆς* ἄφογος, ἀμεμπτος, κατὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχομεν παράπονον, ἀλλὰ μένομεν εὐχαριστημένοι, ἐκ τούτου *ἤμιν* ποιητ. αἴτ., *οἱ δρωῶντες* δρᾶσται (Κλ.), *συνδρωῶντες* οἱ συνεργοὶ (Αἴγ.): μήπως ἐπίκειται κατὰ τῶν δραστῶν καὶ συνεργῶν τοῦ φόνου ἢ πραγμάτων τοῦ ὄνειρου, κατὰ τῆς ὁποίας μόνον οἱ φονεῖς θὰ ἔχουν ἀφορμὰς νὰ παραπονῶνται, οὐχὶ καὶ ἡμεῖς, *ἦτοι* εἰ δὲ μή, ἄλλως βέβαια, διασαφούμενον διὰ τοῦ *εἰ μή κατασχῆσει...*, *μαντεῖται* μαντικὴ, ἐν *ὄνειροις* ἢ συνισταμένη ἐν τῇ ἐξηγήσει τῶν, *θέσφατα* χρησμοί, *οὐκ εἰσὶν* δὲν ὑφίσταται, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑφίσταται: οἱ ἄνθρωποι δὲν δικαιῶνται νὰ μαντεύωνται ἐκ τῶν..., *φάσμα νυκτός*, *κατέχω* (τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν) κατευθύνω τὸ πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, προσορμίζομαι: ἐὰν δὲν ἀποβῆ εἰς καλὸν (ἡμῶν). 504-15 *ἱππεία* ἱππασία, ἀρματοδρομία, *πολύπονος* πολὺπικρος, ποτίσασα τὸν οἶκον αὐτοῦ πολλὰς πικρίας, *ἀπρόσθεν* ἢ *πάλαι*, ἢ *παλαιά*, ὄνομ. μετὰ κλητ.: *ὃ πολύπονος ἱππεία* Π. *ἀπρόσθεν ὡς ἔμολες* ἐπιφ., *αἰανῆς* (αἰαῖ, αἰνός) φαρμακερός, δλέθριος, *εὔτε* ἀφ' ὅτου, *ποντισθεῖς* κρημνισθεῖς εἰς τὸν πόντον, *ἐκοιμάθη* (ἐν τῷ πόντῳ) τὸν αἰώνιον, εὐφ. ἀπέθανε, *ἐκριφθεῖς* δίφρων, *πρόρριζος* σύρριζος με ὄλον του τὸ γένος, *δυστάνοις αἰκίαις* αἰ-

σχωρῶς, μὲ ἐπονειδιστον θάνατον, οὐ τί πω μέχρι σήμερον ποσῶς δέν, ἔλιπεν ἐξέλιπε.

472-515. 475 Δίκη θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, πάρεδρος τοῦ πατρὸς, ἐποπτεύουσα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δικαιοσύνην, κράτη Δίκης τὸ σκῆπτρον τὸ συμβολίζον τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν κατὰ τὸ ὄμηρ. ὅτι ὁ Ζεὺς παρέχει εἰς τοὺς βασιλεῖς σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας. 485 γένυς ὡς παλαιὸν οἰκογενειακὸν κλημῆλιον ἐνδιαφέρεται ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος κυρίου του. 504 . . .

Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἐπιφῶ ὑποδηλουμένων ἰδ. Εἰσαγ. σ. 10-11.— Ἡ Ἡλ. παραμένει ἐν τῇ Ὁρχήστρα ἄφωνος· ἄρα τί νὰ σκέπτεται; πόθεν ὁ Χ. εἰκάζει τὴν ἔλευσιν τῆς Δίκης καὶ τῆς Ἐρινός; διὰ τί ἡ Δίκη προηγείται τῆς Ἐρ.; διὰ τί ὁ πέλεκυς διψᾷ ἐκδικήσεως; διὰ τί ἡ Ἐρ., ἡ συνήθως τιμωροῦσα τὸν φόνον, ἐνταῦθα θὰ τιμωρήσῃ τὸν γάμον; τίς ἡ διάθεσις τοῦ Χ. ἐν τῷ α' στροφικῷ ζεύγει; τίς ἐν τῇ ἐπιφῶ; πόθεν ἡ μετὰπτωσις τοῦ συναισθημάτος; τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικά διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὀρχήσεώς των; τὸ β' χορικὸν (α' μετὰ τὴν Πάροδον) ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; πῶς καλεῖται, ἀφ' οὗ ὁ Χ. ἄδει αὐτὸ ἔχων ἤδη καταλάβει θεῖον (στάσιν) ἐν τῇ Ὁρχ.;

516-22 στρέφομαι γυρίζω εἰς τοὺς δρόμους, ἀνειμένη (ἀνιέμαι) ἀπολυμένη, ἀδέσποτος, ἐπέχω ἐμποδίζω, δέν ἐπιτρέπω, αἰσχύνειν φίλους νὰ ἐξευτελίξῃς, νὰ περιουῆς μὲ ὕβρεις οἰκείους, θυραῖαν γ' οὖσαν τοῦλάχιστον ἔξω εἰς τὸν δρόμον (διότι ἐντὸς τῆς οἰκίας ἀνεχόμεθα τὰς ὕβρεις σου) ἡ ἀντίθ. πρὸς τὸ ἀνειμένη μὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι: ἀλλ' Αἴγ. ἐπιθήσει τέλος τοῦτοις· ἀλλ' ἡ σύντ. διαταράχθη· ἐντρέπομαι τινος φροντίζω, ἐνδιαφέρομαι 182, ἐμοῦ γε ὡς μητρός, πολλὰ δὴ πολλάκις ἤδη, ἐξαγορεύω διατυμπανίζω ἔξω εἰς τὸν κόσμον, μὲ πρόλ., ἀρχῶ ἀσκῶ τὰ κυριαρχικά μου δικαιώματα (ἢ: πρώτη δίδω ἀφορμὴν), θρασεῖα μὲ ἀλαζονείαν, πέρα Δίκης καθ' ὑπέρβασιν τῶν δικαιωμάτων μου, καθυβρίζω κατεξευτελίξω (ὕβρις αὐθαιρεσία, κατάχρησις τῆς ἰδίας ὑπεροχῆς πρὸς ταπεινώσιν ἄλλων), τὰ σὰ τὰ φερσίματά σου. 523-6 ὕβριν ἔχω ὕβριζω, ὕβριστικὴ πέφυκα, θαμὰ (θαμών, θαμίζω, θαμιστικόν) συχνά, πρόσχημα πρόφασις (τοῦ κακῶς λέγειν ἐμέ:) ὡς πατήρ ἐξ ἐμοῦ τέθνηκε, τοῦτό σοι ἐστὶ πρόσχημα, οὐδὲν ἄλλο. 526-9 εἶλε συνέλαβεν (ὡς ἔνοχον) καὶ κατέδικασεν αὐτόν, οὐκ ἐγὼ μ. οὐχὶ ἡ ἰδική μου αὐθαιρεσία· τὸ ὁμολογῶ, διότι ὁ φόνος αὐτοῦ ἦτο ἔργον δικαιοσύνης, ἧ Δίκη, φρονοῦς' ἐτύγχανες ἐφρόνεις. 530-3 ἐπει

Ἡλέκτρα
Ὁρχήστρα

αἰτιολ. τὸ ἦ... ἀρήγειν, οὗτος αὐτὸς ὁ κύριος, μοῦνος ἀποτελῶν μοναδικὴν ἐξαίρεσιν ἐξ ὅλων, ἔτλη ἔσχε τὸ ψυχ. σθένος, κάμνω ἴσον λύπης κ. ἴσην λύπην, αἰσθάνομαι ὁμοίους πόνους (ᾠδίνας καὶ βάσανα ἀναπτύξεως), ἢ μτχ. ἐνδ. ἢ φράσις ἔδει νὰ ἔχη: οὐ καμών, ὅτ' ἔσπειρεν, ἴσον λύπης ἐμοί, ἢ ἔτικτον. 534-6 εἶεν δηλοῖ συγκατάθεσιν τοῦ λέγοντος εἰς τὰ εἰρημένα, ἴνα μεταβῆ εἰς τὰ ἐξῆς, ἔστω, τοῦ (οὐ.) χάριν ἰνῶν (μτχ.) ἀποδίδων εὐγνωμοσύνην διὰ τί πρᾶγμα, ἐκδηλῶν τὴν εὐγνωμοσύνην του..., *Αργείων (χάριν θῦσαι αὐτήν), οὐ μετῆν αὐτοῖς τῆς ἐμῆς, ὥστε κτανεῖν αὐτήν, οὐδὲν πρὸς τοῦτο δικαίωμα εἶχον. 534-45 ἀλλὰ τὸ β'. μέλος τῆς ἔρωτ. ἀντὶ ἢ ἀντ' ἀδελφοῦ κτανεῖν ἐρεῖς; ἀλλ' ἐμελλέ μοι δώσειν δίκην τῶνδε, κτανῶν εἰ ἔκτανε, τὰμὰ τὴν ἐμὴν παῖδα, ἀντὶ Μ. ἀντὶ θυσίας τέκνου τοῦ Μ. ἐμελλε ὄφειλε, διπλοῖ καὶ δισοῖ παρὰ τραγ. δύο, μᾶλλον τῆσδε ἢ τήνδε (Ἰφ.), ὄντας αἰτιολ., ἕμερος ἐπιθυμία, δαίνυμαι εὐωχοῦμαι: ἢ Ἄιδης ἔσχεν ἕμερόν τινα (ἰδιαίτερον προτίμησιν) τῶν ἐμῶν τέκνων πλέον (εἰς ἀνώτερον βαθμὸν) ἢ τῶν ἐκείνης (β'. ὄφ. συγκρ.) δαίσασθαι (αὐτὰ ἢ αὐτῶν, διὰ νὰ τὰ φάγη), πόθος ἢ ἀγάπη, παρίεμαι ἀμελοῦμαι, δὲν λαμβάνομαι ὑπ' ὄψει, σβήνομαι, παρεῖτο ὑπρστκ., πατρὶ ποιητ. αἰτ., πανώλης τελείως χαμένος, τρισκατάρατος, παγκάκιστος, Μενέλεω παίδων Μ. 546-8 κακὸς γνώμην κακόγνωμος, μαυρόψυχος, δοκῶ μὲν 61, δίχα σῆς γν. διαφωνοῦσα πρὸς σέ. 549-51 δύσθυμός εἰμι ἀθυμῶ, αἰσθάνομαι τύψεις συνειδήσεως, εἰ δοκῶ... ὅπως καὶ δοκῶ, οἱ πέλας οἱ (πλησίον) ἄλλοι (ἐγώ), γνώμην δ. σχοῦσα ἀφ' οὗ ἀποκτήσης πρῶτον ὀρθὸν νοῦν, ὀρθὴν κρίσιν, τὰ ὅποια τώρα δὲν ἔχεις, τότε νὰ (ὅτε εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν θὰ ψέγῃς, ἀλλὰ θὰ συμφωνήσῃς μὲ ἐμέ). 552-5 ἀρξασα λυπηρόν τι ἀφ' οὗ πρώτη εἶπα κἀτι διὰ νὰ σέ πειράξω, πρβλ. 523-4, εἶτα ἐπαναλαμβ. τὴν ἔννοιαν τῆς μτχ. τότε μόνον, ἐξήκουσα... ἤκουσα ἀπὸ σέ αὐτὸν τὸν ἐξάφαλλον, ἐφίημι ἐπιτρέπω, ὀρθῶς ὅπως πρέπει, οὕτως ὥστε οἱ λόγοι μου νὰ συμφωνοῦν πρὸς τὰ πράγματα, τοῦ τεθνηκότος τοῦ πατρός. 559-60 καὶ μὴν καὶ ἰδοῦ, ἐξάρχω τινὰ λόγους προσημαζόμενος (ἀρχίζων τὸν λόγον) λέγω πρὸς τινα, τὸ ὁ. †αἰτ. κατὰ τὸ προσ-αυδᾶν, ἀμείβεσθαι..., λυπηρὰ ὀκληρά, κλύειν ἀναφοράν: μὲ τοὺς λόγους σου, καὶ δὴ καὶ λοιπὸν ἀμέσως, εἶτε δικαίως (φῆς κτεῖναι). 560-2 οὐ δίκη ἀδίκως 528, σπάω-ῶ παρασύρω.

563-5 ἔχω συγκρατῶ, δὲν ἀπολύω, τὰ πολλὰ πνεύματα τοὺς γνωστούς πολλοὺς ἀνέμους τῆς, τίνος ποινὰς προεξαγγ. παρὰθ. ὡς

τιμωρίαν διὰ τί, ὡς ἀντίποινα τίνος πράξεως, ἢ ἑπανορθ. ἢ κάλλιον, οὐ θέμις δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον ὁ τυχὼν ἄνθρωπος νὰ ἐρωτᾷ θεόν. 566-9 κλύω ἐν σημ. προκμ., παίζων περιπατῶν χάριν ἀναψυχῆς, περιδιαβάζων, κατ' ἄλλος ἐν τῷ ἄλλοι, ἐξεκίνησεν ἐξεπέταξεν, ποδοῖν διὰ τοῦ κρότου τῶν βημάτων του, σικτιὸς παρδαλὸς (διὰ τὰ λευκὰ στίγματα), κεράσις κ. κερὰς κερασφόρος, οὐ κατὰ σφαγὰς οὐ σφαιζομένου, κατὰ τὴν σφαγὴν τοῦ ὁποίου, τυγχάνει βαλὼν ἔπος τι χωρὶς νὰ προσέξῃ πετᾷ μίαν λέξιν, ἐκκομπάσας κομπορημονῶν (οὐχὶ ἐκ προθέσεως νὰ προσβάλῃ τὴν θεάν), τροπ. εἰς τὸ τυγχάνει βαλὼν. 570-2 ἐκ τοῦδε συνεπεία τούτου, ἐκθύω θύω ὡς ὀφειλήν, ἀνίσταθμος ἰσόσταθμος, ἀντίροπος 620: ὡς ἀντιστάθμισμα, πρὸς ἀποζημίωσιν. 573-4 θύματα θυσία, ὧδε τοιαῦτα, διὰ τοιαύτην αἰτίαν, λύσις τῆς ἀπλοίας, τρόπος λύσεως· ἐπειδὴ κατ' ἔννοιαν ἐν τῇ λ. λανθάνει ἢ ἔννοια τοῦ ἀπόπλου, ἐντεῦθεν πρὸς οἶκον - εἰς ἴλ. 575-6 ἀνθ' ὧν διὰ τὸ ἀμάρτημα τοῦτο καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν του, βιασθεῖς ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῶν Ἄγ. ἢ τῆς θεᾶς, πολλὰ πολλαχῶς, καὶ εἰς τὸ ἀντιβὰς μετὰ πολλὰς ἀντιστάσεις, μόλις μόλις καὶ μετὰ βίας. 577-84 εἰ δ' οὖν ἐὰν δὲ τέλος πάντων, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη δεχθῶμεν ὅτι, ἐρῶ καὶ τὸ σὸν εἶμαι διατεθειμένη νὰ παραδεχθῶ καὶ τὸν ἰδικόν σου ἰσχυρισμόν, τὴν ἰδικήν σου ἄποψιν, τούτου οὐνεκα, ποίω νόμῳ κατὰ ποῖον νομικὸν ἀξίωμα, νομ. ἀρχήν, τιθεῖσα τὸν νόμον καθιερούσα τὴν ἀρχήν, τίθῃμι δημιουργῶ, πῆμα συμφορά, μετὰγνοια μετάνοια, μεταμέλεια (διὰ τὴν συμφορὰν), ἀντ' ἄλλου εἰς ἀντίποινα διότι ἐφόνευσεν ἄλλον, πρῶτη...θὰ εἶσαι τὸ πρῶτον θῦμα τοῦ νόμου τούτου ἀντὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἄγ., τυγχάνω δίκης ὑποβάλλομαι εἰς δίκην, δικάζομαι, ἢ β' ὑπόθ. διορίζει τὴν α', σκῆψις (σκῆπιτομαι στηρίζομαι, σκῆπτρον) πρόφασις (ὅτι ἐφόνευσε, διότι ὁ Ἄγ. εἶχε φονεῖσαι), οὐκ οὔσα ἀναλήθης, ἀστήρικτος. 585-91 εἰ θέλεις ἐὰν εὐαρεστεῖσαι, ἀνθ' ὅτου αἰτ., τὰ νῦν ἐπίρ., ἦτις 187, παλαμναῖος ὁ τῇ ἰδίᾳ χειρὶ φόνον ἐργασάμενος, ὁ αὐτουργὸς τοῦ φόνου, πρβλ. αὐτόχειρ, αὐτόεντης 272, πρόσθεν ἐξαπώλεσας, ἀντίθ. τὰ νῦν 585, ἀμὸς 279, ἐκβαλοῦσ' ἔχεις περιφρ. προκμ. συνήθης παρ' Ἄττ. (Ἄττ.σχῆμα), δηλῶν διάρκειαν ἐνεργείας ἢ καταστάσεως, πρβλ. cognitum, dictum, persuasum habeo, ἔχεις παραπετάξει, ἔχεις κάμει ἀπόπαιδα, τοὺς πρόσθεν τοὺς ἐκ τοῦ πρώτου γάμου, εὐσεβεῖς (παῖδας, ὅπερ ἐκ τοῦ παιδοποιεῖς) ἐξ εὐσεβοῦς, νομίμου γάμου, γνησίους, διότι τὰ τέκνα τῆς μοιχείας εἶναι ἀνόσια, εὐσεβῶν διὰ νομίμου γάμου συν-

δεδεμένων (ἡμεῖς: ἐστεφανωμένων), ταῦτα τὸ ξυνεύδειν... τὸ ἐκβαλεῖν... 591-4 τοῦτο προλ. ἢ ἐρεῖς ὡς καὶ τοῦτο (τὸ ξυνεύδειν, ἀντκμ.) λαμβάνεις ἀντίποινα τῆς θυγατρὸς, αἰσχροῦς δὲ (ἐρεῖς) ἀλλὰ θὰ εἶναι αἰσχος, ἐὰν καὶ πραγματικῶς τολήσης νὰ ἐκστομίσης τοιοῦτόν τι, οὐ καλὸν αἰσχρόν, γαμῶ λαμβάνω γυναῖκα, γαμοῦμαι λαμβάνω ἄνδρα, ἐχθροῖς τῆς οἰκογενείας. 595-602 ἀλλὰ ἔλλειψις: ἀλλὰ (ματαιολογῶ, ἀρκετά)· οὐ γὰρ..., νουθετεῖν νὰ σὲ φέρῃ τις εἰς θεογνωσίαν, ἢ 187, πᾶσαν ἴης γ. ἀπολύεις ὄλην σου τὴν γλωσσάραν, κακοστομῶ κακῶς λέγω, καταλαλῶ, ὑποκ. ἐγὼ κ. Ὁρ., καὶ πράγματι (κακοστομοῦμεν, διότι), νέμω, 150, δεσπότιν τύραννον, οὐκ ἔλαττον πλέον, εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ ἀπέναντί μας στάσει σου, ἢ 187, μοχθηρὸς πολύμοχθος, βασανισμένος, ξυνοῦσα κακοῖς παθ., ὅθεν ἐκ σοῦ, σύννομος σύμβιος, δ δ' ἄλλος ὃ δ' αὖ, τριβεῖ β. περνᾷ ζωὴν, ἔξω ἐν τῇ ξένη. 603-9 πολλὰ 415 ἐπητιάζω, μιάστωρ μιὰρὸς μητροκτόνος, κτγρ., καὶ ἐδρων ἄν καὶ πράγματι θὰ, τοῦδ' οὐνεκα 387, κηρύσσω εἰς... διαλαλῶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, χρεῖ σὲ κηρύσσειν με, στόμαργος (στόμα-μάργος μαινόμενος, ἄπληστος) φλύαρος, ἴδρις (οἶδα) ἔμπειρος, σχεδόν τι λιτ. ἐπιτρέπεται, νομίζω, νὰ εἴπω ὅτι, φύσιςφυσικὴ ὑπόστασις, φυσικαὶ ιδιότητες. 610-5 πνεύσαν Κλ. ὅτι φυσῶ καπνούς, ἀφρίζει ἐκ λύσεως, ξύνεστι (τῷ μένει)...ἐὰν ἡ ὀργιζομένη εὐρίσκειται ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τοῦ δικαίου, δὲν βλέπω πλέον κανένα (τὴν Κλ.) νὰ ἐνδιαφέρεται περὶ τούτου, 612 ἀλλὰ ποῖον ἐνδιαφέρον χρειάζομαι νὰ δεικνύω ἀπέναντι αὐτῆς τοῦλάχιστον, ἦτις 187, καὶ ταῦτα καὶ μάλιστα, τηλικούτος δικατάλ. τόσων χρόνων (ἡλικιωμένη) κόρη, ἄρα ἄρ' οὐ, εἰς πᾶν ἔργον καὶ εἰς αὐτὸ τὸ χεῖριστον (τὴν μητροκτονίαν), ἄτερ+γεν. ἄνευ. 616-21 νῦν ἀντι νῦν διὰ τὸ μέτρον, αἰσχύνην ἔχω, τῶνδε διότι ἐκτρέπομαι τῆς εὐκοσμίας, μανθάνω ἐννοῶ, ὀθούνεκα 47, ἔξωρα οὐ κατὰ τὴν ἐμὴν ὥραν (ἡλικίαν), ἀνάρμοστα εἰς τὴν ἡλικίαν μου, ἀλλὰ (τοῦτο εὐνόητον καὶ συγγνωστόν)· ἢ γὰρ..., βία χωρὶς νὰ θέλω, αἰσχροῖς (πράγμασι) τῆς μητρὸς. 622-5 θρέμμα πλάσμα, ἐγὼ-καὶ-καὶ πρὸς τὸ ὅλον ἐπισυνάπτονται ἐπεξηγηματικῶς τὰ μέρη, ἐγὼ καὶ ἡ ὄλη μου διαγωγὴ, νῖν αὐτά, τὴν μεγάλην μου πολυλογίαν (διότι σὺ εἶσαι ἡ ἀρχικὴ αἰτία), εὐρίσκομαι ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ. 626-9 ἀλύσκω ἐκφεύγω, θράσος αἰ συνέπειαι (ἢ ποινή) τῆς ἀναιδείας, ἐκφέρομαι ἐκτροχιάζομαι, παρασύρομαι εἰς, μεθήμι ἐφήμι 554-556, ἐνδ. μτχ. 630-3 οὐδὲ θῆσαι, εὐφημος βοή εὐφημία, τὸ ἀποφεύγειν βεβήλους λέξεις καὶ δυσσιώδους ἐν ἱεροτελεσίᾳ, καὶ (ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστε-

ρον) εὐλαβῆς σιωπῆ, *ὕπ' εὐ. β.* ὑπὸ συνοδείαν, ἐν μέσῳ ἱερᾶς σιγῆς, *ἔῶ, κελεύω* οὐ μόνον δὲν σὲ ἐνοχλῶ, ἀλλ' ἀκόμη καὶ σὲ προτρέπω, ὡς αἰτιολ., *οὐκ ἔτι πέρα* περισσότερα, ἄλλα. **634-6** *ἐπαίρω* ὑψώνω καὶ τοποθετῶ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, *ἡ παροῦσα* πρὸς τὴν παρισταμένην θεραπαινίδα, *θύματα* ἢ προσφορὰ (-αί), *πάγκαρπα* τὰ ἐκ παντοίων καρπῶν συνιστάμενα, *ἀνέχω εὐχὰς* κατὰ τὸ *ἀνέχω χεῖρας*, ἀνυψῶ τὰς χεῖρας εὐχομένη, ἀναπέμπω εὐχάς, *ἀνακτι* τίμη; *λυτήριος* ἀπολυτρωτικός, *δειμάτων* 410. **637-42** *κλύοις ἂν* κλύθι, *προστατήριος* ὁ ἰστάμενος πρὸ τῶν θυρῶν καὶ προστατεύων ὡς ἄλεξιζακος, *βάξις* (βάζω λέγω) λόγος, εὐχή, *κεκρυμμένη* περικεκαλυμμένη, ἐν μέρει: μυστική, ἐνδόμυχος, *ἐν φίλοις* Ἡλ., *ἀναπτύσσω* (ἐκτυλίσσω) ἀποκαλύπτω, *βάξις* 638, *μάταιος* 63, *σὺν φθόνῳ* συνοδ. μὲ τὴν ζηλότυπον ψυχὴν τῆς ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ μου καὶ μὲ τὴν γλωσσάραν τῆς ἠ γλωσσοκοπάνα. **643 - 7** *ᾧδε-τῆδε* κεκρυμμένως 638, *φάσματα* 502, *δισσὸς* δίσσημος, ἀμφίβολος, *λύκειος* 7, *τελεσφόρα* (γενέσθαι) νὰ πληρωθῶσι, *μέθες* στρέψον αὐτά, *ἐμπαλιν* κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν, ἀντιστρόφως κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ἐχθρῶν. **648-54** *δόλοισι βουλεύουσι* βυσσοδομοῦσι, *ἐκβαλεῖν* με τοῦ, *ἐφίημι* 554, *ἀλλὰ* (ἔφες, δός), *ἀμφέπω* (ἀσχολοῦμαι περὶ τι) διαχειρίζομαι, νέμομαι, *ᾧδε* ζῶσαν, ὡς νῦν ζῶ, *ἀβλαβῆς* ἄλυπος, *ἀ. βίῳ* ἐπεξ. τοῦ *ᾧδε*, *ξυνοῦσαν* φίλοισί τε (Αἰγ.) καὶ (τούτοις) τέκνων, ὄσων, *εὐήμεροῦσαν* τροπ. ἐν εὐημερίᾳ, ὄσων ὑποκ. ἐκ τοῦ *δύσνοια* ἐχθρική διάθεσις, κ. *λύπη πικρὰ* φαρμάκιωμα, φαρμακερὰ πικρία, *πρόσσειν* ὑφίσταται. **655-9** *πᾶσιν* ὑπὲρ ὧν ἠὔχηθη, *ἐξαιτοῦμαι* ἱκετεύω, *ἐπαξιῶ* κρίνω ἄξιόν τινος (:τῆς θεότητός σου), *πρέπον, πιστεύω, οἱ ἐκ Δ.* οἱ παῖδες τοῦ Δ., *πάντα* καὶ τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ ψυχῇ μου.

§ 16-659. 531 τὴν σὴν δμαιομῶν Ἰφιγένειαν. **539 παῖδες διπλοῖ** Κατὰ τὸν Ὅμηρον Γ 175 καὶ δ 13-4 ὁ Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη εἶχον μόνον μίαν θυγατέρα, τὴν Ἐρμιόνην. Ἀλλ' ὁ ἄλλως φιλόμηρος Σοφ. ἠκολούθησεν ἐν τούτῳ τὸν Ἡσίοδον, καθ' ὃν ὁ Μεν. εἶχε δύο τέκνα, τὴν Ἐρμιόνην καὶ τὸν Νικόστρατον, καὶ οὐχὶ τὸν Ὅμηρον, καὶ τοῦτο, ἵνα ἐκκλίνη τὴν ἀντίρρησην ὅτι ὁ Μεν. δὲν ἠδύνατο νὰ θυσιάσῃ τὸ μοναδικὸν τέκνον του. **543 δαίσασθαι.** Ἐν τῷ ἐν Δελφοῖς θησαυρῷ τῶν Κνιδίων, τῇ Λέσχῃ, ὅπου αἱ περιώνυμοι τοιχογραφίαι τοῦ Πολυγνώτου, ἀπεικονίζετο καὶ ὁ χθόνιος δαίμων Ἐὐρύνομος, ἔχων τὸ χροῶμα τῶν μυῶν τῶν προσκαθημένων εἰς τὰ κρέατα, καθήμενος ἐπὶ ὑπεστρωμένου δέρματος γυπὸς καὶ προβάλ-

λων ταὺς ὀδόντας, περὶ οὗ οἱ ἐν Δελφοῖς ἐξηγηταὶ ἔλεγον ὅτι περιεσθίει τὰς σάρκας τῶν νεκρῶν, καταλείπων μόνον τὰ ὀστά. 563 Πιθανῶς πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἵστατο ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος προστατηρίας. 564 *Ἀφίλις* πόλις τῆς Βοιωτίας ἀπέναντι Ν τῆς Χαλκίδος καὶ (Βαθύ), ὅπου εἶχε συγκρανητρωθῆ ὄλος ὁ Ἕλλην. στόλος διὰ τὴν ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείαν. Ἡ θεὰ ὡς πολιοῦχος τῆς Αὐλίδος ἦτο χωρία καὶ τῶν πολλῶν ἀνέμων, ὧν ἦτο πανδοκεῖον ὁ πολυέλικτος Εὐριπος, διατάσσουσα αὐτοὺς νὰ φυσῶσιν ἢ νὰ ἡρεμῶσι. Ἡ νηνεμία ὡς καὶ ἐναντίος ἀνεμος ἦτο διὰ τὸν θέλοντα νὰποπλεύσῃ ἔλλ. στόλον βαρεῖα τιμωρία. 569 *ἐκκομπάσας* Ὁ Ἀγ. περιπατῶν ἄοπλος (διότι περὶ θήρας ἐν ἱερῷ ἄλσει δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ λόγος) ἐξεπέταξεν ἔλαφον ἀναπαυομένην ἐν σκιᾷ τοῦ ἄλσεος καὶ συνέλαβε. Ταύτην σφάζων ἐν τῇ σκηνῇ θὰ εἶπεν ὅτι τόσον ἀπόνως οὐδὲ ἡ Ἀρτεμις θὰ εἶχέ ποτε συλλάβει ζῶον. Ἡ: Ὁ Ἀγ. ἐν περιπάτῳ παρὰ τὸ ἄλσεος ἐξεπέταξεν ἔλαφον ἀναπαυομένην καὶ ὀπλοφορῶν κατὰ τὴν ἀρχαίαν συνθήθειαν φονεῦει παρασυρθεὶς ὑπὸ τοῦ θηράματος τὴν ἔλαφον καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ κομπορημονεῖ ὅτι οὐδ' ἡ Ἀρτεμις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ βάλῃ τόσον εὐστόχως. Ἡ Ἥλ. στολίμως ἀφήνει τὰ πράγματα σκοτεινά. 571 *ὡς πατὴρ* ὡς εἶχεν ἀξιώσει ὁ μάντις Κάλυχας. 589 *παιδοποιεῖς* Ἡ Κλ. ἐκ τοῦ Αἰγ. ἔσχε θυγατέρα τὴν Ἥρην γόνην. 590 *ἐκβαλοῦσ'* ἔχεις Ὁ Ὀρ. εἶχεν ἤδη φύγει, ἢ Ἥλ. ἠπειλεῖτο νὰ πάθῃ τὸ αὐτό, ἢ Χρυσόθεμις καὶ ἢ Ἰφιάνασσα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει, διότι δὲν ἔδειξαν τὴν προσήκουσαν στάσιν ἀπέναντι τῶν φονεῶν. 594 *ἐχθροῖς* ὄρα εἰσαγ. σ.11. 614 *τηλικούτος* τοῦλάχιστον τριακοντοῦτις. 630 *ὕπ' εὐφήμου βοῆς* Ἐν πάσῃ ἱεροπραξίᾳ ἔπρεπεν οἱ παρόντες νὰ φυλάττωνται μὴ εἰπωσὶ δυσσιώμιστον λέξιν, ἵνα μὴ διαταραχθῇ ἡ ἱερὰ τελετή· ὅθεν πρὸ θυσίας κλέει ἐκρηύσσειτο *εὐφημεῖτε ἢ εὐφημεῖν χρῆ*, *favete linguis ἢ οτε*. Ἄλλ' ἔπειθ' ἦτο δυνατόν καὶ ἄκων τις νὰ εἶπῃ δυσσιώμιστον λέξιν, προτιμώτερα πάντως ἦτο ἡ σιωπή· ὅθεν *εὐφημεῖν* τηρεῖν (ἱερὰν) σιγὴν. 631 *Φ. προστατήριε* Αἱ ἀττικάι οἰκίαι εἶχον πρὸ τῆς αὐλείου θύρας ὀμορφὴν στήλης πυραμιδοειδοῦς ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος προστατηρίου (προφυλαίου) ὡς ἵσταμένου πρὸ τῆς θύρας (καὶ προστατεύοντος τὴν οἰκίαν) καὶ ἀγνιέως, ὡς ἐποπτεύοντος καὶ φυλάττοντος τὴν ὁδὸν ἐνταῦθα πρέπει νὰ φαγασθῶμεν ἵσταμένον πρὸ τῶν ἀνακτόρων ἄγαλμα καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος προστατηρίου. 645 *Δύκειε* 4... 65 *Ἀφ' οὗ ὁ Ἀπόλλων* ἦτο ὑποφήτης καὶ ἐρμηνεὺς τῶν βουλῶν τοῦ πανόπτου Διός, φυσικὰ καὶ αὐτὸς ἔβλεπε τὰ πάντα.—*Τίς ἢ αἰ*

της παρόδου της Κλ.; τίς ἡ συνοδεία αὐτῆς; διὰ τί ὁ Χ. δὲν ἀναγγέλλει αὐτὴν χάριν τῶν θεατῶν; διὰ τί ἡ Κλ. φρυσᾷ κατὰ τῆς Ἡλ. καὶ τοῦ Ὁρ.; διὰ τίνας ἄλλους λόγους λυσσᾷ ἤδη ἔτι μᾶλλον κατὰ τῆς Ἡλ.; πῶς δικαιολογεῖ τὸν φόνον τοῦ Ἀγ.; διάρθρωσις τοῦ λόγου αὐτῆς καὶ σαθρὰ σημεῖα αὐτοῦ· ἡ Ἡλ. γινώσκουσα τὸ ὄνειρον τίνα στάσιν γενικῶς τηρεῖ ἀπέναντί της; πῶς δικαιολογεῖ τὴν ἀπέκρισιν τῆς μητρὸς στάσιν της; διάρθρωσις τοῦ λόγου αὐτῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τῆς Κλ.; τίνα ἐλαφρυντικὰ φέρει διὰ τὸν πατέρα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς ἐλάφου, ἡ Κλ. ἠτιωμένη πῶς ὑποχωρεῖ; εἰς τί τέλος προσφεύγει; πῶς διακόπτει τὸν διάλογον; ποῖα τις εἶναι ἡ εὐχὴ αὐτῆς; ὁ θεὸς θὰ δεχθῆ αὐτήν; διὰ τί συγκεκαλυμμένη; καὶ ὅμως ἡ Ἡλ. γινώσκει τὸ ὄνειρον· πῶς καλεῖται ἡ ἀντίθεσις αὐτῆ ἐν τῇ τραγωδίᾳ; οἱ ἀρχαῖοι θεαταὶ πόθεν θὰ ἐνόησαν ὅτι οἱ σ. 610-1 ἀνεφέροντο εἰς τὴν Κλ.; ἡθογραφία Κλ., Ἡλ.

660-5 αὐτὸς μόνος σου, **κυρῶ** εἰστοχῶ τοῦ ἀληθοῦς, εἶμαι ἐν τὸς τῆς ἀληθείας, **ἐπεικάζω** εἰκάζω πρὸς τούτους, **τήνδε** (εἶναι), **δάμαρθ.** (ἡ τὸν δόμον ἀραρίσκουσα) σύζυγος, **πρέπω** διακρίνομαι, εἶμαι εὐδιάκριτος, προσπίπτωεις τοὺς ὀφθαλμούς, **τύραννος** ὡς βασίλισσα, **εἰσορᾶν** ὡς πρὸς τὴν ὄψιν, εἰς τὸ ἰδεῖν, **μάλιστα πάντων** βεβαιότατα, **ἦδε ὑποκ.**, **πάρα** πάρεστι, **κείνη** κτηρ. 666-73 **σοὶ** Αἰγίσθω τε, **ἐδεξάμην** ὁ ἄορ. ὅτι ἡ ἐνέργεια ἐτελείωσε καθ' ἣν στιγμὴν ἐλέχθη τὸ πρᾶγμα καὶ δὲν δύναται νὰ μεταβληθῆ, **τῷ ῥηθὲν** (φέρων ἠδεῖς λόγους), **πορσύνω** (ἔ-πορ-ον) πορίζω, παρασκευάζω, **μέγα πρᾶγμα** μεγάλην ἔκπληξιν (κυρ. μέγαν πόρον ἐκπορίζων ὑμῖν ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ), **τὸ ποῖον** τὸ ἄρθρ. περὶ ἤδη δεδηλωμένου, **ξυνθεις ἐν ὀλίγῳ** συγκεφαλαιώσας, περιλαβὼν τὸ πρᾶγμα εἰς ὀλίγας λέξεις. 674-9 **οἶ** ἐπιφ. σχετλ., **πάλαι** περὶ προσφάτου στιγμῆς: ὅπως καὶ πρὸ ὀλίγου, **τὰ σαντῆς** **πρᾶσσε** κάμνε ὅ, τι θέλεις, κοίταζε τὴν ἰδικὴν σου δουλειάν καὶ μὴ ἀναμειγνύεσαι εἰς τὰς ἰδικὰς μου ὑποθέσεις, πῆγαινε ἀκόμη καὶ εἰς τὸν περιδρομον, εἶν σοὶ ἀρέσῃ, **τῷ ἔρωτ.**, **διόλλυται** ὡς ποικ. 680-6 **καὶ-καὶ** ὅπως-οὕτω, ἐπειδὴ-διὰ τοῦτο, **πρὸς ταῦτα** ἵνα ἱστορήσω λεπτομερῶς τὴν εἶδησιν, **πρόσχημα** πᾶν ὅ, τι ἔχομεν πρὸ ἡμῶν πρὸς καλλωπισμὸν (ὡς ὤραιον), ἐγκαλλώπισμα, σέμνωμα, **π.** **ἀγῶνος** αἰγλήεντες, μεγαλοπρεπεῖς ἀγῶνες, ἐκ τούτου τὸ Ἑλλάδος, **χάριν Δ.** **ἄθλων** οὐχὶ χάριν θεάς, **ῥοθῖος** ὑψίφωνος ἡχηρός: ῥοθίων **κηρυγμάτων** ἀνδρὸς (κῆρυκος) **προκηρύξαντος** (πρὸ-δημοσίᾳ) **δρόμον** (ἀγῶνα δρόμου), **οὗ** **πρώτη κρίσις** (ἦν) ὅστις ἐτελείτο καὶ ἐκρίνετο **πρῶτος**, **εἰσῆλθεν** εἰς τὸ στάδιον, τεχν. ὄρος περὶ τῶν κατερχομένων

εἰς τὸν ἀγῶνα, *λαμπρὸς ἀκτινοβολῶν νεότητα καὶ ῥώμην, σέβας ἀντικείμενον θαναταμοῦ, φύσις κατασκευὴ τοῦ σώματος, ἰσώσας δὲ τὰ τέρματα τοῦ δρόμου τῇ φύσει*: φθάσας εἰς τὸ τέρμα σύμφωνα μὲ τὴν μεγαλοπρεπῆ θεωρίαν του, μὲ τὴν ἥρωϊκὴν του μορφὴν=διδραμῶν τὸ στάδιον μὲ ταχύτητα ἀνάλογον πρὸς τὸ μεγαλοπρεπὲς παρουσιαστικόν του, *ἐξῆλθε* (τοῦ σταδίου) *πολλάκις περὶ τοῦ νικητοῦ. 688-95 καὶ οὐκ οἶδα* μὲν ὅπως λέγω σοι ἔργα καὶ κράτη τοῦδ' ἀνδρὸς παῦρα ἐν πολλοῖσι: τὰ ἔργα καὶ αἱ νῖκαι (τὰ πράγματα καὶ θαύματα) τοῦ Ὁρ. εἶναι τόσον πολλά, ὥστε ἀδύνατον νὰ ἐξιστορήσω ὅλα· ἐὰν δὲ ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους αὐτῶν παρίσταται ἀνάγκη νὰ σοι εἴπω μόνον ὀλίγα, περιέρομαι εἰς ἀμηχανίαν, διότι δὲν γνωρίζω ποῖα νὰ ἐκλέξω ὡς τὰ ἀξιολογώτατα τῶν ἔργων ἐνὸς τοιοῦτου ἀνδρός, *βραβεὺς ὁ ἀγωνοδίκης, εἰσηκρῦττω* διὰ κηρύκων καλῶ τοὺς ἀθλητὰς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ στάδιον, *κηρῦττω* τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγῶνων, *πένταθλον* ἀγὼν ἄλματος δρόμου, δίσκου, ἀκοντίου, πάλης, *δίανλος* δρόμος ὁ διπλοῦς, ἀπὸ τῆς ἀφειτηρίας πρὸς τὸ τέρμα καὶ τὰνάπλιν· ὅς. 691 ἀδιανόητος καὶ ἀθεράπευτος· *ἐνεργῶν* ἀποκομίσας, *ἐπινίκια* τὰ ἄθλα, *τούτων* τῶν ἀγῶνων, τοῦ πεντάθλου, *ὀλβίζω* μακαρίζω, *ἀνακαλῶ* ἀνακηρῦττω, ἀναγορεύω. 696-7 δὲ ὅμως, *βλάπτω* φέρω ἐμπόδιον, ἀναποδιάν, *ἂν* δις 333, *ἰσχύων* (τις) καὶ εἷς, ὁ ὁποῖος ἔχει δύναμιν. 698-708 *ἄλλης ἡμέρας* τὴν ἐπιούσαν, *ἀγῶν ἱππικῶν* (ὄχημάτων) ἀρματοδρομία, *ὠκύπους* ἀρματοδρομία διὰ ταχέων ἀρμάτων, *τέλλοντος* ἀνατέλλοντος, *εἰσηλθεν* εἰς τὸν ἱππόδρομον 685, *ἐπιστάτης* ὁ ἐπὶ τινος ἰστάμενος, *ἔ. ἀρμάτων* ἀρματηλάται, *ζυγωτὸς* ὁ πολύζυγος, τετραζυγος (τέθριπλος), *κάκεινος* ὁ Ὁρ., *ἐν τούτοις* μεταξὺ τούτων, συμπληρῶν τὴν ἀ. ομάδα ἐκ 5, *πῶλος* ἵππος. *θεόδμητος* (δέμω) θεόκτιστος, *ἄλλος* πρὸς τούτοις, *ὄχος* ἀ. (φέρω, ὄχεα, ὄχημα...) ἄρμα, *ἐκπληρῶν* συμπληρῶν τὸν ἐλλείποντα ἀκόμη ἓνα ἀριθμόν. 709-19 *στάντες* λαβόντες θέσιν, *ᾄθι* ὄπου, *βραβεὺς* 690, *κλήροις* πάλῳ κληρῶ, ὑποδεικνύω κατὰ τὸν κληρὸν τὴν θέσιν, *καθίστημι* τοποθετῶ, *ἤξαν* αἴσσω-ἄσσω, *ὕπαι* (ὁ) σ. 630 μὲ τὸ σύνθημα τῆς σ., *ὀμοκλά(έ)ω* φωνάζω δυνατὰ (conclamo), ἐρεθίζω, παρορμῶ, *δρόμος* ὁ ἱππόδρομος, *ἐν-ἐμειστώθη* τιμῆσις, *κύπος* βροντήματα, κρότος, *κροτητὸς* ὁ κροτῶν, παράγων κρότον, *ὀμοῦ ἀναμεμειγμένοι* πάντες μία μᾶζα φύρδην μείγδην, χωρὶς νὰ διακρίνεται ἕκαστον ἄρμα χωριστά, *κέντρον* δι' οὗ κεντοῦνται οἱ ἵπποι, πρβλ. τὸ βούκεντρον (βουκέν-

τραν), ὡς ἴνα, *τις αὐτῶν* πᾶς τις, *χνόη* ὁ προσεῖχων ὀμφαλὸς τοῦ τροχοῦ, εἰς ὃν εἰσέρχεται τὸ ἀκραξόνιον, τὸ κεφαλᾶρι, *φρουάγματα ἱππικὰ* τοὺς φρουαττομένους ἵππους, φυσῶντας, ῥωθωνίζοντας· ὁ ἀμέσως κατόπιν τρέχων ἐξήτει νὰ προσπεράσῃ α') τὰ κεφαλάρια τοῦ προτρέχοντος, β') τοὺς ἵππους, ὅθεν: τὸ ἄρμα τοῦ προτρέχοντος ἀνταγωνιστοῦ, *προαὶ* τὰ φυσήματα, οἱ ἵπποι ῥωθωνίζοντες *ἤφριζον* ἐξηκόντιζον (ἐρράντιζον) ἀφρούς, *εἰσέβαλλον* ἐπιπτον ἐπάνω (ἀφροὶ καὶ ἀναπνοή), *ἀμφι νῶτα* γύρω ἀπὸ τὰ νῶτα τῶν προτρεχόντων, *βάσεις τρ.* αἱ περιφέρειαι τῶν τροχῶν· τὰ ἄρματα ἔτρεχον παράλληλα ἢ ἐπάλληλα, ἀλλὰ πλησιέστατα ἀλλήλων. 720-2 *κεῖνος* 703, *ἔχων* ἐλαύνων, διευθύνων τὸ ἄρμα, *ἐσχάτη στήλη* ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ (ἐσχάτῳ) ἄκρῳ τοῦ ἱπποδρόμου στήλῃ, ὁ καμπτήρ, ἢ νύσσα, περὶ ἣν ἔπρεπε νὰ γίνῃ στροφή, *ὑπ' αὐτήν*. . . σύριζα πρὸς τήν, *σῦριγξ* χνόη, *χρίμπτω σ.* πλησιάζω τὴν σ. (ξυστὰ πρὸς), *ἀνίημι* χαλαρώνω, ντώνω, *σειραῖος* ἐκ τῶν 4 ἵππων τοῦ τεθρίππου οἱ μὲν δύο μέσοι οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ ῥυμοῦ (τημονιοῦ) ἐξευγμένοι ἐκαλοῦντο *ζύγιοι*, οἱ δὲ δύο ἄκροι ὡς διὰ σειρῶν (σχοινίων) μόνον δεδεμένοι ἐκαλοῦντο *σειραῖοι κ. παρήγοροι* (γεντέκια), *εἴργω* ἀναχαιτίζω, συγκρατῶ, *τὸν προσκειμένον* (τῷ καμπτήρι) τὸν ἀριστερόν σειραῖον. 723-30 *πρὶν* κατ' ἀρχάς, *ἔστασαν* ἦσαν, *ὄρθοι* ἀκέραιοι, ἀβλαβεῖς, δὲ ὅμως, *ἄστομος, κ. δύστομος* σκληρόστομος, δυσήνιος, ἀτίθασος, *φέρουσι βία* (ἄρμα) τρέχουσι παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἡνιόχου, ἀφηνιάζουσι, *ἔκτον ἑβδομόν τε* τὸν ἔκτον ἢ ἑβδομον ἤδη δο., *ἐξ ὑποστροφῆς* εὐθύς μετὰ τὴν στροφήν (περὶ τὴν στήλην), *συμπαίω μ.* συγκρούομαι, *ἐξ ἑνὸς κακοῦ* συνεπεία ἑνὸς ἀτυχήματος, *ἄλλος* (ὄχος), *ἐμπίπτω* πίπτω ἐπάνω εἰς ἄλλον, *ἔθραυε κἀνέπιπτε* πρωθύστερον, *πέδον* πεδίον, *νανάγια ἱππικὰ* συντρίμματα ἁρμάτων. 731 3 *δεινὸς δεξιός, παρασπᾶ* (τὸ ἄρμα) *ἔξω* παραμερίζει ἐκ τοῦ μέσου, ὅπου ὁ κίνδυνος, *ἔξω* πρὸς τὰ ἀνοικτὰ, *ἀνοκωχεύω* κυρ. σταματῶ πλοῖον εἰς τὰ ἀνοικτὰ, συστέλλων τὰ ἱστία ἢ τὰς κώπας, σταματῶ, ἀναστέλλω (τοὺς ἵππους), *παρήμι* καταλείπω, ἀποφεύγω, ἀφήνω νὰ περάσῃ, *κλύδων* τρικυμία, ἀνεμοστρόβιλος, *κνκάω* συνταράσσω: τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱπποδρόμου στροβιλιζόμενον κουβαρομάζωμα τῶν ἁρμάτων. 734-40 *ἔχων* 720, *ὑστέρας* τελευταίας κτηρ., *φέρων πίστιν* ἐναποθέτων τὰς ἐλπίδας του, ἐπιφυλάσσω τὰς δυνάμεις του διὰ τὴν τελευταίαν κρίσιμον διαδρομήν, *ὅπως* δὲ μόλις δέ, ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ *ἔσχατος* μὲν 734, *δρᾶ* Ὁρ., *νιν* Ἀθηναῖον, *ἐλλελειμμένον* ὑπολειφθέντα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, *διώκει* (πώλους)

ἐλαύνει, βάλλει ἔμπρός, ἐνσεῖω κινῶ τὴν μάστιγα, κέλαδος ἄ. ἦχος, τρίζιμον : κτυπῶν τὴν μάστιγα τρίζουσαν, ἀπὸ τοῦ τρίζιμον τῆς ὁποίας ἐσφύριζαν τὰ αὐτιά των, ῥιπίσας τὴν δξύκροτον μάστιγα περὶ τὰ, ἐξισώσαντε ζυγὰ ἀφ' οὗ ἔφερον (ὁ Ὅρ. κ. ὁ Ἄθ.) τὰ ἄρματα εἰς εὐθείαν γραμμὴν τρέχοντες παραλλήλως, τότε τοτέ, ἄλλος ὁ εἷς, προβάλλον ὡς παρ' ἡμῖν : ἐν ᾧ ἐναλλάξ ἐπρόβαλλε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄρματος· ἐπειδὴ ἠνίοχος, ἄρμα καὶ ἵπποι ἀποτελοῦσιν ἐν ὅλῳ, κεφαλὴ τοῦ ἄρματος εἶναι αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων του. 741-8 *δρθοῦμαι δρόμους* διεξάγω δ. αἰσίως, *ἀσφαλεῖς* κτηρ. ἐν ἀσφαλείᾳ, ἄνευ ἀτυχήματος, 743 *ἔπειτα* οὐχὶ περὶ τοῦ 12ου δρόμου, ἀλλὰ περὶ τοῦ δρόμου, ὅστις ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπῆρξεν ἀτυχῆς, *λύω* χαλαρώνω, *ἵππου* τοῦ ἀριστεροῦ σειραίου, *χνόαι* τὸ (ἀριστερόν) ἀκραξόνιον, *μέσας* κτηρ. εἰς τὸ μέσον, *ἀντυγες* θ. αἱ καμπύλαι ῥάβδοι αἱ περιθέουσαι τὰ χεῖλη τοῦ δίφρου, *σὺν ἐλίσσειται* τμησίς, *τμητοὶ ἱμάντες* τὰ καλοκομμένα λωφία : περιπλέκεται μὲ τὰ, *πέδω* εἰς πέδον, κατὰ γῆς, *μέσον* κτηρ. 749-56 *στρατὸς* τὰ πλήθη τῶν θεατῶν, *ὄπως* 736, *ἀνολολύζω* θρηνῶ γοερῶς, *οἶα* κτηρ. ἐπιφ., εἶτα : ὅτι τοιαῦτα, *λαγχάνω* λαμβάνω, ὑφίσταμαι, *φορούμενος* φερόμενος βιαίως, ἐσφενδονιζόμενος, εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ ἄλλοτε νοητέον τὸ *ποτέ μὲν, προφαίνων* προβάλλον, αἱ μτχ. ἐπέξ. τοῦ *οἶα* λ. *κακά*, ἔστε ἕως ὅτου, *κατασχεθόντες* συγκρατήσαντες τοὺς ἵππους (ἐκ τοῦ ἀφηνιασμοῦ), *διφρηλάται* οἱ σωθέντες ἐκ τῆς συρράξεως, *ἔλυσαν* ἐκ τῶν ἱμάντων 746, *αἱματηρὸν* κτηρ. αἰμόφυρτον (παραμορφωμένον ἐκ τῶν αἱμάτων), *γνώναι ἄν, ἄθλιος* ἀξιοθρήνητος. 757-60 *κέαντες* ἐκ τοῦ ὄμηρ. *κήαντες*, *καίω, βραχὺς χαλκὸς* μικρὸν χαλκοῦν ἄγγειον, *σποδὸς* θ. τέφρα, *δειλαίας* σ. ὕλ. τὸ θεόρατον σῶμα, τὸ ὁποῖον τώρα εἶναι ἀξιοδάκρυτος τέφρα, *ὄπως ἐκλάχοι* ἐκ τοῦ φέρουσι. 761-3 *σοὶ* ἦθ., *ὡς μὲν ἐν λόγῳ ἄ.* λυπηρὰ μὲν καὶ εἰς τὸν λέγοντα καὶ εἰς τὸν ἀκούοντα μόνον διὰ μέσου τῆς διηγῆσεως, *ὡςπερ εἶδομεν* μετὰ τὸ τοῖς ἰδοῦσι φαίνεται πλεονάζον, ἀλλὰ προσετέθη πρὸς δῆλωσιν ὅτι μεταξὺ τῶν αὐτοπτῶν ἦτο καὶ αὐτός : ὅπως ἡμεῖς.

660-763. 668 *ἐδεξάμην τὸ θῆθ' ἐν* ὅτι εὐθύς μετὰ τὴν εὐχὴν ἔρχεται εὐχάριστος εἶδησις, χωρὶς ὁ ἀγγέλλων νὰ ἀκούσῃ τὴν εὐχὴν, τοῦτο εἶναι ἀγαθὸς οἰωνός· ἡ Κλ. ὡς καὶ οἱ ἀρχαῖοι πάντες πιστεύει ὅτι ταχέως ἀποδεχομένη ταύτην κερδαίνει ἀσφαλῶς αὐτὴν καὶ ἀποσοβεῖ τὸ κακόν. 670 *Φανοτεὺς* 45. 682 ἀναχρονισμός, διότι τότε δὲν εἶχον καθιερωθῆ τὰ Πύθια ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἐτελοῦντο γυ-

νικητοὶ καὶ ἵππικοὶ ἀγῶνες. Ὑστερον ἐν τοῖς Πυθίοις τὴν μὲν πρώ-
 τὴν ἡμέραν πιθανῶς ἐτελοῦντο οἱ μουσικοὶ ἀγῶνες, τὴν δευτέραν
 οἱ γυμνικοὶ καὶ τὴν τρίτην αἱ ἀρματοδρομαίαι. Πανταχοῦ τῆς Ἑλλά-
 δος οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἤρχιζον ἀπὸ τοῦ δρόμου ἐν τῷ σταδίῳ, ὃ δὲ
 νικῶν στάδιον ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔδιδε τὸ ὄνομα εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα.
 Ἐν Ὀλυμπίᾳ οἱ ἑλλανοδίκαὶ ὄρθρου ἐκάλουν διὰ κήρυκος εἰς τὸ
 στάδιον τοὺς δρομεῖς, τὴν μεσημβρίαν δὲ ἐπὶ τὸ πένταθλον καὶ τὰ
 ἄλλα βαρέα ἄθλα. **685 σέβας** τὰ ὄστα αὐτοῦ εὐρεθέντα ὡς ἐπι-
 στευέτο ἐν Τεγέᾳ ἐδείκνυον Ἡροδ. I 68 ὕψος τοῦ σώματος 7 πῆ-
 χεων, ἐν ᾧ 4 πῆχεις ἢ πόδες ἐθεωροῦντο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὡς τὸ
 ὕψος τελείου ἀνδρός. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου ἦδη ἐκράτει ἡ πρόλη-
 ψις ὅτι οἱ ἥρωες εἰς ἀνάστημα καὶ ῥώμην ὑπερέβαλλον τὸ σύνηθες
 μέτρον. Ὁ Ὄρ. ζῶν ἐν Κρίση φυσικὸν ἦτο νᾶπασχολῆται περὶ
 τοιαύτας ἀσχολίας ἐμπρεπούσας εἰς ἡγεμονόπαιδα. **687 πάντιμον**
γέρας στέφανος δάφνης, ἰδ. Λυρ. Ἀνθ. 271, 10 Πραγμ. **693 ὠλ-**
βίζετο οἱ νικηταὶ ἐπευφημοῦντο ὡς ὄλβιοι καὶ μάκαρες, ἐκαλοῦντο
 δὲ ὑπὸ τοῦ κήρυκος νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τῶν ἀγωνοδικῶν διὰ
 τοῦ ἰδίου, τοῦ πατρικοῦ καὶ τοῦ τῆς πατρίδος ὀνόματος (Ὁρέστης
 Ἀγαμέμνωνος Ἀργεῖος). **698** Ὁ πύθιος ἵππόδρομος ἦτο ἐν τῷ
 Κριταίῳ πεδίῳ ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ ἀγοῦσῃ εἰς Δελφούς, ἔχων μῆκος δύο
 σταδίων τοῦτον ὄφειλον δωδεκάκις νὰ περιέλθωσιν οἱ ἀρματηλάται
 διατρέχοντες (2+2 στάδ.) × 12=48 πύθια στάδια, περὶ τὰ 9 χιλμ.
701 Τῶν πανελληνίων ἀγῶνων μετεῖχον μόνον Ἕλληνας, ἀποκλειο-
 μένων τῶν βαρβάρων. **Δίβυες** εἶναι Ἕλληνας κάτοικοι τῆς ἐν Ἀφρικῇ
 Κυρήνης, οἰκισθείσης ὑπὸ Βάττου τοῦ ἐκ Θήρας (δωρ. ἀποικίας), ἢ τῆς
 Βάρκης ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ, ἀποικίας τῆς Κυρήνης, ὧν οἱ κάτοικοι
 ἦσαν περιώνυμοι τεθριπποβάται, αὐτοὶ διδάξαντες καὶ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας νὰ ζευγνύωσι τέθριππον. Οἱ ἀνταγωνισταὶ ἀρματηλάται
 κατανέμονται εἰς δύο ὀμάδας, ἑκατέραν ἐκ 5 ἀρμάτων, εἰς τὴν μίαν
 οἱ ἐκ Πελοποννήσου καὶ τῶν νοτίων χωρῶν (Διβύης), εἰς τὴν ἑτέ-
 ραν οἱ ἐκ Στερεᾶς καὶ βορείας Ἑλλάδος, πάντες ὅμως σχεδὸν ἀνή-
 κουσιν εἰς τὴν πύλαιαν ἀμφικτυονίαν, οἱ (Φθιώται) Ἀχαιοί, κατοι-
 κοῦντες ἐν τῇ Θεσσαλικῇ Φθιώτιδι ἢ Φθίᾳ, οἱ Φωκεῖς (ὧν ἀντιπρό-
 σωπος ὁ Ὄρ. ἔχων ἵππους Θεσσαλικούς, θεωρουμένους ὡς τοὺς
 πρώτους τῆς Ἑλλάδος), οἱ Μάγνητες, κατοικοῦντες τὴν ἐν τοῖς ἀνα-
 τολικοῖς τῆς Θεσσαλίας Μαγνησίαν περὶ τὸν Παγασαῖον κόλπον, οἱ
 Αἰνιᾶνες, κατοικοῦντες ἐν τῇ νοτ. Θεσσαλίᾳ μεταξὺ Οἰτῆς καὶ Ὀ-
 θρουοῦ, οἱ Βοιωτοί, ἔχοντες ἀρίστους ἵππους, εἰς οὓς ὁ φιλόπατρις

Σ. προσθέτει τὸν Ἀθηναῖον, τὸν καὶ νικήσαντα, τὸν Σπαρτιάτην ἐξ ἔθνικῆς ἀντιθέσεως, τοὺς Λίβυς πρὸς ἕξαρσιν τῆς ἀξίας τῆς νίκης, καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, τρέφοντας ἵππους ἐφαμίλλους πρὸς τοὺς Θεσσαλικούς.—Τὰ ἄρματα ἐκκινουῦντα ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἵπποδρόμου ἀφέσεως ὄφειλον ἐλαύνοντα νὰ στρέψωσι κατὰ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἵπποδρόμου πρὸς τὰ ἀριστερὰ (οὔτω πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος) περὶ στήλην, τὴν *νύσσαν* ἢ *καμπιτήρα*, καὶ νὰ ἐπανέλθωσι πρὸς τὴν ἑπάρφειον, δωδεκάκις ἐκτελοῦντα τὸν διπλοῦν τοῦτον δρόμον. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ἄρμα τὸ στρέφον ἐγγύτατα τῆς νύσσης διέγραφεν ἐλάχιστον τόξον, ἐν ᾧ τὸ ἐξώτατον, ὄφειλον νὰ διαγράψῃ μέγιστον τόξον ἕχων χρόνον σημαντικόν, καὶ διὰ τοῦτο πάντα τὰ ἄρματα ἐζήτουν πρὸ τῆς ἐκκινήσεως νὰ λάβωσιν ἐν τῇ γραμμῇ τῆς ἀφετηρίας τὴν πρῶτην ἄκραν πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῆς θέσιν, πρὸς ἀποφυγὴν παραπόνων ἢ θέσις ἐκάστου ἄρματος ἐν τῇ γραμμῇ τῆς ἀφέσεως ὠρίζετο διὰ κλήρου. Δοθέντος ἐν τοῖς Πυθίοις τοῦ συνθήματος τῆς ἐκκινήσεως διὰ σάλπιγγος (ἀναχρονισμός, ὡς τὰ τῆς Κυρήνης, Βάρκης, Σπάρτης...) πάντες οἱ ἠνίοχοι (μόνοι ἐπιβαίνοντες τοῦ ἄρματος· τὸ σχῆμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἱστορ. χρόνοις ἰδ. ἐν τῷ χαλκῷ ἠνίοχῳ τῶν Δελφῶν, οὗ γύψινον ἔκμαγμα ἦτο τέως ἐν τῷ βάθει τῆς Χαλκοθήκης τοῦ ΑΑΜ) ἐζήτουν νὰ κάμψωσιν ὡς ἐγγύτατα πρὸς τὴν νύσσαν, διαγράφοντες οὕτως ἐλάχιστον τόξον, χωρὶς ὅμως ὁ ἀριστερὸς τροχὸς τῶν διτροχῶν ἀρμάτων νὰ ἐγγίσῃ αὐτήν, καὶ ἐντεῦθεν ἐγίνοντο ἐκεῖ πολλάκις σφραξίσεις ἀρμάτων καὶ ἀνατροπαὶ μετὰ δυστυχημάτων. Ἐνταῦθα ὁ Ὅρ. εἶτε διὰ τῆς ἰδίας δεξιότητος εἶτε ἐξ εὐνοίας τοῦ κλήρου εὐτυχήσας νὰ εὐρίσκειται ἐγγύτατα τῆς νύσσης χαλαρώνει πρὸ τῆς στροφῆς τὸν δεξιὸν σειραῖον, ὡς μέλλοντα νὰ διαγράψῃ τὸ μείζον τόξον, καὶ συγκρατεῖ τὸν ἀριστερὸν τὸν προσκείμενον τῇ νύσσει ὡς μέλλοντα νὰ διαγράψῃ τὸ ἐλασσον τόξον καὶ ἵνα πλησιάσῃ πρὸς τὴν νύσσαν. Ἄλλὰ κατὰ τὸ μέσον περίπου τοῦ ὅλου ἀρματοδρομικοῦ δρόμου 726 οἱ ἵπποι τοῦ Αἰνιᾶνος ἀφηνιάσαντες συγκρούονται ἀντιμέτωποι εὐθὺς μετὰ τὴν στροφὴν πρὸς τοὺς Βαρκαίους, ἐρχομένους ἤδη εἰς τὴν νύσσαν χάριν τῆς στροφῆς, καὶ τὰ δύο πρῶτα ἀνατραπέντα ἄρματα προκαλοῦσι τὴν ἀνατροπὴν καὶ τῶν ἄλλων ἐρχομένων, καὶ ὁ ἀγὼν περιορίζεται μετὰ τῶν δύο ὑπολειφθέντων, τοῦ Ἀθηναίου καὶ τοῦ Ὅρ. Ἄλλ' ἀτυχῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ὅρ., τελῶν ἤδη ἄγνωστον τίνα δρόμον, περιέκαμπτε τὴν νύσσαν, χαλαρώνει πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ὅλης στροφῆς τὰ ἡνία τοῦ ἀριστεροῦ σειραίου, ὅστις ἀφθεῖς οὕτως ἐλεύθερος στιγμᾶς τινος πρὸ τοῦ προσ-

ήκοντος χρόνου τρέχει δεξιώτερον τοῦ δέοντος, ἔλκων πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὸν ὄυμόν, ἀκίνητον καθηλωμένον ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον ἄρμα, ὥστε ἡ δεξιὰ πλευρική κίνησις τοῦ ὄυμοῦ προεκάλεσεν ἀναγκαίως στιγμιαίαν ἀντίστροφον πρὸς τὰ ἀριστερὰ φορὰν τοῦ ὄπισθεν ἄρματος, ὁ ἀριστερὸς τροχὸς προσκρούει ἀποτόμως καθ' ἣν στιγμὴν οὐδεὶς ἀνέμενε τοῦτο (λανθάνει 744) εἰς τὴν νύσσαν, ὁ αἰφνίδιος τρανταγμὸς τοῦ ἄρματος προκαλεῖ δυνάμει τῆς ἀδρανεΐας τῆς ὕλης τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πτώσιν ἀπὸ τῶν ἀντύγων τοῦ προκύπτοντος Ὅρ. (κατὰ κανόνα οἱ ἥνιοχοι ἄρματοδρομοῦντες ἴσταντο ἐπὶ τοῦ ἄρματος ὄρθιοι). Οἱ ἵπποι ἀφηγιάσαντες φέρονται εἰς τὸν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο παραλλήλων δρόμων χώρον ὡς ἐλεύθερον 748, ὅπου οἱ διφρηλάται, οἱ διασωθέντες ἐκ τῶν ἱππικῶν ναυαγίων καὶ παραμένοντες ἔτι ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ, σπεύσαντες συνεκράτησαν τοὺς ἵππους καὶ περισυνέλεξαν τὸ πτώμα τοῦ συναδέλφου, τοῦθ' ὅπερ συνήθως ἦτο ἔργον τῶν ῥαβδούχων ἢ ἀλυτῶν (τῶν ἐπὶ τῆς τάξεως ἐν τῷ σταδίῳ καὶ τῷ ἵπποδρόμῳ), τὴν δὲ τέφραν αὐτοῦ Φωκεῖς τῆς θεραπείας τοῦ Στροφίου κομίζουσιν ἐντὸς μικρᾶς χυλκῆς σοροῦ εἰς τὴν πάτριον γῆν πρὸς ταφήν. - Διὰ τίνοσ παρόδου παρέρχεται ὁ Π. ; προσποιούμενος ὅτι ἀγνοεῖ ἀνάκτορα καὶ βασιλισσαν καὶ ἐπιδαφιεύων εἰς αὐτὴν φιλοφρονηματα τί ἐπιτηδεύει ; διὰ τί ὁ Σ. ποιεῖ τὸν Π. εὐρίσκοιτα ἐν τῇ ὀρχήστρα συγγρόνως καὶ Ἡλ. καὶ Κλ. ; τίνα μέσα χρησιμοποιοῖ ὁ Π., ἵνα διεγείρῃ ἰσχυρῶς τὸ διαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀγγελίας ; διὰ τί δὲν ἔκαμε χρῆσιν τοῦ ὄρκου καθ' ἣν εἶχεν ἐντολήν 47 ; διὰ τί ἡ Κλ. δις ἐρωτᾷ 675 ; διὰ τί αὐτὴ ζητεῖ λεπτομερείας, οὐχὶ ἡ Ἡλ. ; τίνας ἀρετὰς ἔχει ἡ περιγραφή καὶ διὰ τί αὐταί ; διὰ τί ἐν τῇ διηγῆσει συγκινεῖται περιοδικῶς ὁ Π. καὶ τί μέτρον τηρεῖ ἐν τῇ συγκινήσει ; διὰ τί ὁ Σ. προσφέρει θυμίαμα εἰς τὸν Ἀθ. ἄρματηλάτην ; διὰ τί δὲν ἐποίησε τὸν Ὅρ. φθειρόμενον ἐν τῷ γενικῷ ἀτυχήματι ; διὰ τί δὲν ἀνέδειξεν ἐν τέλει νικητὴν τὸν Ἀθ. ; διὰ τί ἡ Ἡλ. προηγεῖται ἐν ταῖς συναισθηματικαῖς ἐκδηλώσεσι ; διὰ τίνοσ μέσου ὁ Π. ἐκβιάζει τὴν εἰς τὰ ἀνάκτορα εἴσοδον ; εἰς τίνα σημεῖα ἔχομεν τραγ. εἰρωνείαν ; εἰς τὴν εὐέλπιν ἐκ τοῦ ὄνειρον Ἡλ. τίνα ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ ἡ εἶδησις ;

764-5 δὴ πλέον, δεσπότασι τοῖς πάλαι Ἀγ., ἡθ., ὡς εἰοικεν ὡς βλέπω. 766-8 τί ταῦτα (λέγω), νὰ χαρακτηρίσω, κέρδη ἐπωφελῆ, λυπηρῶς ἔχει λυπηρόν ἐστι, τοῖς ἐ. κακοῖς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ. 769-71 τῷ νῦν λόγῳ διὰ τὴν τωρινὴν ἐκθεσίμ μου (ἐν φ. διὰ τὴν πρώτην βραχεῖαν δῆλωσίμ μου 673 ἐξεδήλωσας χαράν), 770 εἶνα ὑπερφυῆς τὸ νὰ εἶναί τις μήτηρ, ἡ μητρική στοργή (συν-

ναίσθημα) ἔχει μυστηριώδη καὶ φοβερὰν δύναμιν· οὐ γὰρ προσγι-
γνεται οὐδὲ κακῶς πάσχοντι (τινί, τῇ μητρὶ, τῷ πατρὶ) μίσος ἐκεί-
νων, ἃ (ἄν) τέκη· οἱ γονεῖς καὶ ὅταν ἀκόμη κακοποιῶνται ὑπὸ τῶν
τέκνων, οὐδὲ τότε μισοῦσιν αὐτά, *πάσχοντι* τὸ ἄρσ. διὰ τὴν γενικότητα.
772-82 οὔτοι γε τὸ γὰρ ἐπιτ. ποσῶς μάτην, ὄχι! *προσῆλθες μοι,*
πιστὰ τεκμήρια ἀξιόπιστοι ἀποδείξεις, *θανόντος* τοῦ θανεῖν αὐτόν,
ψυχῇ ζωή, ζωικὴ δύναμις· αἷμα ἐκ τοῦ αἵματός μου, **776** ἀποσπα-
σθεις τοῦ στήθους μου καὶ τῶν περιποιήσεών μου, *ἐπει* ἀφ' ἧς στιγμῆς,
εἶδεν ἐξεδήλωσε τὸν πόθον νὰ μὲ ἴδῃ, *ἐγκαλῶν* διὰ τοῦ στόματος
τῆς Ἥλ., *τελεῖν* μέλ., (ἐκ) *νυκτός* ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός (μέχρι τῆς
ἡμέρας), καθ' ὅλην τὴν νύκτα, *στεγάζω*, κατὰ τὸ ὄμηρ. ἕνπος ἡδυ-
μος ἀμφιγυθεις, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς, *ὁ προστατῶν* ὁ βαδίζων
πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ κατευθύνων τὴν μοῖραν αὐτῶν, *διηγέ με*
μὲ ἐπέρονα ἀπὸ τὴν νύκτα εἰς τὴν ἡμέραν καὶ τὰνάπαλι, *αἰὲν* ὡς
θ. ἐν διαρκεῖ ἀγωνίᾳ μήπως δολοφονηθῶ. **783-7 νῦν δὲ** ἐπαναίλ.
786 μετὰ τὴν παρένθ. διὰ τοῦ γὰρ, *ἡμερεύω* περὶ τὴν ἡμέραν, ζώην,
ἐκῆλα 241 ἐπίρ. ἤσυχα, *ἀπειλῶν οὕνεκα* 387 ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπειλὰς
τῆς, *ποὺ* πιστεύω, *ἦν βλάβη* 301, *ξύνοικος (οὔσα)* ὡς αἰεὶ ἐμοὶ
ξυνοῦσα, *ψυχῇ* 775, *ψυχῆς αἷμα* μία ἔννοια, εἰς ἣν ἀναφ. τὸ τοῦ-
μόν τὸ αἷμα τῆς ζωῆς μου. **788-98 ὅτε** 38, *ὧδ' ἔχων* τεθνεώς,
ἐνδ., *ἔχει καλῶς* (μοὶ εἰρων.) λοιπὸν δὲν δύναμαι νὰ εἶμαι εὐχα-
ριστημένη· ἀλήθεια, ἀρκετὰ εὐχαριστημένη! *οὔτοι σὺ* (καλῶς ἔχεις)
διότι καὶ σὺ εἶσαι χαμένη, *Νέμεσις* θεὰ τῆς ἐκδικήσεως, *N.* τοῦ *θα-
νόντος, ἤκουσεν* ἢ *N.* γενικῶς, οὐχὶ ἢ τοῦ Ὁρ., *ὧν δεῖ* τῆς ἰκεσίας
μου, *ἐπικυρῶ* (τὰς εὐχὰς) ἐπισφραγίζω, ἐκπληρῶ, *τάδε* τὴν εὐτυχίαν
μου, εὐτυχοῦσάν με, *πεπαύμεθα* (εὐτυχοῦντες) ἔχομεν θέσει τελείαν
καὶ παῦλαν εἰς τοὺς λ)μούς μας, *οὐχ ὅπως π.* δὲν λέγω ὅτι, πολὺ
δὲ ὀλιγώτερον θά, *ἦκοις ἂν ἦκεις, ἄξιος πολλῶν* πολλοῦ ἀξίος,
φιλεῖν ὥστε νὰ σὲ θεωροῦμεν ὡς φίλον, ἢ ὑπηρεσία σου εἶναι δι'
ἡμᾶς βαρῦτιμος, ὥστε ἀξίζει νὰ σὲ θεωροῦμεν ὡς φίλον (ὄθεν· καὶ
νὰ σὲ φιλοξενήσωμεν), *εἰ* ἐπειδὴ, *τῆς π. βοῆς* 641. **799-803**
ἀποστειχῶ ἀποχωρῶ, *ἦκιστα* (ἀποστειχοις ἂν) οὐδαμῶς, *πορεύω*
πέμπω, *ἐκτοθεν* ἐκτοθι, ἐκτός, *τῶν φίλων* Ὁρ. **804-7 ἄρα** ἄρ'
οὐ 790, *δύστηνος* 121, *ἐπικωκύω* θρηνῶ ἐπὶ τινι, *δεινῶς* εἰς
ἀμφότ. τὰ ἀπρμφ. καὶ τὰς μτχ., *ὧδε* ὡς ἐξετέθη, κακῶς· ταῦτα ἀνα-
φέρονται εἰς 766, *ἀλλὰ* ἢ ἀντίθ. πρὸς τὴν νοουμένην ἀπόκρισιν *οὐχί!*
φροῦδος θ. (πρὸ ὁδοῦ ὁ πόρρω τῆς ὁδοῦ γενόμενος, ἄφαντος) (ἔστι)
ἀπῆλθε, *ἐγγελῶ* περιγελῶ (αὐτῷ ὧδ' ὀλωλότι). **808-12 φρενὸς** ἐκ

τῆς καρδίας μου, ἀποσπάσας (ἐκείνας) τῶν ἐλπίδων, αἰ.. 812-22 ποῦ μὲ χ. μολεῖν ποῖ μόλω, ἄρα 790, 804, καλῶς ἔχει ἡ θέσις μου εἶναι καλή, τί φρονεῖτε; δὲν ἔχω λόγους νὰ εἶμαι εὐχαριστημένη με τὴν μοῖραν μου (εἰρων.) ; παρεῖς ἔμμαντὴν ἀφ' οὗ ἀφήσω τὸν ἑαυτόν μου νὰ πέσῃ, σωριασθεῖσα, αὐαίνω ξηραίνω, αὐ. βίον κατα- τήκομαι, μαραίνομαι, στραγγίζω, ἀφίλος ἄνευ προσφιλῶν ὑπάρξεων, πρὸς ταῦτα 383, ἀναφέρ. εἰς τὸ παρεῖς ἔμμαντὴν...καὶ δηλοῖ στερορὰν ἀπόφασιν, καίνω κτείνω, τίς ὁστιοδήποτε, εἰ βαρύνεται ἐὰν αισθάνεται ἐνόχλησιν ἐκ τούτου, ὡς διότι, χάρις εὐεργεσία.

764-822.792 Ἡ Ἡλ. ἐπικαλεῖται τὴν Νέμεσιν, θεότητα νέμουσαν ἐκάστῳ τὸ ἑαυτοῦ, μὴ ἀνεχομένην τὴν ὕβριν, τιμωροῦσαν πάντα ὑβρίζοντα καὶ δὴ νεκρόν. Ὅπως δὲ πᾶς ζῶν ἐπιστεύετο ὅτι εἶχε τὸν ἴδιον δαίμονα φύλακα (πρβλ. τὸν φύλακα ἄγγελον), οὕτω καὶ πᾶς νεκρὸς εἶχε τὴν ἑαυτοῦ Νέμεσιν, ἀποσοβοῦσαν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ὕβριν τῶν ἐπιζώντων. Ἡ Νέμεσις εἶχε ναὸν ἐν Ἐραμνοῦντι, ἐξ οὗ τὰ ἐν ΑΑΜ ἀρ.203-14 καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς Θέμιδος, ἐν Ἀθήναις δὲ ἐτελοῦντο καὶ τὰ Νεμέσεια, ἑορτὴ τῶν νεκρῶν.— Διὰ τί μετὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Π. εἶναι ἄφωνος ἡ Ἡλ. ; διὰ τί πρὸ τῆς Κλ. ὁμιλεῖ ὁ Χ. 764 ; τί συντελεῖται ἤδη ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Κλ. ; διὰ τί ἐπικρατεῖ τὸ συναίσθημα τῆς μητρό- τητος ; διὰ τί τοῦτο ὑποχωρεῖ εὐθὺς κατόπιν ; εἰς τί ἐσηργήτησεν αὐτὴν ὁ θάνατος τοῦ Ὁρ. ; εἶναι ἀληθῆ τὰ 776... ; ποῦ ὑπάρχει τραγ. εἰρωνεία ; διὰ τῆς δηλώσεως τῆς Ἡλ. οὐ δὲν θὰ εἰσέλθῃ πλέον εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον τί θέλει νὰ δικαιολογήσῃ ὁ Σ. ; τίς ἡ σχέσις τῶν νῦν διαθέσεων Ἡλ. καὶ Κλ. πρὸς τὰς πρὸ τῆς παρόδου τοῦ Π. ; διὰ τί ὁ Σ. τὴν μὲν Κλ. ἀνεβίβασεν εἰς τὰ ὕψη τῆς χαρᾶς, τὴν δὲ Ἡλ. εἰς τὴν ἄβυσσον τοῦ πένθους ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν πρὸς ἐκατέραν ;

823-35 κρύπτω σκεπάζω, δὲν φέρω εἰς φῶς, ἀφήνω ἀτιμώρη- τον, ἐκκηλοι ἀδιάφοροι, χωρὶς τύψιν συνειδήσεως, αὐῶ φωνάζω, λέγω: νὰ μὴ εἴπῃς μέγαλον (βλάσφημον) λόγον, ἀπολεῖς (με), εἰ ὑποίσεις ἄλλ' ὁ Χ. διέκοψε διὰ τοῦ πῶς, ὑποφέρω ε. ὑποβάλλω (ὡς στή- ρημα) ἐλπίδα, τῶν οἰχομένων ἀντικμ.: ἐὰν θελήσῃς νὰ μὲ στυλώ- σης με (κενήν) ἐλπίδα περὶ (ἀναστάσεως) τῶν προφανῶς ἀποθανόν- των (Ὁρ.), ἐπεμβαίνω τινὶ (ἐν-) ἢ τινός (ἐπι-) πατῶ τὸν πόδα μου ἐπὶ τινος, λακκατῶ, μᾶλλον ἐπ. ὡς νὰ μὴ ἤρκει ὁ μαρasmus μου (τακομένα), θὰ ἐπιτείνῃς ἔτι μᾶλλον τὴν δυστυχίαν μου, θὰ μὲ ἀποκά- μῃς ἡ Ἡλ. θεωρήσασα τὴν ἀπόδοσιν ἀπολεῖς ὑπερβολικὴν ἴσως, διορθώνει αὐτὴν διὰ τοῦ ἐπεμβάση.. 836-8 (ὑποφέρω ἐλπίδα τῶν

οίχ.) *οἶδα γάρ, κρυφθέντα* (ὑπὸ γαίης) βυθισθέντα εἰς τὰ ὑποχθόνια, *ἔρηκ κυρ.* δίκτυον, *μυφρ.* παγίδες, *πάμπυχος* διασφύζων ὄλην τὴν ψυχὴν του, ζωὴν του μετὰ ζωτικῆς δυνάμεως, ἀκεραίαν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν συνείδησιν, ὀλοζώντανος, *φεῦ δῆτα* ναί, τρομερόν, *δλοά* (ἐφάνη) ἀπεδείχθη κακοῦργος (ἢ Ἐριφ.), *εδάμη* ἐφονεύθη, *μελίτωρ* (μέλειν) ὁ ἐνδιαφερόμενος (διὰ τὴν ἐκδίκησιν), ἐκδικητὴς (τοῦ φόνου τοῦ πατρός), *ἀμφι τὸν ἐν πένθει* τοῦ πενθοῦντος διὰ τὴν προδοσίαν Ἀμφιαράου, *ἐμοὶ δὲ τῆ ἐν πένθει*, *ἦν* (μελέτωρ), *φροῦδος* (ἔστιν). 849-59 *δειλαία*. . ὡς εἰ μὴ ἦρχουν τὰ παλαιὰ δεινά σου, προστίθενται ἤδη καὶ νέα, *ἴσιωρ* (*οἶδα*) εἰμί, *ὑπερίσιωρ* (εἰμί) τὸ γνωρίζω μάλιστα πολὺ καλὰ (ὅτι δειλαία δειλαίων κυρῶ), *αἰῶν* ὁ βίος: ἐκ τῆς πείρας τῆς ζωῆς μου, *πάνσυρτος* ἐνεργ., ὁ σύρων μεθ' ἑαυτοῦ (ὅλα τὰ κακά), *πάμμηνος* ὁ διὰ πάντων τῶν μνηῶν: τὸ γνωρίζω ἐκ τῆς πικρᾶς πείρας τῆς ζωῆς μου, ἦτις σύρει μαζί της διαρκῶς (*παμμήνω*) συρφετὸν πολλῶν κακῶν καὶ ψυχρῶν, *εἶδομεν* ὑπήρξαμεν αὐτόπται μάρτυρες, *θροέω-ῶ* (*θρόος-θροῦς*) (βοῶ) λέγω, *παράγω* παρασύρω, παραπλανῶ, *ἴνα* (ἐκεῖ) ὅπου, *οὐ πάρεισιν ἐτι* δὲν ὑφίστανται πλέον, *ἀρωγαὶ ἐλπίδων* στηρίγματα συνιστάμενα ἐξ ἐλπίδων, τὰς ὁποίας θά ἡδυνάμεθα νάντλῶμεν ἀπό, *κοινότοκος* ὁ ἐκ κοινῶν γογέων τεχθεὶς, ἀδελφός, *εὐπατριδης* 162. 860-70 *μόρος* ὁ θάνατος *ἐγκύρω ῶ* (ἐντυγχάνω) ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι, *ὀλκός* ἄ. (ὁ ἔλκων) τὰ λωρία (τοῦ ἵππου), *ζυγόλουρα*, *τμητὸς* 747, *ἀμλληαι* ἀγῶνες, *χάλαργος* (ἀργὸς ταχὺς τὰς χηλὰς ὀπλίας, πόδας) ταχύπους: ἢ καὶ πᾶσι θνατοῖς ὡς κείνω δυστάνω ἔφω ἐγκῦρσαι τμητοῖς ὀλκοῖς ἐν χ. ἄ., *ἡ λῶβη* ἡ συμφορὰ, *ἄσκοπος* ὁ μὴ δυνάμενος νὰ περιληφθῆ διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀπειρος, ἀπέραντος, *ξένος* ἐν τῇ ξένη, *ἄτερ* 615, *κέκευθεν* ἔχει καλυφθῆ (ἐν τῇ σορῶ), *ἀντιάξω* τινὸς μετέχω, *τάφος* ταφή, *παρ' ἡμῶν* π. ἐμοῦ, εἰς ἀμφοτ. τὰς μετχ.

823-70. 825 Καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ἥλιος ἦσαν πανόπται. 837 Ὁ Ἀργεῖος ἦρας Ἀμφιάρ. καλούμενος νὰ μετὰσχῃ τῆς στρατείας τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θ. ἠρνεῖτο κατ' ἀρχάς, διότι ὡς μάντις ἀριστος προσεγίνωσκε τὴν τύχην τῶν 7 ἡγεμόνων, ἀλλὰ τέλος ἐνέδωκε πεισθεὶς εἰς τὰς παρακλήσεις τῆς συζύγου Ἐριφύλης, εἰς τὴν ὁ Πολυνείκης εἶχε δωρήσει χρυσοῦν ὄρμον. Μετὰ τὸν ἀμοιβαῖον φόνον τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐτεοκλέους καὶ Πολυν. ἠττηθέντων τῶν Ἀργείων ὁ Ἀμφ. φεύγων κατεπόθη ἐν ὀρύγματι (*κρυφθέντα*), ὅπερ ὠρυξεν ὁ Ζεὺς διὰ κερανοῦ, ὅστις καὶ κατέστησεν αὐτὸν μάντιν ἀθάνατον, διατηροῦντα καὶ ἐν Ἀδου τὴν συνείδησιν, ὡς καὶ ὁ Τειρεσίας, τιμώμενον πολλαχῶς τῆς Βοιωτίας καὶ

δὴ ἐν Ὠρωπῷ, ὅπου καὶ τὸ περίφημον μαντεῖον Ἀμφιάρειον. Τὸν θάνατον ὁμως αὐτοῦ ἐξεδίκησε φονεύσας τὴν μητέρα ὁ υἱὸς Ἀλκμείων, εἰς τῶν Ἐπιγόνων, εἰς ὃν ὁ πατὴρ εἶχε παραγγείλει νὰ τιμωρήσῃ τὴν μητέρα, ἐὰν αὐτὸς δὲν ἐπανέλθῃ ζῶν ἐκ Θηβῶν. 846 Ὁ Ἀμφ. ἐπένθει ὡς καὶ τὸ εἶδωλον τοῦ Ἀγ. ἐν Ἄδου διὰ τὴν προδοσίαν μόνον ἢ ἐκδίκησις θὰ παρεῖχεν αὐτοῖς παρηγορίαν. 866 *ἄτερ ἐμῶν* χ. χωρὶς νὰ λούσω καὶ κοσμήσω διὰ τῶν χειρῶν μου καὶ χωρὶς νὰ προσφέρω εἰς αὐτὸν τὰς ἐπικηδεῖους χοάς.—*Τί εἶχε συστήσει ὁ Χ. ἐν 173 καὶ τίς ἤδη ἢ διάθεσις αὐτοῦ; διὰ τί ἢ Ἡλ. τὸ πρῶτον ἐλαχίστας λέξεις λέγει; ὁ Χ. ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῶν δακρύων 828; 832 τί θὰ ἐπεχείρησεν ἢ Ἡλ. νὰ κάμῃ ἐν 829; τίνα ὁμοίότητα ἔχει ὁ Ἀμφ. πρὸς τὸν Ἀγ. καὶ κατὰ τί διαφέρει κατὰ τὴν Ἡλ.; τίς ἢ κρατοῦσα νῦν διάθεσις τῆς Ἡλ.; πῶς θὰ κληθῇ τὸ Λυρ. τμήμα 823-70; διὰ τί ἐνεβλήθη ἐνταῦθα καὶ τοῦ ἐμβάλλονται τὰ τοιαῦτα;*

871-4 *διώκομαι ὠθοῦμαι, τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, σπεύδω, ἐκ τούτου μολεῖν, ὑφ' ἡδονῆς ἀπὸ χαρᾶν, μεθεῖσα τὸ κ. χωρὶς νὰ δώσω προσοχὴν εἰς τὴν εὐπρέπειαν τῶν τρόπων, ἡδονὰς εὐχαρίστους εἰδήσεις (ἢ χαρᾶν, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν συνήθη λύπην τῆς Ἡλ.), ἀνάπαυλαν κακῶν, πάροιδεν πρότερον. 875-8 σὺ σὺ μάλιστα, ἀρηξίς ἀπολύτρωσις, πάρεστ' ἐναργῶς, οὕτως ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ, αὐτότατος, χειροπιαστός. 879-82 ἀλλὰ 881 μετὰ τὸν ὄρκον: τοῦναντίον, ὕβρει ἐκ χλεύης, διότι θέλω νὰ σὲ γελάσω, ἀλλὰ (λέγω) ἐκεῖνον. 883-91 πιστεύεις τῷ λόγῳ, ἐγὼ μὲν 61, ἐξ ἐμοῦ (ἐμαυτῆς) (ὀρμωμένη, εἰδυῖα) ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας παρατηρήσεως, ἰδοῦσα.. ἐπεξ., ἐξ ἄλλης ἀντὶ ἀρσ. 100, σαφῆ σημεῖα ἀπτάς ἀποδείξεις, πίστις σαφὲς σημεῖον ἄξιον πίστεως, θάλπομαι θερμαίνομαι, εἶμαι ζεστός, πῦρ πυρετός, τὸ πῦρ τῆς ἐλπίδος, ἀνήκεστον π. ἀθεράπευτος πυρετός, παραφροσύνη, κενὴ ἐλπίς: τί εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, παρακαλῶ, καὶ εἶσαι ζεστὴ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μωρὰν ἐλπίδα, μαθοῦσα (σαφῆ σημεῖα), λέγῃς (ἐμέ), δ' οὖν τέλος πάντων, ἀφ' οὗ ἐπιμένεις, εἴ σοι ἡδονῆ (ἐστί)..εἰ ἤδη τῷ λόγῳ, ἐὰν αἰσθάνεσαι εὐχαρίστησιν μὲ τὴν εἰδησίαν σου. 892-6 ἀρχαῖον παλαιὸν οἰκογενειακόν, κολώνη σωρὸς χώματος (ὄχθος), τύμβος, κ. ἐξ ἄκρας ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ τύμβου, πηγαὶ γ. ῥεῖθρα γ., νεόρρευτος νεοστί ῥεύσας, νωπός, θήκη ὁ ὅλος τάφος, ὅπου εἶχεν ἐναποτεθῆ ὁ νεκρός, περιστεφῆς ἐστολισμένος ὀλόγυρα, ὅσ' ἔστιν ὅσα παράγει ἢ ἐποχὴ τοῦ ἔτους. 897-908 ἔχω θαῦμα μένω ἔκθαμβος, ἐγχαίμπτω ἀμτβ. 721, ἡμῖν ἐμοί, ἐν γαλήνῃ (ὄντα) ἠρεμία καὶ ἐρημία,*

ἔρω παρὰ τραγ. βαδίζω, νεώρης νεανικός, ἐ. πυρᾶς ἐπὶ τῆς ἀφο-
 τάτης κορυφῆς τοῦ τύμβου, ὅπου ἡ ἐσχάρα τῶν θυσιῶν, ὄμμα ὄραμα,
 εἰκόν, σύνθητες (ψυχῆ) πολὺ γνωστή, σχετική, προσφιλέης, ἡ παρ᾽ ἄστα-
 σις δηλ. ὅτι βλέπω, ἐμπαίει ἐμπίπτει, ἐκτυποῦται, παρέρχεται πρὸ τῆς
 ψυχῆς μου, τεκμήριον κτηρ.: τ. τοῦ παρεῖναι Ὁρ., βαστάσασα λαβοῦσα
 εἰς χεῖρας, ψηλαφήσασα, *δυσφημῶ* 630 ἐκορήγνυμαι εἰς ζωηρὰς κραν-
 γὰς, δι' ὧν βεβηλώνω τὴν ἱερότητα τοῦ τάφου, *καὶ τότε* (ἠπιστάμην)
 καὶ τώρα ὅπως καὶ τότε εἶμαι ἀκραδάντως πεπεισμένη, *ἀγλάισμα* 52
 χλιδαί, κόσμημα, τιμητικὴ προσφορά: *τόδ' ἀγλάισμα μὴ μολεῖν* (ἀλ-
 λου) *του πλὴν* (ἦ) ἐκείνου, ὅτι δὲν προῆλθε. 909-15 *τόδε* ἡ κατά-
 θεσις τοῦ βοστρύχου, *τῷ προσήκει* τίνος ἀρμόζει (ἀνήκει) νὰ εἶναι,
πῶς γὰρ (ἂν ἔδρας), *ἦ γε* σοὶ γὰρ, *ἀφίσταμαι* ἀπομακρύνομαι, *πρὸς*
θεοὺς εἰς τὰ ἱερὰ τῶν θεῶν, *ἀκλαυτος* μὴ κλαίων (πρβλ. τὰς
 ἀπειλὰς *κλαύση, οἰμῶξη*), ἀτιμωρητί, *ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ* ἀλλὰ καὶ
 αὐτῆς ἀκόμη τῆς μητρὸς οὔτε., *νοῦς* αἱ πρὸς τὸν ἄνδρα διαθέ-
 σεις, *ἐλάνθανεν* (ἄν), *δρῶσα* εἰ ἔδρα' ἐπειδὴ ἡ γεν. *μητρὸς* ἐτέθη
 πρὸ τοῦ *οὔτε-οὔτε*, ἀνεμένομεν καὶ ἐν τῇ β' προτ. ὑποκείμενον, εἰς
 ὃ νάνηξη ἡ γεν. *μητρὸς* ἡ ἀνωμαλία αἴρεται, ἐὰν λάβωμεν τὸ *νοῦς*
μητρὸς = *μήτηρ* (οὔτε τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν πρὸς τὸν πατέρα)
ἐπιτίμια τὰ πρὸς τιμὴν γινόμενα, αἱ τιμαί. 915 - 9 *θαρσύνω*
 ἀμτβ. *θαρσῶ, παραστατῶ* συντροφεύω, *αὐτὸς ὁ αὐτὸς* (ὁ κακός),
νῶν... ἐπεξ., *στυγνὸς* ἐνεργ. ἐχθρικός, σκληρὸς, *ὑπάρχω* χρησι-
 μεύω ὡς βάσις, εἶμαι ἡ κρίσιμος ἀρχή, ὀριστικὴ ἔναρξις, *ὁ κῦρος*
 ἡ σήμερον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀσφαλῆς βάσις (ἀφορμὴ) πολλῶν κα-
 λῶν, ἡ γεν. καὶ ἐκ τοῦ *ὑπάρξει* καὶ ἐκ τοῦ *κῦρος*. 920 - 5 *πρὸς*
ἡδονὴν εὐχάριστα, *ἄποι φέρῃ* ποῦ εὐρίσκεσαι καὶ τί σκέπτεσαι (χά-
 μνεις), *παρομι. περὶ τῶν ἀνοήτων, τὰ σωτήρια* ἡ σωτηρία: ἡ σωτηρία
 δέ, ἦν ἀνεμένομεν ἐκ μέρους ἐκείνου, ἔχει χαθῆ, *μὴ ὄρα...* μὴ στρέφε
 τὰ βλέμματά σου πρὸς ἐκείνου, μὴ ἀνάμενε παρ' ἐκείνου τίποτε.
 926-9 *θαῦμα ὑπέρχεται με* με καταλαμβάνει κατάπληξις, *καὶ*
οἶκον (ἔστιν), *ἠδὲς* εὐάρεστος, *δυσχερῆς* δυσάρεστος, *οὐδὲ* καὶ οὐ.
μητρὶ ἀπὸ κοινοῦ. 930-3 *γὰρ* λοιπόν, *πρὸς τάφον* (προσσηνε-
 γμένα), *κτερίσματα* 434, *οἶμαι μάλιστα* πρωτίστως νομίζω, *προσ-*
τίθημι ἐπιτίθημι, προσφέρω, *μνημεῖα* μνημόσυνα, εἰς τὴν μνήμην,
 κτηρ. 934-7 *ὦ δυστυχῆς* (ἐγώ), *σὺν χαρᾷ λόγους* χαρμοσύνους
 εἰδήσεις, *τοιούσδε* δυστυχῶς τοιούτους διαψευσθέντας οἰκτρῶς, *ἀρα*
 ὡς βλέπω μόλις τώρα, *ἵνα ἄτης* ποῦ ἄτης, εἰς ποῖον βάθος δυστυ-
 χίας εὐρισκόμεθα, *ἄλλα* τε τίνα; 938-46 *βάρος πημονῆς* τὰ κα-

ταθλιπτικά δεσμά τῆς τωρινῆς δυστυχίας μας, *τοὺς θανόντας* Ὁρ., γεν., 941 τοῦτο (ὃ σὺ λέγεις,) οὐκ ἔστιν ἐκεῖνο, ὃ γ' εἶπον μὲ αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπον, δὲν ἔννοῶ αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγεις, γὰρ 930, *φερέγγυος* ὁ παρέχων ἐγγύησιν ὅτι δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τι: τί ἀξιοῖς παρ' ἐμοῦ ἀπ' ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀσφαλῶς δύναμαι νὰ παράσχω, (κελεύω) *τλήναι* τολμῆσαι, νὰ δείξῃς σθένος, *δρῶσαν* χρόν. καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἐκτελῆς, ἐν τῇ ἐκτελέσει, *ἂν ἂ ἂν*, οὐκ ἀπώσομαι δὲν θὰ ἀρνηθῶ, γὰρ περιορ., *εὐτυχεῖ* ἐπιτυγχάνεται, *πόνου χωρίς*, ὄρῶ τὸ γνωρίζω, *ξυμφέρω* φέρω βάρος μαζί μὲ ἄλλον, συμπονῶ, συμ-πράττω, πᾶν εἰς πᾶν πρᾶγμα. 947-50 *παρουσία* συνδρομή, πρὸλ.: *οἶσθα μὲν καὶ σύ που ὡς οὕτως παρουσία φίλων ἔστιν ἡμῖν*, οὕτως φίλων πάρεστιν ἡμῖν. 951-7 *βίω θάλλοντ'* εἶμι ὅτι ἀνεπτύσσετο ἀκόμη ἐν ἀκαίᾳ ὑγείᾳ, *πράκτωρ φόνου* (ὃ εἰσπράκτωρ τοῦ ἐκ φόνου χρέους) τιμωρός, ἐκδικητής, *εἰς σὲ βλέπω* 887-8, *δὴ πλέον*, ὅπως μὴ πλ. ἐρ., *ξὺν τῇδε* ἐμοί, κρύπτειν με (ὑποκ.). 958-66 *ποῖ* ἕως πότε, *μενεῖς* θὰ περιμένῃς, *ῥάθυμος* ἀφροντις, ἀδιάφορος, *ὀρθὸς* ἐστηριγμένος, στερεός, ἀσφαλής, *ἧ σοὶ γάρ*, *πάρεστί σοι* ἔχεις ἀφορμὰς, γ. *εἰς τοσόνδε τοῦ χρόνου* μέχρι τόσον προ-βηκηκίας ἡλικίας, *ἄλεκτρα-ἀννυμέναια* ἐπιρ., *καὶ μέντοι* καὶ ἀλη-θῶς, *ὅπως* τεύξῃ πλ. ἐρ., *τῶνδε* λέκτρων κ. ὑμεναίων, *ἄβουλος* ἀνόητος, *βλαστεῖν* νάναπτυσθῆ, *πημονὴν σαφῆ* παρᾶθ. εἰς ὄλην τὴν συμπερ. πρὸτ. πρὸς προφανῆ ὄλεθρόν του. 967-72 *φέρομαι εὐσέβειαν* κερδίζω τὸν ἔπαινον τῆς πληρώσεως τοῦ εὐσεβοῦς καθήκοντος, τῆς φιλοστοργίας, *κάτω θανόντος* ἀποθανόντος καὶ εὐ-ρισκομένου κάτω, *καλῆ* β' ἐν. μέλ. ἐν παθ. σημ., *πᾶς* (μνηστήρ), *τὰ χρηστά* τὰς καλὰς νέας. 973-85 *γὰρ μὴν* τοῦτο ἐξαίρεται ὡς τὸ ἀξιολογώτατον: ἐὰν δὲν σὲ μέλει διὰ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ τοῦλάχιστον δὲν βλέπεις, *προσβάλλω* περιποιῶ, *εὐκλεία λόγων* ἐπαινετικά λό-για, *δεξιούμαι* χαιρετίζω (διὰ χειραψίας), *τῶ κασιγνήτῳ* θηλ., *ἀφειδῶ ψυχῆς* ἀψηφῶ τὴν ζωὴν, *προῖσταμαι φόνου* λαμβάνω τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ φόνου καὶ διεξάγω, *τοῖς ἐχθροῖς* ἀντιχαρ., *εὐβεβηκότες* πατοῦντες στερεά, καλὰ ὀιζωμένοι, *πάνδημος πόλις* αἱ πανηγύρεις, *ἐξερεῖ* ὄ21, *ζώσαιν* δοτ. πρὸς τὴν νοουμένην δοτ. ἡθ. ἡμῖν. 986-9 *συμπόνει* (ἐμοί) *πατρὶ χαρ.*, *σύγκαμνε* (ἐμοί) *ἀδελφῶ* χαρ. ὑπόφερε μαζί μου χάριν τοῦ, *τοῖς καλῶς πεφυκῶσι* δι' ἐκείνους, οἵτινες εἶναι φύσει εὐγενεῖς, : *ἀσχορὸν τοῖς...ζῆν* αἰ-σχροῶς. 990-1 *ἐν τοῖς τοιούτοις* εἰς πράγματα τόσον ἐπικίνδυνα, ὁποῖα ἢ πρότασις τῆς Ἡλ., *προμηθία* ἢ πρόνοια, αἱ προφυλά-

Δ. Ν. Γουδῆ Σοφοκλέους Ἡλέκτρα Ἐκδοσις Β'.

ξεις, *σύμμαχος* (ἔστι) βοηθεῖ καὶ τόν. 992-4 γὰ μάλιστα, ναί (ἐν
 σχέσει πρὸς τὸ τῷ λέγοντι), *εἰ φρενῶν...* ἐὰν δὲν ἦτο ἀνόητος,
σφίζομαι σφίζω, *εὐλάβεια* ἢ προφύλαξις: θὰ ἐφύλαττε τὴν περι-
 σκεψιν, τοῦθ' ὅπερ δὲν κάμνει τώρα, ἐκτρεπομένη εἰς λόγους ἀνοή-
 τους, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ὀμιλήσῃ. 995-8 *ποῖ ἐμβλέψασα* 887-8,
θράσος ἀδικαιολόγητον θάρρος, *ὀπλίζομαι* θράσος κατὰ τὰ ἐνδύ-
 σεως, *οὐδὲ* καὶ οὐκ, *χερὶ* κατὰ τὴν δύναμιν. 999-1000 *δαίμων*
 ἢ τύχη, *τοῖς μὲν* δι' αὐτοὺς μὲν, *καθ' ἡμέραν* τὸ νῦν, ἐν τῷ πα-
 ρόντι, *ἀπορρεῖ* φθίνει, στερεῖται, στραγγίζει, *ἐπὶ μ. ἔ.* τείνει νὰ
 ξηρανθῇ τελείως, νὰ ἐκμηδενισθῇ. 1001-2 *τοιούτον* τὸν Αἴγ. εὐτυ-
 χοῦντα καὶ σθένοντα, *ἐξαπαλλαχθήσεται* θάπτεθῃ, *ἄλνπος ἀτης*
 36 χωρὶς οὐδὲν νὰ πάθῃ. 1003-8 *λύει ἡμᾶς* λυσιτελεῖ ἡμῖν, *βά-
 ξις καλῆ* εὐκλεία λόγων 973, *δυσκλεῶς* αἰσχροῦς, ἀτίμως, διὰ χει-
 ρὸς δημίου. 1009 14 *ἀντιάξω* ἰκετεύω, *ὀλέσθαι τὸ πᾶν* νὰ κατα-
 στραφῶμεν καθ' ὀλοκληρίαν, *πανωλέθρους* κτγρ. σύρριζα, *ἐγὼ
 μὲν...* αὐτὴ δέ, *φυλάξομαι ἄσρητα* εἰς οὐδένα θάνατοκινώσω, *φ.
 ἀτελῆ* δὲν θὰ ἐκτελέσω, πραγματοποιήσω, *νοῦν* σχέσι λάβε γινῶσιν
 καὶ κοίτα, *ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ* 411 εἰ μὴ πρότερον, ἀλλά.., τοῦ-
 λάχιστον, *μηδὲν σθένουσα* ὡς ἀνίσχυρος, *εἰκαθεῖν* ἐκ τοῦ νοῦν
σχέσι. 1015-6 *πειθου* πρὸς τὴν Ἥλ., *οὐδὲν κέρδος* ἔφην ἀνθρώ-
 ποις ἄμεινον προνοίας οὐδὲ νοῦ σοφοῦ λαβεῖν (ὥστε λαβεῖν).
 1017-24 *ἀπηγγελλόμην* ἢ ἐπηγγελόμην, ἠξίου, *γὰρ δὴ διότι*
βέβαια, ναί, κενὸν (τοῦρογον) ἀνεκτέλεστον, ἀδοκίμαστον, *τοιόδε*
τὴν γνώμην τολμηρὰ τὴν ψυχὴν, τὸ φρόνημα, *πᾶν γὰρ ἂν κα-
 τηργάσω* διότι τὸ πᾶν θὰ ἦσο εἰς θέσιν νὰ κατορθώσῃς (νὰ σφί-
 σῃς καὶ τὸν πατέρα), *ἦ α'.* ἐν., *φύσιν* ὡς πρὸς τὸν φυσικὸν νοῦν,
 χαρακτηῖρα, τὸ τολμηρὸν ἦθος, *νοῦς* ἢ φρόνησις ἢ ἐκ πείρας καὶ
 κρίσεως, *ἦσσαν νοῦν ἦ* μοὶ ἔλειπεν ἢ ἀναγκαῖα φρόνησις, *τότε*
 θνήσκοντος τοῦ πατρός, *ἄσκει* προσπάθει, *τοιούτη νοῦν* ἦτων
 τὸν νοῦν (πράγματι ὅμως ὑγιῆς τὰς φρένας), *δι' αἰῶνος* διὰ βίου.
 1025-30 (οὐ συνδράσω σοι) *εἰκὸς γὰρ, ἐγχειροῦντα* (κακοῖς
 ἔργοις), 1028 (ὡς ἀνέχομαι ἤδη κλύουσα σοῦ κακῶς με λεγού-
 σης,) (οὕτως) ἀνέξομαι κλύουσα σοῦ..., μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδιαφορίας,
 μεθ' ἧς ἀκούω τώρα τοὺς ψόγους σου, θὰ ἀκούσω ὕστερον, ὅταν
 θὰ ὑποστῆς δυστύχημα, καὶ τοὺς ἐπαίνους σου 1056-57, *οὐ μὴ*
 42 3, *τόδε* τὸ κλύειν ἐμοῦ εὐ λεγούσης σε, οὐδέποτε θὰ συμβῇ
 τοιοῦτόν τι, *χῶ λοιπὸς χρόνος* καὶ τὸ μέλλον, *κρῖναι* ἀναφ. ὥστε

νά κρίνη τὴν διαφορὰν μας ταύτην ὅθεν περιττὸν τώρα νὰ λογομαχώμεν. 1031-4 ἐνὶ ἔνεστι, σοί: ἀπὸ σὲ οὐδεμία ὠφέλεια εἶναι δυνατή, μάθησις οὐ πάρα ἀλλὰ σὺ δὲν θέλεις νὰ ἀκούης, ταῦτα πάντα τὸ σχέδιόν μου, οὐδ' αὖ δὲν σὲ ἀγαπῶ, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν σὲ μισῶ τόσο, ὥστε νὰ καταδώσω... 1035-47 οὖν γε γοῦν 233, ἐπίστω πρσττι. τοῦ ἐπίστασθαι, οἷ ἀτιμίας.. (ἄτιμος ὁ μὴ ἀπαιτῶν τι, ἐφ' οὗ ἔχει ἢ νομίζει ὅτι ἔχει δικαίωμα (:τὴν ἐκδίκησιν)) εἰς ποῖον ἄτιμον βαθμὸν λησμοσύνης τοῦ καθήκοντος μὲ ἐξωθεῖς, 1036 μὴ λέγε ἀτιμίας, ἀλλὰ προνοίας σου, τῷ σῷ δικαίῳ τῇ σῇ περὶ δικαίου ἀντιλήψει, (νῦν δεῖ σε ἐπισπέσθαι) ὅταν γάρ... ἐξαμαρτιάνειν ἐν ᾧ λέγει τις ὥραϊα πράγματα, νὰ παραλογίζεται, εἴρηκας (ἔχεις χαρακτηρίσει) ὀρθῶς τὸ κακόν, ᾧ πρόσκεισαι, μὲ τὸ ὁποῖον ἔχεις σχέσεις (λέγεις δίκαια μὲν, ἀλλ' ἐπικίνδυνα), ταῦτα τὸν φόνον τοῦ Αἰγ., σὺν δίκη σύμφωνα μὲ τὸ δίκαιον, ἔστιν ἔνθα ἔστιν ὅπου, ὑπάρχουν περιπτώσεις καθ' ἃς, τούτοις τοῖς νόμοις κατὰ ταῦτα τὰ ἀξιώματα, ἀρχὰς (τοῦ ἀποφεύγειν τὸ δίκαιον ὅπου βλάπτει), ταῦτα 1041, ἐπαινέσεις ἐμὲ πῶς; οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε χωρὶς νὰ ταραχθῶ ἀπὸ τὰς κακὰς προφητείας σου, βουλευόμεαι πάλιν (κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν) μετανοῶ, (οὐ βουλευόμεαι πάλιν) βουλῆς γάρ., ἐχθιον μισητότερον. 1048-57 φρονῶ ἀποδέχομαι, συμμερίζομαι, πάλαι δέδοκται ταῦτα πρὸ πολλοῦ ἔχει ληφθῆ αὕτη ἢ ἀπόφασις, τολμᾶς ἔχεις τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως, ἐμείρουσα νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν βοήθειάν σου, πολλῆς ἀνοίας (ἔστί), τὸ θηρᾶσθαι κενὰ τὸ ἐπιδιώκειν ἀδύνατα (τὸν ἑναρμονισμόν ὅλος διαφόρων ἀντιλήψεων), τυγχάνεις δοκοῦσα δοκεῖς, φρονεῖν τι ὅτι εἶσαι μεγάλη διάνοια, φρόνει τ. μένε μὲ τὴν τοιαύτην νοημοσύνην, βεβήκης ἧς.

871-1037. 881 Ἡ ἐστία ἦτο τὸ ἱερώατον κέντρον τῆς οἰκογεν. κοινωνίας.— Ἐκ τῆς ἀπογνώσεως τῆς Ἡλ. τίς σκέψις ἐκφύεται; τίνα ἐξωθοῦσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἡρωικὴν σκέψιν; πόθεν θαρρομένη ζητεῖ νὰ προσεταιρισθῆ εἰς τὴν προᾶξιν καὶ τὴν Χρ.; τίνα μέσα μεταχειρίζεται πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου; πῶς φέρεται πρὸς τὴν ἀδελφὴν μετὰ τὴν ἄρρησιν; διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται ἡ Χρ.; πῶς θὰ εἶχε μεταβῆ εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς καὶ πῶς ἐπανέρχεται ἤδη; πῶς λοικὸν ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φορὰν; τίνα τὰ τεκμήρια τῆς Χρ. ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Ὁρ.; εἶναι σοβαρά; εἶναι ἀληθῆ; πῶς ἀντιτάσσεται ἤδη ἡ Ἡλ.; διὰ τί ἀπιστεῖ εἰς τὴν εἶδησιν; πῶς ἐμφανίζονται λοιπὸν αἱ δύο ἀδελφαί; ἀλλὰ τί συνετέλεσεν ὥστε νὰ

ἐπανίδωμεν τὴν παλαιὰν Χρ.; τίς πάλιν ἡ ἀμοιβαία σχέσις τῶν δύο ἀδελφῶν; πρὸς τὴν θερμὴν γλῶσσαν τῆς Ἡλ. (ἐν τῇ ἀνακοινώσει τοῦ σχεδίου) πῶς ἀποκρίνεται; πῶς μεταχειρίζεται αὐτὴν τέλος ἡ Ἡλ.; διὰ τοῦ χαρακτηῆρος τῆς Χρ. τί ἠθέλησεν ὁ Σ. νὰ ἐπιτύχῃ; 887 διὰ τί ἡ Ἡλ. δὲν ἀνακοινώνει εὐθὺς εἰς τὴν ἀδελφὴν τὸν θάνατον τοῦ Ὁρ.; διὰ τί ἡ Ἡλ. λέγει τὸ ὅλως ἀπίθανον 932-3; διὰ τί ἡ Χρ. ἀρ-
κουμένη εἰς τὰς ἐξηγήσεις τῆς ἀδελφῆς 924.. δὲν ζητεῖ πλείονα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ὁρ.; ἡ Ἡλ. γινώσκουσα καλῶς τὸν χαρακτηῆρα τῆς Χρ. πῶς προβαίνει εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ σχεδίου; διὰ τί δὲν προ-
τείνει καὶ τῆς Κλ. τὸν φόνον; ἐν τῇ ἀπονομῇ τῶν τιμῶν εἰς τὰς ἀδελ-
φάς τί νὰ εἶχεν ἴσως ὑπ' ὄψει ὁ Σ.; Τὸ διαλογικὸν μέρος τοῦ δρά-
ματος, τὸ ἐπακολουθοῦν τὸ Β' χορικόν, (Α') Στάσιμον, πῶς θὰ κληθῆ; πρὸς τί μέρος σημερ. τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; ἐκ πόσων καὶ
τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; πῶς ἔχουσι νῦν τὰ κατὰ τὴν προᾶν;

1058-69 ἔσορῶμαι καθ' ὅμηρ. μίμησιν: ἔσορῶ 892, ἐνδ.μτχ.,
φρόνιμος πεπρσιτισμένος μὲ φρόνησιν, λογικόν, ἀνωθεν ἄνω, οἱ
ἀνωθεν οἰωνοὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ (οἱ πελαργοί), βλαστάνω
γεννῶμαι, ὄνησιν (ὄνησιμι) εὐρίσκω ἀνατρέφομαι, ἀναπτύσσομαι,
ἐπ' ἴσας (μοίρας) ἐπίσης, καθ' ὅμοιον τρόπον: τί, ἔσορῶμενοι τοὺς
ἀνωθεν φρονιμοτάτους οἰωνοὺς κηδομένους τροφᾶς (τούτων) ἀφ' ὧν
τε βλάστῶσι (τῶν τοκέων) ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὐρωσι (τῶν τροφῶν),
οὐ τελοῦμεν τάδε ἐπ' ἴσας; οὐ (μὰ) τὰν Δ., Θέμις θ. ἡ Δικαιοσύνη,
ἀπόνητοι (πονεῖν) (ἔσσονται) θὰ μείνωσιν (Αἴγ. κ. Κλ.) ἀδιατάρακτοι
κ. ἀνενόχλητοι, ἀτιμώρητοι, δαρὸν δηρόν, δῆν (diu), χθονία ἡ εἰσ-
δύουσα, ἡ φέρουσα εἰδήσεις εἰς τὸν κάτω κόσμον, βροτοῖσι κτη. ἀ-
νήκουσα εἰς τοὺς βροτούς: ὦ Φήμη, ἦτις φέρεις τὰ νέα ἀπὸ τὸν
ἄνω κόσμον εἰς τὸν κάτω, κατὰ-βόασον τι., ὄψ θ. (vox) φωνή, οἰ-
κτρά ὄψ θλιβερά εἰδήσεις, ἐνεργε κ. νέρθε κάτω, πρβλ. νέρτεροι,
Ἄτρεῖδαι Ἀγ. κ. Ὁρ., φέρουσα ἀναγγέλλουσα, ὄνειδη αἰοχη, ἀχό-
ρευτα τὰ ὅποια δὲν θὰ ἀκούσωσι μὲ χαρὰν, διὰ τὰ ὅποια πολὺ θὰ
κλαύσωσι. 1070-81 στ...ἐπεξ. τοῦ ὄνειδη, τί θὰ ἀναγγεῖλη ἡ Φ.,
σφὶν τοῖς Ἄτρ., τὰ ἐκ δόμων τὰ ἐν δόμοις, ὁ οἶκος, νοσῶ δὲν εἶμαι
καλὰ (μτφρ.), τὰ πρὸς τέκνων ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τῶν τέκνων,
φύλοπις θ. ἔρις, διπλῆ φ. ὑπαλλαγὴ: φύλοπις δισῶν τέκνων,
ἐξισοῦται ἐξομαλύνεται, δίαίτα διαιτησία, λύσις τῆς διαφορᾶς διὰ
διαιτητοῦ, φιλοτήσιος φιλικός: διὰ φιλικῆς μεσολαβήσεως (ἦ: διὰ φ-
ἀναστροφῆς), σαλεύει (κυρ. περὶ πλοίου) ἄνω καὶ κάτω κινεῖται,
κλυδωνίζεται, δέρονται παρ' ὄλων τῶν ἀνέμων, χωρὶς νὰ ἔχη κανέν

ἀπακκούμβημα, *πρόδοτος* ἐγκαταλελειμμένη παρὰ πάντων, *στενάχουσα τὸν αἶ* (στεναγμόν, πατὴρ ἀνικμ. γεν.) τόνιζουσα τὸν αἰώνιον θρηῖνόν της διὰ τὸν πατέρα, *πάνδυτος* (δύρομαι ὀδύρομαι) ὁ αἰώνιος θρηῖνῶν, *οὔτε-τε* 350, *προμηθῆς* τοῦ θ. ἐνδιαφερομένη, φοβουμένη τὸν θάνατον, *μὴ βλέπειν* 66, *ἐλοῦσα* ἐὰν μόνον ἔλη, ἀρκεῖ μόνον νὰ φονεύσῃ, *διδύμαν Ἐρ.* τὸ δικέφαλον τέρας (Αἴγ. κ. Κλ.), *ὧδε εὐπαιτρὶς* τόσον εὐγενῆς θυγάτηρ, κτηρ., εὐγενοῦς πατρὸς ἀνταξία θυγάτηρ. **1082-9** *τῶν ἀγαθῶν* τῶν εὐγενῶν, *ζῶν κακῶς* δι' αἰσχροῦ καὶ ἐπανειδίτου βίου, *εὐκλειαν* τοῦ γένους, *νώνυμος* κτηρ. προλ. ὥστε νώνυμος γενέσθαι, παραδιδόμενος εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν ἀτιμίαν, *ὡς ὅπως*, οὕτω καὶ σὺ, *αἰὼν πάγκλαυτος* παθ. πολὺκλαυτος, πλήρης πικριῶν, *κοινὸν* κτηρ. ὡς σύντροφόν σου, *καθοπλίζω* καταπολεμῶ, κατανικῶ, *τὸ μὴ καλὸν* τὸ αἰσχρόν, τὴν διαλλαγὴν πρὸς τοὺς φονεῖς, *φέρειν* φέρεσθαι 60, 692, ὑποκ. σύ: ὥστε (ἵνα) φ., ἐπεξ. διὰ τοῦ *κεκλήσθαι*, *δύο* δύο ἄθλα τοῦ ἀγῶνος, *ἐν ἐνὶ λ.* κατὰ τὴν ὁμόφωνον κρίσιν τῶν ἀνθρώπων, ἢ: διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κρίσεως, ἢ μὲ μίαν λέξιν, *σοφὰ* φρόνιμος, *ἀρίστα* παῖς εὐπαιτρὶς. **1090-7** *καθύπερθεν* τῶν ἐχθρῶν, ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὸν τράχηλόν των, ὑπερτέρα, *χειρ* 998, *ναίεις* εἶ, *ὑπόχειρ* ὑποχείριος, *ἐπεὶ* αἰτιολ. τὴν εὐχὴν, *βεβῶσαν* 979 οὔσαν, *μοῖρα οὐκ ἐν ε.* λιτ. ἐν θλιβεροῦ θέσει, *φέρομαι* 60, *τὰ παιδὸς εὐ.* διὰ τῆς στοργῆς, ἦν ὡς τέκνον δεικνύεις πρὸς τὸν πατέρα, *ἀριστα* τὰ ἀριστεῖα (προβλ. *primas ferre*), *τῶνδε* τῶν νομίμων, ἃ ἔβλαστε (ἔφν) μέγιστα, ὑψίστα, ἱερώτατα: νοοῦνται οἱ ἄγραφοι ἠθικοὶ νόμοι οἱ διαγράφοντες τὰ καθήκοντα τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς, *βεβῶσαν μὲν - φερομένην δὲ* ἀντὶ *φερομένην* (κτηρ. μτχ.)..., *βεβῶσαν* (ἐνδ.).

1058-81. **1059.** Ὁ Χ. ἴσως ἔχει ὑπ' ὄψει τοὺς πελαργούς, ὧν ἦτο παρομιώδης ἢ πρὸς τοὺς γονεῖς παιδικὴ στοργὴ καὶ ἀφοσίωσις: οἱ γονεῖς παραμένουσιν ἐν τῇ φωλεᾷ εὐθύς ἀφ' οὔτου τὰ τέκνα δύνανται νὰ τρέφωσιν αὐτοὺς καὶ γεγηρακότας φέρουσιν ἐπὶ τῶν πτερύγων (*πελαργικοὶ νόμοι, ἀνιπελαργεῖν*). **1064** *Θέμις* σύζυγος κατὰ τινὰς μύθους τοῦ Διὸς, μήτηρ τῆς Δίκης, ἐπόπτρις τῆς ἠθικῆς ἐν τῷ κόσμῳ τάξεως. **1066** *Φάμα* ἐλατρεύετο ἐν Ἀθ. ὡς μεγίστη θεὸς ἀπὸ τῆς ἐν Μυκάλῃ νίκης, ἀνάλογοι δὲ θεότητες εἶναι ἡ Ἥχῶ καὶ ἡ Ἀγγελία κομίζουσαι παρὰ Πινδάρῳ εἰς ἀποθανόντας γονεῖς τὴν ἀγγελίαν τῆς νίκης τῶν τέκνων ἐν πανελληνίοις ἀγῶσι *Λυρ. Ἀνθ.* 239, 29. **107.** *πάνδυτος ἀηδῶν* διὰ τί: - *Πόθεν κινούμενος ὁ Χ.* ἄδει τὸ χορικόν; ἀπὸ τίνος ἀπόψεως κρίνει τὴν δια-

γωγὴν τῶν ἀδελφῶν; τίς ἡ ἐτυμολογία του; πρὸς τίνα σκοπὸν ἄδει τὸ χορικὸν μετὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνων τῆς Ἡλ.; τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; πῶς θὰ ὀνομασθῆ ὡς ἀδόμενον καὶ τοῦτο ὅπως τὸ προηγούμενον; τίς ἡ στάσις τῆς Ἡλ. ἀδομένου τοῦ χορικοῦ;

1098-102 ὀρθῶς ὀρθῶς, καλά, εἰσηκούσαμεν παρὰ τῶν καθ' ὁδόν, ὀρθῶς δ. πηγαίνομεν ἴσα, καλά, ἱστορῶ 316, ἐνθα ποῦ, ᾤκηκε ἔχει τὴν κατοικίαν του, φράζω δεικνύω, ἀζήμιος μὴ ὑπέχων ζημίαν ψεύδους, ἀληθής. 1103 6 φράσειεν ἂν εὐχή 660, ποθεινὸς περιπόθητος, κοινόπους κοινός, κηρύσσω ἀναγγέλλω, δίδω εἰδήσιν, ὁ ἀρχιστος ὁ στενωτάτος συγγενής, μα(σ)τεύω ζητῶ. 1108-14 οὐ δῆποτε (ματεύετε, - οῦσι) φέροντες ἐμφανῆ (ἀπτά) τεκμήρια τῆς φήμης, κληδῶν (κλέω λέγω, δοξάζω, κλέ-ος, κλε-ηδῶν) φήμη, τὴν σὴν κ. τὴν φήμην, περὶ ἧς ὀμιλεῖς, 1037, ἐφίεμαι δίδω ἐντολήν (ἐφετιμή). Ὅρ. πέρι, ὡς μ' ἐπιφ., ὑπέρχεται ὑφέρει, χύνεται εἰς τὰ γόνατά μου, φέρω βαστάζω εἰς τὰς χεῖρας, κομίζω προσφέρω (μετακομίζω, ἀνακομίζω) τὸ βασταζόμενον, τεῦχος σκεῦος, ἀγγεῖον. 1115-22 τοῦτο ἀντικμ., ἐκεῖνο ὅπερ ἀνήγγειλεν ὁ Παιδ. 755. καὶ ὅπερ ἀπὸ μακροῦ ἀνέμενε, κτηρ. ὡς καὶ τὸ πρόχειρον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου, σαφές κτηρ. τοῦ πρόχειρον, προφανῶς, ἄχθος 203, τοῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ ἄχθος, δ' ἄερομαι ἠδὲ πρόχειρον σαφές, ὡς εἶοικε 765, τί ποῦ, τῶν κακῶν αἰτ., τοῦκείνου ἐν ᾧ προηγείται Ὅρεσιτίαν, κέκευθε μτβτ., ξὺν τῆδε... συγχρόνως μετὴν. 1123-30 δότ' πρὸς τοὺς θεράποντας. ἦτις ὅποια δῆποτε καὶ ἂν εἶναι, οὐχ ὡς ἐν δ. οὔσα ὄχι ὡς ἐχθρικὸν πρόσωπον, πρὸς αἵματος φύσιν 325 συγγενής, ψυχὴ ζωή, ὃ λοιπὸν ψ. ὃ λείψανα τῆς ζωῆς τοῦ Ὅρ., ὃ μνήμα (τάφη, πρὸς τὴν κάλλιπν) τοῦ φιλάτου εἰς ἐμὲ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, ὡς ἐπιφ., εἰσεδεξάμην σε οὐκ ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἀφ' ὧν περ ἐξέπεμπον: ὄχι μὲ τὰς αὐτὰς ἐλπίδας, μὲ τὰς ὁποίας σὲ ἔστελλον ἔξω, οὐδὲν ὄντα 245, λαμπρὸν ἀκτινοβολοῦντα (νεότητα καὶ μέλλον) 66. 1131-5 ἀνασφύρομαι + γεν. ἀπυλλάττω (τὸ μέσ. τὸ ἐνδιαφέρον), ὅπως ἐκείσο διὰ νὰ ἐνεταφιάζω, τῆ τόθ' ἡμέρα τοῦ φόνου τοῦ Ἀγ. 1136-42 λουτροῖς ἐκόσμησα ἔλουσα καὶ ἠτρύπισσα, ἐν χερσίν ὄργ., ἀνελόμην συνέλεξα, πρβλ. νεκρῶν ἀναίρεσις, πάμφλεκτον τὸ τὰ πάντα φλέγον, ἄθλιον βάρος ἀντὶ ἄθλιον 756 δέμας, ὡς εἰκὸς ἦν (κοσμησαὶ καὶ ἀνελέσθαι), προσήκεις ἦκεις, ὄγκος μᾶζα, κύτος ἡ σορὸς (ἐκ τούτου παρ' ἡμῖν τὸ κ(ο)υτί(ο)ν φέρετρον). 1143-8 τάλαινα τῆς τροφῆς αἰτ., ἀνωφέλητος ἐνεργ. ἀνωφελής, τὴν ἦν

205, ἀμφὶ σοὶ περιποιουμένη σέ, φίλος ἐνεργ., οἱ κατ' οἶκον (οἱ οἰκῆοι, μήτηρ, ἀδελφαί, θεράπαινοι) ἦσαν (τροφοί), σοὶ ποιητ. αἴτ. 1149-56 ὅπως ὡς θύελλα, βέβηκας οἴχη, ἔρρεις, τέθνηκ' ἐγὼ σοὶ ἦθ. 808 διὰ τοῦ θανάτου σου, ἀμήτωρ ἀναξία τοῦ ὀνόματος τῆς μητρός, ἦς (λάθρα, ἡ γεν. καὶ ἐκ τοῦ) τιμωρός, προὔπεμπες πρὶν ἔλθης, φήμας εἰδήσεις προφορικῶς, αὐτὸς αὐτοπροσώπως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς ἀγγελίας, ἄς δι' ἄλλων ἔπεμπε. 1156-9 δαίμων μοῖρα, ἐξαφείλετο ἀφήρασε, σκιά μηδενικά, ἀνωφελῆς ἐνεργ. 1160 4 δέμας ἐξ οὗ ἔχει ἀπομεινείη ἡ σποδός, πεμφθεις κελεύθους εἰς Φωκίδα ἢ εἰς Μυκ., δῆτα ναί, μάλιστα, ἐν ἔμφ. ἐπαναλ. μιᾶς λέξεως, κασίγνητον κάρα περίφρ. (ἡ κεφαλή ὡς τὸ σπουδαιότατον ἀντὶ τοῦ ὄλου) ἀγαπητὴ ἀδελφὴ. 1165-70 στέγος κύτος, τὴν (οὖσαν) μηδέν, εἰς τὸ μηδέν εἰς ὃ ἀνήκουσιν οἱ νεκροί, ἀνώ ἐν τῷ ἄνω κόσμῳ, τῶν ἴσων τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, πόθων..., συνεμεριζόμενη τὰ πάντα μὲ σέ, μὴ ἀπολείπεσθαι χωρίζεσθαι, τὰ εἶμαι ἠνωμένη καὶ ἐν τῷ τάφῳ. 1171-3 φρόνει ἔχε τὸ ὑπ' ὄψει, παρενθ., τοῦτο τὸ θανεῖν, νοούμενον ἐκ τοῦ θνητός, ἡμῖν ποιητ. αἴτ.. 1174-83 ποῖ λόγων ἔλθω ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς νὰ ἀρχίσω ἐν τῇ τελείᾳ ἀμμηγανία μου, πρὸς τί πρὸς ποῖον σκοπόν, κυρεῖς εἰπὼν εἰπας, εἶδος μορφῆ, ἢ τόδε τὸ εἶδος (τὸ ὅποῖον ἔχω ἐνώπιόν μου) ἐστὶ σὸν (κτγρ.), τὸ κλεινὸν Ἡλ. εἶδος (ἐλεξ.), καὶ καὶ μάλιστα, ἄρα χάριν τοῦ μέτρου ἀντὶ ἄρα, ταλαίνης συμφορᾶς, ἀμφ' ἐμοὶ ἐξ αἰτίας ἐμοῦ, ἐφθαρμένον κακουχημένον, βασανισμένον, ἀτίμως οἰκτρῶς, ἀθέως ἀσεβῶς, δυσφημῶ ἐλεεινολογῶ: αἱ λέξεις αὗται τῆς κακομοιρίας δὲν ἀπευθύνονται, ὧ ξένη, ὑπὸ σοῦ πρὸς ἄλλην ἢ..., τροφή δίατα, ὑπαρξίς, ζωή, ὧδ' ἐπισκοπῶν (ἐμὲ) τόσον λεπτομερῶς περιεργαζόμενος ἐμέ, ὡς ἐπιφ. εἰς ποῖον βαθμὸν λοιπὸν..., ἐν τῷ (ὄργ.) τῶν εἰρημένων (ἐμοὶ) ἐκ ποίας φράσεώς μου, τοῦτο ὅτι οὐδὲν ἦδεις τῶν σῶν κακῶν, (διέγνων τοῦτο) ὄρων ἐμπρέπουσαν 664 διακρινομένην ἀπὸ τὰς πολλὰς συμφορᾶς. 1188-92 παῦρος (parvus, paucus, paulus) ὀλίγος, ἐχθρὸς ἀπεχθής, (γίγνεται ἔτ' ἐχθίω) ὀθούνεκα διότι, σύντροφός εἰμι συζῶ, τοῖς τοῦ (ἐρ.) τοῖς φονεῦσι τίνος, ἐκσημαίνω δηλῶ: λέγεις τοῦτο φέρουσα ποίαν ἀπόδειξιν; ἦ: πόθεν προῆλθε τοῦτο τὸ κακόν, περὶ οὗ ὁμιλεῖς, τοῖς πατρὸς ἀποκρ. εἰς τὴν α' ἐρώτ., πρβλ. 391. 1193-6 τίς ἀνάγκη βροτῶν τίς βροτῶν ἀναγκάζων σε, προτρέπει τῆδε ὠθεῖ εἰς τοῦτο, ἀναγκάζει εἰς τὸ βίᾳ δουλεύειν, (ὁ ἀναγκάζων) καλεῖται μ., οὐδὲν ἐξισοῖ οὐδὲν πράττει ἀνάλογον πρὸς τὸ ὄνομα τῆς

μητρός, δὲν εἶναι ἀξία τοῦ ὀνόματος τῆς μητρός (ἢ ἀμτβ. οὐδόλως ὁμοιάζει.), *χερσὶ* διὰ βιαιοπραγιῶν, καταχειρισμοῦ, *λύμη βίου* μὲ ἀναξιοπρεπῆ δίαίταν (μὲ περιορισμὸν τῆς τροφῆς). 1197-8 ὁ *ἐπαρξέων* εἰς τοιοῦτος, ὅστις θὰ ἠδύνατο νά, *οὐ προύθηκας* (τοῦτον) σποδόν. 1199-203 *ποτὲ* ὀψέ ποτε, *τὸ τῶνδε* (ἢ στάσις αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς, αἱ διαθέσεις) αἶδε. 1204-10 *οὐχ ἀμαρτήση* οὐ ἐπιθυμεῖς, τεύξῃ τοῦ ποθουμένου, *ἐξαιροῦμαι* ἀφαιρῶ, *ἐάσειν* (σοι τὸδ' ἄγγος), *τάλαινα σέθεν* αἶτ., ἐπεξ. διὰ τοῦ εἰ στερήσομαι. 1211-23 *εὐφρημα φώνει* εὐφήμει, *οὐ πρὸς δίκης* ἀδίκως, ἄνευ λόγου, *οὐ σοι προσήκει* δὲν δικαιῶσαι, *προσφωνεῖν* αὐτὸν τήνδε φάτιν (θανόντα), *οὕτως ἄτιμός εἰμι* τόσον ὀλίγα δικαίωματα ἔχω ἐπὶ τοῦ, *ἄτιμος οὐδενὸς* ἄρσ. ἐπὶ παντὸς τὰ δικαίωμάτά σου παραμένουν ἀκέραια, *τοῦτο* ἢ σερρός, *οὐ σὸν* οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ σέ, *ἀλλ' ἐμόν* (εἶπερ γ' Ὀ.), *ἠσκημένον* ἔχει φιλοτεχνηθῆ, βαπτισθῆ ὡς τοιοῦτον ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν τῶν (πλαστῶν) λόγων πρὸς τὸ θεαθῆναι, *μοῦ* εἰς τὸ *σφραγίδα πατρὸς* πατρικὴν σφραγίδα, *σαφῆ* βέβαια καὶ ἀσφαλῆ. 1224-6 *φῶς* ὡς παρ' ἡμῖν: φῶς μου, *συμμαρτυρῶ* συνεπιβεβαιῶ (σοι), *ἄλλοθεν* παρ' ἀγγέλων, *πύθη* ζητήσης πληροφορίας περὶ ἐμοῦ, *ὡς ἵνα, τὰ λοιπὰ* τοῦ λοιποῦ, *ἔχοις* (με). 1227-31 *μηχαναῖσι* κατὰ τὴν πλαστὴν εἶδησιν τοῦ Παιδ., *μηχαναῖς* διὰ δόλου τοῦ Ὁρ., *συμποραὶ* εὐτυχεῖς περιπέτειαί, *γεγηθὸς δάκρυον* ὑπαλλ. δάκρυα χαρᾶς.

1098-231. 1104 *κοινόπουν* διότι μετ' αὐτοῦ ἦσαν καὶ ὁ Πυλάδης καὶ δύο δοῦλοι. 1139 *λουτροῖς* ὁ νεκρὸς ἐλούετο καὶ ἠῦτραπίζετο (σήμερον πλύνεται δι' οἴνου). 1208 *γενεῖου* τὸ ἄπτεσθαι τούτου σημεῖον ἰκεσίας Ὁμ. Α 501. 1223 Τὴν σφραγίδα εἶχε δώσει ἡ Ἥλ. εἰς τὸν Ὁρ. κατὰ τὸν ἀποχωρισμὸν πρὸς ἀσφαλῆ ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγνώρισιν.—*Διὰ τί* ὁ Ὁρ. δὲν παρῆλθε *συχρόνως* μετὰ τοῦ Παιδ. *κομίζων τὴν κάλπην*; διὰ τίνας παρόδου *παρέσχεται* ὁ Ὁρ. καὶ μετὰ τίνων ἄλλων; πῶς τηρεῖ τὸ ἀναληφθὲν *πλαστὸν προσωπεῖον*; ἐκ τίνων ἀναγνωρίζει ὅτι ἔχει πρὸ ἑαυτοῦ τὴν Ἥλ.; τίνα *χρόνον* θὰ εἶχεν ὀρίσει διὰ τὴν ἀποκάλυψιν εἰς τὴν Ἥλ. κατὰ τὸ *σχέδιον* (τοῦ δόλου); τί *κατηνάγκασεν* αὐτὸν εἰς τὴν πρόωρον ἀναγνώρισιν; τὸ ὅτι *κατόπιν* τόσων σπαραξικαρδιῶν θρήνων τῆς Ἥλ. *παρατείνει τὴν ἀναγνώρισιν* πῶς ἐξηγεῖται τοῦτο; τίνας *λέξεις* τοῦ Ὁρ. ἀναιτινάσσουν τὴν *σύννοιον* ἀπὸ τοῦ χορικοῦ Ἥλ.; πῶς *λαμβάνει* καὶ *κρατεῖ τὴν σορόν*; τί *θρηρεῖ ἐν τῷ ἀδελφῷ*; τί *εὐχεται ἐν τέλει* καὶ *διὰ τί*; τί *ἐπιτείνει* ἔτι μᾶλλον τὴν συμπάθειαν ἡμῶν πρὸς

τὴν Ἡλ.; καὶ ὅμως καὶ ἡμεῖς τί ἔχομεν πάθει; ποία τις ἡ τέχνη τοῦ Σ.; ὅθεν τί ποθοῦμεν ἰσχυρῶς μετὰ τὴν σκηρὴν ταύτην; διὰ τί οἱ ἐνδιάμεσοι λόγοι τοῦ Χ. 1171; διὰ τί ὁ Ὅρ. δὲν προβαίνει εἰς ταχεῖαν ἀποκάλυψιν παρὰ τὴν ὁδὴν αὐτοῦ; διὰ τί τῶν μέσων μηκύνεται ὁ διάλογος πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως; ἐχρηιάζεται οὐσιαστικῶς ὁ δακτύλιος διὰ τὴν ἀποκάλυψιν; πῶς καλεῖται αὕτη ἐν τῇ τραγωδίᾳ; ἔχει συνεπείας διὰ τὴν πρᾶξιν; τίνα ὄψιν θὰ ἐνεφάνιζε τὸ θέατρον κατὰ τὸν θορῆνον τῆς Ἡλ. καὶ κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν; γνωρίζετε τὰ κατὰ τὸν Πῶλον; διὰ τί οἱ σ. 1220-2 καταρέονται εἰς δύο πρόσωπα; πῶς λέγονται τὰ ἡμιστίχια; διὰ τί ἡ Ἡλ. δεικνύει τὸν Ὅρ. εἰς τὸν Χ., ἐν ᾧ ὁ Χ. καὶ εἶδε καὶ ἤκουσε τὰ τῆς σκηρῆς ἐν λεπτομερείᾳ; χωρία τραγ. εἰρωνείας.

1232-5 γοναὶ τέκνον, σωμάτων τοῦ Ἁγ. ὃ βλαστὲ προσφιλεστάτου πατρός, ἀρτίως τώρα τέλος πάντων (μετὰ μακρὰν ἐναγώνιον προσδοκίαν), ἐχρηῆστε (ἐφευρεῖν, ἰδεῖν), ἢ ἀναφ. πρότ. καὶ εἰς τὸ ἐφηύρετε κ. εἰς τὸ εἶδετε. 1236-42 πρόσμενε ἕως ἂν κατὰ νοῦν τὸ πᾶν ἀποβῆ, ἀδμήτια (δάμνημι) παρθένος, ἀξιώσω θὰ κρίνω ἄξιον ἑμαυτῆς, θὰ καταδεχθῶ, τότε ἐπέξ. διὰ τοῦ περισσόν ἄχθος τὸ ἀχρηστον ἄχθος ἀρούρης τῶν γυναικῶν, αἱ ὅποιαί πάντοτε διατρίβουσιν ἐντὸς τοῦ οἴκου (καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀπόλοιμοι), τότε μὲν 61. 1243-50 μὲν δὴ 105, Ἄρης μάχιμον πνεῦμα, πειραθεῖσα λαβοῦσα πικρὰν πείραν τούτου, ὀτοτοτοτοῖ 195, ἐπέβαλες (μνεῖαν) ὑπέμνησας, οἶον ἔφν ἁμίτερον κακόν, ἐπέξ. διὰ τῶν ἀνέφελον (νέφος (λήθης) ὁ σκοτεινὸς κέπλος τῆς λήθης) μὴ δυνάμενον νὰ καλυφθῆ, ἀπροκάλυπτον, καταλύσιμον τὸ δυνάμενον νὰ καταλυθῆ, ἐπανορθωθῆ, οὐκ ἀνεξάλειπτον, ἀνεπανόρθωτον, λῦσόμενον παθ., οὐ λ. ἀλησμόνητον. 1251-6 καὶ ταῦτα (ἁμίτερον κακόν, τὰς συμφορὰς ἡμῶν τῶν δύο), παρουσία τὰ παρόντα, ὅταν π. φράξῃ ὅταν ἐπιτρέπη, καλῆ ἡμᾶς ὁ καιρὸς, ὅταν παρῶν ὁ καιρὸς ὑποδεικνύῃ ἡμῖν τοῦτο, ἔργων τῶνδε τῶν κακουργιῶν, περὶ ὧν ὀμιλεῖς τώρα, ὁ πᾶς παρῶν χρόνος πᾶσα στιγμή, ἥτις εἶνε ἐκάστοτε παρούσα εἰς ἐμέ, πᾶσα ὥρα καὶ στιγμή, πρόπει ἂν ἐμοὶ ἤθελεν εἰσθαι δι' ἐμέ κατάλληλος, δίκαια δικαίως, ἐννέπειν τάδε (τὰ ἔργα) 1252: ἡ σύντ. προσ. ἀντὶ ἀπροσ. ἐν τῷ παντί, τῷ παντί (ἐμοὶ) παρόντι χρόνῳ πρόπει ἂν μοι δίκαια ἐννέπειν τάδε, ἐλεύθερον στόμα παρηρησίαν. 1257-63 τοιγαροῦν τοιγάρ, σῶξου πρόσσεχε μὴ χάσης, τότε τὸ ἐλεύθερον στόμα, οὐ (ὄπου) μὴ ἴστι καιρὸς παρακαίρω, λέγω μακρὰν (ῥῆσιν) μακρολογῶ, μεταβάλλομαι τί τινος ἀν-

ταλλάσσων τι πρὸς ἄλλο τι λαμβάνω αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ μου: τίς λοιπὸν μετὰ τὴν ἰδικήν μου ἐμφάνισιν θὰ ἔστεργεν ἐν τῇ θέσει μου (ᾧδε) νάντικαταστήσῃ τοὺς λόγους διὰ τῆς σιγῆς ὡς ἀναλόγου ἀξίας ἀγαθοῦ, ἀφράστως κατὰ τρόπον ἀσύλληπτον εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν. 1264-70 *ἔτι ὑπερτέραν* (χάριν), *ἢ πάρος χάρις* ἢ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Ὁρ., *εἰ ἐὰν πράγματι, πορίζω* πέμπω, *τίθημι* τίθεμαι, θεωρῶ, *δαιμόνιον* θεῖον δάκτυλον. 1271-80 *νικωμένην* αἴτ. τὸ λίαν σε ἡδονῇ νικᾶσθαι, *χρόνω μακρῶ* μετὰ μακρὸν χρόνον, *ἐπαξιῶ* εὐρίσκω ὀρθὸν καὶ δίκαιον καὶ ἀποφασίζω, *φανῆναι* ἔλθεῖν, *ᾧδε* φανῆναι, ἀφράστως κ. ἀέλπτως, *ιδῶν* αἴτ., *πολύπονος* πολυβασανισμένος, εἰς τοῦτο τὸ ᾧδε ὅπως μὲ βλέπεις, *μὴ τί με* διακοπεῖσα συνεχίζει ἐν 1276, *ἡδονὰν προσώπων* τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σὲ βλέπω, *μεθίεμαι* ἀπέχω, χωρίζομαι: *μὴ ἀποστερήσῃς με ἡδονὰν τῶν σῶν προσώπων μεθέσθαι* (ὥστε μεθέσθαι αὐτὴν-ῆς), *ἢ κάρτα* βεβαιότατα, *καὶ ἄλλοισι* ἀποστεροῦσί σε τὴν ἐμῶν προσώπων ἡδονήν, *ιδῶν* ὑποθ., *ξυναινεῖς* (μὴ ἀποστερεῖν με...), *τί μὲν οὐ* διὰ τί ὄχι; ναί. 1281-7 *ᾧ φίλ' (αι)*, *ἐκλνον* τὴν αὐδὴν (τὴν ἀγγελίαν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ὁ.), ἦν ἐγὼ οὐδ' ἤλπισα (κλύειν ἄν): τὴν ὁποῖαν ἐγὼ οὐδὲ κἄν ἐφαντάσθην ποτὲ ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀκούσω, *ὄργῃ* ἢ (κατὰ τῶν θεῶν) ἐξέγεργις, *ἀναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ* κτγο. ἐκ παραλλ. συνεκράτησα τὴν ἐξέγεργοίν μου χωρὶς νὰ ὀμιλήσω καὶ χωρὶς νὰ φωνάξω· *ἔχω* σὲ (χειροπιαστόν), *οὐδ' ἐν κακοῖς* καὶ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος δέν. 1288-92 *τὰ περισσεύοντα τῶν λ.* τοὺς περιττοὺς λόγους, *δίδασκε* ὡς μήτηρ (ἔστι) κακῇ, (τὰ μὲν) *ἀνιλεῖ* ἀφ' ἐνός μὲν ἐκμυζῶ, *ἐκχεῖ* σπαταλῶ, *μάτην* ἀσκόπως, *λόγος* ἢ πολυλογία, *ἐξείργω* κλείω τὴν θύραν, ὑποσκελίζω, *καιρὸν χρόνου* τὴν ἐπικαιρὸν πρὸς δρασὶν στιγμήν. 1293-5 *σήμαινε* δεῖξόν μοι, *ἂ ἀρμόσει...* ὅ, τι θὰ εἶναι πρόσφορον, χρήσιμον εἰς ἐμέ, *ὅπου* πῶς, ἐπεξ, τοῦ ἀ..., *φανέντες ἢ κεκρυμμένοι* φανερὰ ἢ κρυφά, διὰ φανερώς ἐπιθέσεως ἢ ἐξ ἐνέδρας, *τῇ νῦν ὀδῶ* ὄργ. με τὴν σημερινήν μας ἐπιχείρησιν. 1296-300 *οὕτω* (πρᾶττε), *ὅπως* ἐκ τοῦ ὁποῖου τρόπου, *ἐπιγνώσεται σε φ. π.* νὰ μὴ σὲ ἐννοήσῃ ἀπὸ τὸ γελαστὸν πρόσωπόν σου, *νῶν Ὁρ.* κ. Πυλ., *ἐπελθόντων* γεν. ἀπόλ. χρόν., *ὡς ἐπ' ἄτη* ὡς ἐὰν εἶχε συμβῆ τὸ δυστύχημα, *μάτην* ὅβ. 1301-6 *καὶ τοῦμόν* ἔσται *τῆδε* καὶ ἡ ἰδική μου στάσις θὰ εἶναι τοιαύτη, *ὅπως καὶ σοὶ φίλον* ὅπως ἀρέσκει καὶ εἰς σέ, *πρὸς σοῦ λαβοῦσα* κοῦκ ἐμὰς (οὐδ' ἐμαν-τῆς),: *ἐπεὶ τὰς ἡδονάς, ἅς ἐκτησάμην, πρὸς σοῦ ἔλαβον, καὶ οὐκ ἂν*

δεξαίμην αὐτὴ μέγα κέρδος εὐρεῖν καὶ βραχὺ λυπήσασά σε εἰάν ἔστω
καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐπρόκειτο νὰ σὲ λυπήσω, 1305 διότι τότε, εἰάν σὲ
ἐλύτουν, δὲν ἠθελον ἐξυπηρετήσῃ (χρησιμοποιήσῃ) τὴν παροῦσαν
εὐτυχίαν. 1306-9 ἀλλ' οἶσθα.. ἀποκρ. 1293., κλύων μανθάνων
τώρα παρ' ἐμοῦ, τάνθενδε τὰ ἐνιαῦθα. 1309-17 ἦν ἀλλὰ ταύ-
την, πρόλ., ὡς ὄψεται μήπως ἴδῃ, κἀρα πρόσωπον, ἐντέτης ἐχει
λυώσει καὶ κολλήσει μέσα μου, κἀπει καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς, ἦτις 187,
μιᾶ τῆδ' ὀδῶ με τὸν ἕνα καὶ μόνον δρόμον, τὸν ὁποῖον ἔκαμες ἕως
ἐδῶ, ἄσκοπα 864, ἀφράστως 1261, ἀκατανόητα, ἀνυπολόγιστα, ἀσύλ-
ληπτα εἰς τὸν νοῦν, τέρας ὑπερφυσ. φαινόμενον, θαῦμα, ὄραν (αὐ-
τὸν πατέρα). 1318-21 ὅτε 38, τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδὸν
μᾶς ἔχεις ἔλθει κατόπιν ἐνὸς τόσον εὐοίωνου ταξιδίου, ἄρχε ὀδήγει
ὅπως θέλεις, ὡς αἶτ., μόνῃ εἰ μόνῃ ἐλελείμην, οὐκ ἂν δυοῖν ἀλλὰ
τοῦ ἑτέρου, καλῶς ἐντίμως. 1322-5 ἐπαινώ παραινῶ, συμβου-
λεύω, ἐπήνεσα ὁ ἀόρ. (διότι μόλις ἠθέλησε τοῦτο, εὐθύς ἐπήνεσε καὶ
κατόπιν ἀνεκοίνωσε) ἐπὶ καταπειγούσης παρακλήσεως 668, κλύω
(τινός) τῶν ἔνδον χωροῦντος (ἐνδοθεν), ἐπ' ἐξόδῳ με τὸν σκοπὸν
νὰ ἐέλθῃ, ἀπωθοῦμαι ἀποκρούω. 1326-30 πλεῖστα μῶρος
ἀνοητότατος, τητῶμαι 265, παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδομαι οὐδό-
λως ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν ζωὴν θεωρῶν αὐτὴν ὡς μηδέν, ἐγγενῆς
ἔμφυτος, ὅτε 38. 1331-4 ἐκύρουν φυλάσσω ἐφύλασσον, στα-
θμοὶ αἱ παραστάδες τῆς θύρας, ἡ θύρα, τοπ., τὰ δρώμενα ὑμῶν
τὰ σχέδια ὑμῶν, ὑμῖν ἦθ., προϊθεμαι εὐλάβειαν ποιοῦμαι πρό-
νοιαν, τῶνδε ὥστε νὰ μὴ συμβῇ τοῦτο. 1335-8 ἡ σὺν χαρᾷ
βοῆ οἱ ἀλαλαγοὶ τῆς χαρᾶς, ἐν τοῖς τοιοῦτοις ζητήμασι, τὸ μέλλειν
ἢ βραδύτης, ἢ ἀναβλητικότης, ἀκμῆ 22, ἀπηλλάχθαι (τοῦ μέλλειν,
τῶν λόγων) νὰ ἔχετε τελειώσει. 1339-45 τάντεῦθεν τὰ κατόπιν,
τὰ περαιτέρω, εἰσιόντι χρόν., ὑπάρχει ἔχει (τεθῆ καλὸν θεμέλιον)
ἐξασφαλισθῆ, ὡς ἔοικε φυσικά, ἐνθάθ' ὧν ὅτι θεωρεῖσαι ὑπὸ τῶν
ἐδῶ ἐνοικούντων, ἐν τοῦτοις ἐν μέσῳ τῆς ἀγγελίας ταύτης, ἦτις
διαδίδεται περὶ αὐτούς, τίνες λόγοι τί λέγουσι, τελομένων (τῶν
ἔργων) ὅταν εὐρισκόμεθα ἐν αὐτῇ τῇ ἐκτελέσει, ὡς δὲ νῦν ἔχει . .
ὅπως δὲ τώρα εὐρίσκονται τὰ πράγματα ἐκείνων, ὅλα εἶναι ὥραϊα
καὶ δι' ἐκείνους καὶ δι' ἡμᾶς, καὶ αὐτὰ ἀκόμη ὅσα δὲν εἶναι ὥραϊα
δι' αὐτούς (οἱ ἀλαλαγοὶ τῆς Κλ. ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ὁρ., ὁ δούλος).
1346-53 οὐχὶ ξυνίης δὲν τὸν καταλαμβάνεις ποῖος εἶναι, δὲν τὸν
γνωρίζεις, οὐδέ γ' ἐς θ. φέρω οὐδὲ τὸν βάλλω εἰς τὸν νοῦν μου,
τὸν βάλλει ὁ νοῦς μου, ὁ οὐδὲ ἐπιδ. εἰς τὸ ἔλασσο, (ἐκείνον) οὐ χε-

ροῖν (ὄρογ.) ὑπεξεπέμφθη (κρούφα) σῆ προμηθία (χάρις εἰς τὴν ἰδικήν σου πρόνοιαν), *πέδον* τὸ τέρμα τῆς κινήσεως, *κεῖνος* κτηρ., *προσηῦρον* εὔρον πλησίον μου (πλήν ἑμαυτῆς) ὡς βοηθόν, πρβλ. *προσλαμβάνω*, *πιστόν* κτηρ., *ἐλέγχω* ἀνακρίνω. 1354-63 *μόνος* (ὦν) κτηρ. ὦ σὺ, ὅς ἐγένου *μόνος* σωτήρ, *πόννοι* βάσανα, *ἔχων* ἔνεστ. κ. πρτκ. ὅς εἶγες καὶ ἔχεις, παρέχων γλυκυτάτην ὑπηρεσίαν διὰ τῶν ποδῶν, *οὔτω* *πάλαί*, *ἔληθές με* ξυνῶν (μοι), *ἔφαινες* (ξυνῶν, σαυτὸν ξυνόντα) καὶ δὲν ἐφανερώνεσο, *λόγοι* ἢ ψευδῆς ἀγγελία, *ἔχων* φέρον ἐνδ., *ἔργα* πραγματικότητα. 1364-71 *ἴσαι* ἰσάριθμοι, *τοὺς ἐν μέσῳ λόγους* τὰς διηγήσεις περὶ τῶν συμβάντων ἐν τῷ μεταξὺ τῆς φυγῆς καὶ τῆς ἐπανόδου ἡμῶν, τὸν λόγον τοῦ δόλου καὶ τὰς λεπτομερείας τοῦ σχεδίου· τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀπομακρυνθεῖσαν ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ *ταῦτα*, *σαφή* κτηρ., ἢ ἀπόκρ. εἰς 1355 *πῶς ἦλθες*, *σφῶν* Ὁρ. κ. Πυλ, *ἐπέχω* μέλλω, χρονοτριβῶ, *φροντίζετε* λάβετε τὰ μέτρα σας, ἐτοιμάσθητε νά, *τούτοις* τῇ Κλ. καὶ ὅσοι ἄλλοι εἶναι ἐντὸς, *τὲ-καὶ* οὐ μόνον-ἀλλὰ καί, *ἄλλοισι* τῷ Αἴγ. καὶ τοῖς συνοδοῖς αὐτοῦ, *σοφωτέροις* ὡς ὠπλισμένοις καὶ ἐμπειροπολεμωτέροις. 1372-5 1372 *τόδε* τὸ ἔργον (ὃ ἐκτελοῦμεν) οὐκέτ' ἂν εἶη ἔργον μακρῶν λόγων (δὲν χρειάζεται ἀπεραντολογία), *ἀλλ'* ἔργον ἂν εἶη χωρεῖν ἔσω (ἀλλὰ χρειάζεται νά . . .), *οὐδὲν* οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον, *προσκυνῶ* ὡς παρ' ἡμῖν, *προσκύσαντε* αἰτ. πτ. χροιν., *ἔδος* ἀγάλμα. 1376-83 *πολλὰ δὴ* 520, *προῖσταμαι* ἴσταμαι πρὸ τοῦ θεοῦ, ἱκετεύω, *λιπαρῆς* ἐπιμένων, ἀκούραστος, θερμῶς παρακαλῶν, *ἀφ' ὧν ἔχοιμι* μὲ τὰ ὀλίγα, τὰ ὁποῖα εἶχον, *νῦν δὲ* ἀντίθ. πρὸς τὸ *πολλὰ δὴ*, *ἐξ οἶων ἔχω* ἄνευ θυσίας, μόνον δι' ἐγκαρδίον εὐχῆς, διότι εἶναι τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἔχω, *προσπίνω* προσπίπτω, *πρόφρων* ἐξ ὅλης καρδίας, *ἐπιτίμια* ἀμοιβή, πρὸλ. : οἷά ἐστι τὰ ἐπιτίμια τῆς δυσσεβείας, ἃ δωροῦνται θεοί.

1232-383. 1239 τὰν Ἄρτεμιν αἱ παρθένοι ὠρκίζοντο εἰς τὴν παρθένον Ἄρτεμιν, ἧς τὸ ἀγάλμα πρὸ τῶν ἀνακτόρων. 1369 *οὔτις ἀνδρῶν* ὁ Αἴγ συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δορυφόρους. 1374 *πατρῶα* τὰ ὑπὸ τῶν πατέρων καὶ ἀπὸ τῶν χρόνων αὐτῶν πρὸ τοῦ προπύλου τοῦ ἀνακτόρου καθωσιωμένα ἀγάλματα καὶ βωμοὶ τῶν θεῶν· ὡς θεοὶ τῆς εἰσόδου ἐπιμῶντο μάλιστα ὁ Ἀπόλλων Ἄργυιεύς, ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ *προπυλαία* ἢ *προθυραία* Ἐκάτη (θεοὶ προστατήριοι). — *Διὰ τί* ὁ Ὁρ. δὲν ἐπιβάλλει δραστηκῶς χαλινὸν εἰς τὰς ἐκρήξεις τῆς χαρᾶς τῆς Ἥλ. ; εἶναι δίκαιαι αἱ μομφαὶ τοῦ Παιδ. ; διὸ τί ἢ Ἥλ. δὲν συγκρατεῖται ἐκ

τῶν συστάσεων τοῦ Ὁρ. ; ἡγάπα τὸν ἀδελφὸν μόνον ὡς ὄργανον τῆς ἐκδικήσεως ; τίνα (νέαν) θεμελιώδη γραμμὴν παρουσιάζει ἡδὴ τὸ ἦθος τῆς Ἡλ. ; τίνας λοιπὸν αἱ θεμελιώδεις ιδιότητες τοῦ ἦθους αὐτῆς ; ὁ Ὁρ. πρέπει νὰ φοβῆται ἐκ τῆς ἀχαλινότου χαρᾶς αὐτῆς μὴ προδοθῶσιν ; τίνας ἄλλας ιδιότητας ἔχει ἡ Ἡλ. 1312., 1323. ; διὰ τοῦ ἔξοιδα καὶ ταῦτα 1251 τί ζητεῖ ὁ Σ. ; πρβλ. καὶ 1289-91, 1308· τὸ τιμ. 1232-87 διὰ τί δὲν ἐποιήθη ὄλον ἐν λαμβ. τριμέτροις ; πῶς θὰ ἐξετελέσθη ; πῶς θὰ ὀνομασθῆ ; διὰ τί ὁ Ὁρ. εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἡλ. ἀποκρίνεται διὰ τριμέτρων ; διὰ τί ἀπὸ 1288. ἐπανέρχονται οἱ τρίμετροι ; διὰ τίνας μέσου ὁ Ὁρ. δίδει σκόπιμον κατεύθυνσιν εἰς τὸν διάλογον ; ἡ ἀλύγιστος Ἡλ. εἰς τί προβαίνει ἐν 1318-21 ; ἔπρεπε νὰ ποιήσῃ ὁ Σ. τὴν Ἡλ. ἐκθέτουσαν ἐκ νέου τὸ σχέδιόν της ; διὰ τίνας μέσου ὁ Σ. ἀποφεύγει τοῦτο ; διὰ τί ἐποίησε τὴν Ἡλ. μόνην ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ; τίς κυρίως ἐπαναφέρει τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὸ καθῆκον ; τίνα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Παιδ. ; τί σκοπεῖ ἡ δῆλωσις αὐτοῦ ὅτι ἐπὶ πολλὴν ὥραν προεφύλαττεν αὐτοὺς παραφυλάττων ἔνδοθεν τῶν ἀνακτόρων ; τίνα σκοπὸν πληροῖ ἡ σκηνὴ τῆς ἀναγνωρίσεως Ἡλ.— Παιδ. ; Τὸ (κατὰ τὸ πλεῖστον) διαλογικὸν μέρος τοῦ δράματος 1078-383, τὸ ἐπακολουθοῦν τὸ Β' Στάσιμον, πῶς θὰ κληθῆ ; πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ ; εἰς πόσας καὶ τίνας σκηνὰς ὑποδιαιρεῖται ; διὰ τί εἶναι σπουδαιότατον ; τί ἀναμένομεν ἡδὴ διὰ τὴν πρᾶξιν ;

1384-90 ἴδετε λέγουσι πρὸς ἀλλήλας, ὅπου ποῦ, προνέμεται προχωρεῖ ἔμπρὸς βόσκων, βαδίζει ἔμπρὸς ζητῶν θύματα, φυσῶν αἷμα κατὰ τὸ πνεῖν μένος, πῦρ .. αἰμοδιψῆς καὶ ἐμπαθῆς, τὸ δυσ-έριστον αἷμα τὴν θανάσιμον ἐκδίκησιν, καθ' ἧς μάτην (δυσ-) θά-γωνισθῶσιν οἱ κακοῦργοι, ἄφυκτοι κ. αἱ Ἐρινύες, τὰς ὁποίας οὐ-δὲν δύναται νὰ διαφύγῃ, μετὰδρομοὶ αἱ τρέχουσαι κατὰ πόδας (κατὰ τὰ ἴχνη) τοῦ θηράματος (μετέροχομαι κολάζω, πρβλ. μέτεισι 477), τι-μωροί, πανουργήματα κακουργήματα, ὑπόστεγοι δωμάτων ὑπὸ τὴν στέγην τῶν δ., ὑπὸ τὰ δώματα, κτηρ., φρενῶν ὄνειρον ὡς μία ἔννοια, εἰς ἣν τὸ τοῦμόν ὅ,τι ὄνειροπόλουν κατ' ἐμαυτήν, ἡ προαί-σθησις τῆς ψυχῆς μου, οὐκ ἀμμενεῖ αἰλωρούμενον δὲν θὰ παρα-μείνῃ ἐκκρεμῆς, ἀνεκπλήρωτος, μακρὰν ἐπὶ μακρὸν χρόνον. 1391-7 παράγεται ὀδηγεῖται ὁ Ὁρ. ὑπὸ τῶν Ἐριν. εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἔνεροι οἱ νεκροί (ὁ πατήρ), ἀρωγὸς ἐν. κτηρ., δολιόπους με βῆμα, τὸ ὁποῖον κατευθύνει ὁ δόλος, ἄγνωστος, ἐδώ-λια ἡγεμον. καθέδρα, ἀρχαιοπλοῦτα τὰ ἀνέκαθεν πλοῦσια, αἷμα

φονικὸν ξίφος, σφὲ αἰτ. τῆς γ' προσ. προσωπ. ἄντων., γένους καὶ ἀριθ. κοινοῦ, Ὅρ., πρὸς αὐτὸ τέρμα κατ' εὐθείαν, ἀμέσως πρὸς τὸ τ., ἀμμένει βραδύνει, ἀναβάλλει : ἀμελλητί.

1384-97. 1388 κύνες αἱ Ἐρ. ὡς δίκην κυνῶν ἰχνηλατοῦσαι τὸν κακοῦργον. 1396 ἄγει εἰς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου ὡς πομπαῖος, ἡγεμόνιος, ἀρήτωρ, διάκτορος· εἶναι ὁ χθόνιος Ἐρμῆς, ὄν καὶ ἡ Ἥλ. 111 ἐπεκαλέσθη· δόλω ὅθεν καὶ δόλιος. - Πόθεν λαμβάνει ἀφορμὴν ὁ Χ. νὰ ἴσῃ τὸ χορικόν ; τί φαντάζεται ἕδω ; τί σκοπεῖ διὰ τῶν εἰκόνων ; τίνας αἱ ἀρεταὶ τοῦ χορικοῦ ; πῶς θὰ κληθῆ τὸ νέον χορικόν τὸ μετὰ τὸ Γ' Ἐπεισόδιον ; ἐλευθέρῃ ἀπόδοσις αὐτοῦ.

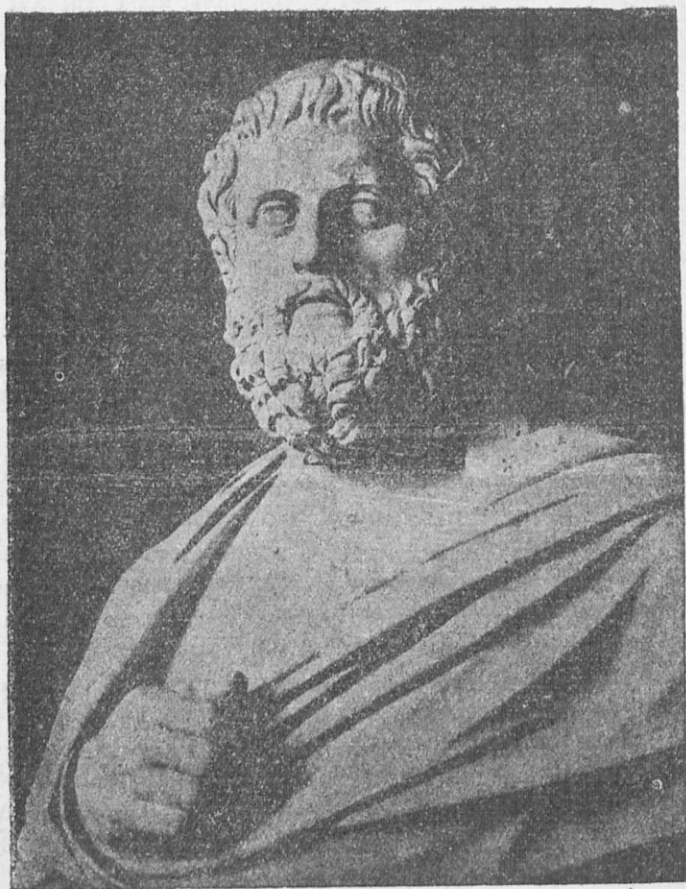
1398-403 ἄνδρες οἱ ἄνδρες, τελοῦσι μέλ., πρόσμενε πρὸς τὴν κορυφαίαν, πῶς δὴ (ἔχει τὸ πρᾶγμα) τί νέα ; λέβητά τὴν σορὸν τοῦ Ὅρ., εἰς τάφον πρὸς ταφήν, τῶ Ὅρ. κ. Πυλ., ἐφέστατον (αὐτῇ, Κλ.) ἤξας ἕσσω. 1404-16 φίλων Αἰγ., ἀνήκουστος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον δὲν ἀντέχει τις νὰ ἀκούσῃ, ὡς λ. γ. τὴν φωνὴν τοῦ φωνουμένου, φρικώδης, φρίσσω, ἀνατριχιάζω, ἰδοὺ ἄκουε ! μάλ' αὖ πάλιν καὶ πάλιν, θροεῖ φωνάζει μεγαλοφώνως, ᾠκίστετο εὗρισκεν οἶκτον, γενεὰ δυναστεία, καθαμερία (ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνταῦθα :) κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ἡ πληρουμένη σήμερον, φθίνει μτβ. ἀποτελειώνει, διπλῆν (πληγὴν), μάλ' αὖθις 1410, εἰ γὰρ ἔλεγες τὸ ὅμοι καὶ τῷ Αἰγίσθω ὁμοῦ, εἰ γὰρ ἔλεγες : οἴμοι ἐμοὶ Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ. 1417-21 τελοῦσι ἀμτβτ. πραγματοποιοῦνται, ὑπαί γὰς, ὑπεξαιροῦσι παίρνουν κατὰ μυστηριώδη τρόπον τὸ αἷμα τῶν φονέων, παλίρρυτον κτρω. ὥστε νὰ θεύσῃ ὀπίσω, παίρνουν ὀπίσω τὸ αἷμα τῶν, αἷμα ἀντὶ αἵματος. 1422-3 καὶ μὴν 78, θυηλὴ κυρ. τὸ καιόμενον τμῆμα τοῦ θύματος, ἐνταῦθα : τὸ αἷμα τοῦ θύματος τοῦ Ἄρ., οὐδ' ἔγω φέγειν ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ψέξω τὴν πρᾶξιν. 1424-7 πῶς κυρεῖτε πῶς ἔχετε, τὰν δόμοισι ἀναφ. ὡς πρὸς τὰ κατ' οἶκον, ἐκφοβοῦ ὡς μήπως, λῆμα (λάω, λιλαίομαι) ἢ (κακὴ) θέλησις, ἀλαζονεία, ἀτασθαλίη. 1428-41 ἐκ προδῆλου προδῆλως, καθαρὰ, ὦ παῖδες παιδιὰ, οὐκ ἄπορρον (εἴσιτε εἰς τοὺς δόμους), εἰσορᾶτε (ἰόντα), οὗτος νά, ἐφ' ἡμῖν κατ' ἐπάνω μας, κατ' εὐθείαν πρὸς ἡμᾶς (ὡς τυφλὸν κυνήγιον), ἀντίθυρα ὁ ἐντὸς τοῦ οἴκου χῶρος μεταξὺ τῆς ἔξωτ. καὶ ἔσωτ. θύρας, βάτε κατ' ἄ. τρυπώσατε ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ, εὖ θέμενοι ἀφ' οὗ ἐτακτοποιήσατε τὰ προηγούμενα (τὸν φόνον τῆς Κλ.), ὡς πάλιν νῦν (εὖ θῆσθε) τάδε (τὸν φόνον τοῦ Αἰγ), τελοῦμεν μέλ., ἦ. ὅ, τι σκέπτεσαι νὰ κάμῃς ἐπιτάχυνέ το, καὶ δὴ 558 καὶ ἰδοὺ ἀμέσως, τάνθ' ἔδω, ἀπὸ ἐμέ, ὅ, τι πρέπει νὰ γίνῃ

ἀπὸ ἐμέ, μέλοιτο 74, ἐννέπειν (σε) δι' ὧτος παῖρα ὡς ἠπίως, οἶονεὶ ἠπίως, τρόπον τινὰ μαλακὰ καὶ γλυκὰ λόγια, ὀρουσῆ εἰσορμήση, πέση μέσα, κρημνισθῆ, χωρὶς νὰ ὑποπτεύσῃ τι, ἄ. δίκας τῆς ἐκδικήσεως, ὅστις τὸν ἀναμένει, λαθραῖον κτηρ. χωρὶς ποσῶς νὰ τὸ προαισθανθῆ. 1442-7 κρίνω (ἀνακρίνω) ἐρωτῶ, τοὶ ναί, φράσαι ἄν (καὶ ἐμοί), κατειδυῖαν αἶτ 1448-51 εἶην ἄν (εἰ μὴ ἐξειδείην), ἐξῶθεν τῆς συμφ. ἔξω, ξένη, ἀδαής, τὸ χωρίον δίσημον, τὰ ἐμὰ φίλιτατα τὰ φίλιτατα ἐμοί (᾽Ορ.), καθανύτω (ὀδόν, πλοῦν: φέρω εἰς πέρας,) καταίρω, κατάγομαι, πρόξενος ὁ ξενίζων τινὰ (καὶ ἀντιπροσωπεύων αὐτόν), ἢ γεν. κατὰ τὸ τυγχάνειν ἄλλὰ τὸ καθανύτειν σημ. καὶ ἀνύτειν τι κατὰ τινος· τί ἄλλο λοιπὸν σημ. ἢ φράσις; 1452-7 ἐτητύμως (ἔτυμος) ἀληθῶς, τὸ ὡς ἐπιτ., οὐκ οὐ λόγῳ μόνον οὐ μόνον λόγῳ ἤγγειλαν θανόντα, ἀλλὰ καὶ ἐπέδειξαν ἄλλ' ὁ ς. δίσημος, πάρεσι ᾽Ορ. (ὀστᾶ), ἐμφανῆ μαθεῖν νὰ τὸν ἴδωμεν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἄζηλος θέα θέαμα οἰκτροόν, πολὺκλαυστον, δισημῶς, λέγω τινὰ χαίρειν ἀπευθύνω πρὸς τινὰ χαιρετισμόν, οὐκ εἰωθότως εἶπās με π. χ. παρὰ τὴν συνήθειάν σου μὲ ἐδεξιόθης μὲ πολὺ φιλόφρονας λόγους, μοὶ ἀνεκοίνωσας πολὺ χαροποιὸν εἶδησιν, χαίρειν ἄν λιτ. ἀντὶ προσκτ., χαρτὰ (ὄντα) πρόξενα χαρᾶς, δισημῶς. 1458-65 σιγᾶν (πάντας) ἄνωγα, ἀναδεικνυμι πύλας ἀνοίγων τὰς πύλας δεικνύω, ὑποκ. σέ, Ἄργεῖοι οἱ κάτοικοι τῆς χώρας, τῶν ἀγρῶν, Μυκηναῖοι οἱ τῆς πρωτευούσης, ὄρᾶν ὥστε νὰ βλέπωσι τὰ ἐντὸς (τὸν νεκρὸν), ἐξαίρομαι παρασύρομαι εἰς ἔπαρσιν, ἐλπῖσι τοῦδ' ἀνδρὸς διότι ἐστήριζεν ἐλπίδας εἰς τοῦτον ἐδῶ, στόμιον τὸ σιδήριον τοῦ χαλινοῦ τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου, χαλινός, φύω φρένας βάλλω μυαλά, ἔρχομαι εἰς θεογνωσίαν, πρὸς βίαν διὰ τῆς βίας, προστυχῶν ἐμοῦ κ. εὐρῶν ἐν ἐμοὶ τὸν σωφρονιστὴν, τὸν διδάσκαλόν του, καὶ δὴ 558, τελεῖται ἐνεστ., τὰπ' ἐμοῦ ὅ,τι ἔχει νὰ γίνῃ ἀπ' ἐμέ 1436, δισημῶς, νοῦν ἔσχον φρένας ἔφυσσα, συμφέρω-ομαι ὁμοφρονῶ, πειθαρχῶ, δισημ. 1466-71 φάσμα θέαμα (τὸ πτώμα τοῦ ᾽Ορ., ὅθεν πεπτωκός), οὐ φθόνου ἀνευ ἐκ φθόνου τῶν θεῶν (φθονησάντων τὸν ᾽Ορ. διὰ τὰς πολλὰς του ἀρετὰς καὶ ἐπιτυχίας), νέμεσις θεῖα δίκη: ἀλλ' ἐὰν ἐπαπειλεῖται θεῖα δίκη καθ' ὅσων εἶπον, ἐὰν εἶπον μεγάλον λόγον περὶ τῶν θεῶν, οὐ λέγω ἀνακαλῶ, χαλῶ σηκῶνω, ταῦτα τὸ λείψανον, προσηγορῶ προσαγορεύω, τὰ ἀπρμφ. ἐπεξ. τοῦ τόδε. 1472-8 οὐ δὲ πρὸς τὴν Ἡλ., κἀκει μοι χαρ., ἀρκύστατον ἄρκυς, δίχτυον θηρευτικόν, ἐνέδρα, αἰσθάνη πάλα, οὐνεκα

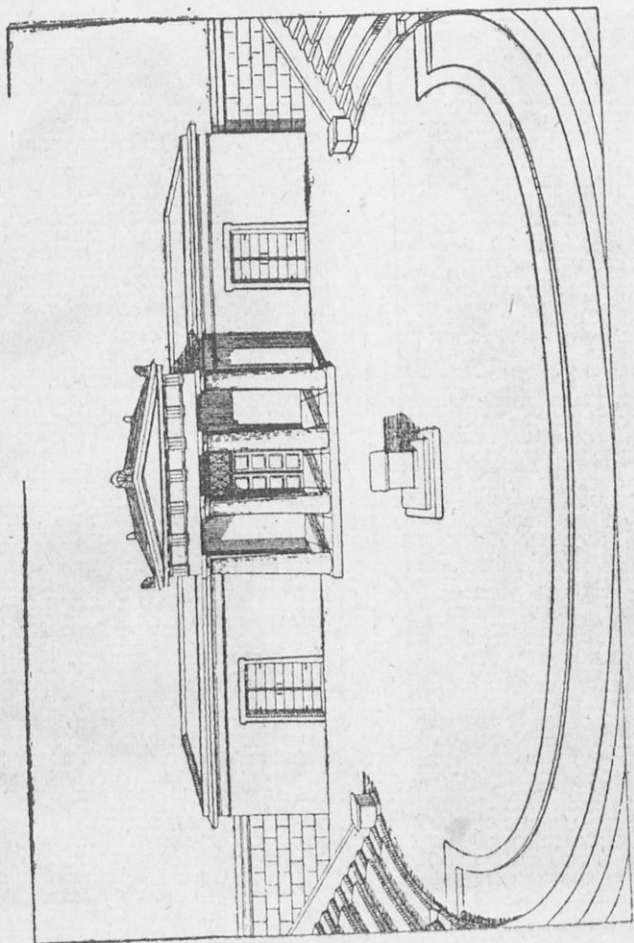
ὅτι, *ἀνταυδῶ* ὁμιλῶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον: ὅτι ὁμιλεῖς μὲ ζωντανούς, *ἴσα θανούσιν* ὡς ἐὰν ἦσαν νεκροί: ὅτι ζῶσιν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους σὺ θεωρεῖς νεκρούς, *τοῦπος* τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων σου, *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ* πάντως, *καὶ* καὶ λοιπόν, *ὦν* ἐνδ., *ἐσφάλλου* *πάλαι* ἠπατιᾶσο ἐπὶ τόσην ὄραν, εἶχες κλειστὰ τὰ στραβά σου. **1482-90** *πάρες* ἐπίτρεψον, *κἂν σμικρὸν* εἶη δ' ἂν τοῦτο καὶ σμικρὸν, *κἂν σμικρὸν* ἀρκοίη μοι εἰπεῖν, εἰ παρεῖης, ὀλίγα τοῦλάχιστον, *πέρα λέγειν* νὰ λέγη περισσότερα, *κακὰ* κακίαι, *φέρω* προσπορίζω, *χρόνος* τοῦ μηκύνειν τοὺς λόγους, ἡ ἀναβολή, *ὁ βροτῶν* σὺν κακοῖς μεμειγμένων (γεν. διαιρ.) μέλλον θνήσκειν τί κέρδος τοῦ χρόνου φέροι ἂν (ἡμῖν): τί κέρδος ἤθελε προσπορίσει εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναβολῆς τοῦ θανάτου εἰς ἄνθρωπος, ὅστις ὀφείλει νὰ ἀποθάνῃ, ἂν ἀνήκει εἰς τοὺς βροτούς, οἱ ὅποιοι ἔχουν γηράσει ἐν ἁμαρτίαις, *ταφεῖς* νεκροθάπται, *κύνες* καὶ ὄρνεα, *ἀποπιτος ἡμῶν* μακρὰν τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἢ γεν. διὰ τὴν πρόθ., *τόδε* ὁ ταχὺς θάνατος καὶ ἡ αἰσχρὰ ταφή, *λυτήριον* 447. **1491-6** *λόγων* (πέρι), *ψυχῇ* ζωῇ, *πρόχειρος* ἔτοιμος, *τάσσε* ἐπίτασσε, *προβλ. ταγός, ἀμὸν* 279, *ἐν ταῦτῳ* ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. **1497-500** *πᾶσ' ἀνάγκη* ἀπόλυτος ἀνάγκη, *τά τ' ὄντα καὶ μ.* πάντα, *τὰ γούν* σὰ (ῶσεται ἢδε ἡ στέγη), *ἄκρος μάντις* ἄριστος μ., τὸ ἰδεῶδες μάντεως, *πατρῶαν* κτηρ. ἢ τέχνη, ἐφ' ἣ ἐκόμπασας, οὐ πατρώα ἦν, δὲν τὴν εἶχεν ὁ πατήρ σου, ὅστις ἀνύποτος ἔπεσεν εἰς τὰ δίκτυά μας. **1501-7** *ἡ ὁδός* (τοῦ θανάτου) *βραδύνεται* ἐπιβραδύνεται, *ἀποβαίνει* ἀπὸ ἡμᾶς βραδεῖα, *ὑφηγοῦμαι* προηγοῦμαι, ἢ (φοβῆ) μὴ φύγω σε, *μὴ μὲν οὖν* δὲν φοβοῦμαι αὐτό, ἀλλὰ μᾶλλον μήπως, *καθ' ἡδονὴν* κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου, *φυλάττω* ἐπιφυλάττω, *τοῦτο* τὸ θανεῖν, τὸν τόπον καὶ τὸν τρόπον, *χρῆν* δὲ. ἔπρεπε δὲ ἡ τιμωρία αὕτη, ὁ θάνατος (*κτείνειν*), νὰ πλήττη εὐθύς μετὰ τὴν κακὴν πράξιν πάντα, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ παραβαίνη τοὺς νόμους, *τὸ πανοῦργον* οἱ κακοῦργοι: διότι τότε οἱ κ. δὲν θὰ ἦσαν πολλοί. **1508-10** *ὦ σπέρμ' Ἄ.* πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἀδελφούς, ὡς ἐπιφ., *ἐξῆλθες δι' ἐλευθερίας* βαδίζον τὴν ἀτραπὸν τῆς ἐλευθερίας ἐξῆλθες (ἀπηλλάγης) τῶν δεινῶν (τῆς κακοδρομιᾶς), *μόλις* μόλις καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου, μετὰ πολλὰ παθήματά σου, *τελεωθὲν* φθάσαν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων, ἀποκατασταθὲν τελείως εἰς τὴν προτέραν εὐδαιμονίαν, *τῇ νῦν ὁρμῇ* διὰ τοῦ σημερινοῦ τολμηροῦ πραξικολπήματος.

1398-510. **1401** *λέβητα κοσμεῖ* ἡ τεφροδόχος κάλη τῶν ἐν τῇ ξένη ἀποθανόντων, ἔστεμμένη διὰ στεφάνου καὶ ταινιῶν,

προετίθετο πρὸ τῆς ταφῆς ἐπὶ κλίνης, κεκοσμημένης διὰ φύλλων. 1402 ἤξας διότι ἡ ἀπώλεια καὶ 1'' ἠδύνατο νὰ ἔχη βαρείας συνεπειάς. 1444 Τὰς λεπτομερείας θὰ εἶχε μάθει παρὰ τῆς Κλ. δι' ἀγγέλων. 1459 *Μυκῆνη* ἡ πόλις, *Ἄργος* ἡ χώρα. 1489 *ἄποπτον ἡμῶν* κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν ὁ Αἴγισθος καὶ ἡ Κλ. ἐτάφησαν ἔξω τῶν τειχῶν τῆς ἀκροπόλεως Πaus. II 16,7, ἢ ὁ Αἴγ. ἔμεινεν ἄταφος, σπαραχθεὶς ὑπὸ τῶν ὀρνέων, ἐκὰς ἄστεος Ὀμ. γ 258-60.- Ἡ Ἥλ. πρὸς τίνα σκοπὸν εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα; διὰ πόσους λόγους πρέπει νὰ ἐξέλθῃ μὴ παραμένουσα ἐν τῇ μητροκτονίᾳ; ἐν τίνι στίσει πρέπει νὰ φαντασθῶμεν αὐτὴν παραμένουσαν ἐν τῇ ὄρχ.; ἀναπαράστασις τῶν ἐν τῷ οἴκῳ 1404-16' ἐὰν ἡ Ἥλ. ἀναγνωρίζῃ τίνος εἶναι ἡ βοή 1406-1410, διὰ τί λέγει βοᾷ τις; ἐν τίνι τόπῳ φωνῆς λέγει τοῦτο; διὰ τί ἐρωτᾷ τὸν Χ. οὐκ ἀκούει', ὦ φίλαι; διὰ τί κατοπιν ἀπευθύνεται εὐθὺς πρὸς τὴν Κλ. 1411-2; τί προκαλεῖ τὸ ἀπαίσιον τῆς Ἥλ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν; τίνα τὰ ἐλαφρυντικά; μετὰ τὴν προᾶξιν τίς εἶναι ἡ ψυχ. διάθεσις αὐτῆς καὶ ποῦ κυρίως ἐκδηλοῦται αὕτη; ὁ Ὀρ. αἰσθάνεται ἐνδοιασμόν ἵνα ἐπὶ τῇ μητροκτονίᾳ; διὰ τί; διὰ τί ἐν τῇ τιμωρίᾳ ἐπεμβαίνει ἡ Ἥλ. 1411, 1415, 1483.; πόθεν παρέρχεται ὁ Αἴγ. καὶ μετὰ τίνος συνοδείας; πῶς ἠθογραφεῖται ὑπὸ τοῦ Σ. ἐν τῷ δράματι; τίς ἡ εὐθύνη αὐτοῦ καὶ τίνα στοιχεῖα χρησιμοποιεῖ ὁ Σ. πρὸς ἐπιδείνωσιν αὐτῆς; ἐπειδὴ ὁ ὑποκριτὴς ὁ ὑποδύμενος τὴν Κλ. ὑποδύεται ἤδη τὸν Ὀρ., τί θὰ εἶχε χρησιμοποιήσει ὁ Σ. ὡς πῶμα τῆς Κλ.; ἀμ' ἀποκαλύψας τὴν πλεκτάνην ποῖός τις ἐμφανίζεται ὁ Αἴγ.; διὰ τί ὁ Σ. γελοιοποιεῖ αὐτὸν ἐν τέλει; διὰ τί δὲν περιγράφει καὶ τούτου τὸ τέλος; διὰ τί προέταξε τοῦ φόνου τοῦ Αἴγ. τὴν μητροκτονίαν; διὰ τί τὰ τραγικὰ δὲν ἐτελέσθησαν ἐν τῇ ὄρχήστρῳ; διὰ τί ὁ Σ. δὲν ἐξορημοποίησε δοῦλον (Ἐξάγγελον) πρὸς ἀνακοίνωσιν ἔξω τῶν λεπτομερειῶν τῶν φόνων; τίς ἡ ψυχ. διάθεσις τοῦ Χ.; λέγων τοὺς ε. 1508-10 ἐν ἀναπαιστικῷ ὄνθμῳ τί κάμνει; ὅθεν πῶς θὰ ὀνομασθῇ τὸ τιμ. 1398-510; τίς ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; τίς σκηνὴ εἶναι ἰσχυροτέρα εἰς συναίσθημα, πῶς καλεῖται καὶ τίνας ἄλλας ὁμοίας ἢ ἀναλόγους ἔχει ἡ τραγωδία; διὰ τί ἡ τραγωδία ἐπιγράφεται *Ἡλέκτρα*; τίς ἡ κυρία ἰδέα αὐτῆς; πῶς διαρθροῦται ἡ προᾶξις; τίνας αἱ καλλοναὶ καὶ τίνας αἱ κηλίδες τῆς τραγωδίας; τί ἐξορημοποίησεν ὁ Σ., ἵνα κολάσῃ κατὰ τὸ δυνατόν τὸ μαρὸν;

Πέν. Α΄.

Πίν. Β'.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ

Κατάπομος ψυχή.

Ούλος ρεαλισμός.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΘΕΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΕΦΕΞΗΣ ΕΚΔΟΘΗΣΟΜΕΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Ἀνάλυσις Ὀμ. Σ. — Ἀνάλυσις Ὀμ. Τ. — Ἀνάλυσις τῆς Σοφοκλείου τραγωδίας Ἀντιγόνης. — Ἐλευθέρα ἀπόδοσις τῆς Παρόδου τῆς Σοφ. Ἀντιγόνης. — Ἐλευθέρα ἀπόδοσις τοῦ Α' Στασίμου τῆς Σοφ. Ἀντιγόνης (Ὁ ἄνθρωπος!). — Ἐλευθέρα ἀπόδοσις τοῦ Α', Β' καὶ Δ' Στασίμου τοῦ Οἰδίποδος Τυράννου. — Ἐλευθέρα ἀπόδοσις τοῦ **Εἰς τὴν νεότητα** ποιήματος τοῦ Προβелеγγίου. — Ἡ Ἀχιλλεὺς ἀσπίς (Ὀμ. Σ.). — Χαρακτηρισμὸς τῆς Ἰοκάστης (Οἶδ. Τύρ.). — Χαρακτηρισμὸς τῆς Ἀντιγόνης καὶ Ἰσμήνης ἐκ τοῦ Προλόγου τῆς Σοφ. Ἀντιγόνης. — Χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἐκτορος. — Χαρακτηρισμὸς Ἐκτορος καὶ Ἀχιλλέως. — Ἡ ψυχολογία τῆς Ἀντιγόνης ἐκ τοῦ Κοιμοῦ (Σοφ. Ἀντιγ.). — Εἰκὼν τοῦ λοιμοῦ ἐν Θήβαις (Οἶδ. Τ.). — Σημερινὴ ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως πρὸς τὸν Βασιλέα διὰ τὸν λοιμόν. — Ὁ πόλεμος (ὡς ἀγαθὸς καὶ κακὸς παράγων τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως). — Ἡ διάσχεσις τῆς Οὐάσιγκτων (περὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης). — Ποικίλαι σκέψεις καὶ συναισθήματα τῶν μαθητῶν (Ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τοῦ συμμαθητοῦ Κ. Χασιώτου, Ἡ κατάργησις τῶν Θερινῶν ἐξετάσεων, Τί θὰ σπουδάσω; Ἐκ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ἀγ. Βασιλείου, Ἐκ τῶν ἑορτῶν τῶν Ἀπόκρεων, Ἐντυπώσεις ἐκ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, Ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ α' τριμήνου τοῦ σχολ. ἔτους, Ὁ μαθητὴς εἰς τὴν Δ' τάξιν, κλπ., κλπ.). — Ποικίλαι διατριβαί. — Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει. — Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος. — Φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας. — Μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ οὐ δὴ τοὶ ἀμάρτυρον. (Θουκ. II 41, 4). — Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσι μόνος (Σοφ. Οἶδ. Τ. 914). — Δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολεμοῦντας ἔμπροσθεν τῶν πραγμάτων εἶναι (Δημ. Α' Φιλ.). — Ἄει καθέστηκε τὸν ἦτιω ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστεροῦ κατείργεσθαι (Θουκ. I 76, 2) κλπ. — Νέα μεγάλη σειρὰ Εὐθυμογραφημάτων. — Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου, Δύσις, Ἔαρ, φθινόπωρον, Χειμῶν. — Ἡ 25 Μαρτίου 1917. — Ἐπιμνημόσυνος λόγος εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον. — Οἱ 300 τῶν Θερμοπυλῶν (Τὸ ἐγκώμιον τοῦ Σιμωνίδου). — Εἰς τοὺς πεσόντας ἐν Σμύρῃ δύο εὐζώνους. — Αἴτησις πρὸς τὸν Λευκὸν Σταυρὸν περὶ προκίσεως ἀδελφῆς πεσόντος ἥρωος. — Ποικίλαι διηγήματα. Τὸ βιβλίον. — Ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ Σχολείου. — Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι. — Οἱ Ἐθνικοὶ Ἐυεργεταί. — Ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεός. — Ἐκδρομὴ εἰς Δελφοὺς καὶ Ἀμφισσαν. — Παναγηυρικοὶ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς. — Τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου. — Τοῦ Ναβαρίνου. — Πόνος μητρός. — Ἡ πρώτη διδασκαλία τοῦ Οἶδ. Τυρ. — Τῆς Ἠλέκτρας. — Διαγωνισμοί. — Πρὸς τὸν Πεσταλότην. — Διαφήμισις ἑορτῆς τοῦ Σχολείου. — Πρόσκλησις Ὑπουργοῦ εἰς ἑορτὴν τοῦ Σχολείου. — Εὐχαριστήρια εἰς Κυρίας. — Πένθος συζύγου. — Ποικιλώταται ἐκ τῶν παθῶν τοῦ Σωτήρος. — Ἐλευθέρα ἀπόδοσις κεφαλαίων τοῦ Ἐπιταφίου. — Χορικῶν τῆς Ἠλέκτρας. — Ποικιλώταται ἐκ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων. — Τοῦ Ἀγ. Βασιλείου. — Εὐθυμογραφήματα ἐκ τῶν ἑορτῶν τοῦ Σχολείου κλπ. κλπ.

